

GROUP

စိန်စမ္မယ်ဖူး
စိန်တိုက်

အမှတ် (၁၆၉)၊ ဓနုလမ်း၊ ၃၁ x ၃၂ ကြား၊ မန္တလေး။
ဖုန်း ၀၂-၃၃၄၇၄၊ ၀၂-၆၉၉၈၂၀၉ - ၂၀၀၁၁၉၃၊ ၀၉ - ၂၀၀၂၆၂၁
www.seinsabaiphoo.com, Email : diamondsabai@myanmar.com.mm

Asian Fame Media Group

ငွေသော်တာ
၃၇၆

ဟိန်းလတ်
၃၃၆၆

The VOL-10, NO.115, OCTOBER, 2013
YATI MAGAZINE
စာပေအနုပညာမဂ္ဂဇင်း

အယ်ဒီတာ နွေးနွေးစစ်အောင်
(တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ-Living Fashion)

အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ မြင့်သူဇာထွန်း၊ ဖြိုးစုပိုင်

ကဗျာအယ်ဒီတာ လွမ်းရဲ့

လက်ထောက်အယ်ဒီတာ သီတာစိုး

သတင်းထောက် မိုးသောက်ကြယ်

စီမံခန့်ခွဲရေးတာဝန်ခံ ဒီဇိုင်းပန်းစုန်း

ဒီဇိုင်းအဖွဲ့ ထွန်းထွန်းလင်း

လက်ထောက်ဒီဇိုင်း လင်းထွန်း၊ နွယ်ဦးမွန်၊ မွန်ဦး

စာပေအဖွဲ့ ဝင်းဝင်းလှိုင်

စာပေအဖွဲ့ ခင်သက်လှိုင်

စာပေအဖွဲ့ ဥမ္မာအေး

Marketing Executive ငွေးလင်းအောင်၊ မေသဲဦး၊ ခိုင်ခိုင်လွင်

ဘဏ္ဍာရေးအဖွဲ့ မိုးယုမာ (မန်နေဂျာ)၊ ခင်ငြိမ်းစုအေး (ဒု-မန်နေဂျာ)၊ မိုးမိုးကျော် (လ/ထမန်နေဂျာ)၊ နီလာစင်း (လ/ထ မန်နေဂျာ)

ဖြန့်ချိရေးအဖွဲ့ ဇော်မင်းအောင်၊ ဇော်စာလင်းဦး၊ အောင်အောင်

ရုတ်ဓာတ်ပုံပညာရှင် အေးခင်မိုး (စက်မှု)၊ ဝဏ္ဏန္တာနိုး၊ ကိုနိုင် (ပေါ်ပြုလား)၊ ခင်ဝေထက်

မုက်နှာဖုံးရှင် ထက်ထက်မိုးဦး

ဒီဇိုင်း ထွန်းထွန်းလင်း

ထုတ်ဝေသူ ဒေါ်နန်းကလျာဝင်း (ရတနာဝေ)

ဥပဒေအကြံပေး ဦးအိန် (တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)

ဖလင် Eagle

အတွင်းကာလာခွဲ ကမ္ဘာဦး

စာအုပ်ချုပ် ရွှေသမီး

တန်ဖိုး ၂၀၀

အုပ်စု ၁၅၀၀

ပုံနှိပ် ငွေကံကော် (မြ-ဝမ်၃၆၁)၊ အောင်သိန်းသန်း(မြ-၀၅၉၉၂)

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ခန်း
အမှတ်-၁၅၀/၁၆၀၊ ၃၅ လမ်း (အလယ်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၂၄၉၁၆၅၊ ၀၁-၃၈၅၄၉၅၊ ၀၁-၃၇၂၈၃၄၊ ၀၁-၃၇၂၈၃၄

မန္တလေးခွဲခန်း
အမှတ် 3(A)၊ လမ်း ၃၀၊ ၆၄ x ၆၅ လမ်းကြား၊ မန္တလေးမြို့။ ဖုန်း-၀၁၀၅၀၀၀၃၈၀၊ mandalayoffice@popularmyanmar.com

ကြော်ငြာကိုယ်စားလှယ်
ထိုက်ကြော်ငြာလုပ်ငန်း (မန္တလေး)
အမှတ်-၂၅၃၊ ၃၆ လမ်း၊ ၈၄x၈၅ လမ်းကြား၊ မန္တလေးမြို့။ ၀၉-၂၀၀ ၅၅၇၂၊ ၀၉-၉၁၀ ၄၆၇၇၂

နိကာယစာအုပ်များ	ပြည်သူ့သဘောထား	နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက်(၄)ချက်	စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ချက်	လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ချက်
<ul style="list-style-type: none"> ပြည်ထောင်စု ဝါဒီဥပဒေ ... နိဗ္ဗာန် ကိုယ်စားလှယ်လုပ်ထုတ်မှု ဝါဒီဥပဒေ ... နိဗ္ဗာန် အမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်း တည်ထောင် ဝါဒီဥပဒေ ... နိဗ္ဗာန် 	<ul style="list-style-type: none"> ပြည်ထောင်စု ဝါဒီဥပဒေ အကျိုးရှိစေရန် နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် စိုးမိုးရေးကို မြှင့်တင်ရန် နိုင်ငံတော်၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို အားပေးရန် ပြည်ထောင်စု ဝါဒီဥပဒေ အကျိုးရှိစေရန် ပြည်ထောင်စု ဝါဒီဥပဒေ အကျိုးရှိစေရန် 	<ul style="list-style-type: none"> နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး ရရှိရန် အမျိုးသမီး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး နိုင်ငံတော် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး နိုင်ငံတော် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး 	<ul style="list-style-type: none"> နိုင်ငံတော်၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး နိုင်ငံတော်၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး နိုင်ငံတော်၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး နိုင်ငံတော်၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး 	<ul style="list-style-type: none"> အမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်း တည်ထောင် အမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်း တည်ထောင် အမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်း တည်ထောင် အမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်း တည်ထောင်

အယ်ဒီတာ နှုတ်ခွန်းဆက်

**နှိုင်းရင့်ချိန်ဆ
ရသထွန်းလင်း
ပရိသတ်ရင်တွင်း
နှစ်သက်ခိုင်
ရတီစွမ်းအင်**

စာဖတ်ပါ။ စာဖတ်ပါ ဟုတိုက်တွန်းနေသောအသံများ ခုတလော ပိုကြားနေရသည်။ စာမတတ်သူ ပပျောက်ရေးကတော့ဖြင့် ပြီးပြီ။ စာမဖတ်သူ ပပျောက်ရေးလုပ်ရဦးမည်ဟုလည်း ပြောနေကြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် စာဖတ်သူ တစ်နေ့တခြား နည်းလာသဖြင့် သာ ဤသို့ဆော်ဩနေခြင်းဖြစ်သည်မှာ သေချာ၏။ အထူးသဖြင့် လူငယ်တွေစာဖတ်မှု အားနည်းလာသည်။ အကြောင်းပြချက်ကမျိုးစုံ၊ ရုပ်မြင်သံကြားလိုင်းတွေ ပိုစုံလာလို့၊ ဝီဒီယိုခွေတွေ ပိုပေါလာလို့၊ တီဗီဂိမ်းတွေက ပိုဆွဲဆောင်မှုရှိလို့၊ ကျောင်းစာတွေတနင့်တပိုး သင်နေရသဖြင့် အချိန်ပိုမရှိလို့။ စာအုပ်ဈေးတွေကြီးတာ ပင်လယ်ရင်လို့ စသဖြင့်၊ စသဖြင့်၊ ဆင်ခြေတွေကမျိုးစုံ၊ ဖြေဖျော်စရာတွေ၊ အပျော်အပါးတွေများလာ၍ စာဖတ်တော့ပါဟူသော ဆင်ခြေကတော့ ယုတ္တိယုတ္တာမရှိ။ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးသော နိုင်ငံကြီးများတွင် မြန်မာပြည်ထက်ပင် အပျော်အပါးက ပိုများသေးသေး၏။ ညကလပ်၊ နေ့ကလပ်တွေအပြင် လောင်းကစားပွဲ ကာစီနိုရုံတွေ အပြည့်အလုံ၊ သို့သော် သူတို့နိုင်ငံများတွင် စာဖတ်အားကလေးကွဲကွဲ၊ ကျောင်းစာတွေ ပိနေလို့ အပြင်စာမဖတ်ဖြစ်တာဆိုတာကတော့ ပညာရေးစနစ်နှင့် ပိုဆိုင်၏။ နိုင်ငံတကာ ပညာရေးစနစ်တွင်ကား မူလတန်း၊ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်းနှင့် တက္ကသိုလ်များတွင်ပါ ကျောင်းသုံးပြဋ္ဌာန်းစာအုပ်အပြင် ရသစာပေ၊ ကဗျာ၊ ဝတ္ထုတွေကိုပါ ဖတ်ရ၏။ ပြင်ပစာအုပ်များဖတ်သူက စာမေပွဲရမှတ်တွေ ပိုရစေသော အစီအစဉ်တွေ ချထား၏။ မူလတန်းများ ဘယ်စာရေးဆရာရဲ့ ဘယ်ဝတ္ထုကဗျာတွေဖတ်ပြီး ဖြစ်နေရမယ်။ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်းများ ဘယ်စာအုပ်တွေ မဖတ်မဖြစ်

ဖတ်ရမယ်ဟုလည်း သင်ဖို့မှာပါ ရသ ပညာရေးကို မသင်မနေရ ရေးဆွဲထား၏။ ထို့ကြောင့် တက္ကသိုလ်ရောက်လျှင် စာဖတ်ရုံနှင့်၊ စာဖတ်ကျင့်ရလာတာကို ယုံတာသာကိုယ်စာတွေ ဆက်ဖတ်သွားကြတာ တွေ့ရ၏။ စာအုပ်ရေးကြီးလို့ စာအုပ်ဝယ်မဖတ်နိုင်တာကိုတော့ အပြစ်မဆိုသာပါ။ ထိုအားနည်းချက်ကို စာကြည့်တိုက်များများ ထူထောင်ပေးခြင်းဖြင့် ကုစားရမည်။ ယခုအခါ ပြန်ကြားရေးနှင့် ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးဦးစီးဌာနက ဘုတာရုံ၊ သင်္ဘောဆိပ်ကားဂိတ်စသော လူစည်ကားရာနေရာများတွင် 'စာပေရေချမ်းစင်' များ ပြုလုပ်ပေးကာ စာအုပ်စာစောင်များကို အခမဲ့ဖတ်နိုင်အောင်စီစဉ်ပေးနေသည်။ ရှေ့နှစ်မှစ၍ ထိုသို့သော 'စာပေ ရေချမ်းစင်' ပေါင်း မြန်မာပြည်တလျှားတွင် နေရာအနှံ့တိုးချဲ့ စီစဉ်သွားမည်ဟု သိရ၏။ မြန်မာနိုင်ငံစာကြည့်တိုက်ဖောင်ဝေးရှင်းကလည်း မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးရှိကျေးရွာပေါင်း ၅၅၅၅၅ တွင် ကျေးရွာစာကြည့်တိုက်အကုန်ဖွင့်လှစ်နိုင်ရေးကို ဆောင်ရွက်နေသည်။ ယခုလောလောဆယ်တွင် စာကြည့်တိုက်ပေါင်း ၇၀၀၀ နီးပါးကို ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့ပြီ။ ရပ်ကွက်၊ မြို့နယ်ကျေးရွာများက စေတနာရှင်များကလည်း ကိုယ်ထုကိုယ်စာစာကြည့်တိုက်များ ထူထောင်လျှင် စာအုပ်စာတမ်း ပရိဘောဂမည်ဆိုတိုက်ကူညီပေးနေသည်။

၁၉၈၀ ခုနှစ်က စာတမ်းတစ်စောင်ဖတ်ဖူးသည်။ ရန်ကုန်တိုင်း လူဦးရေ သိန်း ၂၀ ရှိရာတွင် အများပြည်သူဖတ်ရှုနိုင်သော စာကြည့်တိုက်က ၁၂ ခုရှိပြီး အရက်ဆိုင်တာ ၄၀၀ ကျော်ရှိသည်ဆိုသော မှတ်တမ်း။ ယခုရောက်ထပ် ၃၃ နှစ်ကြာလာပါပြီ။ ရန်ကုန်တိုင်းတွင် အများပြည်သူဖတ်ရှုနိုင်သော စာကြည့်တိုက် တယ်နုများပိုင်နိုင်ခဲ့ခဲ့ကုန်ရုံပါသေးသလဲ။ အရက်ဆိုင်ကတော့ ရေတွက်လို့မရနိုင်တော့ပါ။ မိမိရဲ့ လက်တစ်ကမ်း၊ လမ်းထိပ်တိုင်း၊ လမ်းထိပ်တိုင်းမှာ အရက်ဆိုင်တွေ မျှလှပေ၏။

ရှင်နည်းရာ အငွေလှထွက် ဆိုသကဲ့သို့ ယခင်က ရပ်ကွက်တိုင်းလိုလို ရှိနေကြသော စာအုပ်ငှားဆိုင်တွေကရော ဘယ်ရောက်ကုန်ကြပါသလဲ။ ကျမ်းရေးပေသန့်၊ စာကြီးပေကြီးတွေ မဖတ်ချင်လို့ မဖတ်ကြတာအသာထား၊ ယခုတော့ အပျော်ဖတ်ဝတ္ထုတွေ၊ ကာတွန်းတွေတောင် လူတွေမဖတ်ကြတော့၍ စာအုပ်ငှားဆိုင် စီးပွားရေးလည်း ပျက်သုဉ်းသွားရပြီ။

နိုင်ငံတစ်ခုတွင် မည်သည့်နိုင်ငံရေးစနစ်ပုံစံနှင့် သွားစေကာမူ၊ ထိုနိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသားများက စာမဖတ်ကြဘူးဆိုပါလျှင် ထိုနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးစီးပွားရေး၊ ပညာရေးများမည်သို့မျှ မအောင်မြင်နိုင်ပါ။

နိုင်ငံတစ်ခု၏ နိုင်ငံရေးတည်ငြိမ်မှုရှိမရှိ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးအသီးအပွင့်ခံစားရခြင်းရှိမရှိတို့သည်လည်း တစ်နည်းအားဖြင့် စာဖတ်သောပြည်သူ အရေအတွက်ပေါ်တွင် မူတည်နေပါသည်။

တစ်လောက ကမ္ဘာ့စာအုပ် သတင်းတစ်ခုဖတ်လိုက်ရ၏။ အမေရိကန်စာရေးဆရာ 'စာလက်အိုစီနီနီ' ရေးသောဝတ္ထုစာအုပ်တစ်အုပ်သည် အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် တစ်နှစ်အတွင်း အုပ်ရေ ၁၀ သန်းရောင်းရပြီး အခြားနိုင်ငံ ၇၀ တွင် အုပ်ရေ ၃၈ သန်းရောင်းရတာ အုပ်ရေ ၄၈ သန်းရောင်းရသော စံချိန်တင်ခဲ့သည်ဆိုသော သတင်း။

ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံတွင်ကား အရောင်းရဆုံးစာရေးဆရာ လေး၊ ငါးဦး၏ စာအုပ်က အုပ်ရေနှစ်ထောင်သုံးထောင်။ ကျန်စာရေးဆရာများ ကား အုပ်ရေ တစ်ထောင်ကို တစ်နှစ်လုံးရောင်းတောင် ရောင်းမကုန်။

မည်သို့ဆိုစေ စာအုပ်ရေးသားထုဝင် ဖြန့်ချိသူအချို့ အနေဖြင့်ကား နည်းမျိုးစုံသုံးပြီး မြန်မာစာပေလောက ကယ်တင်ရေးကို ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်နေကြသည်ကိုပင် ရှားဖွားပါးပါး အာဂဿရဲကောင်းကြီးများအဖြစ် ချီးကျူးထောမနာ ပြုကြရမည်သာဖြစ်၏။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

CONTENTS

OCTOBER 2013

2.. အယ်ဒီတာ့နှုတ်ခွန်းဆက်

ကဗျာ

7...မင်းချမ်းမွန်၊ မောင်လင်းရိပ်၊
လင်းသက်ညို၊ သစ်ခက်အိမ်၊ ညိုသစ်၊ စိုးရ

ကာတွန်း

13...မြေအာ၊ မောင်မောင်၊ စိုးသော်တာ၊
ဝလုံး

ရတီအထူးကဏ္ဍ

21...Cover Image

စိန်စံပယ်စူး
ထက်ထက်စိုးဦး

52...Special Cover Image

ဇွေးဇွေး

မြီးစုပိပိ

25...Updating Fashion

ဆုမြတ်နိုးကျော်
သီတာစိုး

73...Greatest Hits of

Lu Min

စိုးသောကကြည်

32...Say Yes Wonderful

ရွှေသမီး၊ ဆုမြတ်နိုးဦး၊ မြတ်နိုးဦး၊ နှင်းယုပိုင်

မေသွန်းလ၊ ဆုပွင့်ဦး

မြီးစုပိပိ၊ သီတာစိုး

45...Harmonioes Hair

နန်းခေးမား

သီတာစိုး

58...Stylish Rider

ပိုးအိဖြူဝင်း

သီတာစိုး

64...ထိန်းသိမ်းဆန်းသစ်ပြန်မှာ အလှစင်

မေ

သီတာစိုး

69...MOD MOM

စိုးပြည့်ပြည့်မောင်၊ အိမွန်သိမ့်

မြီးစုပိပိ

AF MEDIA GROUP
Asian Fame Group

CONTENTS

OCTOBER 2013

79...Music Plus Yati

88

Zigzag

82...သူပြောတဲ့

သူ့အကြောင်း

ရဲရင့်အောင်

သီတာစိုး

87...သူတို့ပြောတဲ့ B

ဦးရဲနိုင်ရိုးမေသကြန်ဟိန်

သင်းသင်းသာ

ဖြိုးစုပိုင်

ရတီနိုင်ငံတကာ

92...The Hunger Games

Catching Fire မှာ လန်းဦးမယ်

ဂျင်နီဖာလောရင့်စ်

ရဲသစ်

95...ရတီကိုရီးယား

ဆင်မြင့်စ်

163...International News

ဖြိုးဖြိုး

177...Beauty

တင်လတ်သန္တာခိုင်

194...Film Feeling

ဖြိုးဖြိုး

102...မမရတီအမေးအဖြေ

ရတီအသောအထွေ

200...Funny Photo

201...ကတိသီးကတိသတ်ပြောတဲ့

တောက်တီးတောက်တဲ့

CONTENTS
OCTOBER 2013

ရတီကျန်းမာရေး

188...လှပစိုပြည်ရတီမေ
တဦး

150...ပိုးလေးဖက်နာနှင့်
သွေးလေးဖက်နာ
ဒေါက်တာ အောင်ဆန်းဝင်း

ရတီဆောင်းပါး

17...ဗုဒ္ဓကိုမိတ်ဆက်ခြင်း
မွေဂင်္ဂါ

99...စိမ်းလန်းသော မိဒီယာ
မြင့်သူဇာထွန်း

161... ဟောလိဝုဒ်ပွဲတော်နဲ့
ချောက်ချောက်ချားချားဖက်ရှင်
သိပ်နင်းအိမ်

184...ရာသီခွင်အလိုက်
လိုက်ဖက်ညီအဆောင်ပန်းလေးများ
ဒါယု

191...သစ်ခွဘုရင်မ သို့မဟုတ်
ကတ်တဲလီယာ
နေမျိုးနိုင်

132...ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်ထဲမှာ
နှင်း

136...ပြိုက်သိမ်ပြိုက်ပဲ့နှင့်
ကြယ်တံခွန်အန္တရာယ်
ကျော်ဦး

153...တွင်းထွက်ပုံဆောင်ခဲ
များနှင့် ကျောက်မျက်တို့၏
ဆေးကုသနိုင်စွမ်း
သိန်းပိုင် (M.Bingyi, Uoel.)

မန္တလေးအတွေး၊ မန္တလေးအရေး

169...အသက်ကြီးလာမှ
ကိုထွန်း (လမ်း-၈၀)

ဖူးနုသစ်လွင်ကဗျာဥယျာဉ်

104...ကိုဂျိုး(ဝက်လက်)
လေပြည်ချမ်းချမ်း၊ ထက်သခင်
(သုံးဆယ်)၊ မျိုးဝင်း၊ ဖက်စိမ်း၊
ထွန်းနေသွေး၊ မင်းသက်တန့်၊ ကဥနာ

CONTENTS
OCTOBER 2013

ရတီဗေဒင်
 181...ဒေါက်တာမြတ်သစ်
 (မန္တလေး)
 Yati Digest
 198...တယ်လီဖုန်း ယဉ်ကျေးမှု
 သတိပြုစရာ
 ကိုလင်းမာန်အောင်
 124... ရတီစာအုပ်စင်
 ရတီဝေဖန်ရေး
 148...ဒါရိုက်တာ ကုသိုလ်၏
 'အိမ်ဖော်'
 မောင်အိမ်စံ
 ရည်ညွှန်းဖွဲ့သီ ချစ်သူဆီ
 156...လျှောက်ခဲ့ပြီပေါ့
 ခရီးအဆုံး
 ခင်ဝတ်ရည် (ပညာရေး)
 ရတီအခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်
 139... နွဲ့နစ်နှလုံးသား
 ပတ္တမြားဖြစ်စေ
 မောင်လွင်မွန်(ကသာ)
 ရတီဝတ္ထုတို
 108...ညအမှောင်ယံထဲမှာ
 သော်ဇင် (လွိုင်ကော်)
 114...အရူးသွင်းတဲ့ရိုး
 ဆလိုင်းခွေ (မင်းတပ်)
 118...ခြေခင်းလက်ခင်း သာသော
 ညနေခင်း
 နိုင်စိုးလင်း
 126...သက်တမ်းကုန်ဆုံးရက်
 မြနောင်းညို

ပန်းချီသရုပ်ဖော်
 မြတ်ပင်းဟန်၊ အောင်ကျော်၊ ခေတ်ဘုန်းမိုး၊
 မင်းသူရိန်၊ ငုအိမ်ထက်မြက်၊ ပန်းစာန်

အခုတစ်လော အဖေ လွတ်တော်တက်နေတယ်

ကျွန်တော့်ကိုဘုရားသခင်နဲ့အမေက
ဝန်ကြီး၊ ဝန်ကြီးချုပ် လုပ်ဖို့ မွေးခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး
ကိုယ့်ထမင်းကိုယ်စားပြီး တိုင်းပြည်ချစ်တာ
ဟိုဟာဒီဟာ ဖြစ်ဖို့လည်း ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မရည်ရွယ်ဘူး
ဣန္ဒြေအဖေဖေတယ်၊ ဘုတ်အုပ်တွေအတ်တယ်၊
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဆိုင်တယ်
အဲဒါလိုဆုတ် သတင်းစာတွေ တစ်စောင်ပြီးတစ်စောင် သဲသဲပဲပဲ
အဲဒါလို လေးလေးနက်နက်၊ အဲဒါလို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး
ထမင်းစား ကျောက်ကလေးသာ အစာကောက်ရှာဖွေတတ်တဲ့အဖေဟာ
ပစ္စယ မကုန်ဘဲ ကျွန်တော်တို့ မိသားစု နိုင်ငံတော်ရဲ့သမ္မတကြီးပေါ့
အသည်းလိုက် အားလိုက် သူချစ်တဲ့ဖိုလ်ချုပ်လို
ပြောသလိုလုပ်ပြီး လုပ်သလိုပြောတဲ့လူဆိုတော့
လူနဲ့မူထပ်တူကျတာ ဘာဆန်းမလဲ
ဂုဏ်ယူစရာ ကောင်းတာက
အဖေဟာ ဘယ်တော့မှ မကြောင်ကြောင်ကျားကျား မဝတ်တတ်ဘူး
ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာနဲ့ သမာဓိမှာ
သူဝတ်တဲ့ တစ်ရောင်တည်းသော အင်္ကျီအဖြူလို သန့်စင်တယ်
ပြောစရာ တစ်ခုပဲရှိပါတယ်၊ တကယ်ပဲ ပြောစရာ
ခုတစ်လော မနက်စောစောမှာ
အဖေဟာထသွားထလာ ရေဒီယို တက္ကနီနဲ့ပုံပဲ
လက်ဖက်ရည်ဆိုင် Sky Net ထဲက လွတ်တော်
အဲဒီလွတ်တော်ပဲ ခွံခွံမြဲမြဲ တက်နေတော့တယ်
ထမင်းမေ့ဟင်းမေ့၊ လက်သီးတစ်ဆုပ်ဆုပ်၊ ပါးစပ်တလွပ်လွပ်နဲ့
ပြည်သူ့လွတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ယောက်လိုလို... ဘာလိုလို
တစ်ခါတလေ တက်ခေါက်နေလိုက်သေးတယ်... အဟုတ်။

မင်းချမ်းမွန်

တွင်းနက်ကြီးထဲမှာ ကဗျာ

ကဗျာရေးရုံ မလုံလောက်ဘူး ထင်တဲ့သူဟာ
 ကဗျာဆရာ ဆက်ဖြစ်နေရဦးမလား
 ခုံးနဲ့ ဝန်းမလား ခုံးနဲ့ ဝန်းမလား မကွဲပြားသေးဘဲ လေယာဉ်ပျံဟာ ပုစဉ်းတစ်ကောင်လို
 ရသအလှရှိပုံရနေတာ
 ကျုပ်ကဗျာနဲ့ ပစ်ချရမှာလား။ ပန်းထမ်းလောင်ချာသမားအဖြစ်ကို ရွေးရမှာလား
 သေနတ်ခလုတ် တစ်ထောင်လောက်ကို နှိပ်နေတဲ့သူတွေဟာ ပါးစပ်မဟာရုံ မင်းတုန်း၊ သော့
 ခလုတ်၊ ဒုတ်ဒုတ်ထီ ချထားကြရဲ့
 သတင်းတို့ စုပ်စုပ်မှောင်အောင်ချုပ်ခဲ့
 ပြည်သူ့ဝန်ဆောင်မှု မိမိယာဆိုတဲ့ အသံက မြောက်ဖျားသေနတ်သံတွေ ခုံးအောင်
 အော်နေသလို
 အို ပွဲတော်ရက်တွေကို အုပ်မိုးထားကြတဲ့ အရိပ်မည်းကြီးများတို့၊
 ခေတ်ဟောင်းသို့ ပြန်သွားကြ၊ စစ်ဘုရင်ချင်း စီးချင်းတိုးကြ၊ တစ်ဝိုက်ထင်းရင်
 တစ်ဝိုက်တက်ကြ
 အလိုကြီးသူအချင်းချင်း အလိုအတွက် ခင်းကြလော့
 အကျိုးအမြတ်နဲ့ အရိုးအရေမျှ ဝေဝေကိုသာ ရွှေငွေရှိနိုင်သူ တပ်သားနဲ့ အရပ်သားတို့မှာ
 ပဋိပစ္ဆာပစ်ရင်ကန် မတန်တဆ မရမလှ နာလှချေပြီ
 မင်းတစ်ရာသမျှကို ဖွဲ့သူ ကဗျာဆရာဟာ နယ်ချဲ့စစ်မိဒီတဲ့လား
 မင်းပြန်ခဲ့၊ မင်းစမာစစ်သားရေ၊ မင်းပြန်ခဲ့ မြစ်ကြီးရဲအနားကို”
 ငါအဲဒီလို ခဲ့တင်ထပ်ချင်ပုံ
 ကဗျာရေးရုံ မလုံလောက်တော့ဘူး ထင်မိပုံ
 စစ်ရှောင်သူ ရိုက်ချက်များ၊ ကင်မရာခလုတ်ကို တခိုင်းခိုင်း နှိပ်ချလိုက်ပုံ
 စာတိုပုံရာနယ်လပ်တွေလို ငါ ယုံကြည်ရာဘက် ဘယ်လို ဝင်တိုက်ရလဲ
 ကဗျာက ယုံကြည်တဲ့ ဘက်ဆိုတာ ရှင်းပါတယ်
 လက်နက်ဆို အင်တိုတစ်စမရှိတဲ့ သာမန်ပြည်သူမှန်သမျှရဲ့ ဘက်ပါပဲကွယ်
 သေနတ်မရှိပေမဲ့ ပါးစပ်ရှိတဲ့ကဗျာက ဟစ် ဟစ် အော်တယ်
 သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံး ပဲ့တင်မဆုံးအောင် ကုန်း ကုန်းအော်တယ်
 သေနတ်ထဲက ဖြိုင်ယံတစ်ကြောမှာ ခဏတာအတွင်း လျှော့ကျပျောက်ကွယ်သွားပေမယ့်
 သေနတ်ခက်ရာတွေဟာ ကဗျာထဲမှာ အမည်းဆုံး အထူဆုံးစာလုံးတွေနဲ့
 ကျဆုံး အမှန်တရား၊ ကျဆုံး သာမန်ပြည်သူ၊ ကျဆုံး လူ့ယဉ်ကျေးမှု၊ ကျဆုံး
 ကလေးသူငယ်များ၊ ကျဆုံး အနာဂတ်၊ ကျဆုံး မျှော်လင့်ခြင်း
 စစ်ပွဲအခါအတွက် ကဗျာ အခါခါအော်ရဲ့ အော်ရုံနဲ့ အားမရ
 ကဗျာရေးရုံ မလုံလောက်တော့ဘူး ထင်မိပုံ
 ရက်တစ်ရာ ပွဲတစ်ရာနဲ့ ငါတို့ ရွယ်ယုက်ခတ်ခဲ့ပုံ
 ပွဲတကာကို ကွဲစေတဲ့ စစ်ပွဲဟာ ငါတို့ရင်ထဲ မှိန်ပျောက်နေပုံများ
 နောက်ဆုံး ရှိနေနဲ့ ကဗျာပေါ်သာ ပုံလိုက်ရပုံ
 မခဲသေးတဲ့ စစ်ပွဲတွေရပ်ဖို့ ကဗျာနဲ့လည်း မလုံလောက်ခဲ့
 ငြိမ်းချမ်းရေးစင်တာနဲ့လည်း မလုံလောက်ခဲ့
 ငြိမ်းချမ်းရေး ဖော်ဆောင်ရေးကော်မတီနဲ့လည်း မလုံလောက်ခဲ့
 သမ္မတကြီးနဲ့လည်း မလုံလောက်ခဲ့
 လူထုခေါင်းဆောင်နဲ့လည်း မလုံလောက်ခဲ့
 နှစ်ခြောက်ဆယ်နဲ့လည်း မလုံလောက်ခဲ့
 အလွန်နက်ရှိုင်းတဲ့ အိုင်းအမာဟောက်ပက်ကြီးပါကလား။

မောင်လင်းနိုင်

ရုပ်နားချိန်

လက်ကိုင်ဖုန်းလေးဖွင့်ထားမယ်
 ဆိုက်ရောက်ပြီးတစ်ဆယ့်ငါးမိနစ်
 တစ်ကွင်းလုံးမြင်းတစ်ကောင်လို ပြေးကွားနေရတယ်
 တစ်ဘဝလုံးရထားတစ်စင်းလို ခုတ်မောင်းနေရတယ်
 သျှင်ရွှင်စရာရာ နာကျင်စရာပါ
 ကွင်းထဲမှာ မြက်ပင်စိမ်းတွေလို စိုက်ပျိုးထားတယ်
 လိမ့်နေတာပဲ လွင့်စဉ်ထွက်သွားတာပဲ
 ကန်ချက်တိုင်းမှာ ဒဏ်ချက်တွေအပြည့်နဲ့
 လေပေါ်မြောက်တင်ပြီး ပြန်အကျမှာ
 ရေသန့်ပူလင်းဘူးထဲ ခုန်ဝင်ပျောက်ကွယ်သွားချင်တယ်
 နန်းကြီးသုတ်၊ ဝါထမင်းနယ်၊ မြန်မာ၊ ရှမ်း
 အစုံရတယ် ဘာစားမလဲကို
 သက်လုံကောင်းအောင် လေကျင့်ထားလည်း
 မောပန်းနေရတာပဲ
 တစ်ဆင့်ငါးမိနစ်ပြီးရင် ပြန်စမယ်
 မြေခွမ်းဘယ်လိုပြုလေ
 ရိုးဝင်အောင် ဘယ်လိုလှည့်ကွက်သုံးမလဲ
 ဝေသာဏိကုကြီးတန်မဲ့ ဟန်အောင်လဲ့ဦးမလား
 ခေါင်းတခါခါလည်တစ်ခါခါ
 မတ်သလို သီသလိုနဲ့ ခုတ်ခတ်ခါပြန်တ
 အရှားကွက်နင်းနေလိုက်တယ်။

လင်းသက်ညီ

KPMG

kp mo

မရေးချင်ဆုံးကဗျာ... ဒါပေမဲ့

သူတို့လေးတွေရဲ့ နပျိုမှုနဲ့
အနာဂတ်ကိုပိုင်စိုး လက်ရုံးဆန့်ခွင့်
သူတို့လေးတွေရဲ့ လက်ရုံးနဲ့ အနာဂတ်မှာ ခိုရုံးတွေဖွဲ့ခွင့်
သူတို့လေးတွေရဲ့ ပိုင်းခြားနိုင်မှုနဲ့
သမိုင်းရဲ့ အကိုင်အခက်အသစ်တွေ ဖြာဝေပိုင်ခွင့်
ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားကြပေါ့။
သူတို့လေးတွေ
မာယာအသစ်တွေကို စွန့်စားမှုအမှားတွေနဲ့
စွန့်စွန့်စားစားဆက်ပြီး မှားနေကြမှာကိုလည်း ကြောက်တယ်
တောင် မြောက်လို့ခွဲတဲ့ သတ္တိတွေကို
မြေပုံလွှဲပြီး ဇရိုးဆက်မိကြမှာကိုလည်း ကြောက်တယ်
သူတို့ကြီးပြင်းလာတဲ့အခါ
ရေးရေးတွေ့လို့ကပ်ရုံနဲ့ စေ့စေ့ပေါ်လာနိုင်တဲ့ ပုံရိပ်စစ်တွေ
အိအိအိ
သူတို့လေးတွေ ရယ်မောလိုက်မယ့်အသံမှာ
ကူညီဆန်တွေပါလာမှာကိုလည်း ကြောက်တယ်
ခုတောင်
သူတို့နဲ့ မျက်လုံးချင်းဆုံတိုင်း
သူတို့မျက်ဝန်းထဲ
ပုန်းဖို့ကျန်နေသေးတဲ့ ချောင်းလေးတစ်ချောင်းမှာ
မျက်လွှာလေးချလို ကျုပ်။

ကျုပ် မညာချင်ပါဘူး
စစ်မြေပြင်ကိုရောက်ပြီး မြားကုန်ချင်ယောင်
ဆောင်ခဲ့ဖူးတယ်။

ကျုပ် မညာချင်ပါဘူး
လက်သီးကိုကျစ်ကျစ်ဆုပ်ပြီး
ပုဆိုးခြုံထဲထည့်ခဲ့ရတယ်။

ကျုပ် မညာချင်ပါဘူး
နောက်ကျသူဖြစ်မှာစိုးလို့
ခြေထောက်က တရေဆုံးမှာသစ္စာရှိခဲ့ဖူးတယ်။

မညာချင်တော့ပါဘူး
အခု ဘယ်ရောက်သွားမုန်းမသိတဲ့ သူရိုက်
ထိုးကွင်းထနေတယ်။

မညာချင်တော့ပါဘူး
အခုစေ့စေ့တဲ့ အိုးမညာတွေကို
ခြင်းထဲမှာ ခွပ်ရင်းပျက်နေရတဲ့ ထဲမှာပါတယ်။

မညာချင်တော့ပါဘူး
အခု ဒီယုန်ပြင်ပြီး ထွင်ထားတဲ့ချုံထဲ
ဒီပဲက ဒီပုတ်ထဲမှာပဲ ပျော်နေရတယ်။

ကျုပ် မညာတော့ပါဘူး
မညာတော့ပါဘူး
ခါ... ကျုပ် မရေးချင်ဆုံးကဗျာ
ဒါပေမဲ့...
သမိုင်းမှားနဲ့ သူရဲကောင်းမျက်နှာရုံမတပ်လို့
သမိုင်းမှားနဲ့ ဒိုင်းတစ်ရပ်နောက် ပုန်းလျှိုးမနေလို့
သမိုင်းမှားနဲ့ ပိုင်းကွင်းတစ်ခုထဲ တွန်းပို့မပစ်လို့
သမိုင်းမှားနဲ့ စိတ်တွေ အပိုင်းပိုင်းကျိုးပဲ့မသွားစေလို့
သမိုင်းမှားနဲ့...
သမိုင်းမှားနဲ့...
သူတို့က မြားဦးဆို ကျုပ်က မြားတောင် သန့်ဉာဏ်နဲ့
ပစ်မှတ်စက်ပိုင်းကို
ကျုပ်တို့အတူလက်မမောင်းခတ်ဖို့
သူတို့လေးတွေရဲ့ အနာဂတ်မှာ ရာစဝင်ရိုင်းချင်ရိုင်း
ကျုပ် သမိုင်းကိုကျုပ်...
ဒီကဗျာနဲ့
အမှန်အတိုင်း ရဲရင့်လိုက်တယ်။

သစ်ကော်အိမ်

အနုပညာနဲ့ ဆင်းရဲခြင်း

- ကိုလံဘတ်
ခင်ဗျားမှာ မြေပုံအညွန့်မရှိဘဲ
ကမ္ဘာမြေသစ်ကြီးတစ်ခုကို
တွေ့အောင်ရှာခဲ့တယ်။
- ပန်းဥယျာဉ်ဟာ
ဥယျာဉ်မျိုးအရင် ဖြစ်ပေါ်တယ်။
- သစ်ပင်၊ သစ်တောနေရာကို
ပေါင်းပင်မြက်ပင်တွေက
နေရာဝင်လှပူဖို တောင်နေကြပြီ။
- အလျှင်အမြန်
ခံစားသင်ယူရတဲ့
အရာထာရိုရှိတယ်။
- အနုပညာနဲ့ ဆင်းရဲခြင်းကို
သင်ယူဖို့
ရိုရမဲ့ပစ္စည်းဖြစ်တဲ့
သမိုင်းခေတ်အချိန်ကာလများစွာနဲ့
လဲလှယ်ယူရတယ်။
- အနုပညာနဲ့ ဆင်းရဲခြင်းဟာ
ကမ္ဘာပေါ်က ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်သလား။
- ငါတို့အကိုဟောင်းကြီးကို
ပြန်ပြီး မဝတ်ချင်တော့ဘူး။
- အနုပညာစစ်စစ်ပဲ
လိုချင်လို့မရဘူး။
ဆင်းရဲခြင်း စစ်စစ်ချည်းဘဲ
ကမ္ဘာပေါ်က မောင်းထုတ်
သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်လို့ မရဘူး။
- အနုပညာဆင်းရဲခြင်းအတွက်
နောက်ဆုတ်မှန်ရပ်တည်ရာ
နေရာမရှိဘူး။

ညိုသစ်
(၂၀၀၄)

ASIAN FRAME MEDIA GROUP

ရန်ကုန်ကိုရောက်ခဲ့တယ်

ရောက်ပြန်ပြီလေ ညနေ
အရိပ်တွေ ရှည်ထွက်တတ်လွန်းလို့
အလွမ်းတွေကို မြောက်သိမ်းထားရတဲ့
ညနေ။

ကိုယ်ဖော့ထားတယ်။ အကြောလျှော့တယ်
ရွှေငါးတွေကို အစာကျွေးသလို
သစ်ခွပင်တွေကို ရေလောင်းသလို
ပျော်ရွှင်မှုကို ကျပ်တုပ်တိုးပေးရတယ်။

သံသယဖြစ်ခြင်းနဲ့
အပစ်အခတ်ရပ်စဲထားတာ ကြာတော့
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မှန်ကန် ပြန်ပြန် ကြည့်ပေးရတယ်။

ရွှေမုန့်တွေလို
အချိန်တွေက အစိုးတန်တယ်ဆိုတော့
ငွေတက္ကသိုလ်လှယ်ရတယ်။

လေ့စဉ်တိုက်မှာ ကြောက်လို့
ဘယ်မှ မရောက်ခဲ့တဲ့ ရှုမျှော်ခင်းတွေ
ခဏခဏ ဖုန်သုတ်ပေးရတယ်။

တစ်မိုးအောက် အတူတူ
ကြမ်းတစ်ပြေးတည်း သူစိမ်းများအကြား
လောဘနဲ့လောကကို
ဆွေမျိုးစပ်ပေးရတယ်။

အံ့ဩတယ်
အလွယ်တကူ လောင်းချိပ်မိလို့
အလွယ်တကူ တွန့်လိပ်ကောက်ကျွေးလို့
အလွယ်တကူ အခက်အလက်တွေဝေခံရလို့
အညွှာကပ်ပေါက်တာမျှင်းအတူတူ
ကြီးထွားနှုန်းမတူတဲ့ တောအုပ်တွေ
မြို့ပြတွေမှာ စိမ်းလန်းလို့။

စိုးရ

ASIAN FRAME MEDIA GROUP

CARTOON

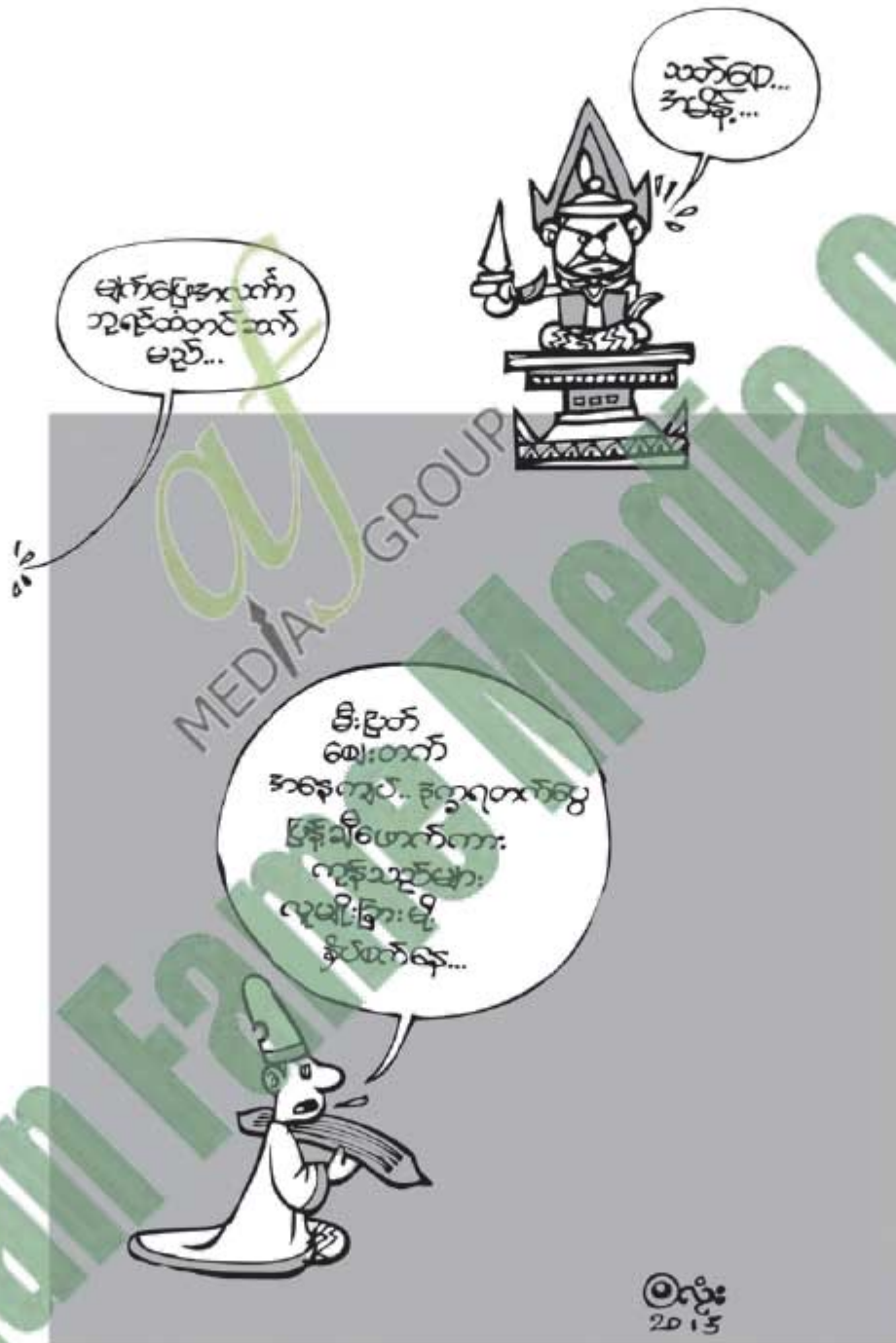
මෙ: නැවත නිවැසිම: ටැංකු
 මිනිසෝ: නිවැසිම: ටැංකු
 මෙ: නැවත: මෙ: නැවත
 ඉක්මම්: ටැංකු: නැවත: නැවත:
 නිවැසිම: මෙ: ටැංකු:

බොහෝ: ටැංකු:-
 නිවැසිම: මිනිසෝ: මෙ:
 මෙ භුක්තෝ: මෙ:

2013

CARTOON

ပဒကို ဝင်လေ့လာခြင်း မိတ်ဆက်ခြင်း ဓမ္မဂင်္ဂါ

ဂေါတမဗုဒ္ဓ၏ ကိုယ်ပိုင်အမည်တော်ရင်းက သိဒ္ဓတ္ထဖြစ်သည်။ ဂေါတမဆိုသည်က မိသားစု အနွယ်တော်အမည်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓအရှင်၏ အမည် တော်အပြည့်အစုံက ဂေါတမသိဒ္ဓတ္ထ ဖြစ်လာရ သည်။ ဗုဒ္ဓဆိုသည်မှာ အမည်မဟုတ်ဘဲ ကိုယ် တော်မြတ်၏ နိုးကြားသိမြင်တော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူသည် နိုးကြားသိမြင်သူဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဂေါတမဗုဒ္ဓသည် အကျော်ကြားဆုံးနိုးကြားသိမြင် သူပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်သည်တိုင် ကိုယ်တော်မြတ် တစ်ပါးတည်းသာ နိုးကြားသိမြင်သူ မဟုတ်ပါ လေ။

သိဒ္ဓတ္ထဂေါတမ မတိုင်မီ ဗုဒ္ဓအရှင်များစွာ ပွင့်ထွန်းတော်မူခဲ့ပြီး ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ ဗုဒ္ဓဘုရား အဆူဆူလည်း ကိုယ်တော်မြတ်နောက် တွင် အသင့် ရှိနေခဲ့ပါသည်။ လူသူမြတ်တိုင်း ဗုဒ္ဓ အဖြစ်ကို ရရှိနိုင်သမျှ အသစ်သစ်သော အနာဂတ် ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်အဆူဆူ ဆက်လက်ပွင့် ထွန်း ပေါ်ပေါက်နေဦးတော့ မည်သာ။ လူတိုင်းလူတိုင်း ဗုဒ္ဓဖြစ်ခွင့်ရှိနေပါလေသည်။ ပါရမီအခွင့်အလမ်း တောင်းကို စောင့်မျှော်ကြရုံသာဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေ့နေ့ ဗဟိဒ္ဓလောက အမှန်တရား၏ နှိပ်

စက်မှု၊ အရာရာသည် အနှစ်မဲ့အသာရကဟု သိမြင်၍ ရှိရာမှဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ သင်သည် အဇ္ဈတ္တကို ဦးတည်ပေတော့မည်။ ဗုဒ္ဓဆိုသည့် စကားလုံးကိုက နိုးကြားသော အသိဉာဏ်ကို ရည်ညွှန်းသည်။ ဗုဒ္ဓိ (အသိဉာဏ်)ဆိုသော ဝေါဟာရသည်လည်း တူညီသောစကားအရင်းအမြစ် (ဓာတ်)ကပင် လာသည်။ စကားအရင်းအမြစ် ဗုဓ (ဓာတ်)တွင် ဒိုင်းမင်းရှင်းများစွာ ရှိနေသည်။ ထိုဗုဓနှင့် တစ်လုံးချင်း အလဲအထပ် ပြုနိုင် သော အင်္ဂလိပ်ဝေါဟာရမရှိပေ။

ဗုဓသည် ကောက်ချက်များစွာကိုပေးသည်။ စီးဆင်းမှုညင်သာသကဲ့သို့ ကဗျာလည်းဆန်လှ သည်။ အခြားမည်သည့် ဘာသာစကားမှာမှ ဤ ဗုဓကဲ့သို့ အဓိပ္ပာယ် အမျိုးမျိုးဖြင့် တည်ရှိသော ဝေါဟာရမျိုးမတွေ့နိုင်။ ဗုဓက အနည်းဆုံး အဓိပ္ပာယ်ငါးမျိုးကို ရည်ညွှန်းသည်။ ပထမ အဓိပ္ပာယ်က နိုးထမှု၊ နိုးထစေမှုဖြစ်သည်။ ကိုယ် တိုင်နိုးထမှုနှင့် သူတစ်ပါးကို နိုးထစေမှုပင် ဖြစ်ပါ သည်။ အဝိဇ္ဇာအိပ်ပျော် ရာမှ အိပ်မက်က နိုးထလာသလိုမျိုး အသိဉာဏ်က နိုးထမြေဖြစ်၍ အိပ်မောကျခြင်းကို ဆန့်ကျင်သည်။

**ဘုရားကို ဘုရားအဖြစ်
မြင်ခြင်းသည်ပင် ဘုရားတရားကို
နားလည်ခြင်း၏ အစဖြစ်သည်။
ဘုရားကို ဘုရားအဖြစ်မြင်သောအခါမှာ
ဘုရားတရားကို သင်မြင်နိုင်ပေသည်။**

ဤသည်ပင် ဗုဒ္ဓအသိဉာဏ်၏ ပထမ အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်၍ သင့်အဇ္ဈတ္တတွင် နိုးကြားမှုကို ဖန်တီးယူရပေလိမ့်မည်။ သာမန်အားဖြင့် လူတို့သည် အိပ်မောကျနေကြ၏။ သင့်ကိုယ်သင် နိုးထနေသည်ဟု ထင်သည်တိုင် အမှန်တကယ်နိုးထနေခြင်းမဟုတ်။

လမ်းလျှောက်နေစဉ် သင့်စိတ်တွင် သင်သည် အပြည့်အဝ နိုးကြားနေသလိုမျိုးပါပဲ။ သို့သော် ဗုဒ္ဓအရှင်၏ ရှုထောင့်မှကြည့်လျှင်တော့ သင်သည် မြန်ဆန်စွာ အိပ်ပျော်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဆိုရလျှင် မဆိုးနိုင်သော အတွေးများ၊ အိပ်မက်များက သင့်ကိုလွှမ်းမိုးနေသည် မဟုတ်ပါလား။

သင်အဇ္ဈတ္တအလင်းက အိပ်စက်ခြင်း အစံမျိုးတွင် တိမ်ညိုမှိုင်းနေသည်။ တကယ်ပင် သင့်မျက်လုံးများ သိသာစွာ ဖွင့်ထားသော်လည်း သင်တော့ အိပ်မက်ထဲမှာ လမ်းလျှောက်နေသည်။ မျက်လုံးဖွင့်ပြီး အိပ်နေခြင်းပါပဲလေ။ ဗုဒ္ဓအရှင်က သင်တာ မျက်လုံးဖွင့်ပြီး အိပ်စက်ခြင်းထဲ လမ်းလျှောက်ပါသည်တဲ့လေ။

အကယ်တော့ သင့်အဇ္ဈတ္တမျက်လုံးများက မပွင့်လင်းကြ။ သင်မည်သူဆိုသည်ကိုပင် သင် မသိ။ သင့်အစစ်အမှန်ဘဝကို သင်မကြည့်မိ။ သင်တကယ်မနိုးကြားပါလား။ အတွေးစိတ်အစဉ်က မနိုးကြားနိုးကြားစေမှုလည်း မရှိနိုင်ခဲ့ပြီ။

တိမ်တိုက်များလွင့်ပေးသွားသဖြင့် လုံးဝ တိမ်စင်နေသော ကောင်းကင်အဇ္ဈာတွင် လက်လက်ထတောက်ပသည့် နေရောင်ခြည်ကဲ့သို့ အတွေးများနှင့် တွေးတောခြင်းကို လွတ်ချလိုက်သော စိတ်သည် သာ အသိဉာဏ်ဂင်္ဂေချို နိုးကြားသောစိတ်ဖြစ်ပါသည်။

အသိဉာဏ်ဟူသည် ပစ္စုပ္ပန်တွင် တည်တံ့နိုင်စွမ်းရှိခြင်းပင်။ သင်သည် အတိတ် (သို့မဟုတ်) အနာဂတ်တွင်သာ တည်ရှိနေလေလေ သင့်အသိဉာဏ်က ဆုတ်နစ်လေလေပါပဲ။ အသိဉာဏ်ဆိုသည်က ယခုအခိုက်အတံ့ကာလ၊ တခင်လေးမှတစ်ခါ အငြားတစ်နေရာရာမှာ ရှိမနေစကောင်း။ ဤသို့သာ ပစ္စုပ္ပန်အခိုက်အတံ့သမားကြီးဖြစ်လျှင် သင် နိုးကြားလေပြီ။

သင်သည် အိပ်မက်အိပ်တွင် ထိုင်နေချိန် အိမ်ကို မီးလောင်သည် ဆိုပါစို့။ သင့်ဘဝက အန္တရာယ်ကြီးလှသည်။ သည်အချိန်အခိုက်အတံ့လေးမှာ သင်တကယ် နိုးကြားပေလိမ့်မည်။ ထိုအခင်းတွင် သင်သည် အတွေးများစွာကို ပွားခွင့်မရှိပြီ။ အတိတ်ကိုလည်း မေ့သွားပြီ။ ဆွတ်ပျံ့ကြည်မောဖွယ်ရာ အတိတ်မှတ်စုများက သင့်ကို မလွှမ်းမိုးနိုင်တော့ပြီ။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ် လူငယ်လေးဘဝက အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ချစ်ခဲ့ရသော ကြည်မွေ့မှု သို့မဟုတ် နေ့ရက်တစ်ခုခုမှာ တရုတ်စားသောက်ဆိုင်လေးတွင် စားခဲ့ရဖူးသည့် လတ်ဆတ်စွာ ချက်ပြုတ်ထားသော အစားအစာများ၏ ကပ်ငြိတပ်မတ်ဖွယ် စွဲထင်နေဆဲရသည်များ တကယ်ကို သင်မတွေးနိုင်တော့ပါ။

အနာဂတ်ကို သင် အိပ်မက်မက်တော့မည် မဟုတ်ပါ သို့မဟုတ် မနက်ဖြန် လုပ်မည့်အရာကို

ပင် သင်မစဉ်းစားတော့ပါ။ မနက်ဖြန်ဆိုတာ ဘာမှမဟုတ်။ ဒီနေ့သည်ပင် အရေးမပါ။ အရေး တကြီးဖြစ်နေရသည်က ယခုတခင်လေးသည် သာ။ တကယ်ပါ လောလောလတ်လတ်စက္ကန့် လေးသာ။

ဤသည်မှာ ငုမ (အသိဉာဏ်)၏ ပထမ အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ကြီးကျယ်သော ထိုးထွင်း သိမြင်မှုများစွာလည်း ရှိပေသည်။ နိုးကြားမှုကို အလိုရှိသူ၊ ငွေတစ်ဆူဖြစ်လိုသူသည် အန္တရာယ် ကြုံသောအခါမှာသာ ရှားရှားပါးပါး နေထိုင်သကဲ့ သို့သော အားထည့်စူးစိုက်မှု (Intensity)မျိုးဖြင့် ခဏတိုင်းကို ပိုင်နိုင်စွာ နေထိုင်ရပေမည်။

အဲဒီ အသိဉာဏ်ကပဲ လွတ်မြောက်မှုပုတ္တိုကို ပေးသည်။ အဲဒီအသိဉာဏ်ကပဲ အမှန်တရားသစ္စာ ကို သယ်ဆောင်လာပေသည်။

ငုမ၏ ဒုတိယအဓိပ္ပာယ်ကို အသိအမှတ်ပြု ခြင်း၊ သတိထားခြင်း၊ ကျွမ်းဝင်ခြင်း၊ သတိပြုခြင်း၊ အာရုံစိုက် ခြင်းဟူသော ပရိယာယ်အနက်များစွာ ဖြင့် ဖွင့်ဆိုသည်။

ငုမသည် အမှားကိုအမှားအဖြစ် အသိအမှတ် ပြုတော်မူသကဲ့သို့ အမှန်ကိုအမှန်အဖြစ် မျက်လုံး ပွင့်တော်မူသော အရှင်မြတ်ဖြစ်သည်။

အမှားကို အမှားအဖြစ် မြင်ခြင်းသည်ပင် အမှန်တရားကို နားလည်ခြင်း၏ အစဖြစ်သည်။ အမှားကို အမှားအဖြစ် မြင်သောအခါမှသာ အမှန်တရားကို သင်မြင်နိုင်ပေမည်။ သင်သည် သစ္စာတရားကို အမှန်သိမြင်လိုခဲ့သော်

အမြင်မှားမှုပိပလ္လာသတရားများဖြင့် ဘဝကို ရှေ့ဆက်လို့ မရပါ။

အယူမှားမှု ဒီဒီတရားများဖြင့် ဘဝကို ရှေ့ဆက်လို့ မရပါ။

မသိနိနား ဝိစိကိစ္ဆာတရားများဖြင့်လည်း ဘဝကို ရှေ့ဆက်လို့မရနိုင်ပါလေ။

အမှားကို အမှားဟု သိမြင်ရပေမည်။

ဤသည်မှာ ငုမ၏ ဒုတိယအဓိပ္ပာယ်ဖြစ် သည်။ အမှားကို အမှား။

မမှန်တာကို မမှန်သည်တိုင်း အသိအမှတ်ပြု ခြင်းပါပဲ။

ဥပမာ သင် ဖန်ဆင်းရှင်ထာဝရဘုရားကို ယုံကြည်သည်။ ခရစ်ယန် သို့မဟုတ် ဟိန္ဒူ သို့မဟုတ် မဟာမေဒင်တစ်ယောက်အဖြစ် မွေးဖွားလာသည်။ သင်သည်

ထာဝရဘုရားတည်ရှိကြောင်း သင်ယူခဲ့ရ သည်။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ရန် သင်ကြား ခံရသည်။ သင်သည် ဖန်ဆင်းရှင်ကို မယုံကြည် ပါက ငှက်ကြွရမည်။ အမြစ်ကိုခံရပေလိမ့်မည်။

ဖန်ဆင်းရှင်သည် စိတ်အကဲဆတ်သည်။ သင့်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူမည်မဟုတ်။ ယေဝတီ ဘုရားသခင်က "ငါ့ကိုယ်တော်သည် မနာလိုမှု က္လုသာကြီးသော ဘုရားဖြစ်၏။ ငါ့ကိုသာလျှင်

ပူဇော်လော့၊ ငါမှတစ်ပါး အခြားမရှိစေရ" ဟု မိန့်ဆို၏။ မဟာမေဒင်ဘုရားသည်လည်း ထိုနည်း နှင့်နှင့် မြွက်ဟပြန်ချေ၏။

"ငါဘုရားတစ်ဆူတည်းသာ တည်ရှိ၏။ အခြားဘုရားမရှိချေ။ ဘုရားသခင်၏ တမန် တော်သည် မိုဟာမက်သာရ်၏။ အခြားတမန် တော်မရှိချေ"။

ဤသွန်သင်မှုကိုခံယူထားခြင်းက သင့် အဗ္ဗတ္တတွင် နက်ရှိုင်းလာသည့်အတွက် ယခုမှ ထာဝရဘုရားကို ယုံကြည် သည် ဆို စေ ဤအကြောင်းတရားများက တရစ်ဝဲဝဲ ရှိနေလေ တော့သည်။

သင့်ကို ထာဝရဘုရားအား ယုံကြည်ရန် သွန်သင်ခြင်းခံရ၏။ သင်ကလည်း ယုံကြည်ပြီး လေပြီ။ ဤသည်မှာ ယုံကြည်မှုဖြစ်၏။

ထာဝရဘုရား အမှန်တကယ် တည်ရှိသည်

အသိဉာဏ်ဦးစီးသူသည် ကွန်မြူရှင်လည်းမဖြစ်နိုင်၊ ပန်သင်ရှင်နတ်လိုက်လည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။ အသိဉာဏ် ဦးစီးသူကယုံကြည်သူလည်းမဟုတ်။ ပယုံကြည်သူလည်းမဟုတ်တော့။ ယုံခြင်းပယုံခြင်းသည်သူလမ်းစဉ်မဟုတ်။

ဖြစ်စေ မတည်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ သင့်ယုံကြည်မှုကို အနှောင့်အယှက်မပေးနိုင်ပြီ။ အမှန်တရားသည် လည်း သင့်ယုံကြည်မှုအတွက် အရေးမပါပြီ။

သင်ယုံကြည်တာပဲဖြစ်ဖြစ် မယုံကြည်တာဘဲ ဖြစ်ဖြစ် အမှန်တရားကတော့ ခြားနားမှုမရှိ။

သို့သော် သင် ထာဝရဘုရားကို ယုံကြည်လျှင် တော့ မြင်ခြင်းဆီ ဆက်သွားရပေလိမ့်မည်။ အနည်းဆုံး သင်မြင်သည့်အရာ (ထာဝရဘုရား အကြောင်း)ကို ဆက်လက်တွေးတောရပေမည်။ ထာဝရဘုရားကို ယုံခြင်း၊ မယုံခြင်းက သင့်ကို သိမြင်ခြင်းမှ ကာကွယ်ထားတော့မည်။ ယုံကြည်မှု မှန်သမျှသည် သင့်အတွက် သံသယများ ဖြစ်လာ နိုင်သောကြောင့် ယုံကြည်မှုမှန်သမျှက သင့်ကို သိမြင်ခြင်းမှ တားဆီးထားတော့မည်ဖြစ်ပါ၏။

ယုံကြည်မှုမှန်သမျှသည် အတွေးကို ဖုံးကာ ထားသော အရာများ (Thought Coverings)

ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအရာများကို ဗုဒ္ဓအရှင်က အာဝရဏ (နိဝရဏ) တရားများဟု ဟောကြား လေသည်။

အသိဉာဏ်ဦးစီးသူကတော့ မည်သည့်အရာ ကိုမှ ယုံသည်လည်း မဟုတ်။ မယုံသည်လည်း မဟုတ်ပေ။ ထိုသူ့အတွက်တော့ ပြဿနာတစ်ရပ် ကိုသိရှိရန် တံခါးဖွင့်ထားလေသည်။ ထာဝရဘုရား တည်ရှိလျှင် သူသိမြင်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ထိုသို့ ဘုရားသခင်ရှိခြင်းကို သိခြင်းသည် သူယုံကြည်သောကြောင့် မဖြစ်စေရ။

သူ့မှာ ယုံကြည်မှုဆိုတာမှ မရှိလေဘဲ။

မယုံကြည်သော အသိဉာဏ်သမား (နှိုက်) သာ သစ္စာတရားသည် ပေါ်ရပြန်သည်။ သင်က ယုံကြည်ပြီးသူဖြစ်နေလျှင် အမှန်တရားဝင်ရောက် လာရန် ကွက်လပ်မရှိလေပြီ။ သင်၏ ယုံမှားမှု ဝိစိကိစ္ဆာတရားက နန်းသိမ်းပြီးလေပြီ။

သင့်ကို ထိတ်လန့်စေမည့်အရာ။ သင့်ကို လှုပ်ရှားစေမည့် အရာ။ သင့်ကို တုန်လှုပ်စေမည့် အရာ။ သင့်ယုံကြည်မှုကို ဆန့်ကျင်သည့် တစ်စုံတစ်ရာကို သင်မမြင်နိုင်ပါလေ။

သင်သည် သင့်ယုံကြည်မှုထဲသို့ ဘဝတစ်ခု လုံး၊ တချိန်အားလုံးနှင့် ဆုတောင်းဝတ်ပြုမှု များစွာ။ တစ်နေ့လျှင် ငါးကြိမ်ထိ နှစ်မြှုပ်ထားပြီး လေပြီ။

ဆိုကြပါစို့။ လူတစ်ယောက်က နှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်ကြာ သူ့ယုံကြည်မှုထဲ သက်ဝင်ခဲ့ပြီးပြီ။ ခုကမှ ရုတ်တရက်ဆိုသလို ဘုရားသခင်မရှိ ဟူသောအချက်ကို သူဘယ်လိုအသိအမှတ် ပြုနိုင် လေမလဲ။

လူတစ်ယောက်ကတော့ ဘုရားသခင်ဆိုတာ မရှိဟု ယုံကြည်ခဲ့မြဲစွာ ကွန်မြူနစ်ဝါဒအတွက် တစ်ဘဝလုံးရင်းခဲ့ပြီးပြီ။

ဘုရားသခင်ရှိတယ်ဆိုတာ သူ ဘယ်လို မြင်လာပါလိမ့်မလဲ။ သူကတော့ ဆက်လက် ငြင်းဆန်မြဲဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။

ဤနေရာတွင် ဘုရားသခင်တည်ရှိခြင်း မရှိခြင်းကို ပြောလိုရင်း မဟုတ်ပါ။ ပြောလိုသည်က သင်နှင့်ပတ်သက်သော အရေးဖြစ်သည်။ ဘုရား သခင်နှင့်မဆိုင်ပါ။ ရှင်းသောစိတ် လိုအပ်သည်။ မည်သည့်ယုံကြည်မှုကိုမှ မကပ်ငြိသော အသိ ဉာဏ်လိုအပ်ကြောင်း ပြောလိုသည်။

ရှင်းသောစိတ်နှင့် မကပ်ငြိသော အသိဉာဏ် ကိုသာ ပိုင်ဆိုင်လျှင် သင်သည် ကြေးမုံမှန်သားပြင် တစ်ချပ်ဖြစ်လေပြီ။

မြင်သောအရာအတိုင်း ရောင်ပြန်ဟပ်ပေ တော့မည်။

ဤသည်က ငုမ၏ ဒုတိယအဓိပ္ပာယ်ဖြစ် သည်။ အသိဉာဏ်ဦးစီးသူသည် ကွန်မြူနစ်လည်း မဖြစ်နိုင်။ ဖန်ဆင်းရှင်နောက်လိုက်လည်း မဖြစ် နိုင်ပေ။ အသိဉာဏ်ဦးစီးသူက ယုံကြည်သူလည်း

မဟုတ်။ မယုံကြည်သူလည်း မဟုတ်တော့။
ယုံခြင်း၊ မယုံခြင်းသည် သူ့လမ်းစဉ်မဟုတ်။

သူက ဘဝထဲသို့ စူးစိုက်ကြည့်သည်။ ဘဝ
ထဲတွင် မည်သည့်အရာပဲ မှီရှိ သူက ကြည့်ဖို့
အဆင်သင့်ဖြစ်နေမည်သာ။

သူ့အမြင်တွင် နံရံများမရှိ။ သူ့အမြင်က
ပွင်းလင်းကြည်ရှင်းသည်။ ထိုအနည်းငယ်သော
သူတို့သာ အမှန်တရားကို မျက်မှောက်ပြုကြရလေ
သည်။

ဗုဒ္ဓ၏ တတိယအဓိပ္ပာယ်က သိခြင်း၊
နားလည်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓအရှင်သည် မည်သည်
က မည်သို့ဆိုတာကို သိတော်မူသည်။ မည်သည်
က မည်ပုံဆိုတာကို နားလည်တော်မူလေသည်။
ထိုသို့သိနားလည်တော်မူခြင်းဖြင့် အနှောင့်
အဖွဲ့အားလုံးက လွတ်တော်မူသည်။

ဗုဒ္ဓဆိုသည်မှာ နားလည်ခြင်း (Under-
standing) အနေဖြင့် သိခြင်းဖြစ်သည်။ သုတ
(Knowledge) အနေဖြင့် သိခြင်းမဟုတ်ပေ။
ဗုဒ္ဓအရှင်သည် သုတသမားမဟုတ်ပေ။

အသိဉာဏ်သမားက သတင်းအချက်
အလက်နှင့် သုတကို များစွာ အလေးပြုလေ့
မရှိ။

သူက သိနိုင်စွမ်းကိုသာ ပို၍ ဂရုစိုက်သည်။
သူ၏ အစစ်အမှန်စိတ်ဝင်စားမှုက သိခြင်းသာ
ဖြစ်သည်။ သုတမဟုတ်ပေ။

သိခြင်းက နားလည်မှုကို ဖြစ်စေသည်။
သုတကတော့ သင့်ကို အမှန်တကယ် နားလည်မှု
မပါသော နားလည်သယောင်ခံစားမှုကိုသာ ဝေ
လိမ့်မည်။ သုတဆိုသည်က ခေါင်းပန်းလှည့်သည့်
ငွေအကြွေစေ့မဟုတ်ပေ။ လှည့်စားတတ်
သည်။

သင်ကိုယ်တိုင် လုံးဝမသိသည့်တိုင် သိသ
ယောင်ယောင် ထင်မြင်စေသည်။

သင်သည် သုတကို အလိုရှိတိုင်း တိုးပွား
အောင် လုပ်နိုင်သည်။ စုဆောင်းနိုင်သည်။

သို့နှင့် သင်သည် အလွန်အမင်းတဟူသော
ကြွယ်ဝသူကြီးဖြစ်လာနိုင်သည်။ ကျမ်းဂန်တွေ
များစွာ ရေးနိုင်သည်။ ဘွဲ့ဒီဂရီတွေများစွာ ရနိုင်
သည်။ ပီအိတ်ချ်ဒီ၊ လစ်ဒီ (ဒီလစ်) ကဲ့သို့သော
ဘွဲ့တံခွန်ကြီးများကို မင် ဆွတ်ခူးနိုင်သည်။
သို့သော် သင်သည် ဒိုရင်းဒိုရင်း ဗိုက်မညာ၊ မသိ
နားမလည်သူအဖြစ်သာ တည်ရှိနေမည်ပေ။

ထိုသို့သော ဘွဲ့ဒီဂရီများက သင့်ကို ပြောင်း
ပြောင်းစေနိုင်တယ်။

ထဲဒီတွေက သင့်ကိုပြောင်းလဲလို့မရ။
တကယ်တမ်းမှာတော့ သင့်မိုက်မဲမှုကသာ ပိုအား
စောင်းလာသည်။ သင့်မိုက်မဲမှုမှာ ဒီဂရီတွေ
ထပ်ဆောင်းချီနေမည်ဟာ။ သင့်မိုက်မဲမှုက
ဘွဲ့လက်မှတ် ဆာတီဖိကေးများနှင့် ကိုယ့်ကိုယ်
ကိုယ် အသိအမှတ်ပြုသည်။

ပုဂံတတိယအဓိပ္ပာယ်က သိခြင်း၊ နားလည်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓအရှင်သည်မည်သည့်က မည်သို့ဆိုတာကို သိတော်မူသည်။

အစစ်အမှန်ဘဝဖြင့် အသိအမှတ်ပြုခြင်းမျိုး
မဟုတ်ဘဲ ဆာတီဖိကေးများဖြင့် အသိအမှတ်
ပြုခြင်းသာဖြစ်သည်။

အခြားနည်းလမ်းအားဖြင့် တော့ ဘာမှ
သိတော့မပြေစရာမရှိ။

သင့်ရဲ့ မိုက်မဲမှုအတွက်မိုက်မဲမှုကို လက်
မှတ်ကြီးတပြု။ ဆာတီဖိကေးတွေ ထပြု။

အဖွဲ့အစည်းအမျိုးမျိုးဆီက ထောက်ခံစာ
တွေတောင် ပါလိုက်သေး။

သူတွေက သင့်ကို လူတတ်ကြီးဟုထင်သည်။
ခက်တာက သင်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ငါသိ ငါတတ်
ကြီး ထင်နေတော့တာပါပဲ။

သင် ဤအရာကို မြင်ဖူးပါလား။ မိမိကိုယ်
ကို သုတဘာဏ်ကြီးသဖွယ် ထင်မြင်နေသူများ
သည်လည်း အခြားသူများနည်းတူ မသိနားမလည်
သူများဖြစ်နေတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့
ပိုမို မိုက်မဲတတ်သေးသည်။ ပညာတတ်ဆိုသူ
ကြီးများနယ်ပယ်တွင် အသိဉာဏ်ရှိသူကို တွေ့ဖို့
ခက်ခဲသည်။ တကယ်ကို ရှားရှားပါးပါးပင်။
နှစ်ပေါင်းများစွာ ပညာတတ်နယ်ပယ်တွင်
နေခဲ့ဖူးသူဖို့ အတွေ့အကြုံနှင့် ပြောခြင်းဖြစ်သည်။
ထိုးထွင်းသိမြင်မှုရှိသော လယ်သမားများကို တွေ့
ဖူးသည်။ သို့သော် အကြံထက်သော ပါမောက္ခ
များကိုမတွေ့ဖူး။ အသိဉာဏ်ရှိသော သစ်ခတ်
သမားများကို မြင်ဖူးသည်။ အသိဉာဏ်လင်းပသော
ပါမောက္ခများကို မမြင်ဖူး။ ဘာကြောင့် ဒီလို
ဖြစ်နေတာလဲ။ တစ်ခုခုတော့ မှားနေပါသည်။
ပါမောက္ခဆိုသူများက သုတကို မှီခိုလွန်းသည်။
သူတို့က သိမြင်သူများဖြစ်ရန် မလို။ သုတရှိသူ

များသာ ဖြစ်ရန်လိုသည်။ ထိုပါမောက္ခများက
လမ်းခိုဟောင်းကို တွေ့ထားကြသည်။ လမ်းသစ်
ရှာသူအတွက်တော့ သတ္တိလိုအပ်သည်။ လမ်းသစ်
ဖြစ်သည့်သိခြင်းကို လူနည်းစုလေးကသာ စွမ်းနိုင်
ကြသည်။ လူတုပ်ကြီးစုဝေးရာလမ်းမှ ခွဲထွက်
ရဲသော စွန့်စားသူများသာ စွမ်းနိုင်ကြသည်။
မသိခြင်းတော့အုပ်ကြီးထဲက လမ်းကျဉ်းလေးကို
စွန့်စား လျှောက်ရဲသူတို့သာ စွမ်းနိုင်ကြလေသည်
ပဲ။ သူတို့အတွက် လမ်းပျောက်သွားနိုင်သည့်
အန္တရာယ်ရှိသည်။ စွန့်စားမှုက တန်ဖိုးကြီး
လှသည်။ လမ်းခိုဟောင်းကို လိုက်မယ်ဆိုလျှင်
တော့ မည်သည့်အခက်အခဲမျှ မရှိနိုင်။ ထိုင်ခုံ
ပေါ်မှာ အစွင့်သားထိုင်။ စာကြည့်တိုက် သို့မဟုတ်
တက္ကသိုလ်စာသင်ခန်းတွေဆီ သွား။ သုတ
အချက်အလက်တွေ စုဆောင်း။ ပြီးတော့ အပီ
သုတအချက်အလက်ပုံကြီးပေါ်မှာ ခွဲစီးထိုင်လိုက်
ရုံပါပဲ။ သုတတွေ စုဆောင်းရင်းဖြင့်သင့် သင့်
မှတ်ဉာဏ်က ကြီးကြီးလာသည်။ သို့သော် သင့်
အသိဉာဏ်ကတော့ ကြီးမြင့်လာသည် မဟုတ်ပါ။
သင် အများကြီးမသိပီ (သို့မဟုတ်) သုတဘာဏ်ကြီး
မဖြစ်မိကတော့ သင်သည် အသိဉာဏ်ရှိသူတစ်ဦး
ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သေးသည်။ အမြစ်အပျက်
လေးတစ်ခု ကြားဖူးသည်။ အမျိုးသမီးတစ်ဦး
သစ်သီးဘူးတစ်ဘူး ဝယ်လာသည်။ ဘူးကို
မည်သို့ ဖွင့်ရမည်မသိ။ သို့နှင့် စာကြည့်ခန်းထဲသို့
ပြေးကာ သံဘူးဖွင့်နည်းကို အမောတကော
ရှာသည်။ ချက်နည်းပြုတ်နည်းစာအုပ် တစ်နေရာ
တွင် လိုချင်သည့် သံဘူးဖွင့်နည်းကို တွေ့သည်။
မီးဖိုချောင်ထဲပြန်ရောက်တော့ အိမ်ဖော်မလေးက
သံဘူးကို ဖွင့်ပြီးနေပါပြီ။ ဟယ် ဘယ်လိုဖွင့်လိုက်
တာလဲ။ အစ်မရယ် ကျွန်မက စာမဖတ်တတ်တော့
ဉာဏ်ကိုပဲ သုံးလိုက်ရတာပေါ့။ သည်သို့ သည်ပုံ
ဖြစ်ပျက်နေတာမျိုးကို ကြုံရသည်။ သို့အတွက်
စာမတတ်သော လယ်သမားများ၊ ဥယျာဉ်မျိုးများ၊
သစ်ခတ်သမားများက ပို၍ ဉာဏ်အလင်းပွင့်နေ
တတ်ကြပြီး လတ်ဆတ်မှုတစ်မျိုးကို ပိုင်ဆိုင်နေကြ
လေသည်။ သူတို့သည် စာမတတ်ကြ။ ထို့ကြောင့်
သူတို့၏ အသိဉာဏ်ကိုသာ အစဉ်သုံးကြသည်။
လူဆိုသည်က အသက်ရှင်နေထိုင်ရမည်ဆိုလျှင်
မိမိတို့၏ အသိဉာဏ်စိတ်ကို အသုံးချရလေမည်
သာ။ ဗုဒ္ဓဟူသော ဝေါဟာရ၏ တတိယအဓိပ္ပာယ်
က နားလည်မှုအားဖြင့် သိခြင်းဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓ
အရှင်သည် မည်သည်က မည်သို့သိမြင်တော်မူ
ပြီးလေပြီ။ မည်သည်က မည်ပုံဟု နားလည်တော်
မူသည်နှင့်အမျှ ထိုနားလည်တော်မူခြင်းဖြင့်
အနှောင့်အဖွဲ့အားလုံးမှ လွတ်တော်မူလေသည်။

ဓမ္မဂင်္ဂါ

ဓမ္မိမ၏ ဒဿနပညာကျော်စိုးရွှေ၏ 'ဗုဒ္ဓ၏ ဘဝ၊
ဝေဒနာနှင့် လူသားမျိုးနွယ်စုအပေါ် ကြွလာ'
စာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ဆိုသည်။

စိန်စမ္ပယ်ဖူး
စိန်တိုက်

အမှတ် (၁၆၉)၊ ၈၄ လမ်း၊ ၃၁ - ၃၂ ကြား၊ မန္တလေး။ ဖုန်း ၀၂-၃၃၄၇၄၊ ၀၉-၂၀၀၀၁၉၃
www.seinsabaiphoon.com Email : office@seinsabaiphoon.com

စိန်စမ္မယ်ဖူး
စိန်တိုက်

ASIA MEDIA GROUP

အမှတ် (၁၆၉)၊ ၈၄ လမ်း၊ ၃၁ - ၃၂ ကြား၊ မန္တလေး။ ဖုန်း ၀၂-၃၃၄၇၄၊ ၀၉-၂၀၀၁၁၉၃
www.seinsabaiphoo.com Email : office@seinsabaiphoo.com

စိန်စမ္မယ်ဖူး
စိန်တိုက်

အမှတ် (၁၆၉)၊ ရေ လမ်း၊ ၃၀ - ၃၂ ကြား၊ မန္တလေး။ ဖုန်း ၀၂-၃၃၄၇၄၊ ၀၉-၂၀၀၀၁၉၃
www.seinsabaiphoo.com Email : office@seinsabaiphoo.com

စိန်စမ္မယ်ဖူး
စိန်တိုက်

အမှတ် (၁၆၉)၊ ၈၄ လမ်း၊ ၃၁ - ၃၂ ကြား၊ မန္တလေး။ ဖုန်း ၀၂-၃၃၄၇၄၊ ၀၉-၂၀၀၁၁၉၃
www.seinsabaiphoo.com Email : office@seinsabaiphoo.com

UpDating fashion

Model : Su Myat Nwe Kyaw / Make up : Gucci Aung (Nyi Nyi Maung - Sanchaung)
Photo : Ko Nang (Popular) / Arranged By Thida Soe

UpDarting
fashion

MEDIA GROUP

Updating
fashion

UpDating
fashion

Up Dating
fashion

UpDating
fashion

Say! 'Yes Wonderful'

Model

Shwe Thamee

Make-up

Lin Lin (Make-up Artist)

Designer

Aye Aye Thwe (AAT Fashion)

Photo

Ko Naing (Popular)

Location

Moon Bakery

(Pyay Road, Near by

Mahar Myaing Bus Stop)

BEST PEOPLE
TO EAT

MEDIA GROUP

Say! 'Yes Wonderful'

Model

Myat Noe Oo

Make-up

San San (KSW)

Designer

Aye Aye Thwe (AAT Fashion)

Photo

Ko Naing (Popular)

Location

Moon Bakery

(Pyay Road, Near by

Mahar Myaing Bus Stop)

af
MEDIA GROUP

Asian Family Media Group

Say! 'Yes Wonderful'

Model

Su Myat Noe Oo

Make-up

Kyaw Moe

Designer

Aye Aye Thwe
(AAT Fashion)

Photo

Ko Naing (Popular)

Location

Moon Bakery
(Pyay Road, Near by
Mahar Myaing Bus Stop)

ASIAN FAME MEDIA GROUP

Yes
WONDERFUL

model: linnymons oo / make up: kyaw mee
designer: shatira (Design Creation)
photo: ye nana (popular) / arranged by thida soe

Lary
yes
WONDERFUL

STRAND HOTEL

Say
yes
WONDERFUL

model: may thün kh / note up / kow moe
designer: kool kh (Design Creator)
photo: ko nang (photo) / curried by july kh

DESIGNER SHAR TRA

DESIGN CREATION 09-450034041 , sharra@gmail.com

STRAND HOTEL

Say
yes
WONDERFUL

Say
yes
WONDERFUL

model : sū pwinṅ 00 / make up : hiet (pop soul)
designer : shā trā (Design Creation)
photo : kō nāng (popukar) / arranged by thida soṅ

af
MEDIA GROUP

Lory
yes
WONDERFUL

MODEL
NANG KHAY MAR
MAKE-UP
HELLO (MA KHAING, MA CHO)
DESIGNER
MOGOK PAUK PAUK
FLORAL
ROYAL FLORAL & HELLO
PHOTO : KO NAING (POPULAR)
ARRANGED BY
THIDA SOE

HARMONIES HAIR

MEDIA GROUP

Asian Fame Media Group

MEDIA GROUP

Asian Fame Media Group

Model

Phway Phway

Make-up

Hello

Designer

Ma Myint Zu (Zu Zu Collection)

Jewellery

Sein Nan Taw

Florist

Lin Lin (09-5100491)

Photo

Wanna Khwar Nee

arranged by

Phyoe Su Po Po

Model

Phway Phway

Make-up

Hello

Designer

Ma Myint Zu (Zu Zu Collection)

Jewellery

Sein Nan Taw

Florist

Lin Lin (09-5100491)

Photo

Wanna Khwar Nee

Model

Phway Phway

Make-up

Hello

Designer

Ma Myint Zu (Zu Zu Collection)

Jewellery

Sein Nan Taw

Florist

Lin Lin (09-5100491)

Photo

Wanna Khwar Nee

ASIAN FASHION MEDIA Group

Model
Phway Phway
Make-up
Hello
Designer
Ma Myint Zu (Zu Zu Collection)
Jewellery
Sein Nan Taw
Florist
Lin Lin (09-5100491)
Photo
Wanna Khwar Nee

Model
Phway Phway
Make-up
Hello
Designer
Ma Myint Zu (Zu Zu Collection)
Jewellery
Sein Nan Taw
Florist
Lin Lin (09-5100491)
Photo
Wanna Khwar Nee

Model
Phway Phway
Make-up
Hello
Designer
Mia Myint Zu (Zu Zu Collection)
Jewellery
Sein Nan Taw
Florist
Lin Lin (09-5100491)
Photo
Wanna Khwar Nee

Model
Poe Ei Phyu Zin
Make-up
Wine (December Hnin)
Car Showroom
3 Keys
Photo
Ko Nain (Popular)
arranged by
thida soe

Stylish Rider

**ထိန်းသိမ်းဆန်းသစ်
မြန်မာ့အလင်း**

- မော်ဒယ် - မေ
- ပိတ်ကပ် - သူရိန်
(လင်းလင်း - Make-Up Artist)
- ဒီဇိုင်းနာ - သက်သဇာစန်း
- ဇာတ်ပုံ - ကိုနိုင် (မေဖြူလာ)
- စီစဉ်သူ - သီတာမိုး

af
MEDIA GROUP

Asian Fame Media Group

ASIAN FAME MEDIA GROUP

ASIAN FAME

- မော်ဒယ် - စမ
- မိတ်ကပ် - သူရိန်
(လင်းလင်း - Make-Up Artist)
- ဒီဇိုင်းနာ - သက်သဉ္ဇာစန်း
- တယ်ပို - ကိုနိုင် (ပေါ်ပြူလာ)
- စီစဉ်သူ - သီတာစိုး

Model
Moe Pyae Pyae Maung
Ei Mon Theint
Arranged by
Phyoe Su Po Po

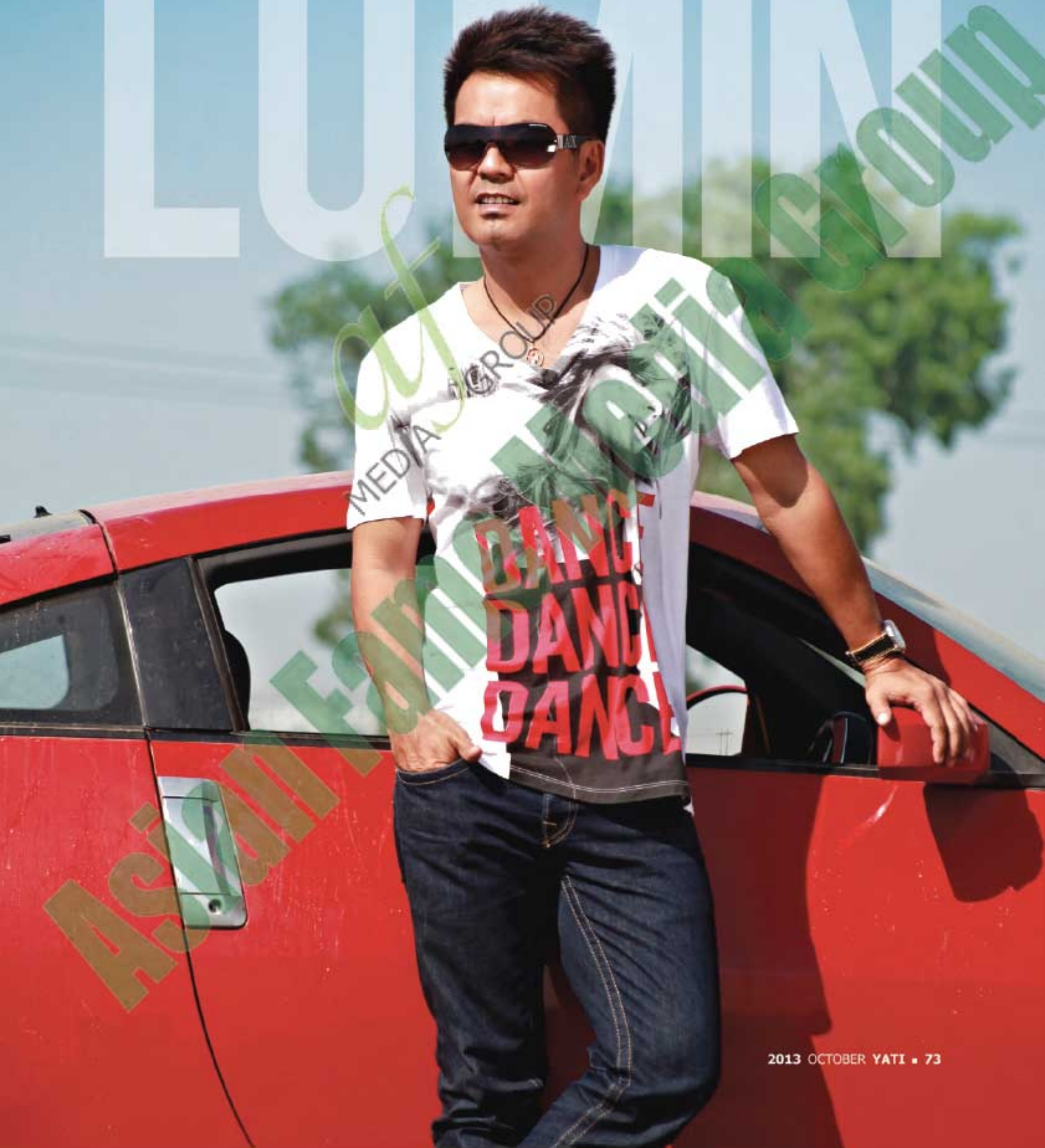
ASIAN FRAME MEDIA GROUP

GREATEST HITS OF LUMIN

မင်္ဂလာပါ ရုတ်ပရိသတ်ကြီးရှေ့... ဒီလမှာ 'ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဆန်းကြယ်မှုလေးတွေ နက်ရှိုင်းမှုလေးတွေကို တင်ဆက်ပေးချင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အချစ်ဇာတ်ကားတွေကို တစ်ကားနဲ့တစ်ကားမတူအောင် ခံစားမှုတစ်မျိုးစီ ရသတစ်မျိုးစီကို ပရိသတ်ရင်ထဲ အရောက်ပို့ပေးနိုင်တဲ့ ဒါရိုက်တာနဲ့ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် အကယ်ဒမီလူမင်းကို ချစ်ခြင်းရဲ့ အဓိပ္ပာယ်အောက်က အချစ်ရဲ့ တန်ဖိုးလေးတွေကို မေးမြစ်ခဲ့ပါတယ်။

မင်္ဂလာပါ ကိုလူမင်းရှေ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မေးခွန်းလေးတွေ ပြောပေးစေချင်ပါတယ်။ ဖါကလည်း လူငယ်တွေကိုမေးတာထက် ကိုလူမင်းတို့လိုအရွယ်ကိုမေးရင် ပိုပြီးပြည့်စုံမယ်ထင်လို့ပါ။

အခုလောလောဆယ် ရိုက်ကွင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မေးခွန်းလေးတွေကို စလိုက်ရအောင်

နော်။ အစ်ကိုအခုရိုက်နေတဲ့ ဇာတ်ကားအမည်လေးနဲ့ ပါဝင်တဲ့ သရုပ်ဆောင်တွေ သိပါရစေ။

ဒီဇာတ်ကားနာမည်က 'ချာတိတ်'တဲ့။ အဲဒီချာတိတ်ဆိုတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော့်အရွယ်နဲ့ ဝတ်မှုန် ခွေရည် ပေါ့။ ကစ်ကစ် အရွယ်ကောင်မလေး တစ်ယောက်နဲ့ ချာတိတ်ဇာတ်လမ်းလေးပါ။ ဇာတ်အိမ်လည်း နည်းနည်းကြီးတယ်။

ဒီကားမှာ ကျွန်တော်နဲ့ Bobby Soxer ဆိုထားတဲ့ 'ချာတိတ်' ဆိုတဲ့ သီချင်းလေးကို အဓိက ဇာတ်ဝင်တေးအဖြစ် ထည့်ပြီးသုံးထားပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ တစ်ကစ်နဲ့ အခြား Supporting အကြီးကြီးတွေလည်း ပါသေးတယ်။

အခုနောက်ဆုံးထွက်ထားတဲ့ 'ပွဲလေးချစ်တဲ့ အန်ကယ်လေး' ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားလေးအကြောင်း

မေးချင်ပါတယ်။ ဒီကားလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လို Message လေးပေးချင်တာလဲ ဆိုတာ လေး ပြောပြပေးပါဦး။

ဒီလိုပါ ကျွန်တော်တို့က ကားတစ်ကားရိုက် မယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုပညာပေးရိုက်မယ်လို့ ဦးတည် စဉ်းစားပြီး ရိုက်တာတော့နည်းပါတယ်။ အဓိကက တော့ ပရိသတ်ကို ဖော်ဖြေပေးဖို့ပဲ ဦးတည်ပြီး ရိုက်တာကများပါတယ်။ ဒီကားလေးကလည်း Message ပေးချင်တယ်ဆိုတာထက် ဒီကောင်မ လေးတစ်ယောက်နဲ့ သူ့ကို စာသင်ပေးတဲ့ ဆရာကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ ကြားထဲကဇာတ်လမ်း လေးပါပဲ။ ထွေထွေထူးထူး Message ကြီးပေး ချင်တယ်လို့တော့ မရှိပါဘူး။

ကြည့်တဲ့ ပရိသတ်တွေကလည်း ဒီဇာတ်ကား လေးက တော်တော်ကောင်းတယ်။ ထူးခြားတယ်လို့ ပြောတယ်။ အဲဒီအပေါ် ကိုလူမင်းအနေနဲ့ ဘာများ ပြောချင်ပါလဲ။

ထူးခြားတယ် ဆိုတာက ဒီလို လေး . . ကျွန်တော့် အသက်အရွယ်နဲ့ နောက်မင်းသမီး ကလည်း ကလေးတွေပဲရှိသေးတာကိုး ငယ်ငယ် ကောင်မလေးနဲ့ ဒီလိုကြီးကြီးဆရာနဲ့ဆိုတော့ သာမန်တခြားမင်းသားတွေရိုက်နေကျပုံစံ မဟုတ်ဘူးပေါ့။ အဲဒါလေးက တစ်မျိုးကွဲပြားနေ တာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

'မိန်းကလေးတစ်ယောက် အသည်းကွဲနေ တယ်'ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားကိုလည်း ပရိသတ်က မျက်ရည်တောင်ကျတဲ့ထိ ကြိုက်ကြတယ်။ လက်ခံ ကြတဲ့အပေါ် အစ်ကိုရဲ့ခံစားချက်နဲ့ ဒီဇာတ်ကားရဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပရိသတ်ကြီးကို ဘယ်လို Message ပေးချင်တာလဲ သိပါရစေ။

ဒီကားလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နည်းနည်းတော့ ပြောစရာရှိပါတယ်။ အမှတ်တကယ် ဝတ်မှုန်ရွှေ ရည်က သွန်းဆက်နေရာမှာ ရိုက်ဖို့ရိုက်ကွင်း တောင် တည်နေပြီ။ အဲဒီမှာ ဒါရိုက်တာရယ်၊ ကျွန်တော်ရယ်၊ ဇာတ်ညွှန်းဆရာရယ်ထိုင်ဆွေး နွေးလိုက်တဲ့အခါ ဒီဇာတ်ရုပ်က သာမန်လုပ်ရ မယ့် ဇာတ်ရုပ်ဖြစ်နေတယ်။ ဝီလီနဲ့လုပ်ရမယ့် နေရာက လုပ်ကွက်လေးတွေလည်း ပိုရှိနေတော့။ အဲဒီနေရာကလည်း ဇာတ်လမ်းအရ ပိုပြီးတော့ အသားပေးရင်ပေးလို့ရတဲ့ အနေအထား၊ ကာရိုက် တာလည်းကောင်းတယ်ဆိုတော့ ဝတ်မှုန်ရွှေ ရည်ကို ချက်ချင်းဖုန်းဆက်ပြီး ချောက်တဲ့အရပ် ကနေ ကားရပ်ပြီး အင်္ကျီတွေ ချက်ချင်း ပြန်လှည့် ယူဆိုပြီးတော့ သူ့ကို ကာရိုက်တာ ပြောင်းလိုက် ပြီဆိုပြီး အဝတ်စားပြန်လဲပြီးတော့ ရိုက်ရတာ။ ကပ်ကပ်ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ တော်နဲ့ မင်းသမီးတစ်ယောက်ကို ဒီလိုစရိုက်တဲ့နေ့မှာ သူ့ကိုနေရာ အားချင်းချိန်းလိုက်တာ လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူးလေ။ ကပ်ကပ်ကျတော့ ကျွန်တော့် သမီးလို တပည့်လိုဖြစ်နေတော့။ ကျွန်တော့်ကို

လည်း ယုံကြည်မှု ရှိတာလည်းပါတာပေါ့။
သူ့ကို ဝီလီနီနေရာပဲ လုပ်ဖို့အားပေးပြီး ရိုက်
ခိုင်းလိုက်တော့ ဇာတ်ကားလေးက ပုံစံ ပြောင်း
သွားတာပေါ့။

ဒီဇာတ်ကားက တခြားဇာတ်လမ်းတွေလို
မဟုတ်ဘဲ ထင်ထားတဲ့သူနဲ့မညားဘဲ၊ မထင်ထား
တဲ့ သူနဲ့ညားတာဆိုတော့ ပရိသတ်တွေက
ဒီဇာတ်ကားလေးက တရားမျှတမှုရှိတယ်။
ဇာတ်ကား တချို့မှာဆို မင်းသမီးအသစ်ဆိုရင်
တော်ရုံ မင်းသားနဲ့ မညားကြဘူးလေ။ ဒီဇာတ်
ကားလေးအတွက် အစ်ကို့ရဲ့ ရင်ခုန်သံလေး
သိပါရစေ။

ဒီလိုပရိသတ်ကြီးဆီက စကားသံတွေကြား
ရတော့ ကျွန်တော်တို့အတွက် အားရှိတယ်။
ကျွန်တော်အပိုမပြောပါဘူး။ အနုပညာနဲ့ ပတ်
သက်ပြီး ဘယ်လိုစိတ်ဓာတ်တွေကျနေပါစေ၊
ဘယ်လိုပဲစိတ်ညစ်နေပါစေ၊ ပရိသတ်ရဲ့ အားပေး
သံကြားရရင် တကယ်ကို အားတက်ပါတယ်။

**အရင်က အထင်ကရဖြစ်ခဲ့တဲ့ အစ်ကို့ဇာတ်
ကားလေးတွေဖြစ်တဲ့ 'အဖျင်' 'လရောင်ဆိုနာတာ'
'အိပ်မက်အလွန်' ဇာတ်ကားလေးတွေဆိုရင်
ဇာတ်အိမ်တော်တော်လေးစိပ်တယ်နော်။ ဒါပေမဲ့
ပရိသတ်အတော်များများက လက်မခံနိုင်ကြတဲ့
အပေါ်မှာ အစ်ကို့ရဲ့ အမြင်လေးပြောပေးပါဦး။**

ဒီဇာတ်ကားတွေက စားဖွယ်၊ စရပ်မာမျိုး
လေးတွေလည်းများတယ် တကယ်ကို ကောင်းပါ
ကယ်။ ဒီလိုဇာတ်လမ်းတွေကို ငြိမ်သက်ထိတ်
ဆိတ်တဲ့ အချိန်မျိုးမှာကြည့်မှ အဓိပ္ပာယ်ကို
ပိုသိသာစေပါတယ်။ ဒီလိုဇာတ်ကားမျိုးတွေကျ
တော့ အချိန်ပေးပြီး ကြည့်ရတာဆိုတော့
ဆေးလိပ်လိပ်ရင်း မီးပူတိုက်ရင်း ကြည့်တဲ့သူတွေ
အတွက်ကျတော့ အဆင်မပြေတာလေးတွေရှိ
တာပေါ့နော်။ ဒါကြောင့် နောက်ပိုင်းမှာ ပရိသတ်
ကို ဖျော်ဖြေစရာဇာတ်ကားတွေပဲ ရိုက်ဖြစ်တာ
များလာတယ်။

**ဇာတ်လမ်းတွေဖန်တီးတဲ့အခါ ရင်ထဲကခံစား
ချက် မရှိဘဲနဲ့ ပရိသတ်က ကြည့်နူးတာ
ခံစားရတာ၊ ကြေကွဲရတာတွေကို ဖန်တီးလို့ရ
လား အစ်ကို။**

ခံစားမှုမပါဘူးလို့တော့ ပြောလို့မရဘူး
ပေါ့နော်။ အနုပညာဆိုတာ ခံစားချက်နဲ့ သရုပ်
ဆောင်ကြရတာပါ။ သဏ္ဍာန်လုပ်၊ သရုပ်တူဆိုတဲ့
စကားအတိုင်းပဲပေါ့။ သူ့ရဲ့ ဇာတ်ကွက်၊ ဇာတ်
ရုပ်အတိုင်း ခံစားချက်ပါပါ သရုပ်ဆောင် နိုင်မှ
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သရုပ်ဆောင်မှုကိုကြည့်ပြီး
ပရိသတ်ရဲ့ရင်ထဲ ထိနိုင်မှာပါ။ သရုပ်ဆောင်တွေ
က ခံစားချက်မပါဘူးဆိုရင် ဒီခေတ်ပရိသတ်တွေ
က အဆင့်မြင့်လာပါပြီ။ ဘယ်နေရာမှာ အိုတ်တင်
မကောင်းဘူး။ ပြီးစလွယ် လုပ်တယ် ဝေဖန်ပိုင်းခြား
ကြည့်လာတတ်ကြပြီလေ။ အဲတော့ အနုပညာ

ရှင်တွေဘက်ကလည်း တကယ့်ကို ခံစားချက်ပါပါနဲ့
သရုပ်ဆောင်ကြမှ အဆင့်မြင့်ပြီး အဆင်ပြေ
လာမှာပေါ့။

**'မျက်လုံးချင်းဆုံ ရင်တွေခုန်' ဆိုတဲ့စကား
လည်း ရှိတော့ အစ်ကို သရုပ်ဆောင်တွေအနေနဲ့
တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အကြည့်ချင်းဆုံတဲ့
ဇာတ်ဝင်ခန်းရိုက်ရတဲ့ အခါမျိုးမှာ ရင်ခုန်တာမျိုး
ရှိခဲ့ဖူးလား။**

ကင်မရာရှေ့ရောက်ရင်တော့ ဇာတ်ဝင်ခန်း
အရ သရုပ်ဆောင်ရပေမယ့် နုနယ်သေးတဲ့ သရုပ်
ဆောင်တွေအနေနဲ့ကျတော့ ပထမဆုံးတွေ့တွေ့
ချင်း စိမ်းတဲ့အကြည့်ရဲ့အောက်မှာ စိတ်လှုပ်ရှား
တာလေးတွေ တော့ ကြုံတတ်ကြမှာပါ။
'အကြည့်ချင်းဆုံလို့ ရင်ခုန်တယ်' ဆိုတာမှာလည်း
အမျိုးမျိုးရှိတယ်လေ။ ဒီလို ကလေးလေးတွေ
သရုပ်ဆောင်တဲ့အခါမျိုးမှာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရင်ခုန်
လွယ်တဲ့ အရွယ်လေးတွေဆိုလည်း တစ်မျိုးပေါ့။
ဥပမာ ကျွန်တော်တို့အရွယ်မျိုးတွေကျတော့ ဒီလို
ဇာတ်ဝင်ခန်းတွေမှာ သရုပ်ဆောင်တာထက်
ရင်ခုန်ဖို့ဆိုတာ မရှိတော့ပါဘူး။ ဒီ အရွယ်ရင်ခုန်
မယ်ဆိုရင်လည်း ထပ်မျိုးပေါ့။

**တစ်ဖက်သတ်အချစ်ကို ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်
ဖွင့်ဆိုချင်ပါသလဲ အစ်ကို။**

တကယ်တော့ အချစ်ဆိုတာ သူ့ဟာသူနေ
တာပဲ။ လူတွေက ကိုယ်ပိုင်ခံစားချက်တွေနဲ့ တစ်
ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ခံစားချက်တွေ မတူတဲ့အခါ
ဒီသင်္ချာလို လူဆိုးဖြစ်လိုက်မင်းသား ဖြစ်လိုက်
လို့မျိုး ဖြစ်နေတာပေါ့။

**တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နှစ်နှစ်ကာကာ
ချစ်ကြတယ်ဆိုတာ ဘယ်အရာကိုကြည့်ပြီး ဆုံး
ဖြတ်တယ်လို့ အစ်ကိုထင်လဲ။**

အဲဒါကတော့ ကျွန်တော်အရွယ်ရလာမှ
ခံစားရတဲ့ ခံစားချက်လေးပါ။ နှစ်နှစ်ကာကာ
ချစ်တယ်ဆိုတာ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးဟောထား
တာမျှပါတယ်။ 'သူ့အကျိုးလိုလားခြင်း'တဲ့။
တိုယ့်အကျိုးလုံးဝ မပါဘဲ သူ့အကျိုးကို ဘယ်
လောက်ထိ လိုလားနိုင်သလဲဆိုတာ နှစ်နှစ်
ကာကာ ရှိမရှိဆိုတဲ့ အဲဒီအပေါ်မှာပဲဆုံးဖြတ်ရ
နိုင်မယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်။

**'တူနှစ်ကိုယ် တဲအိုပျက်မှာနေရ' ဆိုတဲ့
စကားက ခုချိန်မှာရော ရှိနိုင်သေးတယ်လို့
အစ်ကိုထင်လား။**

ရှားသွားပြီပေါ့နော်။ ဒီခေတ်လူငယ်တွေက
ဒီစကားကို လက်ခံချင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး။
တကယ့်အချစ်စစ်အချစ်မှန်နဲ့ ရဲဝံ့စွာရင်ဆိုင်၊
သတ္တိရှိကြရင်တော့ အဲဒီစကားဟာ တိမ်မြုပ်
ပျောက်ကွယ်သွားဖို့ မရှိပါဘူး။

**တက္ကကြီးမှာ အချစ်မရှိတော့ဘူးဆိုရင်
ဘာဖြစ်သွားမယ်ထင်လဲ။**

လူတွေက လူပီသတော့မှာ မဟုတ်ဘူး

တကယ်တော့ အချစ်ဆိုတာ သူ့ဟာသူ
နေတာပဲ။ လူတွေက ကိုယ်ပိုင်ခံစားချက်
တွေနဲ့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ခံစား
ချက်တွေ မတူတဲ့အခါ ဒီသင်္ချာလို လူဆိုး
ဖြစ်လိုက် မင်းသားဖြစ်လိုက်လို့မျိုး ဖြစ်နေ
တာပေါ့။

ပေါ့။

အချစ်ကအရာရာကို ပြောင်းလဲစေတတ်တယ်ဆိုတာ (ဟုတ်လား အစ်ကို)။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်ကျင့်ပြုမှုပုံစံတွေ သိက္ခာတရားတွေကို တကယ်ပြောင်းလဲနိုင်တဲ့ အစွမ်းတွေ ရှိတာတော့ သေချာတယ်။

အစ်ကို့အနေနဲ့ အချစ်ဆိုတဲ့ အရာကို တယ်လို့နားလည်ထားလဲ။

ကိုယ့်အိမ်သင်ရဲ့ သီချင်းစာသားလေးပေါ့။ ကျွန်တော်အရမ်းကြိုက်ပြီး ထောက်ခံတဲ့စကားလေးရှိတယ်။ လူတစ်ယောက်မှာ အလိုအပ်ဆုံးက ဉာဏ်ပညာနဲ့ချစ်ခြင်းတရားတဲ့။ ချစ်ခြင်းတရားရှိမှ လူပီသမှာ။

ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ အချစ်ဘယ်နှမျိုးရှိတယ် လို့ အစ်ကိုမြင်လဲ။

မရေမတွက်နိုင်အောင်ရှိတယ်လို့ ပြောလို့ရတယ်။ အချစ်ဆိုတဲ့အရာက ရှေးပြုလို့လည်း မရ အကောင်အထည်ပြုလို့လည်း မရဘူး။ တစ်ဦးချင်းရင်ထဲက ပေါက်ဖွားလာတဲ့ အရာဆိုတော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မတူနိုင်ဘူး။ တစ်ယောက်တစ်မျိုးခွဲလိုက်ရင် ရေတောင်ရေနိုင်မယ် မထင်ဘူး။

အချစ်ရှိရုံနဲ့ အိမ်ထောင်တစ်ခု တည်ထောင်နိုင်တယ်။ တည်ထောင်လို့ရတယ်ဆိုတာ ဟုတ်လား အစ်ကို။

အဲဒါက နှစ်ပိုင်းပြောလို့ရတယ်ပေါ့။ မရဘူးလို့ ပြောတဲ့သူတွေကိုလည်း ငြင်းချက်ထုတ်လို့ မရသလို၊ အချစ်တစ်ခုနဲ့ အိမ်ထောင်တစ်ခုကို တည်ထောင်လို့ရတယ်ဆိုတဲ့သူတွေမှာလည်း လိုအပ်ချက်တွေရှိမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ လူဆိုတဲ့အတိုင်းပဲ အသိဉာဏ်တွေ၊ ဦးနှောက်တွေနဲ့ စဉ်းစားချင့်ချိန်တိုင်းထွာကြတာတွေလည်း ရှိမှာပေါ့။ အဲဒီစကားကိုတော့ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်း လို့ပဲ ကျွန်တော်ပြောပါရစေ။

အချစ်ကြောင့် ကြည်နူးရတဲ့သူတွေ ရှိသလို ကြေကွဲရတဲ့သူတွေရှိတယ်ဆိုတာ လက်ခံ လား။ ဘာကြောင့်လဲ အစ်ကို။

လက်ခံတယ်။ ဒါကတော့ ခံစားစက်သူနဲ့ ခံစားအောင် လုပ်သူတွေနဲ့ပဲ ဆိုင်ပါတယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ယောက်ျားလေးတချို့က မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ရုပ်ချောတာကို ကြည့်ပြီး ဇွေးချယ်တယ်ဆိုတာ အစ်ကို လက်ခံလား။ မှန်လား။

ရာခိုင်နှုန်းတော်တော်များများက မှန်ပါတယ်။ အလှအပဆိုတာ လူတိုင်းနှစ်သက်တဲ့ အရာကိုး။ အဲဒီတော့ ဒီပေါ်မှာ အခြေခံပြီး အချက်အလက်ဖြစ်သွားတာဆိုတော့ ရာနှုန်းတော်တော်များများ မှန်တယ်ထင်ပါတယ်။

အချစ်ဦးနဲ့အချစ်ဆုံးရှိတယ်ဆိုပါတော့။

ဘယ်သူ့အပေါ်ထားတဲ့စိတ်ထားက ပိုတယ်လို့ အစ်ကို ထင်ပါသလဲ။

အသက်အရွယ်နဲ့လည်း ဆိုင်ပါတယ်။ ရင်ခုန်တတ်စအရွယ်ချစ်တဲ့အချစ်ကို ကိုယ့်ရဲ့ အချစ်ဦးလို့ လူတိုင်းသတ်မှတ်ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒါက တကယ်လေးလေးနက်နက်နဲ့ ဘဝအတွက်ရည်ရွယ်ပြီး ချစ်သွားတာမျိုးလည်း ရှိတယ်။ စောစောက ပြောသလိုပေါ့။ ရင်ခုန်တတ်တယ်ဆိုကတည်းက ဘာမဆိုရင်ခုန်နေချင်မှာပဲ။ အဲဒါမျိုးကို အချစ်ဦးလို့သတ်မှတ်ရင် အဲဒါက အချစ်ဦးပေါ့။ အချစ်ဦးကနေ အဆုံး မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ကျွန်တော်မငြင်းနိုင်ဘူး။ ဒါက ထပ်တူကျတဲ့သူ ရှိသလို ထပ်တူမကျတဲ့ သူလည်း ရှိမှာပဲ။ ဒါကတော့ သီးသန့်စီရီနေနိုင်လို့ တစ်ဦး တစ်ယောက်ဆီ မှာလည်း ရှိနေနိုင်တာပဲ။

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ချစ်တာ မုန်းတာ လွယ်တယ်လို့ထင်လား။

လွယ်တယ်။ အချစ်ဆိုတဲ့ စွမ်းအင်တစ်ခုက အရမ်းကြီးသက်ရောက်မှုပြင်းထန်တယ်လေ။ တစ်ဖက်ကိုချစ်တဲ့ သူကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ့်ရင်ထဲက ခံစားပြီး ချစ်တဲ့ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပဲဖြစ်ဖြစ် သက်ရောက်မှုက အရမ်းပြင်းထန်တဲ့အခါ အဲဒီသူစာအရမ်းချစ်လေလေ မုန်းစရာတွေတွေ့လို့ လွယ်လွယ်မုန်းသွားတာမျိုးတွေလည်း ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ မုန်းတာက မုန်းတာသတ်သတ်၊ အဲဒီမုန်းပါတယ် ဆိုတာ သူ့ရဲ့ရင်ထဲမှာ ချစ်တာကလည်း သတ်သတ်တာကန့်ရှိနေတယ်လို့ အစ်ကိုထင်တယ်။

အချစ်နဲ့ပတ်သက်ရင် သစ္စာရှိသူသာခံကြရ စမြဲဆိုတာ ဘယ်နှရာခိုင်နှုန်းလောက် မှန်တယ်လို့ ထင်လဲ။

အဲဒါကတော့ လောကနဲ့ယှဉ်ပြီး ပြောမှ ကောင်းမယ်နဲ့တူတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ခေတ်ကြီးရဲ့ သဘာဝတရားအပိုင်းကို ကြည့်မလား။ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာပိုင်းကို ကြည့်မလား။ တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ယုတ်လျော့ပါးလာတယ်ပေါ့နော်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ သိက္ခာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့သူတွေ ဆိုတာက ရှားပါးလာတယ်။ ငါပေါ့သီလကိုတောင် လိုနိုင်တဲ့ သူက ရှားလာတယ်။ အဲဒီလိုအချိန်မျိုး သစ္စာဆိုတဲ့ တရားကိုစောင့်ဖို့က တဖြည်းဖြည်း နည်းလာတယ်။ သစ္စာတရားဆိုတာ အမှန်တရားပဲလေ။ ဒီအမှန်တရားတွေပေါ်မှာ သံသယရှိသေးတဲ့ စကားတွေပါပဲ။

အချစ်နဲ့ခံစားမှု ဘယ်အရာကအရင်စတယ် လို့ထင်လဲ။

ခွဲပြောရတာတောင်ခက်မယ်ထင်တယ်။ ခုနက ပြောသလို မြင်မြင်ချင်းချစ်ဆိုတာမျိုးဆို လိုရှိရင်လည်း အချစ်ဆိုတာကိုက ခံစားမှုတစ်ခုပဲလေ။ အဲဒီတော့ ခွဲပြောရခက်မယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ်။

စွဲလမ်းမှုဆိုတာကရော အချစ်နဲ့ဘယ်လို

အဲဒါကတော့ လောကနဲ့ယှဉ်ပြီး ပြောမှ ကောင်းမယ်နဲ့တူတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ခေတ်ကြီးရဲ့ သဘာဝတရားအပိုင်းကို ကြည့်မလား။ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်ကျင့် သိက္ခာပိုင်းကိုကြည့်မလား။ တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ယုတ်လျော့ပါးလာတယ်ပေါ့နော်။

ပတ်သက်နေလဲ။

အချစ်ဆိုတာက မီးရထားစက်ခေါင်းကြီး ဆိုရင် စွဲလမ်းမှုဆိုတာ အဲဒီမီးရထားနောက်က အတွဲတွေလိုပဲပေါ့။

အစ်ကိုအခုရိုက်ထားခဲ့တဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေ ဆိုရင် လူငယ်တွေရဲ့ရိုက်ရူးရဲဆန်တဲ့အချစ်အကြောင်း လူငယ်တွေကလူကြီးတွေကို အတင်းလိုက်ကြည့်တဲ့အကြောင်း တွေ့ရတယ်။ ဒီလောကကြီးထဲမှာ ဒီလိုတွေရှိနေလို့လား ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေလို့ မဖြစ်သင့်တဲ့အကြောင်းကို Message ပေးချင်တဲ့ သဘောလား။

တစ်ခါတလေကျတော့ အနုပညာဖန်တီးတဲ့

ပြီး မိဘတွေက ကလေးတွေကို Control လုပ်နိုင်တာမျိုး ဒီကလေးလေးတွေကိုယ်တိုင်ကလည်း မဖြစ်သင့်ဘူး။ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာမျိုးကို ခွဲခြား သိနိုင်တဲ့အပေါ်မှာ မူတည်ပါတယ်။

အစ်ကို ခါရိုက်တာလုပ်ပြီး ရိုက်ထားတဲ့ နောက်ထွက်လာမယ့် 'ရင်ခုန်မိတာအချစ်လား' ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားနဲ့ပတ်သက်ပြီး အစ်ကို့ရဲ့ မျှော်လင့်ချက်လေးသိပါရစေ။

အဲဒီကားလေးက ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်တုန်းက ကြည့်ခဲ့ရတဲ့ အရမ်းကြိုက်ခဲ့တဲ့ ဇာတ်ကားလေးပေါ့။ အခုပြန်ရိုက်ဖို့ဖြစ်လာတဲ့အခါ ကျွန်တော်ခုခေတ်ပုံစံနဲ့ ဘောင်ဝင်အောင် ကြိုးစားထားပါ

တွေလည်း ဆိုတာတိုလည်း ပြောပြပေးပါဦး။

အဲဒီကားထဲမှာ ကျွန်တော့်ပုံစံက တကယ့်ကိုညည်းသိုးသိုးကြီးနဲ့ စာဆိုစာပဲတွေတဲ့ တကယ့်ကို ပီဋကတ်အိုးကွဲကြီးပေါ့။ အဲဒီလူရဲ့ ခံယူချက်ကလူတွေက စာမဖတ်ကြဘူးလေ။ အဲဒီစာထဲမှာ မသေမချင်းရှာလို့ရတဲ့ ဝဟုသုတတွေ အများကြီး ရှိတယ်။ လူတွေက အဲဒါကို မရှာကြပါဘူး။ သူမသေခင် အဲဒီပညာတွေကို ရသလောက် ရှာဖွေမယ်ဆိုပြီး အချစ်ဆိုတာကို စိတ်မဝင်စားတဲ့ တကယ့်ဘုကန့်လန့်နေရာကနေ သရုပ်ဆောင်ထားပါတယ်။ အဲဒီလူကြီး(ကျွန်တော်)နဲ့ အောက်ထပ်က ကောင်မလေးနဲ့တွေ့မှ အချစ်ဆိုတာကို ခံစားတတ်ပြီး ဒီအချစ်နဲ့တွေ့မှ သူ့ရဲ့ life ကို ပြောင်းလဲလာတဲ့အကြောင်းလေး ရိုက်ထားတာပါ။ သရုပ်ဆောင်တွေကတော့ ကျွန်တော်ရယ်၊ အုပ်(အိန္ဒြာကျော်စင်) ပိုးယံခွန်ပါ။

နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ဒီအချစ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ပရိသတ်ကြီးကို ဘာများဝေငှချင်သေးလဲ အစ်ကို။

ပရိသတ်ကို မဝေငှခင် အခုတစ်လောအစ်ကို ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံးရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌလည်းဖြစ်နေတယ်။ ပြဿနာပေါင်းကလည်း တစ်သိန်းနဲ့ ခြောက်သောင်းလောက်ရှိတော့ ကျွန်တော့်ကို မေးရင် အဲဒီလို ပြဿနာကိစ္စတွေမေးတာများတယ်။ ပြီးတော့ ဥက္ကဋ္ဌတစ်ယောက်အနေနဲ့ တော်တော် သတိထားပြောရတာဆိုတော့ နည်းနည်းလေး tension ဖြစ်တယ်။ အခုလိုမျိုး အဲဒီဟာတွေနဲ့ မဆိုင်တဲ့ အနုပညာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဇာတ်ကားလေးတွေအကြောင်းနဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ အကြောင်းမေးတဲ့အခါ ကိုယ်တကယ်ပဲ ရင်ထဲကခံစားပြီးတော့ တကယ်ကိုပဲ relax ဖြစ်စွာနဲ့ ပရိသတ်ကို အချစ်မေတ္တာအကြောင်း ဝေငှရတဲ့အတွက် မေးတဲ့ညီမလေးကို အရင်ဆုံး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ပရိသတ်ကို ဝေငှချင်တာကတော့ ကိုထူးအိမ်သင်ရဲ့ စကားလေးပေါ့။ လူတွေမှာ မရှိမဖြစ်လိုအပ်နေတာ ဉာဏ်ပညာနဲ့ ချစ်ခြင်းတရားပါ။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရားကိုတောင်မှ ဘယ်လိုပဲ ကျင့်ကြံ အားထုတ်အားထုတ် မြင်နိုင်တဲ့ ဉာဏ်စဉ်ရမှသာ အဲဒီတရားထူးတရားမြတ်ကို ရနိုင်တာဆိုတော့ လူတစ်ယောက်မှာ ဉာဏ်မရှိလို့လည်း လူမဟုတ်ဘူး။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာမရှိလို့လည်း လူမဟုတ်ဘူး။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားမှာ ကိုယ်ချင်းစာနာစိတ်တွေ၊ သံယောဇဉ် မုဒိတာတွေ၊ သစ္စာတရားတွေလည်း ပါတယ်လေ။ လောကမှာ အရေးကြီးတာက ဉာဏ်ပညာနဲ့ ချစ်ခြင်းတရားလို့ပဲ ပြောကြားရင်းနဲ့ ကျွန်တော့်ကို အားပေးကြတဲ့ ပရိသတ်ကြီးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက် ချစ်ခြင်းမေတ္တာထားနိုင်ကြပါစေ။

ဇိုးသောက်ကြယ်

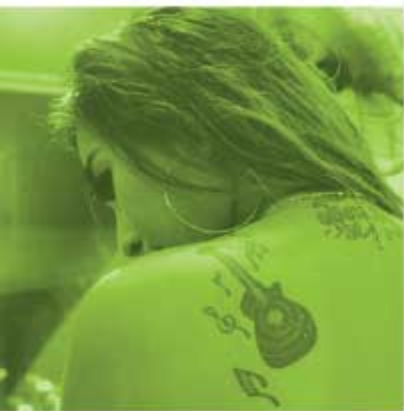

သူတွေအပေါ် ဝေဖန်မှုတွေရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်လို့ ပရိသတ်တွေ အတုယူများမယ်ဆိုတာမျိုးတွေ။ တစ်ခါကျပြန်တော့လည်း ကျွန်တော် တကယ်ရိုက်ပြနေတာကလည်း လူလောကဇာတ်နဲ့ မှာ တကယ်ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ အရာတွေထဲက ပြန်တောက်နုတ်ပြီးတော့ ရိုက်ပြနေတာဖြစ်တဲ့ အတွက် ယူတတ်တဲ့သူအပေါ်မှာပဲ မူတည်ပါတယ်။

ငယ်ငယ်ကတည်းက လူကြီးတွေကိုလိုက်ပြီး အိမ်ကလံလုပ်နေတာမျိုးဟာ အပြင်မှာလည်း တကယ်ရှိနိုင်ပါတယ်။ အဲဒါကို မဖြစ်သင့်ဘူးဆို

တယ်။ ဒီခေတ်မှာဆိုရင် ဝီဒီယိုကားအနေနဲ့ ရိုက်ရင်တောင် မလွယ်တဲ့ကိစ္စဆိုတော့ ဥပမာ ဇာတ်အိမ်အရ ကမ်းခြေလိုနေရာမျိုးသွားရတယ်။ ရန်ကုန်မှာလည်း ဇာတ်အိမ်ကနည်းနည်းကြီးတယ် ဆိုတော့ ကျကျနနလေး ရိုက်နိုင်မှ ရိုက်မယ်လို့ ထုတ်လုပ်သူနဲ့ ပြောပြီး ဇာတ်ကားရဲ့ လိုအပ်တာတွေ အကုန်လုံးဖြည့်တင်းပြီး သပ်သပ်ရပ်ရပ်လေး ရိုက်ထားတဲ့ဇာတ်ကားလေးပါ။

နောက်ထပ်ထွက်မယ့် ဦးဟိန်းစိုးရိုက်တဲ့ ပီဋကတ်အိုးကွဲဇာတ်လမ်းက အစ်ကို့ရဲ့ ကာရိုက်တာနဲ့ ပါဝင်တဲ့သရုပ်ဆောင်တွေက ဘယ်သူ

M U S I C
+ Y A T I
P O P P O

Zigzag
ကမ္ဘာကြီးလှပဖို့ ချစ်ဖူးခဲ့သမျှ အချစ်တွေ မျှဝေကြစို့

အဲသည်နေ့က ပိုပိုနဲ့အတွေ့မှာ ပန်းသီးတစ်လုံးစားသုံးဖို့ ကိုယ်မေ့လျော့သွားခဲ့သည်။ သူ့ဆိုမည့် album တစ်ခုလုံးစာ သီချင်းတွေကို တစ်ယောက်တည်း ခိုင်ခံ့ရေးသည်တဲ့။

“လေးနှစ်လုံးလုံး သီချင်းတွေချည်းပဲ ထိုင်ရေးနေပြန်ခဲ့တယ်။ တစ်လမှနှစ်ပုဒ်လောက်ပဲ ရေးဖြစ်တော့ အချိန်တွေကြာခဲ့တယ်။ နောက်ပိုင်းကျတော့ တစ်ပုဒ်ရေရင် တစ်ပုဒ်ကောင်းရမယ်လို့ခံယူပြီးရေးတယ်။ ခုချိန်ထိပဲ။ တယ်လိုစတိုင် တယ်လိုအထာလေးရေရမယ်ဆိုတာ စိတ်ကူးတွေ ပွင့်ထွက်ဖို့တော့ နိုင်ငံခြားသီချင်းတွေ အတော်များများ နားထောင်တယ်။ စာသားတွေကတော့ ကိုယ့်ခံစားချက်နဲ့ရော၊ သူများတွေရဲ့ ခံစားချက်နဲ့ရော တိုက်ခိုင်မယ့်စကားလုံးတွေ ထည့်ခဲ့တယ်”

သူ့အသံက မလိုအပ်ဘဲ ချိုမနေ၊ မလိုအပ်ဘဲမာဆတ်မနေ၊ ဒီ အသံ အပျော့အမာ၊ အထူအပါး လိုအပ်ချက်တွေကို သူတယ်လိုပိုင်းဆ စိတ်ဖြာသိနေခဲ့တာပါလိမ့်။

“သီချင်းဆိုတဲ့ပညာက နက်နဲပါတယ်။ တကယ်ဆို ‘ပို’ က အဆိုပိုင်း မှာ တစ်ဖက်ကမ်းခတ်တော်နေတဲ့ အဆိုတော်တစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ‘ပို’ ရေးထားတဲ့ သီချင်းတွေကို ‘ပို’ ဘယ်လို ဆိုလိုက်ရမယ် ဆိုတာတော့ သိပ်များများ တွေးနေစရာမလိုခဲ့ဘူး။ သီချင်းတစ်ပုဒ်ရေးပြီး တိုင်းမှာ ဘယ်နေရာလေးကို မယ်လိုဒီအပြောင်းအလဲလုပ်မလဲ၊ အတီး ပိုင်းကိုရော ဘယ်လို arrange လုပ်မလဲ အမြဲစဉ်းစားနေတယ်။ ကိုယ် တကယ်ခံစားရတဲ့ သီချင်းတွေ၊ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ရေးရေးနေခဲ့တဲ့ သီချင်းတွေမို့ ဘယ်လိုဆိုလိုက်ရမယ်၊ ဘယ်လို mood ထည့်ရမယ်ဆိုတာ သိနေတဲ့သဘောပါပဲ။ ဆရာဦးစောနုကတော့ ဘယ်သီချင်းဆိုဆို နှလုံး သားနဲ့ဆိုလို့ အမြဲပြောတယ်။ အဲဒီစိတ်အတိုင်းမပေမယ့်လျော့နဲ့ဆိုတယ်”

ချစ်ဖူးခဲ့သမျှ တေး album ထဲမှာတော့ သီချင်းတွေက သိမ်မွေ့ နုညက်ခြင်း၊ မာထန်ခြင်းခြေခြင်းတို့ ရောရောမွေမွေ ရှိနေခဲ့သည်။ အမှန် တကယ် သူ့အကြိုက်က soft music လား၊ hard music လား။

“soft ဖြစ်ဖြစ် hard ဖြစ်ဖြစ် melodic ဖြစ်နေဖို့ အဓိကပါပဲ။ ဆိုရဖို့တော့ အကုန်ကြိုက်တယ်။ နားထောင်ဖို့ကတော့ မြန်မာပြည်က အဆိုတော်တွေရဲ့ သီချင်းနားထောင်မယ်ဆိုရင် rock တွေကိုပဲ ‘ပို’ နားထောင်တယ်။ ပြီးတော့ show ကြည့်ဖြစ်ရင်လည်း Metal Showတွေပဲ သွားကြည့်ဖြစ်တယ်။ ‘ပို’ ရေးတဲ့သီချင်း ‘ပို’ တဲ့ သီချင်းမှာတော့ အေးချင်အေးမယ်၊ မြူးချင်မြူးမယ် melodic ဖြစ်ရင် နှစ်သက်စွာနဲ့ ရေးပါတယ်။ ဆိုပါတယ်ရှင်”

ဂီတလောကထဲ ထင်ရှားတဲ့အဆိုသမားတွေ အများအပြား၊ သူ ဘယ်သူ့ကို အဓိကအကြိုက်ပါလိမ့်။

မြူးဖန်စတိုင်ကို နှစ်သက်ပြီး ကြိုက်တာကတော့ ဘွားပေါက်ပဲ။ သူ့ကို ‘ပို’ အရမ်း crazy ဖြစ်တယ်။ ပြီးရင် ဆုနဲ့သန်းပါရဲ့ပေါ့။ ပြည်ပမှာ တော့ Advenge Seventold, Maron 5, Pink, Demi Lavato, Taylor Swift, Nicki Manij, Avril Lavigne, Paramore မိန်းမအဆိုတော်တွေကို ‘ပို’ ကြိုက်ပါတယ်ရှင်”

သူငယ်ငယ်တုန်းကတော့ Westlife ကို အသည်းစွဲဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်တဲ့။ ငယ်ဘဝ ဂီတပုံရိပ် ကောက်ကြောင်းတွေဆီ မြန်မြောင်းပြီးတည်မိကြ သည်။

“ရပ်ကွက်ပွဲတွေမှာ ငယ်ငယ်ကတည်းက ရှေ့ဆုံးက အမြဲဝင်ဆီခဲ့ တယ်။ ပြိုင်ပွဲတွေတောင် ဝင်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဆုမရခဲ့ပါဘူး။ အဲဒီကတည်းက ငါ တစ်နေ့ အဆိုတော် ဖြစ်ရမယ်ဆိုတိုက်ကို အပီအပြင်ထားခဲ့တယ်။ ကက်ဆက်လေးကို မုန့်ဖိုးဝင်ယူခဲ့ရတယ်။ သီချင်းတွေ အော်အော် ဆိုရ တာ ကြိုက်တယ်။ ဂစ်တာတစ်လက်နဲ့ သီချင်းတွေအော်အော်ဆိုလို့ ရပ်ကွက်ထဲ တိုင်မယ် တောမယ်ဆိုပြီး ခြိမ်းခြောက်ခံရဖူးတယ်။ သီချင်း အော်ဆိုတာ အပြစ်တစ်ခုလား၊ ဝမ်းနည်းစိတ်နဲ့ အတူ လသာသာည တွေမှာ ကောင်းကင်ထက်က ကြယ်လေးတွေကို မော့မော့ ကြည့်ရင်း ငါလည်း ဂီတလောကမှာ အဲဒီလို ကြယ်လေးတစ်ပွင့် ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမယ်၊ အတောက်ပဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်မယ်ဆိုပြီး မျှော်လင့်ချက်တွေ သိမ်းထားခဲ့တယ်။ Westlife Live Show တွေ ကြည့်ပြီးလည်း ရူးခဲ့ရတယ်။ ငါလည်း ဟစ်နေ အဲဒီလိုမျိုး ပရိသတ်တွေအများကြီးနဲ့ စင်ပေါ်မှာ ဖျော်ဖြေချင်တယ် ဆိုပြီးတော့ပေါ့”

ဂွ တန်းအရွယ် show တွေမှာ ဆုနဲ့သန်းပါရုံ ရဲ့သီချင်းတွေကို အဓိကအားနဲ့ဆိုခဲ့သူ။ တစ်ဖက်ကလည်း ဂစ်တာတစ်လက်နှင့် သံစဉ်တွေရှာ၊ ခံစားချက်တွေကို စတားလုံးတွေအဖြစ် တိတ်တဆိတ်လေး ပုံဖော် အသက်သွင်း၊ ဒီလိုနဲ့ ၁၉ နှစ်အရွယ်မှာ . . .

“ကိုယ့်သီချင်းနဲ့ကိုယ် စင်ပေါ်စတက်တာ၊ မျှော်စင်ကွန်း မှာ။ Valentine's Day ပေါ့။ Rock United, Hip Hop United အခွေ ပရိုမိုးရှင်းလုပ်တာ ဝင်ဆိုဖြစ်တယ်။ လုံးဝ မကြောက်ဘူး။ ကိုယ့်သီချင်းကိုယ် ပထမဆုံး စင်ပေါ်မှာ စဆို ဖြစ်တဲ့ အဲဒီ show ကို ဘယ်တော့မှ မပေမော့ဘူး။ တကယ် အမှတ်တရပါပဲ။ အဲနောက်ပိုင်းတော့ နယ်ပွဲတွေလည်း လိုက်ဆို ဖြစ်ခဲ့တယ်။ မကွေးသစ် ရွာကောက်ကျေးရွာမှာ ဆိုတုန်းက၊ အဲဒီတုန်းက ‘ပို’ တို့အထဲက အဆိုတော်တစ်ယောက်က Punk Style အဆန်းအပြားနဲ့ဆိုတော့ ကြည့်လို့မရဘူး ထင်တယ်။ ခဲနဲ့ အပေါက်ခံရတယ်ရှင်။ ပွဲထိန်းပြီး ရပ်ပစ်လိုက်ရတယ်။ ဆက်ပြီးမဆိုရတော့ဘူး။ အဲဒါလည်း အမှတ်တရတစ်ခုပါပဲ။ ချမ်းလည်း ချမ်းနေတဲ့ အချိန်၊ ဒီဇင်ဘာကိုး၊ ပြီးတော့ အိမ်ကို လည်း မပြောရဲလို့ ခိုးထွက်ပြီးဆိုရတာ၊ အရမ်း ဆိုချင်နေတဲ့ အချိန်မှာ အားပေးတရဆိုချစ်လိုက်မယ် စိတ်ကူးထားပြီး မဆို ဖြစ်တဲ့ show လေးပေါ့”

မြန်မာပြည်မှာက အဆိုသမားအမျိုးသားလေးတွေက ဂစ်တာကို အများစုတီးခတ်နိုင်ကြပေမယ့် အမျိုးသမီးလေးတွေ မှာ ဂစ်တာကို စနစ်တကျတီးခတ်နိုင်သူ ရှားလှသည်။ သူက

ဒီလိုမဟုတ်။ သူ့ဂစ်တာကိုသူရင်မှာ ပွေ့ကာ သူ့ကိုယ်ပိုင်သီချင်း တွေကို သူခံစားချက်နှင့် စ-လယ်-ဆုံး ရဲရင့်ယုံကြည် တီးခတ် သီဆိုနိုင်တာ စနစ်တကျသင်ပေးသူ ဆရာသမားကောင်း ရှိခဲ့ လို့လား။

“အရမ်းခင်တဲ့ တွေဂစ်တာသမားတစ်ယောက်ဆီက အခြေခံကျော့ဒ်လေးတွေကို သင်ယူခဲ့ရုံပါပဲ။ နောက်ပိုင်း ပိုဘာသာပို ဆက်ကျင့်တယ်။ တစ်ချိန်လုံးတီးနေတာပဲ။ ပြီးရင် တွေ့တဲ့လူတွေဆီက ဂစ်တာကျော့ဒ်တွေ ထပ်ထပ် မေးတယ်။ ထပ်ထပ်ကျင့်တယ်။ ဆရာဦးစောနုဆီမှာလည်း နည်းနည်းတော့ သင်ခဲ့တယ်။ အိမ်နဲ့ ဝေးလို့ လန့်ဖျိပြီး အသေအချာမသင်ခဲ့ရဘူး။ အိမ်မှာ နိုင်ငံခြားက အဆိုတော်တွေ တီးဆိုကြတဲ့ အခွေတွေ ကြည့်တယ်။ guitar lesson ခွေ တွေကြည့်တယ်။ ခုထိလည်း ကျင့်ကျင့်နေရတုန်းပါပဲ။ စစချင်းတုန်းကဆို တတ်ချင်လေနဲ့ အလေ့ကျင့်လွန်ပြီး လက်တွေ့ စုတ်ပြတ်ကုန်တာ မခံနိုင် တော့တဲ့အထိပဲ။ ခုတော့ အသားကျသွားပါပြီ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တော့ အားနည်းတယ်လို့ပဲ ထင်တယ်။ ငါဖြစ်ကို ဖြစ်ရမယ် ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ အရာရာကို ကြိုးစားနေရတုန်းပဲ”

ဂီတလောကထဲဝင် သီချင်းဆိုတော့မည့် အဆိုတော်တိုင်း

တူရိယာတစ်ခုခု တီးခတ်နိုင်စွမ်း ရှိဖို့ လို/မလို။

“တော်တော်များများကတော့ ဘာမှပဲတီးတတ်လည်းပဲ ဆိုနေကြတာပါ။ တချို့ကလည်း အသံနဲ့ပတ်သက်ပြီး ထူးခြား တဲ့ ပါရမီရှိတယ်။ တူရိယာမတီးနိုင်ဘဲ ဆိုနေကြတဲ့ အဆိုတော် တွေ အများကြီးပါ။ ပို ဘာမှမပြောချင်ပါဘူး။ နောက်ထပ် ဖြစ်လာမယ့် မျိုးဆက်သစ်တွေကိုတော့ ဝီတလောကထဲ ဝင် မယ်ဆိုရင် တူရိယာတစ်ခုခုတော့ တီးတတ်အောင် အားထုတ်ကြ စေချင်ပါတယ်။ အသံနဲ့ပတ်သက်ပြီးလည်း ပိုပိုပြီး ကြိုးစား အားထုတ်နေစေချင်တယ်။ show ရှိမှ ထကျင့်ကြတာမျိုးလည်း မဖြစ်စေချင်ဘူး။ နေ့စဉ် အချိန်ပေးပြီး ဝီတလောလုပ်တွေ လုပ်နေ စေချင်တယ်။ ဘာလို့လဲဆို ဝီတလောကြားကို အခုထက်ပိုပြီး တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ minus sign ပြသွားမယ့် မလိုလားလို့ပါ။”

ဝီတနဂ်ပတ်သက်ပြီး သူ့မှာဘယ်လိုအံ့သ့ချက်တွေ ရှိလိမ့် မလဲ။

“အင်း... အဆိုတော်တာနဲ့ အဆိုကျော်တာ မတူဘူးလို့ ဆရာဦးစောနုပြောပြောနေကျစကားလေးကို ပြောရရင်တော့ ခုခေတ်မှာက ဝါသနာလေးပါရှိ ပိုက်ဆံရှိရုံနဲ့ အဆိုတော်လုပ်လို့ ရတဲ့ ခေတ်ဖြစ်နေတာကိုး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါက အဆိုကျော်ပါ။ အဲဒီတော့ အဆိုတော် အစစ်ဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ်လို့ ‘ပို’ ခံယူထားတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အရည်အချင်း ထယ်လောက် ရှိလဲ။ ငါအရည်အချင်းရှိတဲ့ အဆိုတော်ဖြစ်ရမယ်လို့ ခံယူချက်ရှိဖို့ လိုပါတယ်။ ခံယူချက်အတိုင်းလည်း ကြိုးစားစေချင်တယ်။ ‘ပို’

ခံယူထားတာက ငါဟာ အရည်အချင်းရှိပြီး လူအများလေးစားတဲ့ အဆိုတော်တစ်ယောက် ဖြစ်ရမယ် ဆိုတာပါပဲ”

သူ့ခန္ဓာကိုယ်အရေပြားပေါ်က tattoo တွေရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ ယုံကြည်ချက်တချို့ ကိန်းဝပ်နေဦးမလားပဲ။

“ဝါက ‘ပို’ ရဲ့ပထမဆုံးအယ်လ်ဘမ် လုပ်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အထိမ်းအမှတ်၊ အမှတ်တရတစ်ခုအဖြစ် ဘဝမှာ ကြွင်းကျန်နေစေချင်တဲ့ သဘောနဲ့ title စာလုံး ချစ်ဖူးခဲ့သမျှလို့ လည်ကုပ်မှာ tattoo ထိုးခဲ့တာ။ ဝီတလောပေါ် မြတ်နိုးတဲ့စိတ်ရယ်။ tattoo ဟာ အနုပညာတစ်ရပ်ဆိုတာကို လက်ခံ သဘောကျပြီး တန်ဖိုးထားတဲ့စိတ်ရယ်။ ဒီစိတ်တွေ ပေါင်းပြီး tattoo ကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် ထွင်းထုခဲ့တာ။ အခုလောလော ဆယ်တော့ ‘ပို’ အရမ်းချစ်တဲ့ ဂစ်တာပုံရယ်။ စာတန်းတွေရယ် နားနေ တယ်။ နောက်ထပ်ထိုးဖို့တော့ ဘာကို ထိုးဖြစ်မယ်ဆိုတာမသိသေးဘူး။ တစ်ခု တော့ရှိတယ်ရှင်။ ဘဝမှာ အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့အရာတွေကိုပဲ အရေပြား ပေါ်တင်သွားမှာပါ။”

မြင့်မြတ် အပါအဝင် သရုပ်ဆောင်တွေနှင့် တွဲကာ ချစ်ဖူးခဲ့သမျှကို ပီပီဒီထုတ်ဖို့ သူကြိုးစားနေသည်။ BoBo Entertainment အတွဲခွဲမှာ ပါဝင်သီဆိုမည်။ မော်ဒယ်နန်းသီရိမောင်အခွေကိုလည်း သူကြိုးစားပြီး စီစဉ်ပေးနေပြန်သည်။ သူ့ရဲ့ activities တွေကို facebook နဲ့ရတော့မှာ အရိပ်အမြက်မြင်တွေ့နေရသည်။

“ပိုက facebook သုံးရတာကြိုက်တယ်။ ပီပီဒီရိုက်တာ၊ recording လုပ်တာ၊ တစ်နေရာရာသွားတာ၊ လူပဲလူပဲရှားရှား စစနောက်နောက် ဓာတ်ပုံလေးတွေ တင်ရတာလည်း ကြိုက်တယ်။ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ရင်းနှီးခွင့်ရတာ၊ ပရိသတ်တွေနဲ့ သီချင်းအကြောင်းတွေ အမြင်ချင်း ဖလှယ်ခွင့်ရတာ ‘ပို’ သဘောကျတယ်။ ဝန်ခံရရင် facebook က friend တွေနဲ့ ပရိသတ်တွေကို ‘ပို’ ကိုယ်မိသားစု လို့ တကယ်ပဲချစ်မိတယ်။ ‘ပို’ မှာက မိသားစု မရှိဘူးလေ။ ငယ်ငယ်ကတည်းက အဘွားနဲ့ နေခဲ့ ရတာ။ အဖေနဲ့အမေနဲ့ ကွဲသွားပြီးကတည်းက ‘ပို’ ကို အဘွားကပဲ မွေးထားခဲ့တာ။ အဖေရော၊ အဘွားရော ဆုံးသွားတော့ တစ်ယောက် တည်းပဲ နေဖြစ်ခဲ့တယ်။ အရမ်းလည်း အထီးကျန်တယ်။ အမြဲ အဘွား ကို လွှမ်းမတ်တယ်။ အထီးကျန်စိတ်၊ အလွမ်းစိတ်တွေက သီချင်းတွေ ရေးအားကောင်းဖို့ ပိုပိုးခဲ့တယ်လို့ ခံစားရတယ်။ သီချင်းတွေပဲ ဖိမိ ရေးခဲ့တယ်။ အမေ့ကိုတော့ ဒီတစ်သက် မမျှော်လင့်တော့ပါဘူး။ ရက်စက်တယ်လို့လည်း မဆိုချင်ပါဘူး။ ‘ပို’ နားလည်ပေးပါတယ်။ သူ့မှာလည်း သူ့အကြောင်းနဲ့သူ ရှိမှာပါ။ ဒီအဖြစ်ကို ‘ပို’ အဆိုးလို့ မတွေးဘဲ အကောင်းဘက် ဆွဲယူပြီး သင်ခန်းစာယူပါတယ်။ တစ်နေ့ ‘ပို’ မှာ မိသားစုရှိလာရင် ဘယ်တော့မှ ပြိုကွဲအောင် မလုပ်ဘူးလို့ ခုကတည်းက အသေအချာ တွေးထားတယ်”

ကြေကွဲစရာ ဘဝအပိုင်းအစတွေကို စာနာစွာ နားထောင်နေခိုက် ကိုယ့်နားထဲ သီချင်းသံတစ်စ တိုးဝင်လာသည်။

ရက်စက်လွန်းတဲ့ ကံကြမ္မာရယ်။ မိသားစုလေးများတွေ့ရင်ကွယ်၊ ရင်မှာကျိတ်ပြီး အားကျရတယ်။ ဒါကို ဘယ်သူသိမလဲကွယ်။

ဆုတောင်းတိုင်းပြည့်မယ်ဆိုရင်ကွယ်... မိသားစုလေးပဲ ရချင် တယ်... အကြင်နာတွေပဲ တောင့်တမိတယ်... မေတ္တာငတ် လွန်း တယ်... ဒဏ်ရာများစွာရတဲ့အခါ... အဖေရယ် ကူဦးကွယ်... ပစ်ထားခဲ့တဲ့အမေ့ကို စိတ်နာရမလားကွယ်...

လက်တွေ့ဘဝ၊ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် ခံစားမှု အစုစုတို့ကို နာကြည်း မုန်းတီးနေမည့်အစားတေးစာသား lyrics အဖြစ် ဖွဲ့သီ၊ melody ထံ မျှော့ချ၊ စိတ်နှလုံးမြှုပ်နှံ သီဆိုကူးရှင်လိုက်သည့် အခါ သူ့သီချင်းတွေက အရသာစုံလင်စွာ မို့မောက်ပြည့်လျှမ်းလျက် ရှမ်းမှည့်လာခဲ့ပြီ။ ပန်းသီး တစ်လုံး စားသုံးနေဖို့ ခင်ဗျားတို့ လိုပါဦးမလား။ Zigzag

MODEL - YE'YINT AUNG
PHOTO - KO NAING (POPULAR)
ARRANGED BY - THIDA SOE

၁၁၁၁၁၁
MEDIA GROUP
၁၁၁၁၁၁

ရဲရင့်အောင်ရဲ့ အနုပညာအစ

ကျွန်တော်ကလေးဘဝကတည်းက သီချင်းဆိုချင်တယ်၊ အဆိုတော်ဖြစ်ချင်တယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော် ၁၀ တန်းအောင်ပြီးတဲ့အချိန်မှာ အဆိုတော်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားတယ်။ သီချင်းတွေ ရေးတယ်။ သီချင်းတွေ တီးတယ်။ အဆိုတော် တစ်ယောက်အနေနဲ့ ကျွန်တော် ပီလောကထဲကို ဝင်လာခဲ့တာပါ။ တခြားအနုပညာအနေနဲ့တော့ ကျွန်တော် ဘာမှမလုပ်ဖြစ်ပါဘူး။

'လွမ်းလွန်းလို့' သီချင်းနဲ့ ရဲရင့်အောင်

Pop Rock လို့ ပုံစံမျိုးလေး ကျွန်တော် လုပ်ချင်တယ်။ ကျွန်တော်လည်း အဲဒီလိုပုံစံမျိုး တစ်ခါမှမဆိုဖူးဘူး။ ပရိသတ်ကိုလည်း အရင်လုပ်နေတဲ့ပုံစံနဲ့ မတူတာကို ပြချင်တယ်။ အဲဒါနဲ့ပဲ အဲဒီသီချင်းလေးကို ရေးဖြစ်သွား

ကျွန်တော်နာမည်နဲ့ အလောင်းအတူတွေ အများကြီးပဲ။ ကျွန်တော် မရေးတာတွေကို ပေါက်ကရဲတွေ လျှောက်ရေးပြီးတော့ တင်တယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ တစ်ပုံစံတည်း လိုက်လုပ်တာတွေရှိတယ်။

Asian Faming Media Group

af
MEDIA GROUP

Asian Fame Media Group

အခက်အခဲတွေကတော့
အများကြီးပါပဲ။
အခုအချိန်အထိလည်း
အခက်အခဲတွေ
အများကြီးရှိပါသေးတယ်။
အခက်အခဲတစ်ခုကြည့်တိုင်း
အတွေ့အကြုံတစ်ခု
ရတာပေါ့နော်။

တယ်။ Bo Bo Entertainment (၁) နှစ်ပြည့်အခွေအတွက်ကို ဘိုစန်းက သီချင်းတောင်းတော့ အဲဒီသီချင်းလေးကို ပေးလိုက် တယ်ပေါ့နော်။

သီချင်းတွေကို ဒီလိုရေးဖြစ်တယ်

သီချင်းရေးမယ်ဆိုရင် နိုင်ငံခြားက သီချင်းတွေ နားထောင် တယ်။ နိုင်ငံခြားက သီချင်းတွေရဲ့ MTV တွေကို ကြည့်တဲ့အခါမှာ သီချင်းကကြည့်လိုက်ရင် မြူးမြူးကြွကြွပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူဆိုထားတဲ့ အကြောင်းအရာက စိတ်မကောင်းဖြစ်စရာတွေ ပါနေတယ်။ သူတို့ ရေးသလိုမျိုးလေးကို အခြေခံပြီး ရေးထားတာပေါ့နော်။ သီချင်းက မြူးကြွနေတယ်။ အဲဒီထဲမှာ စာသားတွေကို စိတ်မကောင်းဖြစ်စရာ လေးတွေ ထည့်မယ်ဆိုပြီး စဉ်းစားလိုက်တော့ လွမ်းတဲ့အချိန်ကြာင်း အရာလေးတွေ ထည့်ဖြစ်လိုက်တယ်။ လူတိုင်းလည်း လက်ခံလောက် တယ်။ ပြီးတော့ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်လည်းရေးဖြစ်တယ်ပေါ့နော်။

အကြည်ညိုဆုံး စံပြပုဂ္ဂိုလ်

အဲဒီလိုတစ်ယောက်တည်းတော့ မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်အဖေမှာ ဆိုရင်တော့ အကြည်ညိုဆုံး စံပြပုဂ္ဂိုလ်က 'အဖေ' ပါပဲ။

ကြံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အခက်အခဲတွေကို ဒီလို ဖြေရှင်းခဲ့တယ်

အခက်အခဲတွေကတော့ အများကြီးပါပဲ။ အခုအချိန်အထိ လည်း အခက်အခဲတွေ အများကြီးရှိပါသေးတယ်။ အခက်အခဲတစ်ခု ကြုံတိုင်း အတွေ့အကြုံတစ်ခုရတာပေါ့နော်။ ဒီလောက်ထိကို ဝင် လာတာ ၄ နှစ်လောက် ကြာသွားပြီဆိုတော့ ဘယ်လောက်ပဲ ခက်ခဲ ခက်ခဲ အချိန်တန်ရင်တော့ ကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့တာပဲ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ရအောင် ကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့တာပဲလေ။ အခက်အခဲတွေ ကြုံတဲ့အချိန် မှာ ဘာမှစိတ်ဓာတ်ကျမနေဘဲနဲ့ ကိုယ်လုပ်စရာရှိတာကိုပဲ ဆက် လုပ်သွားတယ်။ အဲဒီလိုမျိုးနဲ့ပဲ အခက်အခဲတွေအားလုံးကို ကျော် ဖြတ်ခဲ့တာပါ။

အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရဲရင့်အောင်ရဲ့ ခံယူချက်

ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းအတွက် အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခံယူထားတာကတော့ အနုပညာနဲ့ပတ်သက်တဲ့အလုပ် အကုန် လုပ် တယ်။ သီချင်းဆိုလည်း ဘာဂီတကြီးမှ ညာဂီတကြီးမှ ဘာလုပ်မှ ညာလုပ်မှ အဲဒီလိုမသတ်မှတ်ထားဘူးပေါ့နော်။ အနုပညာဆိုတာက လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်ရတာကို အနုပညာလို့ခေါ်တယ်လို့ ကျွန်

တော်ထင်ပါတယ်။ ခေါင်းစဉ်တစ်ခုအောက်မှာ ရှိမနေဘဲ ကိုယ် ဖန်တီးချင်တဲ့အရာကိုပဲ အဓိကထားပြီး ဖန်တီးသွားမှာပါ။

ရဲရင့်အောင် ဇွေးချယ်တဲ့ဖက်ရှင်

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ Melody တွေ Pop တွေ ဆိုနေပေမယ့် အရင်တုန်းက အရမ်းကို Rapper ဖြစ်ချင်ခဲ့တယ်။ Melody သီချင်းတွေကို သိပ်ပြီး နားမထောင်ဖြစ်ဘူး။ International ဆိုရင်လည်း Hip Hop သီချင်းတွေပဲ နားထောင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် Rapper အရမ်းဖြစ်ချင်တယ်။ ကျွန်တော် Rapper လိုပဲဝတ်ပါတယ်။ Hip Hop ဆန်တဲ့ ဖက်ရှင်တွေပဲ ဝတ်ဖြစ်ပါတယ်။

Rap စာသားတွေနဲ့ ရဲရင့်အောင်

ကျွန်တော်က Rap တွေ ဆိုချင်တယ်။ Hip Hop တွေ လုပ်ချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် စဝင်လာတုန်းက Melody ဆိုတဲ့သူ အဖြစ်နဲ့ ဝင်လာတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော် Rapper တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဝင်လာတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် သီချင်းရေးရတာ အဆင်မပြေဘူး။ Rap စာသားရေးရတာ ကျွန်တော့်အတွက် အရမ်း

ခက်တယ်။ အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော် Rap ကို မဆိုဘဲ Melody ကို ပြောင်းဆိုတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာဆိုရင် လေ့လာရင်းနဲ့ အခု Rap တွေလည်း ပြန်ဆိုနေပါပြီ။

Internet သုံးခြင်းအပေါ် သူ့ရဲ့ထင်မြင်ချက်

ကျွန်တော် 'ရဲရင့်အောင်' ဆိုပြီး စဖြစ်လာတဲ့ 'ငါ့နေရာ' သီချင်းကလည်း Online ပေါ်မှာတင်ပြီးတော့ လူသိလာတာ။ Internet ကြောင့်ပါပဲ။ Online ကနေ စခဲ့တာပါ။ Online ပေါ်မှာ ကျွန်တော် သီချင်းတွေကို

ပုံမှန်တင်ပြစ်တယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ပဲ ပရိသတ်တွေ ကျွန်တော့်ကို သတိထားမိလာအောင် လုပ်လို့ရတယ်။ အဲဒီတစ်ခုကတော့ Online ရဲ့အားသာချက်လို့ ပြောလို့ရပါတယ်။ မကောင်းတာကတော့ Facebook ပေါ့။ Facebook က လူပေါင်းစုံသုံးလာပြီးတော့ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာတွေ လျှောက်ရေးကြတယ်။ ကျွန်တော့်နာမည်နဲ့ အကောင် အတွဲတွေ အများကြီးပဲ။ ကျွန်တော်မရေးတာတွေကို ပေါက်ကရဲတွေ လျှောက်ရေးပြီးတော့တင်တယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ တစ်ပုံစံတည်း လိုက်လုပ်တာတွေ ရှိတယ်။ ဘယ်သူ့ဘာလုပ်လုပ်၊ ဘယ်သူ့ဘာရေးရေး ငါသာတော်တယ်။ ကျွန်တို့လူတွေအကုန်လုံးအလကားဆိုတဲ့ လူမျိုးတွေလည်း Facebook မှာ အများကြီးပဲ။ တစ်ဖက်သားကို ထိခိုက်အောင်လုပ်တဲ့ လူတွေလည်း

Music က

လူတွေရဲ့စိတ်ကို ပြောင်းလဲလို့ရတယ်။ နူးညံ့အောင်လုပ်လို့ရတယ်။ စိတ်ဆင်းရဲနေတဲ့အချိန်မှာ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ အားတက်လာအောင် နားထောင်လို့ရတဲ့ သီချင်းတွေ ရှိတယ်လေ။

အများကြီးပေါ်လာတယ်။ Online ရဲ့ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးတွေ ပေါ့။

Music နဲ့ပတ်သက်ပြီး ရဲရင့်အောင်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုချက်

Music က လူတွေရဲ့စိတ်ကို ပြောင်းလဲလို့ ရတယ်။ နူးညံ့အောင်လုပ်လို့ရတယ်။ စိတ်ဆင်းရဲနေတဲ့ အချိန်၊ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ အားတက်လာအောင် နားထောင်လို့ရတဲ့ သီချင်းတွေ ရှိတယ်လေ။ သံစဉ်၊ ဂီတတွေက လူမှုမဟုတ်ဘူး ရေကိုတောင်မှ ပုံစံပြောင်းအောင်လုပ်လို့ ရတယ်လို့ အာအုပ်တွေမှာ ဖတ်ဖူးတယ်။ အသံနဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေကို ပြောင်းလဲပစ်လို့ ရတယ်။

မိဘတွေပေါ်ထားတဲ့ ရဲရင့်အောင်ရဲ့စိတ်သဘောထား

ကျွန်တော် ဘာလုပ်လုပ်အဖေနဲ့အမေကို အမြဲတမ်း တွေးပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် အခုရတဲ့ အနုပညာကြေးနဲ့ အဖေ၊ အမေကို အမှတ်တရပစ္စည်းလေးတွေ ဝယ်ပေးဖြစ်ပါတယ်။ အခုအချိန်မှာ ကျွန်တော်အဖေနဲ့အမေကို မထောက်ပံ့နိုင်သေးပါဘူး။ အဖေနဲ့အမေကို အရမ်းကျေးဇူးဆပ်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ မဖြစ်နိုင်သေးပါဘူး။

ရဲရင့်အောင်ရဲ့အချစ်ကို အဓိပ္ပာယ် ဖွင့် ဆိုပုံ

ကျွန်တော်ရဲ့ အချစ်ရောကတော့ အေးအေးဆေးဆေးပဲ။ ပရိသတ်တွေ သိကြပါတယ်။ Facebook မှာလည်း တရားဝင်တင်ထားပါတယ်။ အချစ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပါဆိုရင် အချစ်က ဖေးဆပ်ခြင်းလည်း မဟုတ်ဘူး။ ရယူခြင်း လည်း မဟုတ်ဘူး။ အဓိကက ချစ်နေဖို့ပါပဲ။ အခု ကျွန်တော် ရွေးချယ်ထားတဲ့ ချစ်သူက ကျွန်တော် စိတ်ကူးထဲက ချစ်သူပုံစံနဲ့ ထပ်တူကျပါတယ်။ အရင်တုန်းက ထပ်တူမကျခဲ့တာတွေ နည်းနည်းရှိပေမယ့် အခုတော့ ထပ်တူကျသွားပါပြီ။

ရဲရင့်အောင်ရဲ့ အနာဂတ်အစီအစဉ်

သီချင်းဆိုတာက အသက်ကြီးသွားတဲ့အထိ အဆိုတော်အနေနဲ့ လုပ်လို့မရဘူးပေါ့နော်။ စားဝတ်နေရေးအတွက် အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းအနေနဲ့ အလုပ်တစ်ခုတော့ လုပ်ဖို့ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော် အဆိုတော်လုပ်လို့မရမယ့်အရွယ်အထိ ရောက်နေပါစေ။ ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ့်ဘာသာတစ်ယောက်တည်း သီချင်းတွေ ဆိုနေဦးမှာပါ။

သီတာစိုး

သူတို့ပြောတဲ့

ဖိတ်ခေါ် စာနယ်ဇင်းဆရာ
ဆရာမတွေ ပြစ်ကြတဲ့ ဆရာဦးရဲနိုင်ရဲ့
ဆရာမမေသက်တို့နဲ့
ဆရာမသင်းသင်းသားတို့ရဲ့
B စာတမ်းတွေကို တင်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။
B နဲ့ပတ်သက်တဲ့ စကားလုံးတွေ
အများကြီးထဲကမှ Bias,
Belief နဲ့ Benefit ဆိုတဲ့
စကားလုံးတွေကို ဆွေးနွေးခဲ့ကြပါတယ်။

ရဲနိုင်မိုး (ရဲမိုး)

DIRECTOR & CHIEF TRAINER
YANGON JOURNALISM SCHOOL

Bias

Bias ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ကိုယ်တိုင်က သတင်းစာဆရာတစ်ယောက်အနေနဲ့ အနက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ရရင်တော့ ဘက်လိုက်မှုလို့ ပြောချင် တယ်။ သတင်းစာဆရာတွေအတွက် အကြီးမား ဆုံး ဒုစရိုက်မှု ၇ ခုဆိုတာရှိတယ်။ အဲဒီထဲမှာ သတင်းရေးဖို့အတွက် လာဘ်မယူရ၊ သူများ သတင်း မခိုးရ၊ သတင်းရေးဖို့အတွက် ပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ရာ လက်မခံရ၊ အဲဒီလိုအချက်တွေ ထဲမှာ Bias ဆိုတာက အကြီးမားဆုံး ဒုစရိုက်မှုပဲ။ ဒါက သတင်းစာဆရာတွေအတွက် ထားတဲ့ သတ်မှတ်ချက်ပဲ။ Bias ဆိုတာ သတင်းမီဒီယာတွေ မှာ အကြောင်းအရာမျိုးစုံကြောင့် ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဥပမာ - လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို လေးစား ကိုးကွယ်လို့၊ ငွေကြေးစတဲ့ တစ်စုံတစ်ရာရလို့၊ ကိုယ်ကိုယ်စားပြုတဲ့ လူမျိုးကို ကာကွယ်ဖို့၊ ကိုယ် ကိုးကွယ်ယုံကြည်တဲ့ ဘာသာတရားက လွှမ်းမိုး လို့ ဒီလိုအကြောင်းတွေကြောင့် ကိုယ်ရေးတဲ့ သတင်းတွေမှာ Bias တွေ ပါကုန်တတ်တယ်။ ဘက်လိုက်မှုဆိုတာ ပါသွားတာနဲ့ အမှန်တရားက အနည်းနဲ့ အများ ပျက်ပျင်းသွားစေတယ်။ သတင်းသမားအနေနဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ သာမန်ပြည်သူ အနေနဲ့ဖြစ်ဖြစ် Bias ဆိုတဲ့ စကားလုံးသက်ဝင် ပြုဆိုတာနဲ့ မှန်ခြင်းမှားခြင်းထက် တစ်ဖက်ဖက်ကို ရပ်တည်ခြင်းဆိုတဲ့ဘက်ကို ရောက်သွားတယ်။ ဒီလို ခုဆောင်ကြည့်ရင် Bias က အပြုသဘော မဆောင်ဘူး။ လက်ရှိ မြန်မာလူမှုအဖွဲ့အစည်းမှာ ဖြစ်နေတဲ့ ပြဿနာတော်တော်များများကို ကြည့် ရင် Bias တွေကြောင့် ဖြစ်တာတွေများတယ်။ ဥပမာ - Civil Military Relation ဆိုတဲ့ အရပ် ဘက်စစ်ထက် ဆက်ဆံရေးပေါ့။ ဒီဆက်ဆံရေး မှာ Bias က ပါကိုပါတယ်။ အရပ်ဘက် စစ်ဘက် ဆက်ဆံရေးက မြန်မာပြည်မှာ အဆင်မပြေဘူး။ နောက်ပြီး လက်ရှိဖြစ်နေတဲ့ ဘာသာရေးပဋိပက္ခ တွေမှာ Bias တွေ ရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အခု လက်ရှိဖတ်နေတဲ့ သတင်းမီဒီယာတွေမှာ Main Stream လို့ခေါ်တဲ့ ပင်မသတင်းမီဒီယာတွေရော Main Stream မဟုတ်တဲ့ Social Media ဆိုတဲ့ Facebook လို လူမှုမီဒီယာတွေမှာရော Bias တွေ တော်တော်များများ တွေ့ရတယ်။ ဒီလို Bias ကို ထိန်းချုပ်နိုင်တာက လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ ရင့်ကျက်မှုနဲ့ ဆိုင်တယ်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲမှာ သာမန်ပြည်သူတွေရော Professional လို့ခေါ်တဲ့ ဆိုင်ရာအသက်မွေးဝမ်းကြောင်းကို ကျွမ်းကျင်သူ တွေရောက တကယ် လူ့လောကမှာ ဖြစ်တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေမှာ အမှန်အတိုင်း သုံးသပ်တာ ထက် တစ်စုံတစ်ရာက ကိုယ့်ကို လွှမ်းမိုးထားကြ တယ်။ ဒါက Bias ပဲ။

သတင်းမီဒီယာက လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ ဘယ် ဟာမှန်တယ်မှားတယ်ဆိုတာ မဆုံးဖြတ်ရဘူး။

သူလုပ်နိုင်တာ တစ်ခုရှိတယ်။ သူပို့တဲ့ အချက် အလက် Facts တွေ မှန်တယ်ဆိုတာ မဖော်ပြ ခင်မှာ Verify လို့ခေါ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုပြုရမယ်။ နောက်ပြီး သတင်းမီဒီယာက Facts တစ်ခုတည်း တင်ပြရမှာမဟုတ်ဘူး။ လူတွေနဲ့အမြင်တွေကို လည်း တင်ပြရမယ်။ ဒီတော့ Bias မဖြစ်ဘူးဆိုတာ သတင်းတစ်ခုမှာ ရှုထောင့်ပေါင်းစုံက ပါဝင်တဲ့ လူတွေနဲ့ Opinion တွေကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် တင်ပြပေးရမယ်။ တစ်ဖက်ဖက်က ထိန်းချုပ်တာ မျိုး မလုပ်ရဘူး။ လူ့အဖွဲ့အစည်းက ဖြစ်နေတာ တွေကို မှန်မှန်ကန်ကန် သိနိုင်ဖို့ Bias ကင်းကင်း နဲ့ တင်ပြရမယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း တစ်ရာရာခိုင်နှုန်း Bias ကင်းတာမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အတတ်နိုင်ဆုံးကင်းဖို့ ကျွန်တော် ကြိုးစားတယ်။ ကျွန်တော့်မှာလည်း လွှမ်းမိုးတာ တွေရှိတယ်။ ကျွန်တော့်ဆိုရင် မော့ ရခိုင်၊ ဗုဒ္ဓ ဘာသာ ဒါတွေက ကျွန်တော့်ကို လွှမ်းမိုးတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်စာရေးတဲ့အချိန်မှာတော့ ဒီလွှမ်းမိုးမှုတွေကို မေ့ထားလိုက်တယ်။ မေ့ထား တယ်ဆိုတာမှာ သတင်းစာတစ်စောင်၊ ဂျာနယ် တစ်စောင်မှာ ဘယ်လိုကဏ္ဍတွေပဲ များများ၊ အမျိုးအစားခွဲလိုက်ရင် ၂ မျိုးပဲ ရှိတယ်။ အဲဒါက သတင်းကဏ္ဍနဲ့ Opinion ကဏ္ဍပဲ ရှိတယ်။ အယ်ဒီတာအာဘော်တို့ Interview တို့ ဒါတွေက Opinion တွေပဲ။ ဒီလို Opinion ကဏ္ဍတွေမှာ ကိုယ့်ရဲ့လွှမ်းမိုးမှုတွေ ထည့်လို့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သတင်းရေးတဲ့အခါတော့ လုံးဝလွှမ်းမိုးအောင် ရေးရမယ်။

Belief

Belief က ယုံကြည်မှုပေါ့။ ကျွန်တော့်အနေ

ဆရာဝန်တစ်ယောက်က ဆေးထိုးမှားရင် ချက်ချင်း သိနိုင်တယ်။ အင်ဂျင်နီယာ တစ်ယောက် အဆောက်အအုံ ဆောက်ရင်း မှားသွားရင် ချက်ချင်းသိနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သတင်းမီဒီယာမှာ ပါဝင်ရေးသားတဲ့သူ တစ်ယောက်ရဲ့ ရေးသားမှု မှားယွင်းသွားရင် လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲမှာရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာက မြန်မြန်မတွေ့ရတတ်ဘူး။

နဲ့တော့ ယုံကြည်မှုဆိုတဲ့အထဲမှာ သာမန်အရပ်စကားနဲ့ပြောရရင် ဘာသာ (သို့) အယူဝါဒ အဲဒါအပြင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ယုံကြည်မှုလည်း ပါတယ်။ သက်ရှိလူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်က ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ သူမြတ်နိုးတဲ့ သုံးသပ်ချက်တစ်ခုတလည်း ယုံကြည်မှုဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်အတွက်ဆိုရင် တော့ Belief ဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှုက Self Discipline ဆိုတဲ့ ကိုယ်တိုင်ရေး စည်းကမ်းနဲ့ တိုက်ရိုက်ပတ်သက်တယ်။ ကျွန်တော်မှာ ကိုယ်တိုင်ရေးစည်းမျဉ်း ရှိတယ်။ အဲဒီမှာ တစ်ခုက 'ငါလုပ်ကို လုပ်ရမယ်' ဆိုတဲ့ ကိစ္စ Do's ပေါ့။ နောက်တစ်ခုက 'လုံးဝမလုပ်ဘူးဆိုတဲ့ အရာ' Don't ပေါ့။ ဒါတွေက ကျွန်တော်အတွက် Belief ပဲ။ ပြည်သူတွေက သတင်းစာဆရာတစ်ယောက်ကို ဒါမှမဟုတ် သတင်းစာတစ်စောင်ကို ယုံကြည်ဖို့ ဆိုတာကျတော့ အဲဒီ သတင်းစာ၊ သတင်းစာဆရာရဲ့ လူအများစုက ယုံကြည်စိတ်ချရဖို့ လိုတယ်။ နောက်တစ်မျိုးပြောရရင် Trust ပေါ့။ အဲဒီ သတင်းစာ၊ သတင်းစာဆရာက ဘာကိုယုံကြည်တယ်။ ဘာကိုလက်ခံထားတယ်ဆိုတာနဲ့ တိုက်ရိုက် အချိုးကျ တယ်။ သူတို့ယုံကြည်လက်ခံထားတာက မှန်ကန်တယ်၊ ကောင်းမွန်တယ် ဆိုရင်တော့ ပြည်သူရဲ့ ယုံကြည်မှုက မြင့်မားလာလိမ့်မယ်။ သတင်းစာဆရာ မှာလည်း Do's ဆိုတဲ့လုပ်ကို လုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အရာနဲ့ Don't ဆိုတဲ့ မလုပ်ရဘူး ဆိုတဲ့အရာ ရှိတယ်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲမှာ လက်ခံထားတဲ့ ကိစ္စ တစ်ခုက အမှားကြီးဆိုပါစို့။ ဒါက အမှားပါဆိုပြီး 'Against all of' လုပ်ပြီး ရေးရုံရမယ်။ ဒါက Do's ပေါ့။ Don't ကတော့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ Bias လိုကိစ္စ မျိုးတွေပေါ့။

Benefit

Benefit ကတော့ အကျိုးတရား၊ အကျိုးခံစားမှုပေါ့။ သတင်းစာဆရာအနေနဲ့ ပြောရရင် Impact ဆိုတာက ရှိတယ်။ Benefit က အပြုသဘောဆောင်တယ်။ သတင်းမီဒီယာအနေနဲ့ အကျိုးတရားမှာက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ ရလဒ် အကျိုးတရားမှာ ကောင်းတာရော ဆိုးတာရော ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါက Impact ဆိုရင် မှန်မယ်။ အလုပ်တိုင်းမှာ Action, Reaction ဆိုသလို သတင်းမီဒီယာရဲ့ လုပ်ငန်းမှာလည်း Impact ရှိတယ်။ ဒီအကျိုးရလဒ်မှာ ကိုယ်လုပ်တဲ့အလုပ် မှာ ဘယ်လောက်စေ့စပ်သေချာမှုရှိလဲ၊ ကျင့်ဝတ်နဲ့ စံနှုန်းဘယ်လောက်ထိ ကိုက်ညီမှုရှိလဲပေါ့ မူတည်ပြီး ပြည်သူနဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းကြားမှာ အကောင်း သဘောလည်းရှိသလို၊ အဆိုးသဘောလည်း ရှိတယ်။ Benefit မှာ စာနဲ့ ဆက်စပ်နိုင်သေးလဲဆိုတော့ Professionalism လို့ခေါ်တဲ့ အသက်မွေး ဝမ်းကြောင်းတစ်ခုအပေါ် ကျွမ်းကျင်စွာတတ်မြောက်မှုအပေါ် မူတည် လိမ့်မယ်။ တတ်မြောက်မှုအားနည်းရင် Benefit နည်းလိမ့်မယ်။ အလုပ် တစ်ခုလုပ်မယ်ဆိုရင် စိတ်စေတနာတစ်ခုနဲ့ ပါပြီးဘူး။ ကျွမ်းကျင် တတ် မြောက်မှုကလည်း လိုသေးတယ်။ မီဒီယာလုပ်ငန်းတစ်ခုရဲ့ ခက်ခဲတဲ့ပြဿနာ ရှိတယ်။ ဥပမာ - ဆရာဝန် တစ်ယောက်က ဆေးထိုးမှားရင် ချက်ချင်းသိနိုင် တယ်။ အိမ်လုပ်နဲ့ယာတစ်ယောက် အဆောက်အအုံဆောက်ရင်းမှားသွားရင် ချက်ချင်းသိနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် သတင်းမီဒီယာမှာ ပါဝင်ရေးသားတဲ့ သူတစ်ယောက်ရဲ့ ရေးသားမှုမှားယွင်းသွားရင် လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲမှာရတဲ့ ရောဂါထွက်တာက မြန်မြန်မတွေ့ရတတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ရဲ့ သတင်းရဲ့ Impact တွေကို သေချာဆန်းစစ်သင့် တယ်။ နောက်ပြီး သတင်းစာ ဆရာတစ်ယောက် မှာ သူ့ရဲ့ Benefit မှာ သတင်းတစ်ပုဒ်၊ ဆောင်းပါး တစ်ပုဒ်ရေးပြီးရင် ထိုက်တန်တဲ့ စာမူခကို မျှော်လင့်လို့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ရဲ့သတင်း၊ ဆောင်းပါးက စောစောကပြောတဲ့ ရောဂါကင်းတဲ့ သတင်း မျိုးတော့ ပေးရလိမ့်မယ်။

မေသကြိမ်ဟိန်
CEO
SHWEMYITMAKHA MEDIA GROUP

Bias

Bias ဆိုတာကတော့ ဘက်လိုက်တယ်။ လူတစ်ဦးတည်းပေါ့။ ဘက်လိုက်တယ်ဆိုတာက တော့ လူတိုင်းမှာ ဘက်ရှိပါတယ်။ ဘက်လိုက်မှု ရှိတယ်။ သတင်းသမားတွေမှာလည်း ဘက်ရှိတာ ပဲ။ ဘက်လိုက်ကြတာပဲ။ တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့။ သတင်းသမား ကောင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ ရပ်တည်မယ်ဆိုရင် တော့ Bias ကင်းအောင် နေရမယ်။ ကိုယ့်အနေနဲ့ ရောကိုယ်ရေးသားတဲ့ သတင်းတွေမှာရော ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းကင်းတဲ့ ရပ်တည်မှုမျိုးနဲ့ နေသင့် တာပေါ့။ ဒါက တကယ်ကို စံနှုန်းမြင့်တဲ့ သတင်း သမားပေါ့။ သတင်းသမားကောင်းဖြစ်ချင်တဲ့ ကျွန်မအတွက်တော့ ဘက်ကင်းအောင်ကြိုးစား နေထိုင်နေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခုချိန်ထိတော့ မအောင်မြင်သေးပါဘူး။ ရဲပန်ရဲခါမှာ ဘက်လိုက်မိ နေတုန်းပါပဲ။

Belief

Belief ကတော့ ယုံကြည်သည်ပေါ့။ အဲဒါကလည်း ကျွန်မအမြင်ပဲ ပြောချင်ပါတယ်။ အမှန်တရားကိုပဲ ယုံကြည်တယ် လို့ ပြောရင်တော့ ပြဿနာကင်းမယ်ထင်တယ်။ ကျွန်မကတော့ သတင်းလောကထဲမှာရော လူ့ အသိုင်းအဝိုင်းကြား မှာရော ဘယ်သူ့ကိုမဆို ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းပဲ ယုံကြည်တယ်။ ကျန်တဲ့ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆန်းစစ်လေ့လာဖို့ထားပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်းကိုတော့ ဘယ်သူ့ အပေါ်မှ ယုံကြည်မှု မထားပါဘူး။ ဘယ်အရာကို မှလည်း ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်း ယုံတယ်ဆိုတာ မရှိပါ ဘူး။

ကျွန်မကတော့ သတင်းလောကထဲမှာရော လူ့အသိုင်းအဝိုင်းကြားမှာရော ဘယ်သူ့ကိုမဆို ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းပဲ ယုံကြည်တယ်။ ကျန်တဲ့ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆန်းစစ်လေ့လာဖို့ထားပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်းကိုတော့ ဘယ်သူ့အပေါ်မှ ယုံကြည်မှု မထားပါဘူး။

Benefit
Benefit ကတော့ အကျိုးအမြတ်ပေါ့။ အမှတ်တန်းကတော့ အကျိုးအမြတ်ဆိုတာကို စိတ်ခံစားမှုနဲ့ တွက်ခဲ့တယ်။ စိတ်ချမ်းသာတယ် စိတ်ကျေနပ်တယ်ဆိုတာနဲ့ တိုင်းတာပါတယ်။ ခုလို အသက် ၄၀ ခန်းကျင်မှာတော့ ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ကျေနပ်မှုလေးနဲ့တိုင်းတာရတာ အတ္တမကင်းဘူးလို့ နားလည်လာတယ်။ အဲဒါကြောင့် အကျိုးအမြတ်ဆိုတဲ့စကားကို စဉ်းစားတဲ့ အခါမှာ လူတွေအပေါ်မှာ ဘယ်လောက် အကျိုးရှိစေမလဲဆိုတာနဲ့ တိုင်းတာစဉ်းစားပါတယ်။ ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်း အတွက် မဟုတ်တော့ဘူး။ ကျွန်မပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေ ကျွန်မနဲ့အတူ လက်တွဲအလုပ်လုပ်တိုင်နေကြတဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက်တွေ၊ ကျွန်မနဲ့ အတူတူ တစ်ရပ်ကွက်တည်း၊ တစ်မြို့နယ်တည်း နေထိုင်နေကြတဲ့ သူတွေကအစ မြန်မာပြည်မှာ အတူတူနေထိုင် နေကြတဲ့သူတွေအထိ တိုင်းတာပြီး စဉ်းစားကြည့်ပါတယ်။ အားလုံးအတွက် ကောင်းမယ် အကျိုးအမြတ်ရှိမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်မ ပင်ပန်းမယ်၊ ခက်ခဲမယ်၊ ဆင်းရဲ ကျပ်တည်းမယ်ဆိုရင်တောင် လုပ်မယ်ဆိုပြီး စဉ်းစားဖြစ်လာတယ်။ အဓိက ပြောချင်တာကတော့ လူဘယ်လောက်များများ အတွက် အကျိုးအမြတ်ရှိစေသလဲဆိုတဲ့အပေါ်မှာ မူတည်ပြီး စဉ်းစားလာတယ်။ အဲဒါကတော့ ကျွန်မရဲ့ Benefit ပေါ့။

သင်းသင်းသာ
EDITOR-IN-CHARGE
THE STREET VIEW JOURNAL

Bias
လူတစ်ဦးအတွက် ဘက်လိုက်ခြင်းဆိုတာတော့ ကင်းမာမဟုတ်ပါဘူး။ ကောင်းသော ဘက်လိုက်ခြင်း၊ ကောင်းသော အစွဲတွေကတော့ မရှိမဖြစ်လိုအပ်တဲ့အရာတွေပါပဲ။ ဒီလိုမရှိရင်လည်း လူတွေရဲ့တန်ဖိုးက လျော့ကျသွားမှာဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်သတ်မှတ်ထားတဲ့ စံတွေ၊ အဲဒီစံတွေက သစ္စာရှိခြင်း၊ မေတ္တာတရား၊ ဆင်ခြင်တဲ့တရား ကြီးတားအားထုတ်မှု သတိရှိမှုစတာတွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေတဲ့ စံတွေဖြစ်ပြီး အဲဒီစံဘက်ကို ဘက်လိုက်မယ်ဆိုရင် သူ့မှာတန်ဖိုးတစ်ခုရှိပြီး သားဖြစ်တဲ့အတွက် တန်ဖိုးတက်မှာပါ။ ဒီနေ့ လူသားတွေ သူတို့အချင်းချင်းတောင်းဆိုနေတာက ရန်သူစစ်သိနိုင်တယ်တဲ့။ ဒါဟာ မဖြစ်နိုင်တာတို့ တောင်းဆိုတာပဲ။ ရန်သူစစ်စစ်ဆိုတာလည်း တွေ့မှာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ ဘာနဲ့တန်ဖိုးဖြတ်ကြမလဲ။ သူ့ရဲ့ တန်ဖိုးထားမှုတွေနဲ့ ဖြတ်ကြရတယ်။ သူ့ရဲ့ဘက်လိုက်မှုတွေ၊ အစွဲတွေနဲ့ ဖြတ်ကြရတယ်။ **Bias** တွေကလွတ်ထွက် တတ်ပါတယ်။ အမြဲတမ်းလည်း သိသာအောင် နေကြပါတယ်။ နောက်ပြီး ဒီလိုမကောင်းတဲ့ **Bias** တွေဝင်သွားပြီးတဲ့ သူဆိုမှာ ကောင်းတဲ့ **Bias** တွေမျှော်လင့်လို့မရဘူးဆိုတာ ဒီအသက် အရွယ်မှာတောင် မသိတတ်သိဖြစ်နေဆဲပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကိုယ်က ဆွဲတင်ချင်တဲ့ သူဖြစ်နေလို့ပါ။ သူဆိုမှာ အရင်က **Bias** ကင်းတယ်လို့ ယုံကြည်မိလို့လည်းပါတယ်။ ကျွန်မကတော့ လူတွေကို စမြင်တဲ့အချိန်မှာ မကောင်းတဲ့ **Bias** တွေရှိနေနိုင်မယ်ဆိုတဲ့ အသိနဲ့မကြည့်ဘူး။ ဒါက ကျွန်မရဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှုကို ကျွန်မရွေးချယ်ထားတာ။

Belief
ကိုးကွယ်မှု၊ ယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်ခြင်းနဲ့ အမှန်ကို လက်ခံခြင်း ထောင့်ကနေ တွေးကြည့်

ချင်ပါတယ်။ ဒီနေ့ကိုးကွယ်မှုနဲ့ဆိုင်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်တွေဟာ မိရိုးဖလာဆိုတဲ့စကားပေါ်မှာ ပေါ့ ပေါ့တန်တန်ပြောဆိုနေကြပါတယ်။ မိရိုးဖလာ ဖြစ်ခွင့်ရတာ သူ့မှာကောင်းသော ဗီဇစိတ်ရှိပြီး သားဆိုတာ မေ့လျော့ပြီး တရားစခန်းသွားမှ၊ ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဥပုသ်စောင့်မှ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်း သွားမှ၊ တရားနာမှဆိုတာမျိုးတွေနဲ့ လွတ်လွတ် လပ်လပ်နေတဲ့ လူငယ်တွေကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်နေ ကြပါတယ်။

နံပါတ် ၁ - မိရိုးဖလာရှိခြင်းအားဖြင့် သူ့မှာ ဗီဇစိတ်အခံရှိပြီးဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့မှာ အချိန်မရွေး ထတောက်နိုင်တဲ့ မီးတောက်တစ်ခု ရှိနေခြင်းဖြစ်ပါ တယ်။ နောက်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာရယ်၊ မြန်မာလူမျိုးနဲ့ ယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာတွေကိုက သိဝက်တတ် ကြပါတယ်။ ဒီအပေါ်မှာ တချို့က နေရာရရေး အတွက် ဦးဆောင်တယ်ဆိုတဲ့စကားလုံးကို သုံးပြီး

ခြင်းသာ ယုံယုံကြည်ကြည်လုပ်ကြဖို့ မြဲမြဲအောင် ကျင့်ကြံဖို့ ဘုရားဟောခဲ့တယ်။ ငါဘုရားကို မနက် တစ်ခါ ညတစ်ခါ ရှိခိုးလို့ မပြောခဲ့ပါဘူး။

Benefit

ဒါကတော့ ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတဲ့ အကျိုး ခံစားရမှာပဲလေ။ မကောင်းတာလုပ်ရင် မကောင်းတဲ့အကျိုးကို ခံစားရမှာပဲ။ မကောင်း တဲ့စိတ်ကလေး မွေးမိရုံနဲ့ မနောက်ထိုက် တာကို၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း သိကြပါတယ်။ သတိလွတ်တဲ့ အပြောအဆို အပြုအမူအားလုံးဟာအကုသိုလ် ဖြစ်ပြီး သတိနဲ့ ကောင်းသောအသိနဲ့ ပြောဆိုသမျှ ဟာလည်း ကုသိုလ်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ ကုသိုလ် က လှူတာတန်းတာထက် မြင့်မြတ်တယ်လို့ တောင် ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာတော်တွေ ဟောကြား နေပါတယ်။ ကောင်းကျိုးက ဘာဖြစ်မလဲ။ အကု

ဥုံဖွမဟုတ်တဲ့အတွက် ဘဝမှ ပြောင်းလဲမှုတွေ ကြီးစားရမှုတွေ ရှိနေမှာပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ဘယ်လိုပဲ ဘဝအခြေအနေပြောင်းပြောင်း ကောင်းသောယုံကြည်ချက်တစ်ခုခုကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင် ပုံမှန် ကြီးစားနေမယ်ဆိုရင် ဘဝက သက်သက်သာသာနဲ့ တန်ဖိုးမြင့်သွား မယ်လို့ ယုံကြည်တယ်။ တန်ဖိုး ဆိုတာ ကိုယ်က သတ်မှတ်ရ တာလည်းရှိသလို အများက သတ်မှတ်ရတာလည်း ရှိတယ်။

အလွဲသုံးစားလုပ်ကြတာတွေ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ရှိကြ ပါတယ်။ အဲသလို လူတွေကိုပြောခံရင် ဗုဒ္ဓဘာသာ အရ အကုသိုလ်ပဲ။ ဗုဒ္ဓဘာသာက အခြားဘာသာ တွေလို ဘုရားထံမှာအပြစ်ဝန်ခံရင် ပျောက်ပျက် တတ်တာမျိုး မဟုတ်တဲ့အတွက် မီးစပ်နဲ့ ခြောလို့ ဝစ်ကံ၊ စိတ်နဲ့ဖြစ်မှာလို့ မနောက်၊ ကိုယ်ထံလက် ရောက် တောင်မပါပါဘူး။ ကံတွေထိုက်နေရတာ ပါ။ ဒါ့ကြောင့်ဒီနေ့ လူငယ်တွေရဲ့ ယုံကြည်မှုကို သွားပြီးအပြစ်ထင်လို့မရပါဘူး။ သူတို့မိဘကိုး ကွယ်နေတဲ့ ကိုးကွယ်မှုအတိုင်းအတာ၊ ယုံကြည်၊ ကြည်ညိုမှုအတိုင်းအတာအတိုင်း သားသမီးတွေ မှာရှိနေမှာပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ယုံကြည်မှုဆိုတာလည်း ကိုယ်လုပ်တဲ့အလုပ်က ကောင်းသောအလုပ် ဖြစ်ဖို့ရယ်။ ထိုကောင်းသောအလုပ်ကို လုပ်ဖို့ သိဖို့ရယ်ဖြစ်ပါတယ်။ ကောင်းသောအလုပ်ကို လုပ်ဖို့သတိရှိခြင်း၊ ကောင်းသောအလုပ်မှန်းသိ

သိုလ်ကင်းမယ်။ ဥုံဖွမဟုတ်တဲ့အတွက် ဘဝမှ ပြောင်းလဲမှုတွေ ကြီးစားရမှုတွေ ရှိနေမှာပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ဘယ်လိုပဲ ဘဝအခြေအနေပြောင်းပြောင်း ကောင်းသော ယုံကြည်ချက်တစ်ခုခုကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင် ပုံမှန် ကြီးစားနေမယ်ဆိုရင် ဘဝက သက်သက်သာသာနဲ့ တန်ဖိုးမြင့်သွားမယ်လို့ ယုံကြည်တယ်။ တန်ဖိုး ဆိုတာ ကိုယ်က သတ်မှတ်ရတာလည်း ရှိသလို အများက သတ်မှတ်ရတာလည်း ရှိ တယ်။ အရေးကြီးဆုံးက ကိုယ်က ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးမြင့်နေဖို့၊ ရောက်နေ တဲ့တန်ဖိုးကို သိဖို့၊ လိုချင်တဲ့တန်ဖိုးကို ဖြည့်ဆည်းဖို့ အရေးကြီး ပါတယ်။ ဒီတန်ဖိုးတွေက လည်း ကောင်းသော ကြီးစားလုပ် ဆောင်နေမှုကို တန်ဖိုး သတ်မှတ်သွား မှာလို့ ယုံကြည်ပါတယ်။

ပြီးစီရီ

မိမိဒီယာ စိမ်းလန်းသော

မြင့်သူဇာထွန်း

မျက်မှောက်ခေတ်အတွင်းအလျဉ်နဲ့စီးဆင်း ပြေးလွှားနေတဲ့ အရာတွေထဲမှာမီဒီယာ ရှေ့ဖျား ဟာ ထိပ်ဆုံးက ပါနေပါတယ်။ ဒီလို လျင်မြန်နေတဲ့ အရှိန်အဟုန်ရှိနေပေမယ့် လိုက်စားလာတဲ့ ပြဿနာဟာလည်း စားသုံးသူလူထုနဲ့ ထုတ်လုပ်မှုအကြားမှာ စိန်ခဲင်ဖြစ်တည်နေပါတယ်။ ခေတ်နဲ့အညီ ကူးပြောင်းရေး၊ ပြောင်းလဲမှုကို ဟန်ချက်ညီ လုပ်ဆောင်ရေးတွေဟာ လတ်တလောမှာ တော့ အရေးပါတဲ့အခန်းကဏ္ဍဖြစ်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် အာရှထုတ်ဝေသူများ ညီလာခံ တစ်ရပ် APC(Asia Publisher Convention) ကို ဇူလိုင်လ ၁၁ရက်နဲ့ ၁၂ ရက်တွေက ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ မနီလာမြို့၊ ကော့ပိုင်ပေါင်း (၁၂) နိုင်ငံမှ ကိုယ်စားလှယ်များတက်ရောက်ကာ ကျင်းပခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီညီလာခံအခမ်းအနားကို မြန်မာနိုင်ငံ စာပေထုတ်ဝေသူများနဲ့ မြန်မာ့ဒီမိုကရေစီအသင်း ဥက္ကဋ္ဌဒေါက်တာသာထွန်းဦး ဦးဆောင်ပြီး အသင်းအမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်တဲ့ ဒုဥက္ကဋ္ဌဦးမျိုးအောင်၊ အတွင်းရေးမှူး ဦးမြင့်ထွန်း၊

တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး ၂ ဒေါ်ဝိုင်း၊ ဘဏ္ဍာရေးမှူး ဒေါ်နန်းအိအိလာနဲ့ ပြန်ကြားရေးမှူး ဒေါ်နန်းကလျာဝင်း(AF Media CEO ဖြစ်သူ) တို့ သွားရောက်တက်ရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ အဆိုပါ ခရီးစဉ်ကနေရလာတဲ့ အတွေ့အကြုံများကို ပြန်လည် ဝေငှရှင်းလင်းခြင်းအခမ်းအနားကို ဩဂုတ်လ ၂၄ရက်နေ့ နံနက်က UMFCCL မှာ

ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ ဒီအခမ်းအနားမှာစာအုပ် ထုတ်ဝေသူများနဲ့ ဖြန့်ချိသူများအသင်း ပြန်ကြား ရေးမှူး ဒေါ်နန်းကလျာဝင်းက အတွေ့အကြုံတွေ ကို ရှင်းလင်းခဲ့ပြီး မြန်မာနိုင်ငံပုံနှိပ်မီဒီယာ ရှေ့ ရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး Asia Geographic မဂ္ဂဇင်းထုတ်ဝေသူ (2013 ခုနှစ်ရဲ့ The Best Cover Award Winner ဖြစ်သူ) ကိုဂျွန်သက်က ဟောပြောခဲ့ပါတယ်။ မြန်မာမီဒီယာလောက တွင်း အနာဂတ်အလားအလာဆိုတာဟာ ဤမြင် သုံးသပ်စရာတွေ တွေးခေါ်စဉ်းစားစရာတွေ ပြည့်စုံနေပါတယ်။

စိန်ခေါ်မှုတွေနဲ့ ပုံနှိပ်မီဒီယာ

“ဒီနေ့ နိုင်ငံတကာ စာအုပ်ထုတ်ဝေရေး လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုလုံးဟာ နည်းပညာစိန်ခေါ်မှု တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရပါတယ်။ ဒါဟာ APC ကရခဲ့တဲ့ သတင်းစကားပါပဲ” လို့ ပြန်ကြား ရေးမှူး ဒေါ်နန်းကလျာဝင်းက တပ်လှန့်လိုက်ပါ တယ်။ ကျွန်မတို့ ပုံနှိပ်မီဒီယာဟာနည်းပညာရဲ့ စိန်ခေါ်မှုတွေကို ခံနေရတယ်ဆိုတာဟာ သိပ်ကို သေချာနေတဲ့ ပြဿနာပါပဲ။ ကမ္ဘာ့အဝန်းမှာ traditional media ဟာ social media နဲ့ အတိုက်အခံ ဖြစ်လာနေပါပြီ။ TM(Traditional Media) သမားတွေဟာ social media ရဲ့ အင်အားကိုယူအသုံးပြုတာ ပိုမိုပေမယ့် internet & social media ကို credit မပေးချင်ကြဘူး လို့လည်းစွပ်စွဲခံနေရပါတယ်။

ပုံနှိပ်စာမျက်နှာပေါ်မှာဖော်ပြခံရတဲ့ အခွင့် အရေးဆိုတာဟာယနေခေတ်မှာတော့ ဒဏ္ဍာရီ ထဲက မင်းသားလေးတစ်ပါးရဲ့ အနမ်းပွင့်ပါပဲ။ social media တွေ ကျယ်ပြန့်လာတာနဲ့အမျှ အင်တာနက်ပေါ်မှာဘလော့ဂ်တွေ စီတီဇင် ဂျာနယ်လစ်တွေရဲ့ စာတွေ၊ ဓာတ်ပုံတွေ၊ ဂရပ်

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကမ္ဘာပေါ်မှာတော့ ပုံနှိပ်မီဒီယာ ကနေ ဒစ်ဂျစ်တယ် မီဒီယာ ကိုကူးပြောင်းနေပါပြီ။ စာအုပ် ထုတ်ဝေသူအတိုင်း ကိုင်ဆောင်ပြီးသွား လာနေကြတော့ပါဘူး။ ဆဲလ်ဖုန်း တွေထဲမှာ၊ တဲဘလက်တွေထဲမှာ စာအုပ်တွေများစွာ ထည့်သိုထားနိုင်ပါပြီ။ အင်တာနက်စာမျက်နှာတွေဟာလည်း မိုဘိုင်း စာကြည့်တိုက်တွေ ဖြစ်နေ ပါပြီ။ စာအုပ်ကိုင်ဆောင်ပြီး စာရွက်လှန် လှောဖတ်ရှုရတဲ့ အရသာဟာ ပိတ် ရက် အနားယူချိန်ဖြစ်နေသည့်တိုင် ခရီး သွားအပန်းဖြေတဲ့ အချိန်မှာတော့ စိတ် ရှိသလို မရရှိနိုင်ပြန်ပါဘူး။

ဖစ်ဒီဇိုင်းတွေနဲ့ ဘလော့ဂ်တွေဟာ အလှူအပယ် ပါပဲ။ ဘယ်မဂ္ဂဇင်း ဘယ်စာစောင်မှာမှ ဖော်ပြခံရ ခြင်းမရှိရင်လည်းကိစ္စမရှိတော့ပါဘူး။ သူတို့ ဖန်တီးတဲ့ စာပေကို ဖတ်ရှုမယ့်သူတွေ လက်ထဲကို အရောက်ပို့နိုင်ပါပြီ။ ဒီအခွင့်အရေးနဲ့တကွ အထူး တလည် ထာဝန်ယူမှု ဆိုတာဟာလည်း ဥပေက္ခာ ပြုထားလို့ရသေးတဲ့ ကိစ္စပါပဲ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကမ္ဘာတစ်လွှားက ကျောင်းတွေ မှာ social media ဆိုတာဟာ လေ့လာရမယ့် ဘာသာဖြစ်နေပါပြီ။ ဒါကြောင့် social media ရဲ့ အခန်းကဏ္ဍကိုလုပ်ငန်းခွင်မှာ ဖြည့်စွက်လိုက် ရင် ဘယ်လိုအကျိုးအမြတ်တစ်စုံတစ်ရာ သက် ရောက်မှု ရရှိနိုင်မလဲဆိုတာကိုလည်း အလုပ်ရုံ ဆွေးနွေးပွဲတွေကျင်းပပြီး ဆွေးနွေးလာကြသလို ကျောင်းတွေမှာလည်း assignment တွေချပြီး လေ့လာသုံးသပ်နေကြပါပြီ။ မီဒီယာရဲ့ ပြောင်းလဲ တိုးတက်လာမှု အခြေအနေဟာ အနောက်နိုင်ငံ တွေရဲ့ ကျောင်းတွေမှာတော့ လေ့လာဖို့ အတော် ဟောတဲ့ ဘာသာရပ်တစ်ခု ဖြစ်လာနေပါတယ်။

APC မှာတော့ ဒီအကြောင်းအရာကိုပဲ တွေ့ရှိရသမျှ တခမ်းတနားဆွေးနွေးပွဲဝေနေကြ ပါတယ်။ အဆိုပါ ညီလာခံမှာတော့ ဒစ်ဂျစ်တယ် မီဒီယာကိုဘယ်လိုနည်းနဲ့အရှိန်လှူပြီး ကူးပြောင်း ကြမလဲဆိုတဲ့ နည်းနာစနစ်တွေအကြောင်း ပါဝင် ပါတယ်တဲ့။

ပုံနှိပ်မီဒီယာရဲ့ ကူးပြောင်းမှုအင်အား

လျှပ်စစ်မီဒီယာထွန်းကားမှုဟာ အလျင်မြန် ဆုံးပျံ့နှံ့နေတယ်ဆိုပေမယ့်လည်းစာရွက်အပိုင်း အမာအထောက်အထားဖြစ်တဲ့ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေမှု ရဲ့ သဘာဝကတော့ ပြောင်းလဲမှုမရှိပါဘူး။ ကြော်ငြာအများစုရဲ့ ခိုင်မာသောရလဒ်ဟာ စာ ရွက်ပေါ်မှာပဲတည်ရှိနေဆဲပါပဲ။

Asia Geographic ရဲ့ ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ကတော့ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ဒစ်ဂျစ်တယ် ကူးပြောင်းရေးအနာဂတ်ကိုစိတ်မပူဘူးလို့ဆိုပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံသားအများစုဟာဆဲလ်ဖုန်းနဲ့ တဲဘလက် ယဉ်ကျေးမှုကို ကျွမ်းဝင်ကြပြီး သားဖြစ်နေတယ်လို့ သူကမြင်ပါတယ်။ တကယ်ကတော့ မီဒီယာအသွင်ပြောင်းလဲမှုအတွက် ခေတ်ထက် ဈေးကွက်ကို ပိုမိုလေ့လာ သင့်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါကတော့ သူ့ရဲ့ အမြင်ဖြစ်သလို မီဒီယာသမားတစ်ဦးရဲ့ သုတေသနအမြင်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဒစ်ဂျစ်တယ်မီဒီယာဟာ ထွန်းကားပျံ့နှံ့နေပေမယ့် မြန်မာနိုင်ငံတွင်းမှာ တော့ အင်တာနက်ပေါ်မှာ စာဖတ်နိုင်ဖို့ အခွင့်အလမ်းဟာ ရှားပါးနေတုန်းပါပဲ။ မီဒီယာအသစ်ရဲ့ ပြောင်းလဲမှုဟာ တကယ်ကို interactive ဖြစ်လာပါပြီ။ ဒစ်ဂျစ်တယ် မီဒီယာအသွင်ကို ကူးပြောင်းလာနေတယ်လို့ဆိုပေမယ့် မြန်မာ့ပုံနှိပ်လောကမှာတော့ စာအုပ်ထုတ်ဝေခြင်း အခမ်းအနားများမှာ စာပေချစ်သူတွေ စည်ကားပျော်ရွှင်ဆဲ၊ စာအုပ်ဈေးပွဲတော်များမှာ စာဖတ်သူတွေ ကြိတ်ကြိတ်တိုးနေဆဲပါပဲ။ ဒီလိုဆိုတော့ မြန်မာတွေ စာဖတ်ဘူးဆိုတာကော သေချာပါရဲ့လား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကမ္ဘာပေါ်မှာတော့ ပုံနှိပ် မီဒီယာကနေဒစ်ဂျစ်တယ် မီဒီယာကိုကူးပြောင်း နေပါပြီ။ စာအုပ်ထုတ်ဝေခြင်းအတိုင်းကိုင်ဆောင်ပြီးသွားလာမနေတော့ပါဘူး။ ဆဲလ်ဖုန်းတွေထဲမှာ၊ တဲဘလက်တွေထဲမှာ စာအုပ်တွေများစွာ ထည့်သို့ ထားနိုင်ပါပြီ။ အင်တာနက် စာမျက်နှာတွေဟာ လည်းမိုဘိုင်းစာကြည့်တိုက်တွေ ဖြစ်နေပါပြီ။ စာအုပ်ကိုင်ဆောင်ပြီး စာရွက်လှန်လှောဖတ်ရှုရတဲ့ အရသာဟာ ပိတ်ရက်အနားယူချိန်ဖြစ်နေသည့်တိုင် ခရီးသွားအပန်းဖြေတဲ့အချိန်မှာတော့ စိတ်ရှိသလို မရရှိနိုင်ပြန်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် digital platform ဆိုတာဟာ မဖြစ်မနေကူးပြောင်း ရောက်ရှိလာမယ့် လျှောက်လမ်းတစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုဏ္ဍိန်သက်ကလည်း “အွန်လိုင်းမီဒီယာစေ့ဆော်ရင် အရင်ဆုံးဆိုရင်မီဒီယာနဲ့ စကြည့်ရမယ်” လို့ အဆိုပါ အခမ်းအနားမှာအကြံပြုလိုက်ပါတယ်။

မီဒီယာဟာပရော်ဖက်ရှင်နယ်လုပ်ငန်း
“မီဒီယာဟာစီးပွားရေးလုပ်ငန်းမျိုးမဟုတ်ဘူး။ ဂေဟပိသေးရှင်းမဟုတ်ဘူး။ အလုပ်ရှိရင် အလုပ် ခန့်ပေးလို့ရတယ်ဆိုတာမီဒီယာမှာမရှိပါဘူး။ မီဒီယာမှာ general title ဆိုတာမရှိဘူး။ မီဒီယာဆိုတာပရော်ဖက်ရှင်နယ်တွေရဲ့လုပ်ငန်းမျိုး။ အလုပ်ရှိရုံနဲ့လုပ်လို့မရသလိုခင်လို့ အလုပ်ခန့်ပေးဆိုတာမျိုးနဲ့လည်းမရပါဘူး။ မီဒီယာဆိုတာ pack age ပါပဲလို့ ကိုဏ္ဍိန်သက်ကဆိုပါတယ်။

မီဒီယာလုပ်ငန်းအပေါ်ထားတဲ့ သူ့ရဲ့သဘောထားကိုလည်းအခုလိုဖွင့်ဟလာပါတယ်။ “စာရေး

တတ်ပြီးဓာတ်ပုံရိုက်တတ်ရင် စာအုပ်ထုတ်လို့ရပြီထင်ရင်မှားပါတယ်။ သူ့မှာပါဝင်တဲ့ နေရာကတာဝန်တိုင်းကို လေးစားမှုရှိရပါမယ်။ မီဒီယာဆိုတာ not competition, just team ပဲလို့ သတ်မှတ်ပါတယ်။ တူတူမလုပ်ဘဲနဲ့ ဈေးကွက်ဖျက်ပြီး ယှဉ်ပြိုင်တာတွေကမှားပါတယ်။ အဲဒါက ကွာလတီမဟုတ်တော့ဘူးကွန်တတီဖြစ်သွားပြီ။ ဒါကမီဒီယာကို ဖျက်ဆီးတာပါပဲ။ ဒီတော့ မီဒီယာဆိုတာပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်ရတာပါပဲ။ ဒါကြောင့် မီဒီယာနဲ့ပတ်သက်ရင် အဖွဲ့အစည်းကအရေးကြီးပါတယ်” တဲ့။ အဆိုပါပြဿနာမျိုးတွေဟာ မီဒီယာမှာအရေးကြီးတဲ့ကိစ္စရပ်ပါပဲလို့ သူကဆိုပါတယ်။ advertisement တွေကိုဈေးပေါပေါနဲ့ ခွဲ

ထုတ်ပြီးရောင်းတယ်ဆိုတာတွေလည်းရှိတတ်တော့ ဒီလိုခက်မျိုးတွေကိုမီဒီယာကခံရလေ့ရှိပါတယ်တဲ့။ မဂ္ဂဇင်းမှာ trade and professional နဲ့ consumer ကွာဟပုံတွေကိုလည်းသူကဆက်လက်ရှင်းပြခဲ့ပါတယ်။ consumer မဂ္ဂဇင်းမဟုတ်ရင် ဒစ်ဂျစ်တယ်မီဒီယာကိုမကူးပြောင်းသင့်သေးဘူးဆိုပေမယ့် trade နဲ့ professional မဂ္ဂဇင်းတွေဟာ မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်အကြား အောင်မြင်မှုနှုန်းထားအခြေအနေမည်ရွေ့မည်မျှရှိမလဲဆိုတာကတော့ ကိုယ်တိုင်သုံးသပ်ရမယ့်အပိုင်း ဖြစ်နေပါတယ်။ အာရှမီဒီယာမှာအောင်မြင်လတ်ဆတ်နေဆဲဖြစ်တဲ့ AG(Asia Geographic) ရဲ့ မောင်းနှင်သူ ကတော့ မြန်မာစာဖတ် ပရိသတ်ကိုအလုံးစုံ နားမလည်ကြောင်း ဝန်ခံခဲ့ပါတယ်။

ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းများရဲ့ ရေရှည်ရပ်တည်မှု

ပုံနှိပ်မီဒီယာတွေရဲ့ နောင်ရှေ့ သက်တမ်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကမ္ဘာတစ်လွှားမှာ ဝေဖန်သုံးသပ်မှုတွေ ရှိနေပါတယ်။ ပုံနှိပ်မီဒီယာသမားတွေ

အနူးပြုလာနေပြီလို့ social media က ဆိုပေမယ့် တကယ်တမ်း ကတော့ ဝိုင်မာတဲ့ မှတ်တမ်းအသွင် အနေနဲ့ ရပ်တည်နေရတဲ့ ပုံနှိပ်မီဒီယာဟာ သက်တမ်း ကြာမြင့်ခဲ့ပါပြီ။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှာ ၁၆၂၂ ခုနှစ်မှ သတင်းစာတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့တယ် ဆိုပေမယ့် အာရှမှာကတော့ အေဒီခြောက်ရာ(၅၄၉)ခန့်မှာကတည်းကတရုတ်နိုင်ငံမှာတီ ချောင် သတင်းစာ ပေါ်ပေါက်နေခဲ့ပါပြီ။ ကိုဏ္ဍိန်သက်ကတော့ ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းရဲ့ အစဟာ အာရှကဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း “စက္ကစခဲ့တာလည်းတရုတ်ပြည်ကပဲ။ ပုံနှိပ်မီဒီယာလည်း တရုတ်ကစခဲ့တာပဲ” လို့ ဂုဏ်ယူ စွာထုတ်ဖော်နေပါတယ်။ ဒီလိုဆိုတော့ ပုံနှိပ်မီဒီယာဟာ ကမ္ဘာမှာ

အာရှကစခဲ့တယ်ဆိုတာတော့ အခိုင်အမာပါပဲ။

သူ့ရဲ့ လင်းလက်တောက်ပတဲ့မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ပုံနှိပ်မီဒီယာမြက်ခင်းဟာစိမ်းစိုလန်းဆန်းနေဆဲဖြစ်ပါတယ်။ APC ရဲ့ စကားစစ်ထိုးကတွေမှာ ပုံနှိပ်မီဒီယာရဲ့ အနာဂတ်သက်တမ်းခိုင်မာမှုဘက်ကအနိုင် ရရှိခဲ့တာတွေ ကလည်း သူ့ရဲ့ နှလုံးသားကို ရေလောင်းပေါင်းသင်ပေးလိုက်သလို ဖြစ်ခဲ့တယ်ထင်ပါ။ စောင်ရေသောင်းဂဏန်းပေါင်းမြောက်မြားစွာ ကမ္ဘာတစ်လွှားသို့ ပြန့်ချိနေသူရဲ့ ရင်ထဲမှာ မြန်မာ့ပုံနှိပ်လောကအနာဂတ်ကို ဖန်ဆင်းနေဆဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဟောပြောခြင်း ပြီးဆုံးသည့်တိုင်အောင် ပြန်ကြားရေးမှူး ဆရာမ ငွေသော်တာ တစ်ဖြစ်လဲ Asian Fame Media ရဲ့ CEO ဒေါ်နန်းကလျာဝင်းနဲ့အတူ ပုံနှိပ်မီဒီယာအလားအလာကို စူးစိုက်ဆွေးနွေးကြဆဲပါပဲ။ လက်တွေ့မီဒီယာ စက်ဝန်းထဲမှာတော့ ပြောင်းလဲလာမှုအသွင်ကို စောင့်ကြည့်ရဦးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မြင့်သူထွန်း

Q

သို့ မမရတီနှင့် ရတီအယ်ဒီတာနှင့် အဖွဲ့သားအားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ တွန်းမာချမ်းသာ၍ ဆန္ဒနှင့်ဘဝထပ်ထုတ်ကြပါစေကြောင်း ဆုတောင်း ဆန္ဒပြုလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် စာပေရေးသားခြင်းနှင့် ကာတွန်း ရေးဆွဲခြင်းကို အသက်နှင့်အမျှချစ်မြတ်နိုး၍ ကြိုးစားနေသော လူငယ် တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ကဗျာလေးများနှင့် သရော်ကာတွန်း လေးများသည်လည်း စာမျက်နှာအချို့တွင် နေရာကွက်ကျား ဝေဆာ ခွင့်ရခဲ့ပါပြီ။ ရတီမဂ္ဂဇင်းသည်လည်း ကျွန်တော်ကြိုက်နှစ်သက်သော မဂ္ဂဇင်းကောင်းတစ်ရာပဲဖြစ်ပါသည်။ ရတီစာမျက်နှာတိုင်းမှ ကဏ္ဍအား လုံးကို ကြိုက်နှစ်သက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လို ဝါသနာရှင်များကို စင်တင် ပေးသည့် 'ဖူးနုသစ်လွင် ကဗျာဥယျာဉ်' ကဏ္ဍလေးသို့ ကျွန်တော်ကဗျာ လေးများပေးပို့၍ ကလောင်သွေးခဲသလို ရတီရင်ခွင်တွင်လည်း ကျွန် တော်၏ ဆဝတစ်သက်စာ ကဗျာလေးခိုလှုံခွင့် ရခဲ့ပါပြီ။ သို့သော် ကျွန်တော်၏ ဘဝတစ်သက်စာ ပထမဦးဆုံးစာမူခဲလေးတော့ ကျွန်တော် ထံသို့ ရောက်ရှိမလာခဲ့သေးပါ။ ထပ်မံ၍လည်း ကဗျာလေးများ ပေးပို့ ထားပါသည်။ ကဗျာအယ်ဒီတာကိုလွှမ်းမိုးမှုလည်း ကျွန်တော်၏ကဗျာ များကို ဖတ်ရှုဝေဖန်ပေး၍ ရတီရင်ခွင်တွင် လစဉ်ခိုလှုံခွင့်ပြုပါရန် လေးစားစွာတောင်းဆိုအပ်ပါသည်။ ကာတွန်းကဏ္ဍသို့လည်း ကာတွန်း များ ပေးပို့လိုပါသည်။

ရတီ ကဏ္ဍတည်သရွေ့ အောင်မြင်တည်တံ့ပါစေ အညကြလူငယ် ခက်ဆစ်လင်း(မြည်)

A

ခက်ဆစ်လင်း ယေပို့တဲ့ ကဗျာတွေနဲ့ ကာတွန်းတွေက သက်ဆိုင်ရာ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကို ယေပို့နိုင်ပါတယ်။ ရတီမှာ ဖော်ပြခံရတဲ့ စာမူတွေအတွက် စာမူခ တွေကို ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်စား လှယ်ဖြစ်စေ လာရောက်ထုတ်ယူနိုင် သလို နယ်က စာမူရှင်တွေထံကိုလည်း လိုအပ်သလို စီစဉ်ပေးပို့ ပေးနေတာမို့ တိုက်ကို ဆတ်သွယ် မေးမြန်းကြည့်ဖို့ အကြံပေးလိုက်ပါရစေ။ ကဗျာအယ်ဒီတာ ကိုလွှမ်းမိုးလိုလည်း ခက်ဆစ်လင်း ခဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို မမရတီက ပြော ပြပေးလိုက်ပါမယ်။

Q

သို့ မမရတီ ၂၀၁၂ ဧပြီလရဲ့ 'ဖူးနုသစ်လွင် ကဗျာဥယျာဉ်' ကဏ္ဍမှာ ချောနွယ် မောင် (ညောင်လေးပင်)ရဲ့ ကဗျာ တစ်ပုဒ်ကို သတိထားမိလိုပါ။ သို့ ကဗျာက ဘယ်လို အမျိုးအစား ပါလိမ့်ခင်ဗျာ။ တစ်ဆိတ်လောက် မေးပေးပါနော်။ (ကျွန်တော့်အထင် တော့ ရက်(ပ်) အမျိုးအစားနဲ့ တူ ပါရဲ့။)

ကိုချောနွယ်မောင် (ညောင်လေးပင်) အား အရည်လေးစားလျက် စိုင်းဝင်းမြည် ဒိုက်ဦးမြို့။

A

ကဲ... ဒိုက်ဦးသားလေး စိုင်းဝင်းမြည်ရဲ့ ဆန္ဒအ တိုင်း ကဗျာဆရာ ချောနွယ် မောင် (ညောင်လေးပင်) ကိုမေးပေးလိုက်ပါပြီနော်။

Q&A

မမရတီ

အချစ်ရေး
ကျန်းမာရေး
လူမှုရေး
အနုပညာ

Q

သို့ မင်္ဂလာပါ မေရတီ

သမီးက ရတီရဲ့ ပရိသတ်ပါ။ ရတီမှာပါတဲ့ ကဏ္ဍတိုင်းကို ကြိုက်ပါတယ်။ ဇူလိုင်လထုတ်နဲ့ ဩဂုတ်လထုတ်တွေမှာပါတဲ့ ခွေးကလေးတွေနဲ့ အနုပညာရှင်တွေရဲ့ ပုံတွေရော၊ ဩဂုတ်လမှာပါတဲ့ သမီးကြိုက်တဲ့ အနုပညာရှင်တွေရဲ့ ဒီဇိုင်းဆန်းတွေကိုရော ကြိုက်တဲ့အပြင် ဝတ္ထုတွေ၊ ကဗျာတွေပါ ဖတ်ရတာ အရမ်းကြိုက်ပါတယ်။ 'ခြောက်ရက် ခြောက်လ ခြောက်နာရီ' ဆိုတဲ့ ပဉ္စလက်ဆန်တဲ့စာမျိုးတွေလည်း ဖတ်ရတာ တစ်မျိုးဆန်းနေတယ်လို့ ခံစားရပါတယ်။ နောက်ပြီး အနုပညာရှင်တွေနဲ့ အင်တာဗျူးတွေကိုလည်း ဒီထက်ပို ဖတ်ချင်ပါသေးတယ်မေရတီ။ အဲဒါလေးလည်း ပြောပေးပါဦးနော် မေရတီ။

ရတီမဂ္ဂဇင်းဆက်လက်အောင်မြင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းလျက်... ရွှေဇင်(ပခုက္ကူ)

A

ရတီရဲ့ အထူးလစဉ်အထူးကဏ္ဍတွေကို ကြိုက်တယ်ဆိုရင် ရတီဝိုင်းတော်သားတွေက အတိုင်းသိဝမ်းသာကြပါတယ် ညီမလေး ရွှေဇင်ရော၊ တောင်းဆိုထားတာတွေကိုလည်း အယ်ဒီတာအဖွဲ့က ကြိုးစားပေးပါမယ်တဲ့။

Q

မေရတီ မင်္ဂလာပါခင်ဗျာ

ကျွန်တော်က မိုးထက်ကျော်(ကွင်းကောက်)ပါ။ ဇူလိုင်လထုတ် ရတီရဲ့ ရည်ညွှန်းဖွဲ့သီမှာ ကျွန်တော်ရဲ့ 'မိုးညကဏ္ဍ' ဝတ္ထုကို အသုံးပြုပေးခဲ့တဲ့ အတွက် အရမ်းကျေးဇူးတင်ပါဖူးပါ။ ရတီမှာ ပါဝင်ခွင့်ရတဲ့အတွက်လည်း ဝမ်းသာပါတယ်။ ပိုပြီးဝမ်းသာကြည်နူးရတာကတော့ စာမူပါလို့ အတ္ထာလက်ဆောင်စာအုပ် စာမူခကို နယ်အရောက်လွှမ်းပြီပေးတာကိုပါပဲ။ တကယ်ကျေးဇူးတင်တာပါ မေရတီ။ ထီးတက်သွားတဲ့ စာမူနည်းထားတွေကြောင့် မဂ္ဂဇင်းတိုက်တိုင်းက နယ်ကလောင်တွေဆိုကို စာအုပ်မပို့ကြတော့ပါဘူး။ ရတီကတော့ အစဉ်အလာမပျက် ပို့ပေးဆဲဆိုတာ သိလိုက်ရတဲ့အတွက် အရမ်းလေးစားပါတယ်။ ဆက်ပြီးတော့လည်း အစဉ်အလာမပျက် ချီတက်နိုင်ပါစေ။

လေးစားစွာဖြင့် မိုးထက်ကျော်(ကွင်းကောက်) ကွင်းကောက်မြို့၊ ကွင်းကောက်စာတိုက်၊ ဟင်္သာတခရိုင်၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး။

A

ရတီကလည်း ရသအားကောင်းပြီး စာဖတ်သူကို တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုး ပြုနိုင်မယ့်စာမျိုးတွေကို ဖော်ပြနိုင်ဖို့ အစဉ်တစိုက် ကြိုးစားနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က ရောက်ရှိလာတဲ့ စာရေးဆရာတွေရဲ့ စာမူတွေကို ဖော်ပြတဲ့အခါ ရုံးခွဲရုံတဲ့မြို့နယ်တွေမှာ ရုံးခွဲကတစ်ဆင့် ထုတ်ယူနိုင်ပြီး ရုံးခွဲမရှိတဲ့ နေရာတွေအတွက် ပြည့်စုံတဲ့ လိပ်စာပါရှိတယ်ဆိုရင် စာအုပ်နဲ့ စာမူခကို ပြန်လည်ပို့ပေးနေကျပါ။ ဒါကြောင့် စာမူရှင်တွေနဲ့ စာဖတ်သူတွေကြားမှာ ကျေနပ်မှုရှိတယ်ဆိုရင် ရတီကပေးဆပ်ရတိုက်ပုံပါတယ်။ ရတီကလည်း ပရိသတ်တွေအတွက် အစဉ်အလာမပျက် ချီတက်နေမှာပါ။

စစ်ကိုင်းတိုင်းအောက်ပိုင်း

သီးနှံနဲ့ ရာသီဥတုဟာ
ကြိုးရဲ့တစ်ဖက်စီမှာ ထွန်းဆွဲလို့
94W နဲ့ ယတာစင်တိုလည်း
အဝေးကနေ လေသေနတ်ပစ်တာပဲ
ဇရာထိနဲ့ သယံဇာတတွေ၊ အချိန်မှာ
ကိုယ့်အဖူ ကိုယ်ပြုပြီး အိမ်နေရ
ချေကျိန်စာလို့ ဆိုရအောင်လည်း
တိမ်ထူထပ်ပြီး မိုးခေါင်နေတော့တယ်။

ကိုကျိန်(တက်လက်)

အိမ်ကနေပျောက်ခန်းကို
မြတ်တိုက်လာတဲ့ လေပြည်ဟာ
တိမ်ရောင်တောက်နေတဲ့ ညနေခင်းနဲ့
ကိုယ်စစ်စစ်ပျက်လုံးတွေကို
ပျောက်ပျက်ပစ်လိုက်တဲ့အခါ
စုတ်ချက်ပြင်းပြင်းနဲ့ 'အမှောင်'
ထစ်ရောင်တည့်ခြယ်တဲ့
ယဟူရအရိပ်အဝှေ့က သိပ်သိပ်ပွေ့ပွေ့
လှုပ်လှုပ်လာတယ်။

အမှောင်ရဲ့ အရောင်ထဲ
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်နှစ်ကြည့်ရင်း
အရိပ်မဲ့နေတဲ့ အမှောင်ရဲ့ အလင်းမှာ
'ည'ဟာ တဖြည်းဖြည်းနေသားကျလာ။

'လ'ရဲ့ ဆလိုက်ထီကိုပျော်ရင်း
အချိန်ရှင့်လာတော့
အတိတ်သစ်ပင်အောက်
အလွမ်းချွန်ကြွေကောက်ဖို့
ကြယ်တွေကို အစော်ပြုရင်းစောင့်ဆိုင်းခြင်းဟာ
'ည'ရဲ့ မြို့ အထိပ်အမှတ်တစ်ခု ဖြစ်တယ်။

ဒီအချိန်မှာ
ဦးနှောက်ကွန်ပျူတာစက်ကြီးထဲ
'အတ္တ' ဒေတာတွေ ထပ်မံဖြည့်တော့တဲ့
စက်ရုပ်ဆန်ဆန် လူသားတွေဟာ
အသိစိတ်ရဲ့ အခြားဘက်ဖက်ကို
အိမ်စက်ခြင်းနဲ့ မှယ်လွန်နေခဲ့ကြတယ်
ငြိမ်းချမ်းစွာပဲ ဝါး။

'ဝမ်းစာ'နဲ့ 'ကတိန်သင်္ချာ'
နေရောင်ပြည့်အောက်မှာ စီမိုအပြည့်နဲ့
ထောက်လှောက်ပို့ထားခဲ့ကြ။

အိုင်တီဆော်မှာ ပေ့မာတဲ
အင်ဒိုမေရှင်အထက်ကို
တစ်ဖက်ကမ်းဆတ်တတ်တဲ့
ကြယ်ပွင့်ကလေးတွေကတော့
ကောင်းကင်ပရိုဂျက်တာမှာ ခုန်ပေါက်လို့။

ဒီလိုနဲ့
ကောင်းကင်ပျက်နှာကြက်ထက်
အသက်ဝင်နေတဲ့ ကြယ်တွေရဲ့ ရှုခင်းကို
တိတ်တိတ်ကလေး ဝေရင်း
'ည' ဟာ
တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်နေခဲ့တယ်။

လေပြည်ချမ်းချမ်း

မရေရာ

အမှောင်ထဲမှာ အရောင်တွေကနေသည်
 အာလုံပဟာ မိမိတစ်ယောက်
 တမ်းတနား ပရိကြာ
 ဟိုနားမှာ ဘယ်သူတွေ ဘာလုပ်နေသလဲ
 ခလုတ်တိုက်မိတောင်မှ
 ကျောက်ခဲလား ဒုတ်ခဲလား
 သစ်တိုင်တိုလား ဘာများလဲပေါ့
 အာလုံပဟာ အမှောင်မှာ
 အယောင်ဆောင်နေကြ
 ဘဝအလင်းသစ် ထွန်းပြာချိန်ရောက်မှ
 မိတ်ကပ် မျက်နှာများ
 အလင်းထဲမှာ အရောင်တွေကွဲသွားသည်

(ထက်သခင်(သုံးဆယ်)

အချစ်ကဗျာ

လေးငါ့ကြောင်း ထုတ်ဖော်ရင်
 အချစ်ဆိုတာ
 စာရွက်ပေါ်မှာ ဆားပေါ့တယ်။

လူတစ်ယောက်ကို ချစ်တယ်ဆိုတာ
 ကိုယ်ရှေ့မှာ
 နားကောင်နဲ့ သူတွေကိုမြင်ရလို့
 ဝဲလိုက်လာတဲ့
 မျက်နှာရင်လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။
 အော်ပကြား၊ ခေါ်ပကြား၊
 နှုတ်ပန်းထွေးထွေး
 စတုန်းနဲ့ လက်ကလေးတွေကို
 အေးမတဲ့ လက်ကလေးတစ်ဖက်လည်းဖြစ်နိုင်တယ်။

အချစ်အချစ်ဆိုတာနဲ့
 လူတွေပျော့ကန်တဲ့အခါ
 ဒီကမ္ဘာမှာ
 မျက်နှာကန်တဲ့လူတွေ
 မြင်အောင်ပြုလိုရတာ
 ပေတ္တာတစ်စပ်ရှိတယ်။

ပျိုစင်း

ဆင်းချိန်ရောက်ရင်

သာတို့ ကာတစ်စီနဲ့ ခရီးသွားနေကြတာပါ အဖေရယ်
မိသားစာစ်စု ပျော်ပျော်ပါးပါးပေါ့
ရယ်လိုက် မောလိုက် ချစ်လိုက် ခင်လိုက်နဲ့
ကာအခွင့်ခွင့်တွေရှင် လက်ပြုရတာလည်း အဟောပဲနော်

တတစ်လျှောက်မှာ
သား မျှော်လင့်ချက် တစ်ဝက်တစ်ပျက်ကို
ပျက်စိခြင်းတချို့ ဖြည့်ပြီး
မရဲတရဲ ပျော်တုန်းပေါ့
သာမန်မို့လို့ အရာထင်ထင်လည်း ပတွေ့ခဲ့တုန်းနော်
မောင်နုပတစ်စု အပေးပျက်နာတစ်စက်နဲ့
မြင်တစ်ခါ နှစ်တစ်လည်
သိုင်းခိုင်းခပျော်ပော်ခဲ့ကြတယ်လေ

ပိုတစ်ညပေါ့ အဖေရယ်
မိုးသည်းသည်မှာ
ကာလေးလည်း မောင်နေဆဲလေ
မှောင်မှောင်ပည်းပည်း
ဘေးတီလည်း ပမြင်ရတော့
မိသားစုလည်း အိပ်ပျော်ဆဲပေါ့

အမှတ်မထင်ဘဲ ကြိမ်သိတဲ့ သူ့မှတ်တိုင်မှာ
သူဆင်းခဲ့ပြီ အဖေ
ခရီးတွေကြားထဲ ပိုတစ်ခါနဲ့
နှုတ်ဆက်ဖို့အချိန် ရုတ်တရက်ထဲမှာ
လက်ပြုဖို့ သူမသိခဲ့ဘူး အဖေ

ပိုပါအဖေရယ်
အလင်းရောက်ချိန် ဖျိုတော့တဲ့သာအတွက်
ရင်ကပြစ်တဲ့ နှင့်တွယ်သွေးစက်
မနပ်မျက်ရည် တားဆီးမရှိတူး အဖေ

ဒီလေ့ အဖေရယ်
မှတ်တိုင်ကိုယ်စီ ဆင်းမယ့်ချိန်ရောက်
အားလုံး နှုတ်ဆက်ဖို့ကြောက်လည်း
ဆင်ရမယ့်အချိန် မရောက်ဘဲပဲနေပါဘူး အဖေ

နှုတ်ဆက်ခွင့် ရ မရ
မာကျိန်လေးတဲ့ ဒီခရီးလမ်းတစ်လျှောက်မှာ
ကျွန်ုပ်သွေးအတွက်
ပြင်ဆင်ချိန်ဆိုတာ ရှိဘူးတယ်လေ

ခေါ်လာတဲ့ နေရာအတွက်
တောဝေးကြည့် သက်ပြင်းချတတ်ပေမယ့်
မိသားစာစ်စု ရှိသေးတယ် အဖေ

အဖေ...
မှတ်တိုင်ကိုယ်စီ ဆင်းချိန်ရောက်ရင်
တိတ်ဆိတ် ညဉ့်နက်နေပေလား
သူ့လေ့စဉ်တွေများ ရှိနေပေလား အဖေ
ခော်ခော်ကြား... တစ်ထပ်လွယ်
တွင်းပိုမို ကျွန်ုပ်ထင်
ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် ချိတ်ပြီး
သူ့ရမယ် ဒီလမ်းအတွက်
ဆံပင်တွေစို့ ဆိုတာလည်းမရှိဘူးလေ

သိပ္ပံပရို ဒီခရီးအတွက်
ကျွန်ုပ်အချိန် ခပ်ခက်ခက်မှာ
အသိတရားတစ်ခုကိုဖက်
နောက်ဆုံးခရီးအတွက်
ခပ်ဆွက်သွက် ပြတ် ရယ်... အဖေ။

ဘူတာရုံ

တဝရဲဒုန်းကို
အုတ်ကြွပ်တွေ ခပ်ကွဲကွဲပိုလို၊
နံရံကိုတော့
ဖြူစင်ခြင်းတွေ လိမ်ကွဲထားပါတယ်

ရေမျက်နှာစာမှာ
အလံတစ်ခုစိုက်လို၊
ခံစားချက်တွေ မျှတဖို့
စလောင်းတစ်ခုကို တပ်ထားပါတယ်။

ဒီတောင်မှ
ထွက်ခွာခြင်း ရောသံကြားတိုင်း
နုလုံသားက အနီရောင်တွေ မိတ်မိတ်တောက်တယ်။ ၊
ထွက်နေသော

ဖက်စိမ်း

'ဖူးနုသစ်လွင်ကဗျာဥယျာဉ်'၏ ပရိသတ်များဖြစ်သည့် ကဗျာဝါသနာရှင်များအတွက် အထူးအစီအစဉ်တစ်ရပ်အနေဖြင့် ပေးပို့လာသော ကဗျာများအနက်မှ သင့်တော်ရာအချို့ကို ရတီမဂ္ဂဇင်း၏ Face Book စာမျက်နှာထက်တွင် အပို့ဆောင်း ကဗျာအဖြစ် ဖော်ပြပေးသွားမည်ဖြစ်သောကြောင့် စာမျက်နှာထက်တွင် ပုံနှိပ်ဖော်ပြခြင်း မခံရသူများအနေဖြင့် အွန်လိုင်းတွင် မိမိတို့၏ ကဗျာများကို စောင့်မျှော်ဖတ်ရှုနိုင်ပါကြောင်း... . . .

ဘာမှမဟုတ်တာတွေရောနေတဲ့

မြို့စေ့

ဝါကဘာမှမဟုတ်ပါဘူးဆိုနေမှ
 ဘာမှမဟုတ်တာတွေက
 ဝါကိုကြည့်ပြီး သွားဖြဲပြနေကြ
 ဟုတ်တာတွေပြောတဲ့ ပါးစပ်တွေလည်း
 ဒီမြို့ထဲမှာ မရှိတော့ဘူး
 နှုတ်ချိန်ရိုက်ချက်ပြင်းပြင်းအတ္ထုပ္ပန်း
 ခြုံလယ်ကောင်မှာ အဆင့်သာနေရာယူနေကြ
 မဟုတ်တာတွေနဲ့ ထွန်းကားနေတဲ့မြို့
 မဟုတ်တာတွေကို ဟုတ်ပါတယ်လို့ ပြောနေတဲ့ပါးစပ်များ
 အခွန်လွတ်စေ့မှာ ရောင်းချလို့
 ဝါက အဲဒီမှာ ရှေးကောက်
 ဝါက အဲဒီမှာ သန့်ရှင်းရေးသား
 ဝါက အဲဒီမှာ လုံခြုံရေးတာဝန်ယူနေရသူ
 ဝါက အဲဒီမှာ မဖြစ်ပေနေလုတစ်ယောက်
 ဝါက အဲဒီမှာ ဘာမှမဟုတ်တဲ့ကောင်
 ဘာမှ မဟုတ်တဲ့စေ့မှာ
 ဘာမှ မဟုတ်တဲ့ကောင်တွေက အာဏာတွေပြုလို့
 ဘာမှမသိတဲ့ ဆရာကြီးစင်လုပ်လို့...

မင်းသက်တန်

ရောဂါ

တုန်ခါမှုကို ဆာလောင်မွတ်သိပ်တဲ့ ရောဂါတစ်ခု
 စွဲကပ်လာတယ်
 ဘယ်အချိန်ကလဲ...
 ဘဝမှာ စိတ်ခံစားချက်တွေက
 အရေးပါသတိလား...
 မေ့ခွန်များစွာနဲ့ ကွင်းလည်နေတဲ့ ဘဝမှာ
 ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်မေ့တဲ့ မေ့ခွန်တွေက
 ချိန်အဆက်ဆံပဲ
 တစ်ယောက်သောစွာနဲ့ စိတ်ထဲ ဝင်ကြည့်ဖို့ ကြိုးစားတယ်ဆိုတာ
 ဟာမယ်တော့ မလွယ်ကူလှပါဘူး
 အာသီသေတဲ့ ပြောပျောက်ဖို့ တယ်အရာကစွမ်းဆောင်နိုင်လိမ့်မှာ မဟုတ်တော့
 ကိုယ် ခေါင်းတုံ့ကာလေးကတောင်
 အလှူအထပျောက်ဆုံးမှုတွေကို တအံ့တကြ
 လူတွေကမဟုတ်တာကို ရှေးကြီးခွင်ကုယ် သိပ်လုပ်ချင်တာပဲတဲ့
 ဝမ်းစိုက်ကဆာလောင်မှုကို ခြေသိပ်နိုင်ပေမယ့်
 အတွင်းစိတ်ရဲ့ ဆာလောင်မှုအတွက်
 ခြေသိပ်ဖို့က
 မေ့ခွန်ရှိရင် အပြန်တယ်ဆိုတဲ့စကားကို
 တချို့နေရာတွေမှာ မသိချင်ယောင်ဆောင်ဖျက်ကွယ်ပြုနေရလို့
 သိင်တော့ လိပ်ပြာမလုံချင်ဘူး
 ရက်စွဲတစ်ခုနဲ့တစ်ခု အပြောင်းအလဲတွေ
 သတိထားမိတဲ့ အချိန်ကစပြီး
 ငါ...
 တုန်ခါမှုတွေကို ဆာလောင်မွတ်သိပ်တတ်လာတယ်။

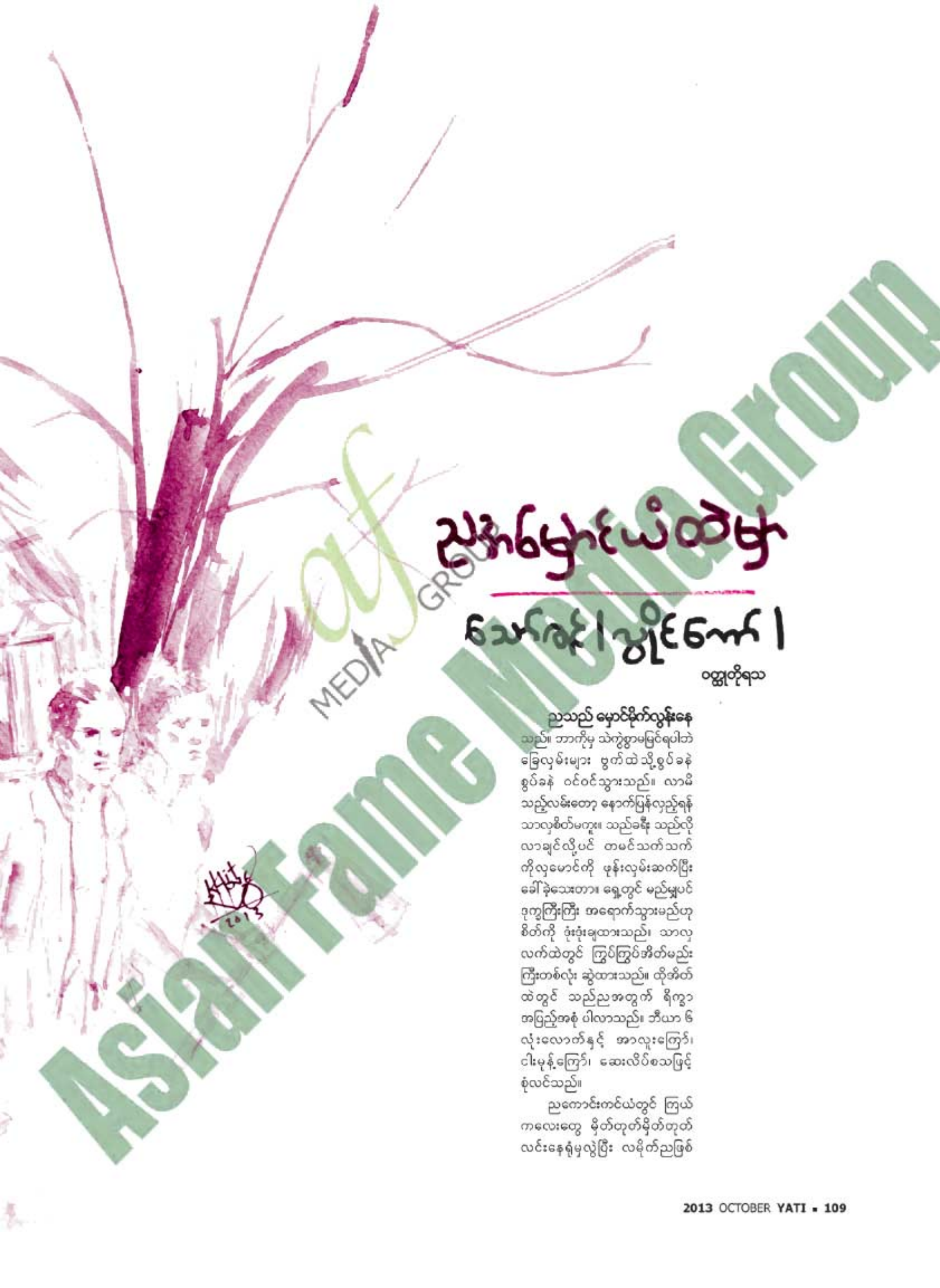
ကဏ္ဍနာ

ကဗျာချစ်သူ၊ ကဗျာဝါသနာရှင်မည်သူမဆို 'ဖူးနုသစ်လွင်ကဗျာဥယျာဉ်' ကဏ္ဍသို့ လိပ်မူပြီး ကဗျာများပေးပို့နိုင်ပါသည်။ ကဗျာပေးပို့ရာတွင်
 ကလောင်အမည်၊ အမည်ရင်း၊ နိုင်ငံသားကတ်ပြားအမှတ်၊ ပညာအရည်အချင်း၊ မွေးသက္ကရာဇ်၊ နေရပ်လိပ်စာနှင့် ဖုန်းနံပါတ်ကို
 အပြည့်အစုံထည့်ပေးပါရန်၊ (ရွေးချယ်ခံရသည့် စာမူရှင်များကို စာမူခ ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း)

MEDIA GROUP

Asia Pacific Media Group

ညွှန်ပြောင်းပုံစံ

သေရင် | ဖွဲ့ငြိမ်း |

ဝတ္ထုတိုရသ

ညသည် မှောင်မှိုက်လွန်းနေသည်။ ဘာကိုမှ သိကွဲစွာမမြင်ရပါဘဲ ခြေလှမ်းများ ဗွတ်ထဲ သို့စွပ်ခနဲ စွပ်ခနဲ ဝင်ဝင်သွားသည်။ လာမီ သည်လမ်းတော့ နောက်ပြန်လှည့်ရန် သာလှစိတ်မကူး။ သည်ခရီး သည်လို လာချင်လို့ပင် တမင်သက်သက် ကိုလှမောင်ကို ဖုန်းလှမ်းဆက်ပြီး ခေါ်ခဲ့သေးတာ။ ရွှေတွင် မည်မျှပင် ခုကျကြီးကြီး အရောက်သွားမည်ဟု စိတ်ကို ဝံ့ဝံ့ချထားသည်။ သာလှ လက်ထဲတွင် ကြပ်ကြပ်အိတ်မည်း ကြီးတစ်လုံး ဆွဲထားသည်။ ထိုအိတ် ထဲတွင် သည်ညအတွက် ရီကွာ အပြည့်အစုံ ပါလာသည်။ ဘီယာ ၆ လုံးလောက်နှင့် အာလူးကြော်၊ ငါးမုန့်ကြော်၊ ဆေးလိပ်စသဖြင့် စုံလင်သည်။

ညကောင်းကင်ယံတွင် ကြယ် ကလေးတွေ မိုတ်တုတ်မိုတ်တုတ် လင်းနေရုံမျှလွဲပြီး လမိုက်ညဖြစ်

သဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်အနေအထားက လည်း မည်းမည်းမှောင်မှောင်နေသည်။ သာလှနှင့် တိုလှမောင်အပါအဝင် နောက်ထပ် အဖော်လိုက်လာသူ နှစ်ယောက်ရှိသေးသည်။ ထိုနှစ် ယောက်ကား မောင်လွင်နှင့် မင်း မောင်။ သာလှနှင့် ကိုလှမောင် သွားလျှင် ဝရဲအထိ ပျော်ပျော်ကြီး လိုက်မည်ဟု တွေးထားသူတွေ။ ခုလည်း ခရီးတစ်ဝက်လောက်ကစ၍ မမြင်မကန်းနှင့် စွပ်စွပ်လာခဲ့သည့် ခရီးသည် မည်သည့်နေရာသို့ ဦးတည်နေမှန်း မသိသော်လည်း သာလှဦးဆောင်သော လမ်းခရီး မြစ်သဖြင့် ယုံယုံရဲရဲလိုက်လာခဲ့ခြင်း မြစ်သည်။ သို့သော် ရှုတ်တရက် ပြောလိုက်သော သာလှစကား ကြောင့် မောင်လွင်နှင့် မင်းမောင် ရှေ့ဆက်သင့်နိုး မသင့်နိုးတွေးနေ ရပြီ။

“ကိုသာလှ ဘယ်ကိုသွားမှာ လဲ”
 “ဦးသောင်းလယ်တဲကို သွား မှာ”
 “ဗျာ... အဝေးကြီးနော် ကို သာလှ ရောက်ဖူးလို့လား”

“ရောက်ဖူးပါ့ကွာ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုပဲ”

“ဘာလဲဗျ”
 “လမ်းမသိတာ”
 “ဗျာ”

“ဟဲဟဲ... သိပ်လည်း စိတ်မပျက်သွားပါနဲ့ အရင်တစ်ခါ လာတာနေ့ဆိုပေမယ့် လမ်းတော့ မှတ်မိပါတယ်ကွာ။ ခုက လမသာ တော့ ရေးတေးတေးဖြစ်ရုံလေးပါ ရှေ့ဆိုရင် ရောက်တော့မှာပါကွ”

မသေချာသော သာလှ၏ စကားတွင် မျက်လုံးကလေးတွေ ကလယ်ကလယ်နှင့် ခုမှတော့ မထူး တော့သည့်ပုံစံမျိုးဖြင့် ဆက်လိုက် ရချေပြီ။

သာလှ ရွာတွေကို ဖြတ်သည်။ တချို့နေရာတွေမှာ ရေတွေတောင် ဖြတ်ရသေးသည်။ တချို့နေရာတွေ ကတော့ ငွက်ခွေပြင်ကျယ်ကြီး ပေါက်နေသဖြင့် ပုဆိုးတွေမကာ ဆကာဖြင့် သွားရသည်။

နောက်ဆုံးတော့ ပုဆိုးတွေ မရလွန်းသဖြင့် လက်ညှော်ဖိလား သည်။ ထို့နောက်ပုဆိုးများ စလွယ် သိုင်းလျက် အဖွယ်ခဘောင်းဘီတို့ လေးတွေနှင့် ပေးဦးသား လပိုက် ညသန်းခေါင်အချိန်တွင် လေသ လပ်ခံရင်း လမ်းလျှောက်နေသည့် နယ်ရှိချေသည်။

ခုထိလည်း သာလှပြောသော ဦးသောင်းလယ်ကို မရောက်သေး။

ခြေတွေတိုပြီး ညောင်းနေပြီ။

“ဘာစိတ်ကူးပေါက်ရတာလဲ သာလှရာ။ ခုညမှ မင်းကလယ်ထဲ သွားမယ်ဆိုတော့”

“ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး စိတ်ထဲ ပျင်းပျင်းရှိတာနဲ့ ကိုလှမောင်ကို ဖုန်းဆက် ဟိုနှစ်ကောင်ကိုခေါ်ပြီး ထွက်လာခဲ့တာ။ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ဦးသောင်းလယ်တဲကို ကျွန်တော် ရှာနေတာ။ ခုတောင် မျက်စိလည် နေပြီထင်ပါရဲ့”

“ဘာရယ်”
 “ဘယ်လို”
 “ဘယ်လိုပြောလိုက်တယ်”

ကျင့်သားရနေသော ညမှောင် မှောင်တွင် သာလှက ရယ်ကျဲကျဲလုပ် နေသည်။ သို့နှင့် သာလှဘာလုပ်လုပ် စိတ်ချမ်းသာသည့် သဘောဖြင့် ကျန်သုံးဦးမှာ နောက်လိုက်လုပ်ရင်း လယ်တွေကို မြတ်လျှောက်ကြသည်။ မြောင်းတွေကို ခွကျော်ကြသည်။ ဗွက်တွင် ရုန်းလိုက်ကြသည်။ တစ်ယောက် ပြီးတစ်ယောက် တစ်ယောက် ပြီးတစ်ယောက် တစ်ယောက် တစ်ယောက် လုံးလည်း ဗွက်တွေပေကျနေပြီ။ လယ်တစ်တွက်အကျော်တွင်တော့ သာလှ မြစ်ရပ်လိုက်သည်။ ပါးစပ် ကလည်း

“ရောက်ပြီ... ဟောဟိုရှေ့ က တဲပဲ”

ခုမှ စိတ်ကိုလျှော့ချလျက် သာလှညွှန်ရာ လယ်တဲကို ရောက် လာခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ် ကိုလှမောင် ဖုန်းတဲ မြည်လာသည်။ ကိုလှမောင် ၏ မဟေသိဖြစ်မည်မှန်းလည်း သိလိုက်ကြသည်။

“အေးပါ ငါးလား... မမျှား ရသေးဘူး။ ဘာ... ဘယ်တော့ပြန် လာမှာလဲ ဟုတ်လား။ သာလှတော့ မပြောတတ်ဘူး။ ယောက်ျားတော့ နွေပေါက်မှ ပြန်လာတော့မယ်”

ထိုစကားသည် သာလှအား ရွံစောင်းပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ လာခဲ့သည့်ခရီးသည် ဗွက်တစ်ရာ၊ မြောင်းတစ်ရာ၊ လယ်တစ်ရာ မဖြတ် ခဲ့ရသော်ငြား ဤသို့နယ် ပင်ပန်း နွမ်းနယ်နေချေပြီမဟုတ်လား။ သာလှက သူ့ခေါ်လာသည့်လူဆို တော့လည်း ဘာမှဝင်မပြောသာ။ တဲနားအရောက်တွင် သာလှ ဦးသောင်းကို အော်ခေါ်သည်။

“ဦးလေးသောင်း ဗျို... ဦးလေးသောင်း ဦးလေးသောင်း”

တဲသည် တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိ သည်။ သာလှ၏ စိတ်ထဲတွင် ဦးသောင်းအိပ်ပျော်နေသဖြင့် မနိုး သလားဟုထင်နေသည်။ နောက်ထပ် ခေါ်ကြည့်တော့လည်း အသံမကြား သဖြင့် တဲအနားသို့ လေးဦးသား တိုးကပ်လာကြသည်။ တဲသည် တိတ်ဆိတ်မြဲ တိတ်ဆိတ်နေသည်။

သာလှနှင့် ကိုလှမောင် သွားလျှင် ဝရဲအထိ ပျော်ပျော်ကြီးလိုက်မည်ဟု တွေးထားသူတွေ။ ခုလည်း ခရီးတစ်ဝက်လောက် ကစ၍ မမြင်မကန်းနှင့် စွပ်စွပ်လာခဲ့သည့် ခရီးသည် မည်သည့် နေရာသို့ ဦးတည်နေမှန်း မသိသော်လည်း သာလှ ဦးဆောင်သော လမ်းခရီး မြစ်သဖြင့် ယုံယုံရဲရဲ လိုက်လာခဲ့ခြင်း မြစ်သည်။

သာလှက အိတ်ထောင်ထဲမှ မီးခြစ် ကို ထုတ်ကာ မီးခြစ်ကြည့်လိုက်သည်။ တဲအတွင်း ရှင်းလင်းလျက် ရှိသည်။ လူသူတစ်ယောက်မှ မရှိ။ ကွပ်ပျစ် ပေါ်တွင် ခေါင်းအုံးလေးလုံး ရှိ သည်။ သာလှကမပြော မဆိုနှင့် မီးဖိုဘေးနားထိုင်ချလျက် အသင့် တွေ့ရသော ထင်းခြောက်များကို မီးဖွေးလိုက်သည်။ တဲသည် အလင်း ရောင် ဖော့တော့တော့မှ လင်း ရှင်းလာလေသည်။

သာလှတို့လေးဦး ပုလင်းများ ကိုထုတ်ကာ အာလူးကြော်နှင့်ငါးမုန့် ကြော်ထုပ်တွေ ဖောက်ကြသည်။ ထိုအချိန်ကြမှ သူတို့လေးဦး ငိုက် တွေ့ဆာနေမှန်းသိကြသည်။ သာလှ က

“သူငယ်ချင်းတို့ ဘာမှမပူနဲ့ ဒီတဲက ငါလားဖူးတယ်။ တဲရှင် ဦးသောင်းက သိပ်သဘောကောင်း တာ။ ခု သူမရှိလည်း တဲထဲမှာစား စရာအခြောက်အခြမ်းတော့ ရှိမှာပဲ။ နောက်နေ့မှ ပြန်ဝယ်ထည့်ပေးလိုက် တာပေါ့။ ငါရှာလိုက်ဦးမယ်”

ကျန် သုံးဦးမှာ သာလှ၏ သဘောသာလျှင်ဟု သာလှသဘော

ဘုရား...ဘုရား...
သာလှ ဘီလူးသရဲများ
စီးနေလေရော့လား။
ကိုလှမောင်စိတ်ထဲက
တွေးနေရပြီ။
အချိန်ကလည်း
လမိုက်ညဖြစ်သဖြင့်
မှောင်မည်းကာ
နေသည်ကိုလည်း
သတိထားမိသည်။

သာလှကို ဆောင်ခိုင်းထားသည်။
သာလှ ပန်းကန်တောင်းထဲကို
ရှာကြည့်ရာ ရှားရှားပါးပါး ကြက်ဥ
တစ်လုံးတွေ့သည်။ အားရဝမ်းသာ
ဖြင့်

“တွေ့ပြီ”
ကိုလှမောင်တို့ ဝမ်းသာသွား
ရသည်။

“ဘာတွေ့တာလဲ သာလှ”

“ကြက်ဥ”

“ကြော်လို့ ကံကွာ စားရ
အောင်”

“အေး”

သာလှက ဟိုလှန် ဒီရွာဖြင့်
ဆီကိုတွေ့သည်။ ဆားနှင့်အချိုမှုန့်
လည်းရှိသည်။ ဝယ်တိုးတစ်တိုး
တင်ကာ ကြက်ဥကြော်လိုက်သည်။
ပြီးတော့ ကိုလှမောင်တို့ဝိုင်းတွင်
ကြက်ဥကြော်ကို ချလိုက်သည်။

“ဟင်ဒါလား ကြက်ဥကြော်
ဆိုတာ”

ဟုတ်သည်။ သာလှကြော်ထား
သော ကြက်ဥတစ်လုံးမှာ ပန်းကန်ကို
မှအားမနာ အသယ်တွင် ပစ်လယ်
ထဲမှ ကျွန်းတစ်ကျွန်းပမာ သေးသေး
တွေးတွေးလေး။

ကိုလှမောင် ကြက်ဥကြော်
ပန်းကန်ထဲ ကြည့်လျက် စိတ်ပျက်
သွားသည်။

“ဟုတ်တယ်လေ ကြက်ဥက
တစ်လုံးတည်းမိတော့။ ကြော်ဆိုလို့
ကြော်ပေးတာ”

မှတ်ရော၊ ကိုလှမောင်က
ကြက်ဥတွေ့သည် ဆိုခြင်းကြောင့်
လေးဦးစာတော့ ခွံလောက်သည်
ဟုထင်ကာ ကြော်ခိုင်းလိုက်ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ခုတော့ ဖြစ်ပုံကတလွဲ။

“သာလှထပ်ရွာပါဦး။ လယ်
တံဆိုတော့ တစ်ခုခုတော့ရှိမှာပါ”

သာလှပဲ အရှာကောင်းသည်
လားတော့မသိ။ သာလှ၏ “တွေ့ပြီ
ဒီမှာ” ဟုသော အသံလာရာကို
ကြည့်လိုက်တော့ သာလှလက်ထဲ
တွင် ကြက်ကလေးသုံးကောင်။

“ဟင် ကြက်ကလေးတွေ
အရွယ်တောင် မရောက်သေးဘူး။
မင်းဘာလုပ်မလို့လဲ သာလှ”

“သတိပြုကြော်မလို့လေ”

“ဘုရား... ဘုရား မင်းကို
လယ်တံရှင်က ခွင့်ပြုပါ့မလား။

သူလည်း သိတာမဟုတ်”

“ရပါတယ်ကွာ ငါ ကြက်သုံး
ကောင် ပြန်ပေးလိုက်မှာပေါ့”

ခက်ချေပြီ။ ရပါတယ်ဟုချည်း
သာလှက ဆိုနေသဖြင့်ကိုလှမောင်
မျက် ခုံးလှုပ်ချင်ချင်ဖြစ်လာရ
သည်။

“မင်းကြက်တွေက ငယ်ငယ်
လေးတွေရှိသေးတာ”

“ဟာ . . . ကိုလှမောင်က
လည်း တချို့ဆို ငုံးကြော်ဆိုပြီးတော့
ကြက်ပေါက်စတွေ ကြော်ရောင်း
သေးတာ ခု ကျွန်တော်တော့ ကြော်
တော့မယ် ဟောကောင်မောင်လွင်နဲ့
မင်းမောင် ဒီလာ ကြက်သတ်ရ
အောင်”

ဘုရား... ဘုရား သာလှ
ဘီလူးသရဲများ စီးနေလေရော့လား။
ကိုလှမောင်စိတ်ထဲက တွေးနေရပြီ
အချိန်ကလည်း လမိုက်ညဖြစ်သဖြင့်
မှောင်မည်းကာ နေသည်ကို လည်း
သတိထားမိသည်။ လိုက်လာခဲ့သည်
မှာ မှားများမှားနေရော့လား ခုချိန်
ကြီး ကြက်သတ်ပြီး ကြော်စားကြမည်
ဆိုတော့ ကောင်းပါ့မည်လားဟု
စိတ်ထဲတွင် တွေးမိလာသည်။

ကိုလှမောင် သာလှမျက်နှာကို
လေသေချာချာ ကြည့်လိုက်သည်။
ဒီကောင်ရိုးရောရိုးရဲ့လားဟု ကြည့်
ခြင်းဖြစ်သည်။ မကြာမီတွင် ကြက်
ကြော်နဲ့သည် တံအတွင်းယုံနှံလာ
သည်။ သွားပြီ အနိစ္စသဘောနှင့်
ကိစ္စချောသွားသော ကြက်ကလေး
သုံးကောင်။ အမျှ. . အမျှ. . အမျှ။
ကိုလှမောင် အမျှတွေ ဝေနေသည်။
လူချွတ်မှတူတတ်သည် ဆိုခြင်းထက်
လူသတ်လို့သေရသည့်ကြက်ကလေး
သုံးကောင်။

“ကိုလှမောင်”

“အောင်မလေး. . မြတ်စွာ
ဘုရား”

“ဘာလုပ်နေတာလဲ ပုလင်း
တွေဖွင့်တော့ သောက်ကြမယ် ရော
ကြက်ကြော်”

ရှေ့တွင်ချထားသော ကြက်
ကြော်ပန်းကန်ထဲတွင် ကြက်ကလေး
သုံးကောင် ခြေထောက်ခြောက်
ချောင်းကို မိုးပေါ်ထောင်လျက်
ပက်လက်ကလေး။

သာလှစိတ်ထဲတွင် ကြက်ကြော်

ပန်းကန်ကို ပြူးကြည့်နေသော
ကိုလှမောင်ကို သင်္ကာမတင်းဖြစ်
လာသည်။ စောစောတုန်းက ကြက်
ကြော်နေစဉ်ကတည်းက ကိုလှမောင်
တစ်ယောက်တည်း ထိုင်ကာတွေး
ငေးနေသည်ကို ကြက်ကြော်နေရင်း
သာလှ မြင်နေရသည်။ နောက်
သူ့ကိုလည်း ကိုလှမောင် စူးစူးကြီး
စိုက်ကြည့်နေသည်ကို သူ မသိချင်
ယောင်တောင် ဆောင်လိုက်ရသေး
သည်။ ကြည့်ရသည်မှာ စိတ်နှုတ်ကိုယ်
မကပ်သလို ဖြစ်နေသည်ဟု သာလှ
ထင်သည်။ မျက်လုံးများကလည်း
ဟိုထောင့်ဒီမှာ ပြေးလွှားနေသည်။
သာလှ ကိုလှမောင်ကို မသင်္ကာ
တော့။

အချိန်သည် လမိုက်ည
သန်းခေါင်ယံကျော်ကျော် ဖြစ်သည်။
ရောက်နေသည့်နေရာက မြို့နှင့်
အလှမ်းဝေးသော လယ်တံ
တစ်နေရာတွင်ဖြစ်သဖြင့် ဘီလူး
သရဲများ ဝင်စီးနေရော့သလားဟု
သာလှ ထင်လာလေသည်။ ခုခန့်က
သာလှ ပျော်ချင်ပါးချင်၍ ဦးဆောင်
လာသော အပျော်ခရီး၊ သွားချင်လျှင်
သွားလိုက်ရမည်ဆိုသည့် သာလှ၏
စိတ်ဓာတ်နောက်တွင် ပါရမီဖြည့်ကြ
ကုန်သော ကိုလှမောင်၊ မောင်လွင်
နှင့် မင်းမောင်တို့လေးဦးသား
ဦးသောင်းလယ်တံတွင် ဘီယာ
ဖောက်၍ ညအား အရသာရှိရှိမြည်း
နေကြပြီ။ မောင်လွင်က လက်သိပ်
ကလေးထည့်လာသော ဝီစကို
တစ်တောင့်ကို ဘီယာကုန်ခါနီး
လောက်တွင် ထပ်ချသဖြင့် ပိုင်းသည်
စကားလုံးတို့ဖြင့် စည်ကားလာသည်။
ကိုလှမောင်က သာလှကို တစ်ချက်
တစ်ချက်ခိုးကြည့်နေသလို သာလှက
လည်း ကိုလှမောင်ကို မသိမသာချက်
နေသည်။ မောင်လွင်နှင့် မင်းမောင်
ကတော့ ဘာမှမသိ။ စားစားသောက်
သောက်နှင့် အချိန်သည် တော်တော်
ကြာခဲ့ပြီ။

ကိုလှမောင်က ကြက်ကြော်ကို
မထိသဖြင့် သာလှ သံသယက ပိုမို
ဝင်လာသည်။ ပို၍ထူးဆန်းသည်က
မောင်လွင်ရောမင်းမောင်ပါ ကြက်
ကြော်ကို ယောင်၍မှပင်မကိုင်။
ကိုလှမောင်က သာလှ ဘာကြောင့်
ကြက်ကြော်ပန်းကန်ကို စိုက်ကြည့်

နေသလဲဆိုတာ စဉ်းစားမရဖြစ်လာ သည်။ သာလှ သူ့ကို မသိမသာ ခိုးကြည့်နေတာကိုလည်း သိသည်။

တစ်ချက်တစ်ချက် ဖယောင်း တိုင်မီးရောင်အောက်တွင် စူးရှ သွားသော အကြည့်များကို သူမ ကြိုက်။ ဘီယာကိုမျှင်းသောက်ပြီး အနည်းငယ်ကျနေသော စိတ်ကို ဝီစကီတစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ် ထည့်ကာ ရဲဆေးတင်နေလိုက်သည်။

“ဒါ ကိုလှမောင် မဟုတ်ဘူး”

သာလှစိတ်ထဲတွင် တစ်ယောက် တည်းပြောနေမိသည်။ မျက်လုံးတို့ ခိုဝှေးစွာ မျက်ထောင့်နီကြီးနှင့် သူ့ကို ကြည့်နေသော ကိုလှမောင်။ သာလှ အယောင်ယောင် အမှားမှားဖြင့် ကြက်ကြော်တစ်ကောင်ကိုယူကာ စိတ်လွတ်လွတ်နှင့် တစ်ကိုက်ပြီး တစ်ကိုက် ပလုတ်ပလောင်း ဖွဲစား နေမိသည်။ နောက်ဝီစကီကို တစ် ကျိုက်တည်းမော့ချကာ နောက်ထပ် တစ်ခွက်ကိုငဲ့ပြီး ထပ်မော့ချပစ် လိုက်သည်။ ထိုစဉ် လေသည် မြောက်ဘက်မှ တိုက်လာသဖြင့် ဖယောင်းတိုင်မီးမှာ တစ်ဖျော့မှိန်သွား သည်။

“ကိုသာလှတို့တော့ ကြံကြံဖန် ဖန် ဒီလောက်စွက်တွေထဲကိုလာ ပြီး အရက်လာသောက်ရတယ်လို့ ရှား ရှားပါးပါး။ တကယ့်ကို ရှားရှားပါး ပါးနော် မင်းမောင် အေ”

“ဟုတ်ပါ့ ငလွင်ရာ ကိုသာလှ က သွားမယ်ဆို ဟော... ငါတို့ အစ်ကိုကြီးကိုလှမောင်က ဘယ်နေ မလဲ။ ကိုလှမောင်မှမနေရင် ငါတို့က လည်း မနေဘူးလေ။ ကိုသာလှတို့ ကိုကြီးလှမောင်တို့ဆိုတာ ငါတို့ အစ်ကိုအရင်းလိုချစ်ရတဲ့ ခင်ရတဲ့ လေးစားရတဲ့ အစ်ကိုတွေဆိုလည်း မမှားဘူး အေ... အေ...”

“ဒါတင် ဘယ်ဟုတ်မလဲ။ ငါတို့ ကျေးဇူးရှင်ဆိုလည်း ဟုတ်နေတာ ကိုးကွ။ ပာာ ဟေ့... ကိုလှမောင် ကြီး ဘာတွေ တွေဝေနေတာတုံး။ ကိုသာလှကလည်း ကြက်ကြော်ကို လွေးနေလိုက်တာ စကားတောင် မပြောဘူး”

“ဟုတ်တယ်နော်... အေ ငါတို့ အစ်ကိုတို့များ အေ... စကားနည်းနေလိုက်တာ။ ဒီပညာ

ထူးထူးခြားခြားချို့ ကိုသာလှကြီး ဘာလဲဗျာ။ ကြက်ကြော်ကို ဘီလူး သရဲစီးနေသလို လွေးနေလိုက် တာ”

မူးမူးနှင့် မင်းမောင်ပြောသော စကား၏နောက်တွင် ကိုလှမောင်၏ သံသယသည် ပိုမိုခိုင်မာသွားခဲ့ပြီ။ ဟုတ်လောက်သည်။ စုပင်လျှင် ကြက်ကြော်ကို အငမ်းမရကိုက်ဖဲ့ စားသောက်နေသော သာလှမှာ လူစင်စစ်မဟုတ်။ သရဲသဘက်ဝင်စီး နေသူသာ ဖြစ်လောက်သည်။ လမ်း တွင် ရေထဲစွက်ထဲ၌ သာလှ ခဏ ခဏ ချော်လဲကျသည်။ သူတို့သုံးဦး လည်း တစိုင်းစိုင်းပစ်လဲခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ဆို လျှင် မောင်လွင်နှင့်

မင်းမောင်ကရော ရိုးပါရဲ့လား။ ဝီစကီခွက်ကို တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် မော့လျက် ကြက်ကြော်ကို တစ်ကိုက် ပြီးတစ်ကိုက်စားနေခြင်းမှာ ရိုးရိုး မဟုတ်ဘူး ကိုလှမောင်ထင်သည်။ ကိုလှမောင်၏ အကြည့်များ သာလှ ထံမှ မခွာ။ ထို့အတူ သာလှ၏ စူးရှ သောအကြည့် များကလည်း ကိုလှ မောင်ထံမှ လုံးလုံးမခွာ တော့။

မောင်လွင်နှင့် မင်းမောင် တအိအိနှင့် မူးဝေကာ လေသံတွေ ပျော့လာသည်။ ထိုစဉ် ဝေးဝေးမှ ခွေးအူသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ သာလှနှင့် ကိုလှမောင် နှစ်ဦးသား

ကြက်သီးမွေးညင်းများ ဖျန်းခနဲ ထသွားကြသည်။ ဘာလုပ်ရမည်လဲ ဟူသည်ကို သာလှက ကြက်ကြော် စားရင်း တွေးနေသည်။

ကိုလှမောင်ကလည်း ကြံစည် တွေးတောရင်းဖြင့် မောင်လွင်တို့ နှစ်ကောင်မထိသော ကြက်ဥကြော် ကိုတစ်လုတ်တည်း ပစ်ထည့်ဝါးလိုက် သည်။ သာလှမျက်လုံးများ ပြူးကျယ် သွားခဲ့သည်။

စောစောတုန်းက ကြက်ဥ တစ်လုံးတည်းကြော်သဖြင့် စားမလောက်ဟုဆိုကာ မစား မသောက်တော့မည့်နယ် ပြောခဲ့ သော ကိုလှမောင် ယခု ကြက်ဥ ကြော်ကို တစ်ချက်တည်း ပါးစပ်

လက်တို့က အသင့်အနေအထားဖြင့် ပြင်ဆင်ထားသည်။ ကိုလှမောင် ချော်လဲရင်း အသက်ပါသွားခဲ့လေ သလား။ ဒါကြောင့်ပင်လျှင် ကိုလှမောင်ခန္ဓာထဲသို့ တစ်ကောင် ကောင် ပူးကပ်လိုက်သလား။ သံသယတွေ ပွားစီးလျက် မျက်စိက လည်း တစ်ချက်ကလေးမှကို မျက် တောင်မခတ်မိတော့။ နားကလည်း ကားကားစွင့်လျက် တိတ်ဆိတ်နေ သောအချိန်မျိုးမှ ထွက်လာမည် ဖြစ်သော အသံတစ်သံကို နားစွင့် နေလိုက်သည်။ လတ်၊ ငမြ၊ မျက်စိ၊ နားတို့မှာ တစ်ချက်ကလေးမှ သတိ လက်လွတ်၍မဖြစ်ဟု သာလှတွေး ထားသည်။ ဟိုနှစ်ကောင်မှာ အိပ်ပျော်နေပြီ ဖြစ်သည်။

မျက်တောင်တောင် မခတ် တော့ပါလား။ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေလိုက်သည်မှ တုတ်တုတ်ကို မလှုပ်၊ သူ့အား သာလှ ဇူခိုက်ကြည့် နေလိုက်သည်မှာ ကြောက်စရာ တောင်းလှသည်။ သာလှမဟုတ် သော သာလှကို ကြည့်ရသည်မှာ တစ်ခုခု ထလုပ်တော့မည့်ဟန် ပေါက်နေသည်။ ကိုလှမောင်က ကွပ်ပုန်နောက်နားရုံ ပေါက်ပြား တစ်လက်ကို မြင်ထားသည်။ အကယ်၍ တစ်ခုခုလှုပ်ရှားမည့်ဟန် လုပ်လျှင် သာလှအရင် သူက လက် သွက်မှ ရမည်။ အားကိုးအားထား ပြုရမည့် နှစ်ကောင်မှာ တုတ်တုတ် ပင် မလှုပ်တော့ဘဲ အိပ်မောကျနေ သည်။ ကိုလှမောင် မျက်တောင် မခတ်ဘဲ သာလှကို စိုက်ကြည့်နေမိ သည်။ အလာတုန်းက ရေကိုမြတ်လာ ရသဖြင့်လားတော့မသိ။ ကိုလှမောင် နှာမုန်လာသလိုလို ခံစားလာရသည်။ လေသည် တစ်ချက်တစ်ချက် တိုက် ခတ်လာပြီး ပိုအေးသလို ခံစားလာ ရသည်။ နှာခေါင်းမှ မိုးသက်လေ ကိုပါ အနံ့ရသလိုလိုရှိသည်။ မိုးများ ရွာလာမလား။ ဖယောင်းတိုင်မှာ ငြိမ်းလှငြိမ်းခင်ဖြစ်လိုက် ပြန်လည် တောက်ပလာလိုက်။ လယ်ထဲသည် လင်းသွားလိုက် မှိန်သွားလိုက်ဖြင့် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်။ တံ အတွင်းတွင်တော့ အသက်ရှူသံ ခပ်ပြင်းပြင်းနှစ်ချက်သည် စည်းနှင့် ဝါးနယ် အချီအချ ပုန်ပုန်ကြီး

အတွင်းသို့ ပစ်ထည့်ကာ ဝါးပစ် လိုက်ပုံက ထူးထူးဆန်းဆန်း။

“ဟုတ်ပါပြီ ကိုလှမောင် မဟုတ်ဘူး”

“ဟုတ်တယ် သာလှမဟုတ် ဘူး”

သာလှမျက်စိက စောစောတုန်း က ထင်းခွဲခဲ့သော ဓားဆီအကြည့် ရောက်နေသည်။ ဟိုငမူးနှစ်ကောင် တ ဘာမှမသိသဖြင့် သူ့ကို ကိုလှမောင် ယောင်ဆောင်ထား သောအကောင်က တစ်ခုခုထလုပ် လျှင် ပြန်လည်ခုခံရန် လက်နက် တစ်ခုခုရှိနေမှ ရမည်။

ကြက်ကြော်ကို ချထားကာ

ထွက်ပေါ်နေလေသည်။
ထိုစဉ် လေသည် ဟုပ်ခနဲ
တိုက်လိုက်သဖြင့် ဖယောင်းတိုင်မီး
သည် ငြိမ်းသွားခဲ့သည်။

“မီးခြစ် ဘယ်နားမှာလဲ”

ကြားလိုက်ရသော နှာသံဝါဝါ
ကြီးကြောင့် သာလှ ကြက်သီး
မွေးညင်းများ တဖျင်းဖျင်းထကာ
ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး ဆယ်ဆမက
ကြီးသွားသည့်နယ် ခံစားလိုက်ရ
သည်။ ဘုရား ဘုရား ကိုလှမောင်
အသံမှ မဟုတ်တော့တာ။ ဒါ
ကိုလှမောင်အသံမှ မဟုတ်တာ။
မီးထွန်းရမလား၊ မီးကိုမထွန်းလျှင်
အမှောင်ထဲတွင် ဘာကိုမှမမြင်ရ
သဖြင့် အန္တရာယ်သည် သာလှကို
လက်တကမ်းအလိုမှာပင် ဝါးမျိုသွား
နိုင်သည်။ မီးထွန်းလိုက်လျှင် မည်သို့

ပင်ဖြစ်စေ အလင်းကြောင့် သတ္တိ
တွေရှိကာ အန္တရာယ်ကို ရင်ဆိုင်ရ
မည်။ မီးခြစ် မီးခြစ် ဘယ်မှာလဲ။

လက်ကို အသံမမြည်အောင်
အသာလေးလှုပ်ရှားကာ မီးခြစ်ကို
လိုက်စမ်းနေရသည်။ ကိုလှမောင်
ဘယ်ရောက်နေလဲ။ တိတ်သိတ်နေ
သည်။ သို့သော် အသံတူသံပြင်း
ပြင်းတို့တော့ ကြားနေရသေးသည်။
တစ်ခါအစမ်းတွင် ပုလင်းတစ်လုံးကို
တိုက်မိသဖြင့် အသံမြည်သွားခဲ့
သည်။

“ခလွမ်း”

ဘာဖြစ်လို့ မီးထွန်းသေးတာ
လဲ။ သာလှဘက်က အသံတိတ်နေ
သည်။ မိုးသံတဖြောက်ဖြောက်ကို
ကြားလာရသည်။ မိုးသည် ဖြည်း
ညင်းစွာ ရွာနေရာမှ တဝေါဝေါနှင့်

ရွာလာတော့ သည်။ ခုချိန်ထိ
စောစောတုန်းက ပုလင်းတိုက်ကျကွဲ
သံမှလွဲ၍ သာလှဘက်မှ မည်သည့်
အသံကိုမှ မကြားချေ။ ကိုလှမောင်၏
လက်တွေ ကွပ်ပျစ် နောက်ကျောကို
စမ်းသပ်နေရသည်။ ခုထိ ပေါက်ပြား
ရိုးကို မကိုင်မိသေး။ အသက်ကို
ခပ်မှန်မှန်ရှူလျက် ငြိမ်သက်နေမိ
သည်။ ခုမှ အမှောင်သည် သူ၏
ကြောက်စိတ်ကို ပိုမိုကြီးထွားအောင်
ပင့် သပ်ပေးလိုက် သလို ရှိသည်။
ခွေးများတဖိုးဖိုးကျလျက် နေရာမှ
မလှုပ်ချေ။ အလင်းမရှိသဖြင့် မိုးထဲ
လေထဲတွင် လယ်တဲမှာ မှောင်နှင့်
မည်းမည်း၊ တစ်ချက်တစ်ချက်
လေဆောင့်တိုက်သဖြင့် မိုးကာဖျစ်စ
မှာ ဖတ်လတ်ဖတ်လတ်ဖြင့် စည်း
ကျကျ လှုပ်ယမ်းနေသည်။ သာလှ၏
လှုပ်ရှားသံကို နားစွင့်နေမိသည်။
ထိုစဉ် အမှောင်ထဲတွင် တစ်ခုခု
လှုပ်ရှားလိုက်သည်ကို အမှောင်ကို
အသားကျနေပြီဖြစ်သော ကိုလှ
မောင်မျက်လုံးက မြင်လိုက်ရသည်။
သာလှမဟုတ်သော သာလှကြီး
အမှောင်ထဲတွင် မိုးတိုးမတ်တပ်ရပ်
လို့နေသည်။ ဘုရား... ဘုရား
အသက်ဖိစိန်သည် ကြွေရတော့
မည်လား။

ထိုအချိန်အတန်းတွင် မီးခြစ်
ခြစ်သံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် သာလှ
မတ်တတ်ရပ်နေရင်းမှ ရုတ်တရက်
ငြိမ်ငြိမ်ကလေး နေမိလိုက်သည်။
ကိုလှမောင်မဟုတ်သော ကိုလှမောင်
ဘက်အခြမ်းမှ မီးခြစ်ခြစ်သံသည်
ဖြည်းညင်းနေ့ကွေးစွာ တစ်ချက်ပြီး
တစ်ချက် ခြစ်နေသည်။ သာလှ
စိတ်ကို လာဆွနေသည်လား။ နှလုံး
ခုန်သံသည် တစ်စက္ကန့်တွင် အချက်
ပေါင်း ရာချီသည်ဟုပင် ထင်နေရ
သည်။ တခုတ်ခုတ်ခုန်နေသော
နှလုံးခုန်သံနှင့် နားထင်သို့ ဆောင့်
တက်နေသော သွေးကြောများ ပြတ်
တောက်သွားတော့မယောင် ထင်နေ
ရသည်။ ခွေးများသည် နဖူးပြင်မှ၊
နားထင်မှ၊ လည်ကုပ်ဆီမှ အဆက်
မပြတ် တဖိုးဖိုးကျလျက် ရှိနေသည်။
မိုးနှင့် လေနှင့် လယ်တဲထဲတွင်
သာလှသည် ပူလောင်အိုက်စပ်လျက်
ရှိနေရသည်။ ခုချိန်ထိ မီးခြစ်သံမှာ
မရပ်တန့်သေး။

သာလှ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
မလှုပ်မယှက်ဖြင့် ရပ်နေရသည်။
မှောင်နှင့်မည်းမည်းတွင် အရိပ်
တစ်ခုက သူနှင့် လက်တစ်ကမ်း
အကွာတွင် ငုတ်တုတ်ကြီးထိုင်နေ
သည်ကို ကျင့်သားရနေသော
မျက်လုံးကမြင်၏။ တင်ပျဉ်ခွေ
ထိုင်နေရာမှ ဆောင့်ကြောင့်ပင်ထိုင်
လိုက်သည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့်
သူ့လက်သည် ရုတ်ခနဲအပြင်တွင်
မီးခြစ်သံအဆုံး မီးပွင့်ကလေး
လင်းလာလေသည်။

“အား...”

“အား...”

“အား...”

“အား...”

ဆောင့်ကြောင့်ကြီးထိုင်လျက်
ခွေးတွေ ထမီးဖိုးကျနေသော
ကိုလှမောင်နှင့် ကွပ်ပျစ်ဘေးနား
တွင် မတ်တတ်ကြီးဆန့်ဆန့်ရပ်လျက်
မျက်လုံးကြီးပြူးကာ ခွေးများတဖိုး
ဖိုးကျနေသော သာလှကို မြင်လိုက်
ရသဖြင့် မင်းမောင်နှင့်မောင်လွင်မှ
အားဟု ထအော်လိုက်ခြင်းဖြစ်ရာ
သာလှနှင့် ကိုလှမောင်မှာလည်း
တစ်ပြိုင်တည်း အော်လိုက်မိခြင်း
ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် လူသံများကို ကြား
လာရပြီး မာတ်မီးကိုယ်စီနှင့်
လူအများရောက်လာကြသည်။
ကိုလှမောင်နှင့် သာလှမှာ ကြောင်
တောင်တောင်ကြီးဖြစ်လျက် စကား
ပြောဆိုနိုင်ခြင်းမရှိရာ ဆေးရုံသို့
အမြန်ပို့ရတော့သည်။ ယခုတွင်မှ
သူတို့လေးဦးနေသော လယ်တဲအနီး
တွင် လယ်တဲကလေးများ အစီအရီ
ရှိနေလျက် သူတို့နေသော လယ်တဲ
မှာ ဦးသောင်း၏ တဲမဟုတ်ဘဲ
ဦးသောင်း၏ လယ်တဲမှာမူ ယခုတဲ
နှင့် လယ်တဲကွက် ဝေးနေသေး
သည်။ အနီးအနားမှ လယ်တဲများ
မှာ သူတို့လေးဦးရောက်လာပြီး
ချက်ပြုတ်နေကာတည်းက အသံတွေ
ကို ကြားနေရပြီး လယ်တဲရှင်၏
စဉ်သည်များဟု ထင်မှတ်နေခဲ့ကြ
ခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုလှမောင်နှင့်
သာလှ၏စိတ်ထဲတွင် ရှိနေသော
သံသယသည်ကား... . . .

သော်ဝင် (လွိုင်ကော်)

ပုံပြင်စာအုပ်ပေါင်းများစွာ ရေးသားခဲ့သော လူထုဦးလှ၏ ပုံပြင်ပေါင်းများစွာအနက်က ပုံပြင် တစ်ပုဒ်ကို ကျွန်တော်မှတ်မိနေတုန်း ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုပုံပြင်မှာ ဘောလုံး ပွဲပုံပြင်ပင်ဖြစ်သည်။ တစ်ခါက ရွာတစ်ရွာမှာ ဘောလုံးအသင်း နှစ်သင်း ရှိသတဲ့။ အဲဒီအသင်း နှစ်သင်းက 'အကန်း' အသင်းနှင့် 'အရူး' အသင်းတို့ ဖြစ်သည်။

သပဆိုလည်း ကြိုက်သည့်အသင်း တစ်သင်းသင်းကို အလကားပဲတင်း ပယ်ယူ၍ ရနိုင်သည်ဟု ထင်မိပါ သည်။

ဒီဘောလုံးပွဲကို အားပေးဖို့ ထင်ပါရဲ့။ အသိမိတ်ဆွေတစ်ယောက် တစ်နေ့သားမှာ ကျွန်ုပ်ထံသို့ ဝစ်တာမတီး ဒရမ်မခေါက် ရေးကြီး သုတ်ယူ ကောက်ကာငင်ကာရောက် ချလာပါတော့သည်။ အသိမိတ်ဆွေ ဆိုသော်လည်း ဒီလောက်ကြီး တစ် ဦးနှင့်တစ်ဦး ရင်ဆိုင်ချင်း ဂျက်ပင် ထိုးကြသကဲ့သို့တော့ မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်က မဖြစ်ညစ်ကျယ် တဗျာ ရေးတတ်ပြီး သူက လည်း တစ်ခါစာလေ၏။ ကဗျာ ဆရာတို့၏ လေသံနှင့် ဆိုရလျှင် ခေတ်ပြိုင်ဖြစ်သည်။

အရှုံးပွဲတို

ဆလှိုင်းငွေ (မင်းတင်)

ဝတ္ထုတိုရှာသ

သင်သည် ဘောလုံးပွဲဝါသနာပါသူ ဖြစ်ခဲ့လျှင် သင်နှစ်သက်ရာ အသင်း သက်သို့ အားပေး၍ရသလို အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်ခွင့်လည်း ရှိပါသည်။ အကယ်၍ များ ကလပ်အသင်း ထောင်ချင်

ကျွန်တော့်ကို ခဏဆိုပြီး လာ ခေါ်တော့ လက်ဖက်ရည်များ တိုက် မလားဟု ထင်ထားခဲ့သော်လည်း မီးပွိုင့်မရှိသည့် ပလက်ဖောင်းပေါ် တွင် ဖီးနိုမိရတော့သည်။ ကျွန်တော့် ကို သူ့လက်နှစ်ချောင်းထောင်ပြုပြီး အဲဒီနောက်က သူညာတွေပါတဲ့ငွေကို ခဏအေးပါဟုဆိုလာသည်။ ငြီးတော့ သူက ပြောပြပါသေးသည်။ ကိုအောင် တင်ဦးထံ ငွေသွားအေးခဲ့သော်လည်း အအေးအငှားမလုပ်ဟုဆိုကာ ငွေငါး ထောင်ကို အလကားပေးလိုက်ဖူး သဖြင့် သူထံသို့ မသွားရဲတော့ဟု ဆိုသည်။ အလကားပေးလျှင် ယူရဲ သည့် သတ္တိကို ချိုးကျူးပါသည်။ ကျွန်တော့်ထံတွင် သူပြောသည့် ငွေမရှိပါဟု ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် ကြေကွဲပြရာ သူက ပိုမိုပြပါလေတော့ သည်။ သို့ဖြင့် ကူညီနိုင်တာတစ်ခု တော့ ရှိတယ်။ ပေါင်စရာတစ်ခုခုရှိ လျှင် ပို အဆင်ပြေနိုင်ကြောင်း သွေးတိုးစမ်းကြည့်သည်။ သူက ပေါင်စရာဆိုလို့ နာမည်ပဲရှိတယ်ဟု ဆိုလာသည်။ ကျွန်တော်က ခင်ဗျား

တကယ်ကတိတည်မယ်ဆိုလျှင် ဖန်တီးပေးလိုရသည်ဟု ဆိုလိုက်ရာ သူ ပို၍ တက်ကြွလာတော့သည်။

အစကနဦးတွင် လေပြင်း မုန်တိုင်းတော့ တိုက်ခတ်ပြပါသည်။ ငွေအဆင်ပြေဖို့သာ လိုသည်။ နှစ်ဆယ်ရာနှုန်း အတိုးပေးပါမည် ဆိုလာသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း ဒီလောက်ကြီး အတိုးပေးစရာမလို။ သို့သော် သူ့စီးပွား ကိုယ့်စီးပွားကို လေးစားသောအားဖြင့် ငါ့ရာခိုင်နှုန်း အတိုးပေးရန် ညှိပေးမည်ဆိုလိုက်ရာ ကျေးဇူးမမေ့ပါဘူးဟု ဆိုသည်။ ဤသို့ဖြင့် ငွေထုပ်ပေါ်ထိုင်နေသော ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းအိမ်သို့ ချီတက်ကြရသည်။ ငွေရှင်သူငယ်ချင်းက ကိုယ့်အကြောင်းနှင့်ကိုယ် ဆိုလျှင် အချိန်မရွေး လာနိုင်ကြောင်း၊ အခုပြောတဲ့ ငွေလောက်ဆိုလျှင် ပြန်မပေးလည်း အကြောင်းမဟုတ် သည်အကြောင်း ပြောပါသည်။ သူကလည်း ပြောနိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်အတွက် ဖိခင်းဖွင့်ပေးရန် ကလမ်းပါခင်းပေးထားသည်ကို သိပါသည်။ ကျွန်တော် ဤလမ်းပေါ်မနင်း ခဲ့ဖူးပါ။ ရိပ်ခဲ သိက္ခာတရားကို ပွတ်သင်နေရသည်။

အမှန်ဆိုလျှင် ဤသူငယ်ချင်းကို ရိုးသားစွာ ကျွန်တော် ကူညီခဲ့ဖူးသည်။ ကူညီသည်မှ တစ်နပ်စာ မဟုတ်၊ တစ်သက်တာလျှောက်၍ ရသော လမ်းကြောင်းတစ်ခုကို မတော်တဆ တွေ့ရှိပေးခဲ့သည်။ သူ ကိုယ်တိုင် ငွေကြေးတတ်နိုင်သူ ဖြစ်သဖြင့် ထိုလမ်းသည် ပိုမို ပြောဆိုခြင်း

သွားခဲ့သည်။ အစက ပြန်ကောက်ရလျှင် ထိုခေတ်ပြိုင် တဗျာဆရာက သူ့နာမည်ကို ကျွန်တော်ထံပေါင်း၊ ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်နာမည်ကို ထိုသူငယ်ချင်းထံ ထိုးအပ်ခြင်းဖြင့် လိုအပ်သည့်ငွေ အဆင်ပြေသွားတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ငွေယူပြီး ပြန်ထွက်လာကြရာတွင် ကျွန်တော်ကပဲ လက်ဖက်ရည်တိုက်ရသည်။

သူငွေယူစဉ်က အလွန်ဆုံး နှစ်လမှ ပိုပိုလိုလို သုံးလဟု သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသုံးလကို နှစ်နှင့်မြောက်ပြီး တစ်နှင့်ပေါင်းသော်လည်း ပေါ်မလာတော့ချေ။ ငွေရှင်က အိမ်ရောက်လာခဲ့သည်မှာ သုံးလေးကြိမ် မကတော့ပေ။ နောင် ဤကဲ့သို့ မိုက်မဲသည့် အလုပ်မျိုး မလုပ်ရန် ညီအစ်ကိုစိတ်ဓာတ်ဖြင့် သတိပေးသွားခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ကလည်း ထိုနာမည်ပေါင်းသွားသူထံ ဖုန်းဆက်ရသည်မှာ တစ်နေ့တစ်နေ့ စရိတ်ပုံနေတော့သည်။ နောက်တော့ သူထံ ကျွန်တော်တို့ယ်တိုင် လိုက်ရတော့သည်။ သူ့နေထိုင်သည့်မြို့နှင့် ကျွန်တော် နေထိုင်သည့် မြို့မှာ ဆယ့်ငါးမိုင်ခန့်ကွာသဖြင့် တော်သေးသည်ဟု ဆိုရမည်။ ကားခ ဆိုက်ကားခတွေကုန်ခဲ့သော်လည်း ငွေကား ရမလာခဲ့ပါ။ သို့နှင့် ငွေရှင်ထံသွားကာ ရှင်းပြ တောင်းပန်ရပြန်သည်။

ကျွန်တော့် သူမြို့က လေးဆီသွားပြီးသည် နောက် နှစ်ပတ်ကျော်မျှ အချိန်တွင် ကျွန်တော့်အိမ်သို့ သူရောက်လာခဲ့သည်။ နှစ်ဆယ်ရာနှုန်း အတိုးပေးမယ်ဟု လေကောင်း ဟစ်ခဲ့သူက ငါ့ကျပ်တိုးပေးရန် ပင် ငွေပိုပါမလာခဲ့ပါ။ ဒီလထိ အတိုးအားလုံးပေါင်းကို နောင် လာပေးပါမယ်။ ငွေရင်းကို အရင်ပြန်ယူလိုက်ပါဟု ပြောလာသည်။ ငွေရှင်နှင့် တွေ့ကာ ကိုယ်တိုင်ရှင်းပြရန် စည်းရုံးသော်လည်း ကြည့်ပြောပေးလိုက်

ပါ ကိစ္စရှိသေးလို့ဟု ဆင်ခြေပေးကာ လစ်ထွက်သွားပါတော့သည်။ ဤအခွပ်ထုပ်ကို ဘုရားသခင်က ထမ်းပိုးတင်ပေးခြင်း မဟုတ်ပါဘဲ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ထမ်းမိသည့် ကိစ္စဖြစ်ရာ အကျိုးအကြောင်းများ စုံတကားစေအောင် ပြောပြရင်း မူလငွေရင်းကို ပြန်လက်ခံခိုင်းရတော့သည်။ အတိုးငွေကိုစွဲကိုလည်း ဥပဒေပြင်ပ လူမှုဈေးတောင်တွင်းက နှုတ်ဖြင့် အာမခံ ထားရပြန်တော့သည်။

အနီ ထိုကဗျာဆရာသည်ကား မကုန်နိုင်သောလင်၊ ပြုကွဲဝိနိထံတွင် နေထိုင်သူ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သီးဆောင်းလတွေ အကြိမ်ကြိမ် ကုန်လွန်သွားခဲ့လည်း ပေါ်မလာတော့ပေ။ နောက်ဆုံးသတင်းအရ ရန်ကုန် ပြေဒင်းသွားပြီဟု သော အကျိုးတရားသာ လက်ခံရရှိလိုက်ရသည်။ ငွေရှင်ကလည်း တွေ့လိုက်တိုင်း ကျွန်တော့်အကြောင်းမမေးဘဲ သူ့အကြောင်းသာ စိမ်းတော့သည်။ ကျွန်တော်လည်း ခေါင်းကိုက်လာသလို မိန်းမလည်း ခေါင်းကိုက်လာဟန် ရှိသည်။ ရင်းကို စွဲရှင်ရှင်းလိုက်ဟု ဖိအားပေးလာပါတော့သည်။ ကျွန်တော့်မှာ ဒီကောင် လာပေးသွား သည်ဟန်နှင့် အိတ်စိုက်သွားပေး လိုက်တော့မှ အခြေအနေတည်ငြိမ် သွားတော့သည်။ ရှင်ကိုယ်တိုင်လည်း မသုံးစု မိသားစုလည်း မသုံးရဘဲ ဒီလောက် ပိုက်ဆံတွေ အလတယဖြစ်ရပြီဟု မိန်းမညည်းတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိရသေးသည်။

အမှန်ဆိုလျှင် သူ့နာမည်ကို ကျွန်တော်ထံ ပေါင်နှံခဲ့ပြီးသည်၏ နောက်ပြန်လည်ရွေးချယ် ခြင်းမရှိနိုင်သော ထိုအပေါင်နှံ နာမည်သည် ပင် လစဉ်ထုတ်မဂ္ဂဇင်းများတွင် ကိုယ်ပိုင်နာမည်အဖြစ် အသုံးပြုနေသည်မှာ မမြင်ချင်အဆုံး ဖြစ်နေသည်။ မဂ္ဂဇင်းကို လှန်ကြည့်လိုက်လျှင် တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း (သူသည် နှစ်လမ်းမောင်းနေသောကြောင့်) မြင်ရတွေ့ရတိုင်း ကျွန်တော့်မှာသာ ခဏခဏ မီးလောင်ခြင်းကို ခံနေရတော့သည်။

ကျွန်တော် ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော ဘဝတစ်လျှောက်တွင် ဤအဖြစ်အပျက်မျိုးသည် တစ်ခု နှစ်ခု တည်းတော့ မဟုတ်ပါ။ နံပါတ်စဉ်ချပြီး ရေးပြလိုရသည့် အဖြစ်အပျက်ပေါင်းစုံထဲက သေးသေးလေးပဲလား။ အကြီးကြီးပဲလားတော့ မပြောတတ်တော့ပေ။ ကျွန်တော်တို့ဖြူ၏ စည်ပင်စေးထဲတွင် ဈေးရောင်းလာခဲ့သည်မှာ အပိုအလွန်ကြီးမဟုတ်သော်လည်း အဆင်ပြေခဲ့ပါသည်။ တစ်နေ့တွင် ရှမ်းပြည်မြောက်ပိုင်းက တောင်ပေါ်သားတစ်ယောက် ကျွန်တော်ထံ ရောက်လာပါသည်။ တောင်ပေါ်သားချင်းတွေမို့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် လွယ်ကူစွာပင် ရင်းနှီးသွားကြသည်။

ကျွန်တော်က မြို့ခံလိုဖြစ်နေသဖြင့် လိုအပ်သော အကူအညီများပေးရသည်။ သူ့ရောင်းချသော ပစ္စည်းများကို လိုက်စပ်ပေးရသည်။ ဆိုင်ခန်းလိုသဖြင့် ဆိုင်ခန်းငှားပေးရသည်။ အိမ်လိုချင်သဖြင့် အိမ်လိုက်ငှားပေးရသည်။ ကျွန်တော်ငှားပေးသည့်အိမ်ကို သူ ကြိုက်ပါ။ သို့သော် သူ့ရောင်းချမည့်ပစ္စည်း၏ ဈေးကွက်အခြေအနေကို ပြောပြလိုက်မှ သူ့လက်ခံသွားသည်။ သူ့ကြိုက်သဖြင့် ငှားပေးလိုက်ရသော ဆိုင်ခန်းတွင် ဟုတ်တိပတ်တိ ဈေးမရောင်းရချေ။ ကိုယ်ကူညီပေးလိုက်သည့် နေရာတွင် အလုပ်မဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။

ဈေးထဲတွင် ဆိုင်ခန်းတစ်ခန်း ရောင်းမည့်အကြောင်း ကျွန်တော် သတင်းရထားသည်။ ထိုဆိုင်ခန်း၏ အခြေအနေကို သွားကြည့်ရာ ဈေးကွက်ကျသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ကျွန်တော်က သူ့ကိုခေါ်ပြီး "ဗိုလ်ဆိုင်ကံ ဒီဆိုင်ခန်းရောင်းမှာ" ဟု ပြောပြရသည်။ ဗိုလ်ဆိုင်ကံက သိပ်

မကြိုက်ချေ။ ကျွန်တော်ကသာ လုပ်လေ့ထွက်။ ဈေးကွက်နှင့် ထိုဆိုင်ခန်းနံဘေးရှိ နှစ်ခန်းတွင်ဆိုင်ခန်းပါ ရောင်းနိုင်ချေရှိသဖြင့် ဝယ်သင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းရသည်။ ဤသို့ဖြင့် အရောင်းအဝယ် မြစ်သွားပါသည်။ သူ့ကောင်းချင်တော့ များမကြာမီ ထိုနှစ်ခန်းတွင်ဆိုင်ခန်းကိုပါ ဝယ်လိုက်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်ထိ ကျွန်တော်မှာ အခမဲ့ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ရသည်။ ဆိုင်းဘုတ်ကြီးကြီးချိတ်ဖို့၊ လိုဂို တံဆိပ်ထုပ်ပိုးမှုစနစ်ကြော်ငြာစသည်တို့ကို ပြောပြရသည်။ ထိုအကြောင်းအရာများကို သိထားသော်လည်း ငွေကြေး မပြည့်စုံမှုကြောင့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကမူ မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါ။ ထိုအထဲမှာတော့ မိန်းမက ဆိုရယ်လစ်ခေတ်ကပုံစံအတိုင်း မပြောင်းလဲချင်သူ ကရကင်ရာသီဖွားဆို သည်အစီအစဉ် ကဏန်းလိုဘေးတိုက်သွားတတ်သည်။ ဗိုလ်ဆိုင်ကံက ရည်ရွယ်ချက်ကြီးကြီးဖြင့် ရောက်လာခဲ့သူပင်။ ကျွန်တော် အကြံပြုချက်များကို နားထောင်ကာ ရန်ကုန်တက်ပြီး အဆင့်မြင့်ဆိုင်းဘုတ်၊ ကြေစက္ကူတံဆိပ်၊ ပလတ်စတစ်အိတ်ပေါ် ပုံနှိပ်သော တံဆိပ်များ လုပ်ချလာသည်။ ဘယ်သူမှ တောင်ပေါ်လိုက်ပြီး သွားကြည့်မှာမှ မဟုတ်တာဟု ပြောရင်း 'ကိုယ်ပိုင်ခြံထွက်' ဟု လှုပ်ချလိုက်သည်။

ဆိုင်ခန်းကျယ်၊ တံဆိပ်ကစားနှင့် နောက်ပိုင်းတွင် တော်တော်ရောင်းတောင်းလာတော့သည်။ သူ့ဇာတိဘက်က သယ်လာရသော ပစ္စည်းများကို ရန်ကုန်ပွဲရုံဈေးနီးနီး ရောင်းနိုင်သည်။ ပေါင်ပိုကလည်း တစ်အိတ်လျှင် ရှစ်ပိဿာလောက် ရလိုက်သေးသည်။ ရန်ကုန်ပွဲရုံသို့ မှာရသော ကျွန်တော်တို့က ပေါင်ပိုမရကြချေ။ အမှန်ကို ဆိုရလျှင် ကျွန်တော်ရောင်းသောကုန်ပစ္စည်းနှင့် သူ့ရောင်းသော ကုန်တို့မှာ

အတူတူပင် ဖြစ်သည်။ တစ်ခါ တစ်ရံတွင် ပင်လယ်ရေပဲ ဘယ်သူသောက်သောက်ဟု ဆိုတတ်ကြသော်လည်း ထိုပင်လယ်ရေသည် ကိုယ့်အတွက် အုန်းမှုတ်ခွက် တစ်ခွက်စာပင် မကျန်တတ်သည်ကို ကြံဖူးလိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်လို ဆိုင်သေးလေးကို မပြောနှင့်၊ မြို့ထဲရှိဆိုင်ကြီးများကိုပင် နောက်ကောက်ကျအောင် လုပ်မည်ဟု သူ့ကြိုးဝါးကြောင်းတော့ ပြန်ကြားလိုက်ရသည်။ သူ့အနီးအနားက ဆိုင်ခန်းဆုံးခန်းကတော့ ဆိုင်ခန်းရောင်းပြီး လစ်သွားကြပြီ။ အကြောင်းသိသူတွေက ကျွန်တော်ကို အပြစ်ဆိုကြသည်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်မှာလည်း ရွှေတိဂုံပုထိုးပုံရိပ်တော့သည်။ ယခင်နှစ်တွေက တစ်နှစ်လည်လှိုင် ချည်းနည်းပါးပါး လက်ကျန်ရိတ်သော်လည်း ဤနှစ်နှစ်အတွင်းတွင် ရွှေသုံးကျပ်သားရောင်းထည့်လိုက်ရသည်ကို မည်သူမျှ မသိပါ။ နောင်နှစ်တွေအတွက် မစဉ်းစားရဲအောင် ဖြစ်ရသည်။

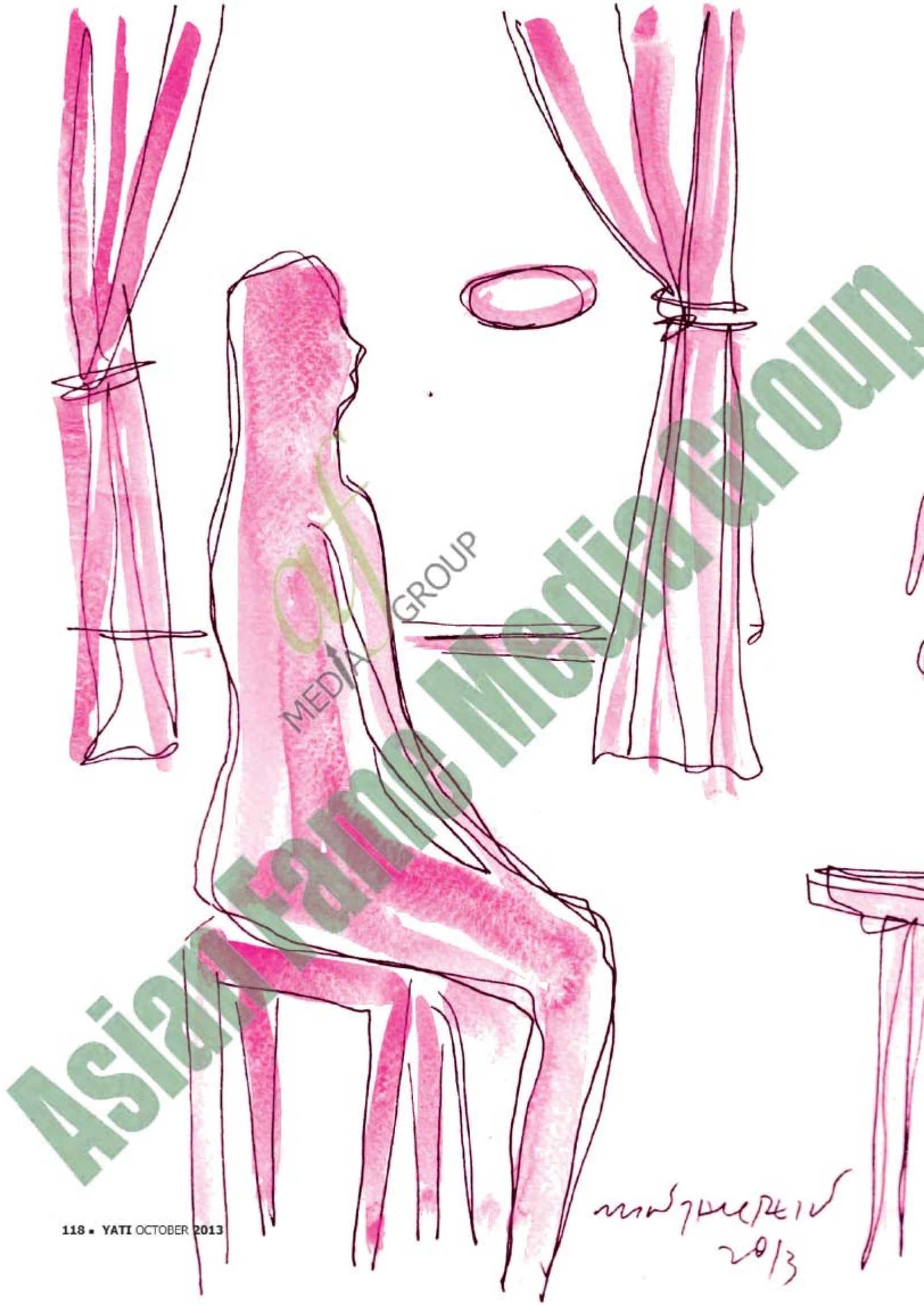
နောင်နှစ်တွေအတွက် ဆက်ပြီး မစဉ်းစားချင်တော့သော်လည်း ကျွန်တော်စဉ်းစားမိသည်က လူထုဦးလှ၏ ဘောလုံးပွဲအကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤဘောလုံးပွဲကို ခင်ဗျားလိုက်ကြည့်ကာ အက်ဖြစ်စေချင်ပါသည်။ ဒီပွဲမှာ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ဘယ်အသင်းဘက်မှာ ပါဝင်ကစားခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်က ဂိုးတွေ ဘယ်လိုသွင်းခဲ့တယ်ဆိုတာကို ရင်တမမနှင့် ခံစားနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မိပါသည်။ အဲဒီဘောလုံးပွဲရဲ့ရွှေခင်းထဲ ခင်ဗျားဝင်ရောက်ခဲ့ဖူးသည်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

တစ်ခါက ရွာတစ်ရွာတွင် ဘောလုံးအသင်းနှစ်သင်း ရှိသည်။ ထိုနှစ်သင်းမှာ 'အကန်း' FC နှင့် 'အရူး' FC အသင်းတို့ ဖြစ်သည်။

အကန်း FC ရဲ့ နည်းပြချုပ်က သူ့အသင်းသားများကို မှာရာတွင် ခြေထောက်နဲ့ ဘောလုံးတွေ ရင်ရှေ့ကိုသာ ရောက်အောင်ကန်၊ နောက်ကိုမရောက်စေနဲ့၊ မင်းတို့ကံကောင်းရင် ဂိုးဝင်မှာပေါ့ဗျာဟု ခြံဖြစ်သည်။ အရူး FC ရဲ့ နည်းပြချုပ်ကတော့ မင်းတို့ဂိုးပေါက်မြင်ရင် ဝင်အောင်သာ ကန်ထည့်လိုက်ပါပဲတဲ့။

ဒီလိုနဲ့ ဒီအသင်းနှစ်သင်း အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်ကြပါသည်။ ပရိသတ်များကို စပွန်ဆာအင်္ကျီများ ဝေငှခြင်းတော့ မရှိပေ။ အကန်းတွေဘက်က မမြင်မစမ်းနဲ့မို့ အချင်းချင်း ဝင်တိုက်လိုတိုက်၊ ခလုတ်တိုက်လိုတိုက်နဲ့ အလဲလဲအပြုပြု၊ ကိုယ့်လူသူလူမသိ မမြင်ရတော့ အခက်သား၊ ဒီကြားထဲ အရူးတွေဘက်ကချည်း ဂိုးဂိုးနဲ့ ထအော်ကြတော့ အကန်းတွေ စိတ်ဓာတ်ကျချင်နေပါပြီ။ သို့သော် အကန်းသတ္တိဖြင့် ပွဲပြီးသည်အထိ သူတို့ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးပွဲပြီးလို့ အရူးအနိုင်ကြေညာသည့်အခါ အကန်း FC ကလေးဂိုး ဂိုးမရှိဖြင့် နိုင်သွားပါသတဲ့။

ဒီကစားပွဲကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဘဝတွင် ကျွန်တော်တို့ ဘယ်အသင်းဘက်က ကိုယ်စားပြုပြီး ဝင်ရောက်ကစားဖူးကြသည်ကို ကိုယ့်ဗျာစီအင်္ကျီ ကိုယ်ငုံ့ကြည့်လျှင် သိနိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ ကစားသမားဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဂိုးပေါင်းမည်မျှ သွင်းခဲ့သည်ဆိုသည်ကို မမှတ်မိနိုင်တော့ပါ။ ကမ္ဘာ့ဘောလုံးအဖွဲ့ချုပ်တို့ရဲ့ အံ့ဆွဲထဲမှာ များ ထိုဂိုးမှတ်တမ်းတွေရှိနေနိုင်မည်လား ဆိုသည်ကိုလည်း မပြောတတ်တော့ပါ။ ဆလိုင်းဇွေ(မင်းတင်)

www.yatimedia.com
2013

ခြေခင်းပဏ္ဍိတ်သစ် ညီနောင်များ

ခိုင်စိုးပင်း

ဝတ္ထုတိုရှည်

အမေက နှစ်နှစ်ခန့်ကို ပါးပါးလေးဆိုးပြီး ဆံပင်ကိုဖြန့်ချလိုက်သည်။ ပြီးတော့ စုကိုတစ်ချက်ကြည့်ပြီး ပြုံးပြုံးသည်။ အမေက သိပ်လူတုတ်လို့ စုကပြောလိုက်သည်။ စုအမေသည် အသက်လေးဆယ်ငါးလို့ မထင်ရအောင် နုပျိုလှပနေသည်။ အပြန်ကျရင် ဦးညိုကို ခေါ်ခုံမယ်နော် သမီးလို့ အမေက ပြောသည်။ စုသည် အမေကိုပြုံးပြလိုက်သည်။ အမေဘာလုပ်လုပ် စုမှာ တားဆီးပိုင်ခွင့်မရှိ။ တားလည်းမတားချင်။ အမေ စိတ်မချမ်းသာဖြစ်မှာကို စိုးရိမ်လှသည်။ အမေက အနက်ရောင် ကျောက်နားကပ် ခပ်ကြီးကြီး တစ်ရံကို ဝတ်လိုက်သည်။ လေးငါးထပ်ပါသော သလင်းဆွဲကြိုးအနက်ရောင်သည် အမေလည်ပင်းဖွေးဖွေးကနေ အင်္ကျီနို့နှစ်ရောင် ငြောင်ပေါ်ခပ်လျှောလျှော သွယ်တန်းသွားသည်။ အမေသည် စုပေးကိုတစ်ချက် ဖျစ်ညှစ်ပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။

အမေသည် စကားကို လှအောင်ပြောတတ်သည်။ အမေဘာလုပ်လုပ် သူ့အကြောင်းပြချက်ကို ပြောလိုက်လျှင်ပဲ စုတို့က လက်ခံ

ရပြန်။ အမေတဝက် သမီးသိတဲ့ အတိုင်းပဲ ဘာမှမှ မရှိတော့တာ။ ဒီဟာလေးတစ်ခုနဲ့ ရှင်သန်ပါရစေလို့ အမေက ပြောသည်။ စုသည် ကျေနပ်သည် မကျေနပ်သည်မရှိဘဲ အမေပျော်နေရင် ပြီးတာပဲလို့ သဘောထားပြီး နေတတ်အောင် နေခဲ့သည်။ အိမ်မှာ ဦးညိုရောက်နေတဲ့ အချိန်တွေဆို စုက အခန်းထဲမှာ သီချင်းကို အကျယ်ဆုံးဖွင့်ပြီး နားကြပ်နှင့် နားထောင်ရင်ထောင်မဟုတ်ရင် လူရှင်းတဲ့တစ်နေရာရာ သွားပြီး စာထိုင်ဖတ်နေတတ်သည်။ အရင်တုန်းကတော့ ဆွေမျိုးအိမ်တွေ သွားလည်တတ်သေးသည်။ သို့သော် အဖေဘက်ဖြစ်ဖြစ် အမေဘက်ဖြစ်ဖြစ် ဆွေမျိုးမှန်သမျှက အမေအကြောင်းကိုချည်း မေးမြန်းဆွေးနွေးလုပ်နေကြတော့ စုအတွက် အဖော်သည် အင်လျားကန်စောင်းတို့၊ မယ်လမုဘုရားတို့ ဖြစ်လာကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတော့ သန်လျင်မှ နဂါးရံဘုရားရေကန်နားဖြစ်သည်။ စုသည် ဘုရားရိပ်မှာခိုပြီး ဘုရားမရှိခိုးဖြစ်သည်ကို အားနာလှသည်။ မငြိမ်းချမ်းသောစိတ်၏ နားခိုရာအဖြစ် ဘုရားကို အသုံးမချချင်လို့

ခွင့်လွတ်ပါဘုရားလို့ စိတ်ထဲမှ တောင်းပန်နေတတ်သည်။

စုသည် အဖေရှိစဉ်ကတော့ ဘုရားတရားအလုပ်ကို အထူး တလည် မဟုတ်သော်လည်း မွေးနေ့ မှာ ဘုရားဝတ်ပြုတာမျိုး၊ တစ်ခါ တလေ အဖေနဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်း လိုက်သွားပြီး ဆွမ်းကပ်တာမျိုးတော့ လုပ်ခဲ့သည်။ အဖေဆုံးတဲ့အချိန် တုန်းက စုက ဒုတိယနှစ်ပြေးခါစပဲ ရှိသေးသည်။ စီးပွားရေးအကြောင်း ဘာမှမရေရရာရာ သိသူမဟုတ်။ အမေတစ်ယောက်တည်း အိမ်စီးပွား ကို ဆက်လုပ်နေစဉ်မှာပဲ စက်ရုံ မီးလောင်သည်။ မီးလောင်နေရာကို ပြန်ရဖို့လုပ်ရင်း စုကို ကားတစ်စီး ရောင်းလိုက်ရသည်။ စက်ရုံနေရာက ပြန်မရခဲ့။ အမေသည် ခြံထဲမှာပဲ မုန့်ဖုတ် စက် တစ်ခု ထောင်ပြီး စားဝတ်နေရေးအတွက် ရွန်းကန်ရ သည်။ သို့သော် စီးပွားသည် အဖေရှိစဉ်ကလို တက်မလာတော့။ ဒီကြားထဲ အမေက ဦးညိုနဲ့ တွေ့ခဲ့ သည်။ ဝတ္ထုတွေထဲမှာ တစ်ခုပြီး တစ်ခု အဆင်မပြေ တောက်လျှောက် ဖြစ်တတ်တာမျိုးတွေ ပတ်ရရင် စုက အားရပါးရ ရယ်မောတတ်သည်။ ထိုသို့သော ဝတ္ထုများကို ထပ်တလဲလဲ ပြန်ဖတ်တတ်ပြီး ဇာတ်နာတွေပေါ့ လို့ တစ်ယောက်တည်း ရေရွတ်တတ် သည်။

စုကျောင်းပြီးတော့ အမေက စုကို စီးပွားရေးလုပ်စေချင်သည်။ စုသည် စာပေ၊ ဂီတတို့နှင့်သာ မွေ့လျော်နေတတ်ပြီး အလုပ်လုပ်ဖို့ စိတ်မဝင်စားလှ။ လောကမှာ ငွေက အရေးကြီးဆုံးပဲလို့ နားလည်ထား လျက်က ငွေကို ဆန့်ကျင်ချင်နေ သည်။ အမေဖေးသလောက်ကိုသာ သုံးတတ်ပြီး ဘာလိုတယ် ညာလို တယ်စသည်ဖြင့် ဗူဆာခြင်းမရှိလှ။ စု အများဆုံးသုံးတတ်တာကလည်း စာအုပ်ဝယ်တာ သိချင်းခွေဝယ်တာ၊ တစ်ပတ်တစ်ခါ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်သွား ပြီး ခေါင်းလျှော်ဓာတ်တာလောက်ပဲ ရှိသည်။ အဖေရှိစဉ်ကလည်း စုက ငွေအသုံးကြမ်းလှသူ မဟုတ်။ အမေက စုမျက်နှာငယ်မှာ စိုးလို့ဆို ပြီး ပိုက်ဆံတွေ ခဏခဏဖေးနေလျှင် စုက အားနာနေတတ်သည်။ ပိုက်ဆံ

တွေ လက်ထဲများများရှိနေချိန်ဆို စုက ပိုက်ဆံတွေကို စားပွဲပေါ်ပြန် ခင်းပြီး ထိုင်ကြည့်နေတတ်သည်။

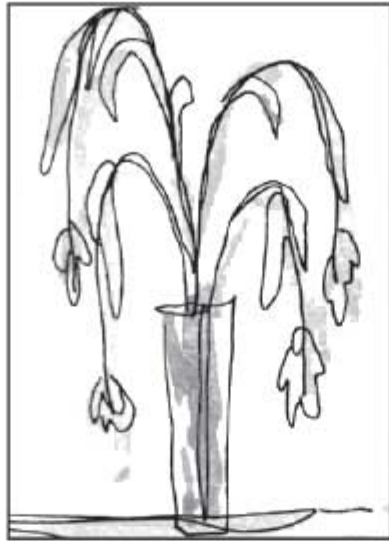
တစ်ခါတော့ စုက အမေခရီး သွားခါနီး ပိုက်ဆံလိုလားမေးတော့ ရှိသေးတယ်လို့ ညာပြောလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ပိုက်ဆံကုန်လာသောအခါ အပြင်မထွက်၊ စာအုပ်က အစ အသစ်မဝယ်၊ ခေါင်းကိုတောင် ဆိုင်မှာမလျှော်ဘဲ အခန်းထဲအောင်း နေသည်။ ငါနေတတ်သားပဲလို့ ကိုယ့်ဘာသာ ကျေနပ်မိမလို့ ပြစ် တော့မည့်ဆဲ ဝါဟာ အတုအယောင် ပိုက်ဆံပြတ်ခြင်ဆဲ အမေပြန်လာရင် ဖြင့်၊ အမေဆီဖုန်းလှမ်းဆက်ရင်ဖြင့် ပိုက်ဆံက ရောက်လာမှာပဲလို့ ပြန်တွေးမိပြီး ချက်စိတ်ဝင်ရသည်။ တကယ်တမ်း ငွေလုံးဝမရှိတော့ရင်၊ အမေက မဖော်နိုင်တော့ရင်၊ ဒါမှ မဟုတ် အမေမရှိတော့ရင် ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်နိုင်သလဲ ကိုယ့်ဘာသာ ဘာလုပ်မိမလဲဆိုတာကို စိတ်ဝင်စား လှသော်လည်း မတွေးရ။ တွေးမိ မလို့လဲဖြစ်တိုင်း အတင်းကြီး အာရုံ ပြောင်းပစ်ထုတ်သည်။ တစ်ဖန် အဲလောက်တောင် မစွန့်စားခဲ့တာကို လည်း ကိုယ့်ဘာသာမကျေနပ်လှ။ အမေက စုကို အားမလိုအားမရ ဖြစ်သော်လည်း မပြောမဆိုတတ်။ စုကိုယ်တိုင်ကလည်း စုဘာသာ အားမလိုအားမရ၊ အဓိက ကိုယ့် ဘာသာ ဘာလိုချင်မှန်းမသိတာကို မှန်းတီးလှသည်။ အမေက စု စာတို ပေစတွေ ရေးတတ်တာဖြင့်တော့ စာရေးချင်ရေး အမေစာအုပ်ထုတ် ပေးမယ်လို့ ဆိုလာသည်။

စုက စာရေးသူအဖြစ် ရပ်တည် ဖို့ကိုလည်း စိတ်မပါ စာဆိုတာ ကိုယ် ရေးချင်လို့ ရေးနေတာပဲ။ စာအုပ်ထုတ်စားဖို့မှ မဟုတ်တာလို့ ဆိုတတ်သည်။ စုသည် သူရေးသော စာများကို မဂ္ဂဇင်းသို့ပင် မပို့တတ်။ စာအသစ် ဖတ်စရာမရှိသောအခါ ကိုယ့်ဘာသာရေးပြီး ကိုယ့်ဘာသာ ဖတ်တတ်သည်။ ပြီးတော့ ကိုယ့် ဘာသာကိုယ်လည်း ဘယ်တုန်းကမှ စိတ်တိုင်းမကျ၊ စုက ဆင်းရဲသူ လူတန်းစားအကြောင်း ရေးသော အခါ စုဖန်တီးသော ဆင်းရဲသား ဇာတ်ကောင်များသည် အသက်မဝင်

လှ။ ဆင်းရဲလွန်းလို့ စားစရာနေစရာ မရှိသည့်ကြားမှ စာပေကို စိတ်ဝင် စားသူ ဖြစ်နေတတ်သည်။ တကယ် က အဲလောက်ထိ ဆင်းရဲသွားရင် စာပေကို စိတ်ဝင်စားရုံဖို့ အချိန် မရပါဘူးလို့ ပြန်တွေးမိပြီး တစ်ယောက်တလေတော့ ထူးထူး ခြားခြားရှိမှာပါလေလို့ တစ်ခါ ပြော တွေးရသည်။ အိမ်ထောင်ရေး အကြောင်း ရေးပြန်တော့လည်း ဖောက်ပြန်တာတွေပဲ ရေးနေမိ သည်။

စုက သူ့အိမ်တွင်းရေး အကြောင်း၊ သူ တကယ် ကြုံတွေ့နေ ရသော ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းကို တော့ တစ်စွန်းတစ်စမျှ မရေးတတ်။ မရေးဖူး။ စာရေးတတ်ခြင်း အတတ် ပညာနဲ့ ကိုယ်ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေကို အသုံးချလိုက်တာဟာ အဲဒီလူတွေကို စော်ကားတာပဲလို့ စုက ပြောတတ်သည်။ စုသည် ဦးညို နှင့် စကားဟဟမပြောဖူးသော်လည်း ဦးညိုအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စား ရှိတတ်သည်။ ဦးညိုမှာ အိမ်ထောင် သုံးခုရှိပြီး အမေသည် ဒုတိယလူသာ ဖြစ်သည်။ မိန်းမတွေကို ဘယ်လို အစွမ်းစာတွေနဲ့ ထိန်းချုပ်ထားပြီး မိန်းမတွေက ရော ဘယ်လို အကြောင်းတွေကြောင့် ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို သုံးယောက်ဝေမျှ နေကြသလဲဆိုတာ စုအတွေးနှင့်

- အမေဟာ**
- အိမ်ထောင်ရေးနဲ့**
- ပတ်သက်ရင် ဘယ်တော့မှ**
- ကံမကောင်းခဲ့ဘူး**
- သမီးရယ်။ သာယာနေတဲ့**
- အိမ်ထောင်**
- ကျပြန်တော့လည်း**
- သမီး အဖေက**

လိုက်မပိနိုင်ဖြစ်ရသည်။ စုသည် ဦးညီအကြောင်းကို ဇာတ်ကောင် လုပ်ရေးရင် ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက် က အတော်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း မည်မှန်းသိသော်လည်း စာထဲထည့် ရေးဖို့က အားနာပြန်သည်။ ထိုသို့ သော စိတ်မျိုးနှင့်ရေးသော စုစာတို သည် အများအပြားမှာ စိတ်ကူးပေါ် သက်သက်သာဖြစ်ပြီး ဘယ်သော အခါမျှ လက်တွေ့မဆန်တော့။ လူဆိုတာ သူထဲတွေ့ဆက်ဆံနေရတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းကို အနည်း အကျဉ်းတော့ ရေးမိမှာပဲလို့ သူများ တွေက ဆင်ခြေပေးသောအခါ စုက ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆန်တတ်သည်။ စုသည် အချစ်နှင့်ဝတ်သက်လျှင် လည်း သူများတကာလို မရေးတတ်။ လူတွေ ဟာ တစ်သက်မှာ တစ်ယောက်တည်းကို ချစ်ဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်လို့ စုယူဆသည်။ စုစာတိုမှ ဇာတ်ကောင်များသည် ကိုယ်ဘာသာ ခုတ်ခွဲတွေချည်း ဖြစ် နေတတ်သည်။

စုမှာ ပထမနှစ်လောက်က စုကို လိုက်နေသူတစ်ယောက် ရှိခဲ့ သည်။ ထိုသူကို စုကိုယ်တိုင်က ရင် ခုန်ဖူးသည်။ ထိုစဉ်ကတော့ စုရေးသော အချစ်ဝတ္ထုတို့သည် နူးညံ့ပီပြင်ဖူးသည်လို့ ထင်၏။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက် ကို နှစ်နှစ်ကာကာချစ်တယ်ဆိုတာမျိုး ကို ပုံပေါ်အောင် ရေးနိုင်ခဲ့သည်လို့ ယူဆရ၏။ ဒုတိယနှစ် နှစ်ဝက် လောက်မှာ စုချစ်သူက စားပွဲပေါ် ပြုတ်ကျသွားသော အသားဖတ်ကို

ကောက်စားတာ တွေ့ရသည်နှင့် အချစ်ဆိုသော အရာတို့သည်လည်း စုထံမှ လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားတော့ သည်။ ခင်ဗျားက လွတ်လပ်သလိုလို နဲ့ အတော်လေး ဘောင်များတဲ့ မိန်းမ၊ ခင်ဗျားမှာ ခင်ဗျားသတ်မှတ် ထားတဲ့ စည်းတွေ ရှိတယ်။ ကြည့် လိုက်ရင်တော့ ဘာမှဂရုမစိုက်သလို လိုနဲ့ ခင်ဗျားဂရုစိုက်ချင်တဲ့ဟာကျ နိုက်တယ်လို့ စုမိတ်ဆွေတစ်ယောက် က စုကို ဝေဖန်ဖူးသည်ကိုလည်း သတိရပြီး တစ်ညလုံးမအိပ်ဘဲ တစ်ယောက်တည်း ရယ်မောနေခဲ့ သည်။

အမေသည် စုကို အိမ်ထောင် ရေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး ချုပ်ချယ်ခြင်း မရှိ။ သမီးက လိမ္မာပြီးသား၊ သမီး ရွေးတဲ့လူဟာ အမေရှာတာထက် တောင် ပိုကောင်းမယ်လို့ အမေက ချီသည်။ စုကတော့ ကိုယ်အကြောင်း ကိုယ်သိလျက် အမေ ထိုသို့ပြောတိုင်း ရယ်လို့သာနေတတ်သည်။ စုသည် ရည်းစားအတည်တကျ မထားသော် လည်း စိတ်ဝင်စားသူများကို ဝမ်းတွဲ ကြည့်ဖူးသည်။ အချစ်ဆိုသော အရာသည် အင်္ဂလိပ်ဝကားကို အသေအချာပမပြောတတ် မှန်း သိသောအခါမှာလည်း ပျောက်ကွယ် သွားနိုင်ကြောင်း၊ နှလုံးသားအာဟာ ရတို့လို၊ ငါ့မိနဲ့ခဲကို ဘယ်သူနေရာ ရွှေ့သလဲလို့မျိုး လူပြိုန်းကြိုက်စာပေ များ ဖတ်တတ်မှန်းသိသောအခါမှာ လည်း ပျောက်ကွယ်သွားနိုင် ကြောင်း၊ နိုင်ငံရေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး တစ်ဖက်သတ်အမြင်ရှိလျှင်လည်း ပျောက်ကွယ်နိုင်ကြောင်း အစစစား သောအခါ လျှာအရင်ထွက်လာတတ် သော အကျင့်ရှိလျှင်လည်း ပျောက် ကွယ်သွားတတ်ကြောင်း၊ နေ့ရာသီ မှာ အေးထွက်များပြီး ခြင်ကိုက်ခံရလို့ အဖုအပိမ့်များ ထွက်လာတတ်သော အခါမှာလည်း ပျောက်ကွယ်သွား တတ်ကြောင်း၊ အိပ်နေရင်း ဟောက် တတ်မှန်းသိလျှင်လည်း ပျောက် ကွယ်သွားတတ်ကြောင်း စသည်တို့ ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။

အမေ အဖေကို ချစ်ခဲ့သလားလို့ စုကမေးသည်။ အမေက “သိပ်ချစ် တာပေါ့။ အဖေဘဝမှာ တစ်သက်လုံး မပုလို့ပရပေမယ့် ချစ်သူပေါ့” လို့

အမေက မဆိုင်းမတွဲ ပြောသည်ကို စုက နည်းနည်းမှမယုံ။ ဒီလိုဖြေပု ဖြစ်မှာပဲလို့သာ နားလည်ပေးလိုက် သည်။ လူတိုင်း ဒီလိုပဲဖြေကြမှာပဲ မဟုတ်လား။ ဝါဖြင့် ဦးညီကိုရော အမေချစ်လားလို့ စုက ထပ်မေး သည်။ အမေသည် စုကိုကြည့်ပြီး ပြုံးသည်။ ပြုံးတော့ ချက်ချင်းမျက်နှာ ညှိုးကျသွားသည်။ အမေ့ရဲ့အထီး ကျန်မှုကို ဦးညီက ပြည့်ဆည်းပေး တယ်လေ။ ချစ်တယ်လို့ပဲ ပြောရမှာ ပေါ့လို့ ပြောသည်။ စုက ထိုအဖြေကို တော့ သဘောကျသည်။ လူထစ်ဦး တစ်ယောက်ကို ချစ်တယ်ဆိုတာ ကိုယ်တော့ကို ပြည့်ဆည်းချင်လို့ပဲလို့ စုက လက်ခံသည်။ အမေကို အထင် မလွဲပါနဲ့ သမီးရယ်။ သမီးအဖေကို အမေက မချစ်ခဲ့လို့ ဦးညီနဲ့တွဲရတာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ အမေက ဆက်ပြော နေသည်။ အမေသည် ရုတ်တရက် ချက်ချည်မိပါလော့သည်။ စုသည် အမေ့အကြောင်းသိသူပီပီ အမေ မြှောလိုရာ ဆက်ပြောခွင့်ရစေဖို့ ငြိမ်နေပေးလိုက်သည်။

အမေဘဝမှာ သမီးတစ်မျက် နှာကိုကြည့်ပြီး ဘာကြောင့်မနေနိုင် ရမှာလဲလို့ သမီးက ထင်ကောင်း ထင်မယ်။ အမေဟာ ဦးညီနဲ့တွေ့ တော့ ဦးညီအကြောင်းတွေကို သိသိ ကြီးနဲ့ ဒီအခြေအနေဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ အမေဟာ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ပတ် သက်ရင် ဘယ်တော့မှ ကံမကောင်း ခဲ့ဘူး သမီးရယ်။ သာယာနေတဲ့ အိမ်ထောင်ကျပြန်တော့လည်း သမီး အဖေက အရွယ်မတိုင်ခင် ဆုံးပါခဲ့ ရတယ်။ အမေသည် ပြောပြောဆိုဆို နှင့် ငိုနေတော့သည်။ စုသည် ထုံးစံ အတိုင်း အမေပြောသမျှကို အမေ့ လက်ကိုင်ပြီး နားထောင် ပေးနေ သည်။ အမေသာ ဝတ္ထုရေးရင် အောင်မြင်မှာပဲလို့ စုက တွေးနေ သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်က အမေ့ကို ဘယ်လိုတွေ့ပြောဆိုနေကြလဲ ဆို တာ အမေသိပါတယ်။ အမေဘက် မှာ သမီးလေးရွှီနေသေးတာ တစ်ခု နဲ့ပဲ အမေက ဖြေနေရတာပါ။ အမေ့ကို နားလည်ပေးတာ ကျေးဇူး တင်ပါတယ် သမီးရယ်လို့ အမေက ဆက်ပြောသည်။ စုသည် အမေ့ကို အမှန်တကယ် နားလည်ပေးနိုင်

မေးနိုင် ကိုယ့်ဘာသာ သေချာမည်။ သို့သော် သမီးနားလည်ပါတယ် အမေရယ်လို့ မကြာခဏပြောတတ် သည်။

စုရေးသောစာတို့သည် ဘဝကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်မျိုးစုံဖြင့် ပြည့် နေတတ်သည်။ ထိုအဓိပ္ပာယ်တို့ သည် အများတကာ ရေးတတ်ကြ သည်နှင့်တော့ မတူချေ။ စုက လူသဘော လူသဘာဝဟု ထင်သည် များကို လူအများစုက လူမဆန် သော စိတ်ထားများဟု သတ်မှတ် ကြသည်။ စုက ဖြစ်နေကြတွေ့ပဲဟု ယူဆခွင့် လွတ်သည် များကို လူအများက စိတ်ဓာတ်ပျက်ပြားမှု ဟု ဆိုကြသည်။ စုက ချစ်သူတစ်ဦး အဖြစ် ပေါင်းဖက်ဖို့ လက်မခံနိုင် သော အချက်များကိုတော့ အများ က အသေးအမွှားဟု အရေးမထား ကြပြန်။ စုဘက်က မှန်မှန်ကန်ကန် ဆက်ဆံလေ လူမှုဆက်ဆံရေး မတတ်သူလို့ သတ်မှတ်ခံရလေဖြစ် လာသည်။ စုက အမေ့သေးမှာ ရပ်တည်ပေးနေခြင်းကပင် အများ အမြင်မှာ အဆိပ်ပင်ရေလောင်းခြင်း ဖြစ်နေတော့သည်။ စုသည် လူများ နှင့် ဝေးကွာလာသည်။

တစ်ပင်လဲလို့ တစ်ပင်ထုတာကို အပြစ်မပြောလိုပါဘူး။ ဒီလိုလူမျိုး နဲ့မှ ဖြစ်ရတာကို နားမလည်နိုင် တာပါ။ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် သင့်တော်တဲ့လူဆိုရင် ဦးလေးတို့ ကတောင် တင့်တောင့်တင့်တယ် ဖြစ်အောင် စီစဉ်ပေးမှာပါလို့ စုဦးလေးက ပြောသည်။ စုသည် ဦးလေးပြောသမျှကို ခေါင်းငုံ့နား ထောင်နေရသည်။ နောက်ထပ် လည်း တစ်ယောက်ထပ်ယူထယ်ဆို တာက ဘယ်လိုမှ ခွင့်မလွှတ်နိုင် တာဘဲလို့ ဦးလေးက ဆက်ပြော သည်။ စုသည် ဦးညီနှင့်ပတ်သက် ပြီး ဆုံးသည် ကောင်းသည်ကို ဘယ်တော့မှဝေဖန်လေ့မရှိ။

အမေ့အပေါ်ကြင်ကြင်နာနာ ဆက်ဆံတာကိုတော့ တွေးဖူးတင် သည်။ သူ့ဘာသာ ဘာပဲဖြစ်နေနေ အမေကကျေနပ်နေဖို့က အဓိက မဟုတ်လားလို့တွေးသည်။ အမေ ကိုယ်တိုင်က မကျေနပ်ဘူးဆိုရင် တော့ စုကလည်း လက်ခံနိုင်စရာမရှိ။

ပါကလည်း စုကအမေ့နဲ့ ပတ်သက် နေလို့၊ ပြီးတော့ အမေက ဦးညီနဲ့ ပတ်သက်နေလို့ဖြစ်သည်။ ဦးညီက စုတို့နှင့် လုံးဝပတ်သက်သူမဟုတ် ဘူးဆိုရင်တော့ သူ့ဘာသာယူနိုင်လို့ က မိန်းမသုံးယောက် မကလို့ ဆယ့်ငါးယောက်ပဲယူယူ ဘာမှကဲ့ရဲ့ စရာမရှိလို့ဖြစ်သည်။ စုရဲ့သဘော ထားကို တစ်မျိုးလုံးတစ်ဆွဲလုံးက သိလျှင် စုကိုမကျေနပ်ဖြစ်ကြလိမ့် ဦးမည်။

လူဆိုရင် လူကျင့်ဝတ်တွေကို လိုက်နာရမယ်။ လူကျင့်ဝတ်ကို ဖောက်ဖျက်တာဟာ လူမဟုတ်တာပဲ လူမဆန်တာပဲလို့ ဦးလေးက ပြော သည်။ စုသည် လူကျင့်ဝတ်ဆိုသည် ကို အကျယ်တဝင့်တွေးနေသည်။ လူတွေဖြစ်ပျက်နေသမျှဟာ လူပီသ တာပဲလို့ စုကထင်သည်။ ကိုယ့်အနေ နဲ့ဆို လက်ထပ်ဖို့လက်မခံနိုင်တာနဲ့၊ ကိုယ်နဲ့မသင့်တော်တာနဲ့၊ ကိုယ် မကြိုက်တဲ့ အချက်တွေ ရှိတာနဲ့ လူတစ်ယောက်ကို လူမပီသတာလို့ ပြောတတ်တာကလည်း လူသဘာဝ လားလို့တွေးပြီး ထိတ်လန့်ရသည်။ လူအများက လက်မခံနိုင်တာနဲ့ပဲ လူတစ်ယောက်ဟာ လူအဖြစ်က လျော့နည်းသွားရတယ်လို့ စုက မထင်။ လျော့ဆင်းတယ်ဆိုတဲ့စကား ကိုတောင် တကယ်တော့ မသုံးသင့် လို့တွေးသည်။ ဟိုလူနဲ့ဖြစ် ဒီလူနဲ့ဖြစ် သစ္စာဆိုတာ လုံးလုံးမရှိတာက တိရစ္ဆာန်နဲ့ ဘာခြားသေးလို့လဲလို့ ဦးလေးကဆက် ပြောနေသည်။ လူနဲ့ တိရစ္ဆာန်ဟာ ဒီဝတ္ထုစည်းမှုအရ ခွဲခြားထားတာ မဟုတ်ဘူးလားလို့ စုကပြန်မေးချင်နေသည်။ သမီး အနေနဲ့ဆက်နေရင် သမီးပါပျက်စီး မှာ ဖိုးရတယ်။ တယ့်နယ် အိမ်မှာ သမီးပျိုလေးကိုထားပြီး ဟိုကောင် လာလာနေတာကို သဘောမကျဘူး။ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ဦးလေးတို့ပါ လူပြော သူပြောလွတ်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဦးလေးက ပြောသည်။

စုသည် အမေပြန်လာတော့ ဦးလေးပြောခဲ့တာတွေကို ဘာမှ ပြန်မပြော။ သို့သော် ဦးလေးက အမေ့ကို ဖုန်းဆက်ထားပုံရသည်။ သမီးလေးလည်း အမေ့ကြောင့် ပျက်နာငယ်ရပါပြီလို့ ပြောပြီး

ငိုသည်။ အမေက စုသည်ဦးညီကို သဘောမကျတဲ့အတွက် အိမ်မှာ မနေချင်လို့ထင်နေပုံရသည်။ စုက အမေ့ကို နှစ်သိမ့်ဖို့စကားရှာမရ။ အမေထင်နေတာတွေ တစ်ခုမှ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောချင်လှသော် လည်း ပြောမထွက်ပြန်။ သမီးစိတ်ထဲ မှာ အမေ့ကို နာကြည်းနေလားဟင် လို့ အမေက မေးသည်။ စုက မဟုတ်ဘူးလို့ဖြေသည်။ အမေက စုအားနာ၍ ညာပြောသည်လို့ပဲ ထင်နေတော့သည်။ ဦးညီကို အိမ် မလာစေချင်ဘူးဆိုလည်း မလာခိုင်း တော့ပါဘူးသမီးရယ် သမီးလေးအိမ် က ထွက်မသွားပါနဲ့လို့ အမေက ပြောသည်။ စုသည် အမေ့ကိုလည်း ဘာစကားမှ မပြောချင်တော့။ တစ်လောကလုံးကို စိတ်ကုန်လှ၏။

စုသည် ထိုတစ်ညနေထီး တန်းပေါ်မှာ လျှောက်သွားပစ်သည်။ ခြေထောက်တွေ နာကျင်တိုက်ခဲ လာသည်အထိ မရပ်မနားလျှောက် သည်။ စုလက်ထဲမှာ ဘာစာအုပ်မှ လည်း ပါမလာခဲ့။ ဝိုက်ဆဲလည်း အနည်းအကျဉ်းသာပါသည်။ ဒီလို အခြေအနေတွေဟာ ဝတ္တုတွေထဲမှာ တော့ ပိန်းကလေးထပ်ယောက်ကို လမ်းမှားရောက်သွားစေတဲ့ အခြေ အနေပေါ့လို့တွေးပြီး ပြုံးသည်။ လမ်းမှားလမ်းမှန်ဆိုတာတွေကို တွေးပြီးရယ်သည်။ စုသည် ဝါးတန်း လမ်းကမ်းနားမှာ သွားထိုင်ပြီး ဆေးလိပ်သောက်နေသည်။ စုက ဆေးလိပ်သောက်တတ်သူ မဟုတ်။ စိတ်ကူးပေါက်လာလို့ ထသောက် ကြည့်တာဖြစ်သည်။ သူများတွေလို သောက်ခါစ ချောင်းဆိုတာ မွန်တာ ဘာမှမဖြစ်ဘဲ ဆေးလိပ်ကို ကျတု နနသောက်တတ်လို့နေတာကို ကိုယ့် ဘာသာ အံ့ဩရသည်။ တစ်ဖက် တမ်းက မီးရောင်ကို မှိန်ပျံ့ပျံ့သာ မြင်ရသည်။ ဆိပ်ကမ်းမှာ သဘော တချို့တလေ ရပ်ထားသည်။ စုက သဘောများကိုကြည့်ပြီး ခရီးဝေးကြီး သွားလိုစိတ်ဖြစ်နေမိသည်။ လူသူ လေးပါးမရှိရာအရပ်ကို သွားချင်လှ သည်။ ပျင်းစရာတော့ ကောင်းမှာပဲ လို့လည်း တွေးသည်။ လူလောကဟာ လူမျိုးစုံရှိနေလို့ပဲ ပျင်းစရာမကောင်း တာလို့ စုထင်သည်။ လူတွေဟာ

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သဘော သဘာဝအားဖြင့် အကုန်တူနေကြ ရင် ကမ္ဘာကြီးဟာ ခြောက်ကပ်နေမှာ ပဲလို့ စုက တွေးသည်။

စုသည် ကမ်းနားကအပြန်မှာ အလျှိုလျှိုခေါင်းချင်းဆိုင်နေသော နှင်းရှုပ်နေသော စုံတွဲများကိုကြည့်ပြီး လူဆိုတာ မိတ်လိုက်သတ္တဝါပဲလို့ တောက်ချက်ချသည်။ ဆန့်ကျင် ဘက်လိုင်ရဲ့ အထိ အတွေ့ဟာ လူတိုင်းအတွက် လိုအပ်တယ်။ ဒါဟာ တစ်ယောက်တည်းရဲ့ အထိ အတွေ့ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ်၊ အများ လည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ်။ ဒါကို ဘာလို့များ ဖုံးကွယ်နေကြတာလဲလို့ စုက မကျေနပ်။ စုဘေးမှ ဖြတ်သွား သော ဆိုက်ကားသမားတစ်ယောက် က စုကို တစ်ယောက်တည်းလားလို့ မကြားတကြား လှမ်းမေးသည်။ စုသည် လူအဆင့်အတန်းဆိုတာကို ရွတ်တရက် တွေးမိသွားသော ကိုယ့် ဘာသာ စက်ဆုပ်ရသည်။ မိတ် လိုက်တာမှာ ဘာအဆင့်အတန်းမှ မလိုဘူးမဟုတ်လား၊ ဖြစ်ချင်လို့နဲ့ ဖြစ်ချင်သလို စိတ်ဖြေလိုက်ဖို့ သိပ် လွယ်တာမဟုတ်ဘူး။ တစ်ဖန် လူတစ်ယောက်ဟာ အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဟာ ပညာ အဆင့်အတန်း စာပေအနုပညာကို လိုက်စားတာနဲ့ လိင်ဆက်ဆံခြင်းမှာ လည်း ကွဲပြားနိုင်တယ်မဟုတ်လား။ ဒီတော့ ဖြစ်ချင်တဲ့လူနဲ့ ဖြစ်ချင်သလို ဆိုတာမျိုးက တကယ်ရော စိတ်ဖြေ ရာ ရောက်ပါ့မလားလို့ ဆက်တွေး ပြန်သည်။

စု အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ဆယ့် နှစ်နှာရီကျော်နေပြီ။ အမေက မကိပ်ဘဲ ထိုင်စောင့်နေတာ တွေ့ရ သည်။ စုသည် အမေ့ကို ပြုံးပြလိုက် သည်။ အမေက စုကိုမြင်သည်နှင့် ငိုတော့သည်။ သမီးဟာ တကယ်ပဲ အမေ့ကို မုန်းနေပြီလားလို့မေးသည်။ စုက မဟုတ်ကြောင်း အထပ်ထပ် ပြောသည်။ စုသည် အမေ့ကို မမုန်း ချေ။ သို့သော် စုက အမေ့ကိုနား လည်သော ပုံစံသည် အမေက စုကို နားလည်စေချင်သော ပုံစံနှင့် ထပ်တူကျမကျမသိ။ အမေ ဦးညီနဲ့ ကွဲလိုက်ရမှာလားလို့ အမေက မေးသည်။ အမေ့စိတ်ထဲက မကြိုက်

တော့တဲ့ တစ်နေ့ကျရင်တော့ ကွဲချင် ကွဲပါ။ သမီးကြောင့်ဖြစ်ဖြစ်၊ ပတ်ဝန်း ကျင်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် ကွဲစရာမလိုပါ ဘူးလို့ စုက ပြောလိုက်သည်။ ဒါဆိုရင် အမေက ဘယ်လိုလုပ် တရားပါ့မလဲလို့ အမေက ပြန်မေး သည်။ လူတစ်ယောက်ကို အမေ့စိတ် ထဲက လက်ခံနိုင်သေးရင် ဆက်တွဲ ပါ။ လက်မခံနိုင်တော့ဘူးဆိုရင်တော့ ဘာကိုမှ ထောက်ထားနေစရာ မလိုပါဘူး။ ဦးညီကို မနှစ်သက်တော့ လို့ ဦးညီနဲ့ကွဲလည်း နောက်တစ် ယောက် သဘောကျတဲ့လူတွေ့လာ ရင် အမေ လက်ခံနိုင်ပါတယ်။ ဘဝ မှာ လူတွေဟာ ကိုယ့်စိတ်ရှင်သန် နေဖို့အတွက်ပဲ ဦးစားပေးသင့်တယ် လို့ စုက ပြောလိုက်သည်။ စုသည် စုတို့ ငေးကြောင်ကြည့်နေသော အမေ့ကို ထားပြီး အခန်းထဲဝင် တံခါးပိတ်လိုက်သည်။

စုသည် ရေချိုးခန်းထဲမှာ ရေခန်းနှင့်စိမ်နေရင်းက မိန်းမ တစ်ဦးအတွက် လုပ်ငိုခွင့်နည်းမှုကို တွေးနေသည်။ အမေဟာ ငွေရယ်၊ ဝုတ်ရယ်လို့ ထာမှ ခြေခြေဖြစ်ဖြစ် မရှိဘဲ ဦးညီတို့ ဘာကြောင့်ပြေတ်နိုင် ဖြစ်နေရသလဲဆိုတာ အနည်းငယ် တွေးလိုရတာသည်။ စုက စုနားလည် ကြောင်းကို အမေ့ကို ပြောပြချင်လှ သည်။ ဘောင်တွေ စည်းတွေဆိုတာ တွေ့၊ မိဘနဲ့ သားသမီးအကြား ပြောသင့်မပြောသင့်ဆိုတာတွေကို မုန်းတီးနေမိသည်။

လူတွေဟာ ဘယ်သူနဲ့ဘယ်သူ မှ သွေးသားတော်စပ်မှုမရှိဘူးဆိုရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲလို့ စုတွေးနေမိ သည်။ လူတွေ အကုန် လုံးဟာ လမုသီးထဲက ထွက်လာတာဆို လောကကြီးဟာ ဒီထက်ပိုသာယာ မယ်လို့လည်း တွေးမိသေးသည်။ ဒီလိုသာဆို လက်ထပ်တယ်ဆိုတာ တွေဟာလည်း အတူတူနေချင်ခြင်း ဆိုတာတစ်ခုကလွဲရင် ဘာမှမရှိ တော့ဘူး။ မလိုတော့တဲ့အခါမှာ ကွာရှင်းလိုက်ရုံပဲ မဟုတ်လား။ လက်ထပ်တယ်ဆိုတာတောင် ရှိချင် မှ ရှိတော့မှာပါလေလို့ စိတ်ကူးကာ ပျော်နေတော့ သည်။ စုသည် လက်ဖျားလေးတွေ တွန့်လာသည်ထိ ရေထဲမှာ စိမ်နေသည်။

သမီးချစ်ခင်တဲ့လူရှိရင် လက် ထပ်ပါ။ အမေခွင့်ပေးပါတယ်လို့ အမေကပြောလာသည်။ စုလျှောက် လျှောက် သွားနေပြီး ညနက်မှ ပြန်လာတတ်တာကို ရည်စားရှိလို့လို့ အမေက ထင်နေပုံရသည်။ စုသည် လက်ထပ်ခြင်းတစ်ခု သူ့အတွက် မလိုအပ်ကြောင်း၊ လက်ထပ်ခြင်း အပေါ်မှာ အယုံအကြည်မရှိကြောင်း ကို အမေနားလည်အောင် ဘယ်လို ဘယ်နည်းဖြင့် ရှင်းပြရမည်မသိ ဖြစ်နေသည်။ သမီးလည်း အရွယ် ရောက်ပြီ။ ဘယ်လိုလူကိုပင် သမီး ရွေးချယ်ပါစေ အမေမကန့်ကွတ်ဘူး လို့ ဆိုလာသည်။ စုက စုမှာ လက် ထပ်ဖို့ရည်ရွယ်ထားသူ မရှိဘူးလို့ ပြောလိုက်သည်။ အမေက အံ့ဩ ဟန်ပြုသည်။ ဒါဆို အမေကပဲ ထင်တော်သူထဲက ရွေးချယ်ပေးရမှာ လားလို့ မေးလာသည်။ စုသည် အမေ ပေးစားသူနှင့် ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် လက်ထပ်ပစ်ဖို့ စဉ်းစားကြည့်သည်။ တစ်ဖန် စုကိုယ်တိုင် သတ်မှတ်ထား သော ဘောင်တွေကို စုက ဖောက် ဖျက်နိုင်မှာ မဟုတ်တာလည်း သိနေ ပြန်သည်။ လက်ထပ်တယ်ဆိုတာ သိပ်လွယ်တယ်။ လူတစ်ယောက်နဲ့ တစ်သက်လုံး တူတူနေဖို့ကျတော့ သမီးအတွက် ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင် မသိ ဘူး။ မနေနိုင်တော့တဲ့အခါ အဲဒီလူ ကို အနားက အလွယ်တကူခွာမရမှာ သမီးကြောက်တယ်။ ပြီးတော့ အိမ်ထောင်တာဝန်ဆိုတာတွေကို သမီး မထိန်းသိမ်းနိုင်ဘူး။ ငွေလည်း မရှာနိုင်ဘူးလို့ စုက ပြောလိုက်သည်။ အမေသည် စုစကားအဆုံးမှာ ရင်ဘတ်ကို လက်နှင့်ဖိလိုက်သည်။

စုသည် အဝတ်အစားအနည်း ငယ်နှင့် ပိုက်ဆံတော်တော်များများ ယူပြီး သင်္ဘောတစ်စီးပေါ် တက်လာ ခဲ့သည်။ လက်မှတ်ဝယ်တုန်းက သင်္ဘောက ပုသိမ်ကို သွားမည့် သင်္ဘောမှန်းသိခဲ့ရသည်။ ယူထား သော အိမ်ခန်းထဲ ဝင်လိုက်ပြီးမှ သင်္ဘောပေါ်မှ ပြန်ဆင်းခဲ့ပြန်သည်။ သည်လိုမျိုးက ပြီးစလွယ်နိုင်တယ် မဟုတ်လား၊ ညလေညင်းသည် စုဆံပင်များကြားမှ ခပ်သော့သော့ ဖြတ်တိုက်သွားသည်။

နိုင်စိုးလင်း

ခင်မသစ်ပြုပြီး၊ ဝေဒီအောင်
ဝတ္ထုတိုသုံးယောက်

မြန်မာစာပေလောကတွင်းမှ ကလောင်ထက်သော အမျိုးသမီးစာရေးဆရာသုံးဦး၏ ဝတ္ထုများကို စုပေါင်းကာ ထုတ်ဝေလိုက်သော စာအုပ်ဖြစ်သည်။ မေမေခင်မေသစ်၊ ညီမလေးဖြူဖြူ နှင့် အတူ ဆရာမစုမိအောင်၏ ကလောင်စုတ်တံမှ ဟန်ချက်ညီညီ ပေါင်းစပ်ထွက်ပေါ်လာသော စာအုပ်လည်း ဖြစ်သည်။ ဤအချက်က ဤစာအုပ်၏ အဓိက ထူးခြားချက်ပင်ဖြစ်နေသည်။ စာ၏ ရသကို ပံ့ပိုးမည့် သရုပ်ဖော်ပန်းချီများကို ဆရာမင်းသူဇိန်၊ ညီညီဝင်းနိုင် နှင့် Nenad Vuckovic (Serbian artist) တို့ကရေးဆွဲပြီး မျက်နှာဖုံးပန်းချီကိုမူ ဆရာညီညီဝင်းနိုင်က ရေးဆွဲပေးထားသည်။ ကောက်ကြောင်း ပန်းချီကမူ ဆရာမ ညိုပြာပိုင်၏ လက်ရာဖြစ်သည်။ တစ်မိုးအောက်တွင် မိသားစုဝင်အဖြစ် နှစ်ရှည်လများ သက်ဝင်ရှင်သန်ခဲ့ကြသည့် သားအမိတစ်ဖြစ်လဲ စာရေးဆရာမသုံးဦး၏ စာပေလက်စွမ်းကို နှစ်လိုဖွယ် ခံစားကြရမည် ဖြစ်သည်။ ဤစာအုပ်ကို ခရမ်းပြာစာပေမှ တန်ဖိုး ၂၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ထုတ်ဝေလိုက်ပြီဖြစ်သည်။

လူလူလက်
မွေးကင်းစပ်ညာဉ်တစ်ကောင်နှင့်
အတူနေထိုင်ခြင်း

ရုန်းကန်ခြင်း၏ အနှစ်သာရကို ရှာဖွေနေသူ ရှင်သန်ကျန်ရစ်ဖို့ အသက် ၆၀ကို တန်ဖိုးထားဆင်ခြင်ရန် ကြိုးစားခဲ့သူ၊ လောကသစ်ကို ဖောက်ထွက်ရန် ပူတာအိုမှ ရန်ကုန်လေဆိပ်သို့ နေ့တွင်းချင်းရောက်ရှိလာသူ၊ ကဗျာဆရာ လူလူလက်၏ ကဗျာစုစည်းမှုဖြစ်သည်။ ကဗျာ ၁၈ ပုဒ်ကို အထူးပြုလုပ်ချက် ၁ မှ ၆ အထိ အခန်းများခွဲ၍ ပုံဖော်ထားသည်။ မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းပန်းချီများကို ဖူးသစ်စ (၈) နှစ်သမီးလေး နှင်းထက်တာရာက ရေးဆွဲပေးထားကာ ဒီဇိုင်း D-SARR က စာအုပ်ပြင်ဆင်ပေးထားသည်။ တန်ဖိုး ကျပ် ၂၀၀၀ ဖြစ်သည်။

ဦးဘုန်း(ဓာတု)မန္တလေး
သတ္တိရှိတဲ့ မြက်ပင်များ

တွေးစရာဒဿနတစ်စုံစွက်သော တက်ကျမ်းများကို ရေးသားလေ့ရှိသော ဆရာ ဦးဘုန်း(ဓာတု)မန္တလေး၏ အတွေးရသစာများ စုစည်းထားသည့် စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ကြက်ရိုးဒဿနအလွန်တွင် ဦးဘုန်း(ဓာတု)မန္တလေးနှင့် လင်းလွန်းခင် စာပေတို့ ထပ်ပုံတွေ့ဆုံကြသော ဆုံမှတ်လည်းဖြစ်သည်။ ဓာတုဗေဒဆရာတစ်ဦးအဖြစ် ကျောင်းသားလူငယ်များကို သုတများမျှဝေသည့်ဟန်ဖြင့် ရေးသားထားသည်။ မြန်မာ့ရေမြေနှင့် ကမ္ဘာတစ်လွှားတွင် နိုင်ငံရေးသမိုင်း၊ စာပေသမိုင်းများ၌ မှတ်တမ်းဝင်ခဲ့သော အထင်ကရ ပုဂ္ဂိုလ်များ အကြောင်းဖြစ်ပြီး အမှတ်တရ နေ့စွဲများအလိုက်၊ အကြောင်းအရာအလိုက် ပြန်လည် ဝေမျှထားခြင်း ဖြစ်သည်။ စုစုပေါင်း ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂ ဦး အကြောင်းတို့ ပါဝင်သည်။ တန်ဖိုးမှာ ၂၀၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

မာမာဒား

ပြောပြစရာတွေလည်းတစ်ပုံကြီး

မြန်မာသံအဆိုတော် မာမာအေး၏ တစ်ချိန် က အောင်မြင်ကျော်ကြားခဲ့ဖူးသော အသံလွှင့်ကဏ္ဍအစီအစဉ်ကို ပြန်လည် ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေထားသော ဒုတိယပိုင်းဖြစ်သည်။ အပိုင်း ၄၁ မှ ၁၀၀ အထိပါဝင်သည်။ BBC အသံလွှင့်လိုင်းကို နားထောင်သူပရိသတ်များ နှစ်မြိုက်ခဲ့ဖူးသော အသံလွှင့်ချက်များ ဖြစ်သည်။ ဂီတခံစားမှုသက်သက်မဟုတ်ဘဲ မြန်မာစာပေနှင့် ဂီတသဘောတရား၊ ပရိသတ်များ၏ ပေးစာပါအကြောင်းအရာများ၊ ဖြတ်သန်းခဲ့ဖူးသော နိုင်ငံရေးစနစ်တွင်းမှ မထိခလုတ်သရော်စရာများကို မှတ်သားဖွယ်၊ ရယ်မောဖွယ်ဖြစ်အောင် တင်ပြထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပြန်လည်ဖတ်ရှုရသူများ အတွက် ရသနှင့်သုတကို ပေါ့ပါးစွာ တွဲဖက်ခံစားရမည် ဖြစ်သည်။ လင်းလွန်းခင်စာပေမှ တန်ဖိုးကျပ် ၃၀၀၀ ဖြင့် ထုတ်ဝေလိုက်ပြီဖြစ်သည်။

**ဦးတင်ဦး(ကျူရှင်)
ဘဝလားနှင့်အခြားသောင်းပါးများ**

လူငယ်များအတွက် ဘဝအားမာန်တက်ကြွ လာစေမည့် ဆောင်းပါးများကို မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာများထက်တွင် ရေးသားလေ့ရှိသော ဦးတင်ဦး (ကျူရှင်) ၏ ဆောင်းပါးများကို စုစည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘဝကိုတိုက်ပွဲဟု အနှံ့အနှင်းဖြင့် သတ်မှတ်သော လောကဓမ္မတာကို ရင်ဆိုင်မည့် နည်းလမ်းများ တစ်စွန်းတစ်စရရှိစေသော စာများ ဖြစ်သည်။ မိမိ၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများ၊ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များနှင့် ခံယူချက်များကို တွင်းတွင်းရှင်းရှင်း ရေးသားထားသဖြင့် ထင်းခနဲလင်းခနဲ မြင်သာစေမည့် အတိဓမ္မာများ ဖြစ်သည်။ ဝိတောက်နွယ်၊ Family ၊ ရုပ်ရှင်တေးကဗျာ၊ Eternal Light ၊ စရုက အစရှိသော မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် ဆောင်းပါးများဖြစ်သည်။ လင်းလွန်းခင်စာပေမှ ထုတ်ဝေ၍ တန်ဖိုးမှာ ၂၅၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

**လေလင်းသစ်
တန်ဖိုးမပြတ်နိုင်တဲ့အရာ**

ခေတ်သစ်ပုံပြင်များဟု စာတင်ဖျက်နှာဖုံးတွင် ဖော်ပြထားသော်လည်း ပုံပြင်ထက်အတွေးသစ်ကို ဟန်သစ်ဖြင့် ပေးခြင်းဖြစ်သည့်အတွက် အတွေးပုံပြင်များဟု သတ်မှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ရှေးရိုးအစဉ်အလာပုံပြင်များ မဟုတ်ဘဲ စဉ်းစား ဆင်ခြင်စရာများကို စကားရိုင်းလေးများတွင်ပြောသော ပုံတိုပတ်စများမှ တစ်ဆင့် နှိုးဆွလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကြားဖူးနားဝ ဆိုရိုးစကားများလည်း ယခုမှ ပေါ်ပေါက်စေတော့လာသော ပုံပြင်သစ်များလည်း ပါဝင်သည်။ စကားရိုင်းအတွင်း စကား စပ်မိသမျှ ပြောပြသော ယင်းပုံပြင်များတွင် တွေးတောစရာများ၊ အတုယူစရာများ၊ ပြုံးစရာများ ပါသကဲ့သို့ ငြင်းချက်ထုတ်ဖွယ်ရာများရှိလျှင်လည်း ထွတ်လပ်စွာ ဆက်လက် တွေးဆနိုင်အောင် လမ်းဖွင့်ထားသည်။ တစ်ဖက်ပွင့်ပုံပြင်များဖြစ်သည်။ လင်းလွန်းခင်စာပေမှ ထုတ်ဝေ၍ တန်ဖိုး ၂၅၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

မြတ်နိုးစွာ
အသိအမှတ်ပြု
အားပေးရန်

ဝတ္ထုတိုရှာသ

အောင်ကျော်

နွယ်နွယ်

မှာ ဒီတုချိန် ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေရသည်။ ကိုသန့် ဇင် မကြည်သာနေ သော ဘယ်အလုပ်မဆို သူက ကြည်သာမှာ

မဟုတ်လေသောကြောင့် နွယ်နွယ်က ယတိပြတ် နုတ်ထွက်ပစ်လိုက်ရတော့ မလား။ သို့တည်းမဟုတ် အလုပ်ကိုပဲ ဇွတ်မှိတ်ပြီး ဆက်လုပ်နေရဦးမှာ လား။

တစ်နေ့တစ်လုံး၊ တစ်လစား ဆေးကတ်ကလေး၏ထောင့်တွင် ရေးနှိပ်ထားသော သက်တမ်းကုန် ဆုံးရက်အား နွယ်နွယ်သည် မှန်ရိရိ မျက်လုံးများဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေမိ သည်။ ရက်လွန်ခါနီးတတ်ကလေးမှာ မှ အချိန်မီတွေ့မြင်ဖတ်ရှုမိသော ကြောင့် တော်ပေသေးသည်ဟုလည်း တွေးမိနေ၏။

ကိုသန့်ဇင်ပေးခဲ့သော စာအိတ် ပြာကလေးက နွယ်နွယ်လက်ပံ တော့ပုံနံဘေးမှာ ကျနေသည်။ သူ့ရေးသမျှ နွယ်ဖတ်ကြည့်ပြီးပါပြီ။

မင်းမိသားစုနဲ့ ကိုယ်ဆက်မနေ နိုင်တော့ဘူး၊ တစ်လနေဖို့ အခန်း ငှားလာပြီ။

ကိုယ်တို့အာ အချိန်တစ်လတိတိ ပဲ ရှိတယ်ဆိုတာ မမေ့ခဲ့လေ။ အမြန်ဆုံးဖြတ်ပါ။ သူ့စောင့်နိုင်သည့် အချိန်အတိုင်းအတာအထိသာ နွယ်နွယ်စဉ်းစားချိန်ရရှိမည်ဟု သူ့ပုံပဲ သူ့စနစ်အတိုင်း အမိန့်ပေး ခြိမ်းခြောက်နေတာမိပဲ။

အတူနေမလား၊ ကွာရှင်းမ လား၊ အဲဒါလို အဓိပ္ပာယ်ပေါက် နေ၏။

နွယ် အော့ချင်အနိချင်ဖြစ်လာ ပြန်သဖြင့် ထိုင်ခုံကိုစားပွဲမှခွာပြီး ရေချိုးခန်းသို့ ကတိုက်ကရိုက် ဦးကည်ပြေးလွှားလာခဲ့ရသည်။

ဆေးကတ် ထုတ်လုပ်သော နာမည်ကြီးကုမ္ပဏီ၏ ဝါကျမှုအပေါ်

နွယ်နွယ်စိတ်ချသည်။ ယခု အော့ အနိချင်နေမှုသည် နွယ်နွယ်စိတ်တွေ မတည်မငြိမ် ထောင်းထုသည့် အတွက်၊ ခန္ဓာကျန်းမာရေး ကျေပျက် ကာ၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ဖူးမော် နေခြင်းသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

အစာကြေဆေးစားရမလား။ အဖူးပြေဆေးစားရမလား။

နွယ်နွယ်မှာ တစ်လခံထားဆေး စားနေသည်ကိုဖြတ်မလား ဆက် စားမလားဆိုသည်မှာ ကိုသန့်ဇင်နှင့် ဆက်ပေါင်းမလား၊ ကွာရှင်းမလား ဆိုသောအချက်အပေါ်မှာ မူတည် နေသည်။

တစ်ဖန် နွယ်နွယ်တစ်နှစ်နီးပါး စောင့်မျှော်လာခဲ့သော စကောလား ရှစ် ထောင်ပုံကြေးငွေရမရအပေါ် မူတည်နေပါသည်။ (ထိုင်းနိုင်ငံရှိ AIT Asian Institute of Technology အာရှနိုင်ငံ နည်း ပညာသင်ကြားရေး တက္ကသိုလ်တွင် ဘွဲ့လွန်ယူနိုင်ရန်အလို့ငှာ ကမ္ဘာ့ သက်သို့ နွယ်က လျှောက်ထားခဲ့တာ ပါ။) ဆက်စောင့်ဦးမလား၊ သံယော ဇဉ်ဖြတ်လိုက်တော့မလား။

အဲဒါဟာလည်း သက်တမ်း ကုန်ဆုံးရက်ရှိတာပဲလေ။

အဝေးသင်မှ နွယ်နွယ် ဘွဲ့ရ

ထားသည်မှာ ရှစ်နှစ်သာရှိသေး သည်။

နွယ်နွယ်မျှော်မှန်းသော လစာ သည် ရနိုင်သည်ထက် တစ်ဆိတ်များ ပြားနေသည်။ သို့စကောမူ နွယ်နွယ် တို့ မိသားစုအတွက် စားဝတ်နေရေး လိုအပ်ငွေကလည်း ရနိုင်တာထက် များပြားနေသည်။

သင့် လျော်သည်။ လက်ရှိ အလုပ်ထက် ပိုပြီးအဆင်ပြေသည်ဟု ထင်သော အလုပ်တွေခေါ်တိုင်း နွယ်နွယ် လျှောက်လွှာထင်သည်။ လူတွေ့စစ်ဆေးသည် အဆင့် ရောက်တာလည်း ရောက်ခဲ့နှင့်။

နောက်ဆုံးရရှိသော အလုပ်မှာ 'ဆာဖြင့်ကွင်း' အမည်ရှိ အင်ဂျီအို (အဖိုးရမဟုတ်သော လူမှုရေးအဖွဲ့ အည်း)တစ်ခု။

သည်အလုပ်ရရှိပြီးသည်မှစ၍ နွယ်နွယ်သည် အတွေးအမြင်တွေ ပြောင်းလဲလာသည်။ ပညာပေး သင်တန်းတွေကို တက်ရောက်ဆည်း ပူး၊ ကျရာနေရာမှာ ကိုယ်လည်း တာဝန်ယူ၊ သည်လိုနှင့် ပြည်သူတွေ ပညာတတ်ကြဖို့ စာဖတ်ကြဖို့လိုအပ် သလို စားနပ်ရိက္ခာပြည့်စုံဖို့နှင့် တစ်ကိုယ်ရေ သန့်ရှင်းရန်၊ ပတ်ဝန်း ကျင်သန့်ရှင်းရန် လူနေမှုအဆင့် မြင့်မားရန် လိုအပ်ကြောင်းစသည် ဖတ်ရင်းပြောရင်း တတ်နိုင်သမျှ လိုက်နာကျင့်သုံး တတ်လာခဲ့ သည်။

ဘွဲ့လွန်သွားတက်မည်ဆိုလျှင် နိုင်ငံမှခွဲခွာပြီး နှစ်နှစ်လောက် ကြာ လိမ့်မည်။ ကျောင်းပိတ်ရက်တွေမှာ လေယာဉ်ပျံစီးပြီး ပြန်လာနိုင်သား ပေသိ၊ ရမည့်ထောက်ပံ့ကြေးမှ သိပ် များများ ပွန်းပဲ့မသွားစေချင်ပါ။ စာသင်နှစ်တွေ ကုန်ဆုံးသွားပြီးလျှင် သိန်းလေးငါးဆယ်ကျွန်းမှာမို့ အိုးအိမ်သန့်သန့် ဝယ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု နွယ်က စိတ်ကူးမိနေသည်။ အဲဒါမှ လည်း တစ်အိုးတစ်အိမ်သီးခြားခွဲ

နေနိုင်ကြမှာလော။

တစ်တိုင်းတစ်တိုင်း။

နွယ်ကုန်ယုံရေမှတ်တမ်းအရ နွယ်ဖခင်သည် ယာဉ်မောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး နွယ်တို့က မောင်နှမခြောက် ယောက် ရှိသည်ဆိုသောဘဝ ဇာတ် လမ်းဖြင့် စတင်ရပါလိမ့်မည်။

နွယ်နွယ်မိဘတွေသည် အိမ် ပိုင်ရာပိုင် သီးသန့်မဝယ်နိုင်ခဲ့ကြပါ။ မြို့စွန့်ရပ်ကွက်တွင် အိမ်ခန်းငှား ရမ်းကာ မိသားစုနေထိုင်ခဲ့ရသည်။

အစ်မအကြီးဆုံးမမစုသည် ဆယ်တန်းပင် မရောက်လိုက်ရဘဲ အမေ့ကို အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းရာ မှာ ကူညီရင်း အငယ်တွေကိုဝိုင်းဝန်း ထိန်းကျောင်းရင်း၊ အချိန်တွေ ကုန်ဆုံးခဲ့တာများသည်။ မမစုကို ချစ်ကြိုက် တောင်းရမ်းလာသော လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးနှင့် မမစု အိမ် ထောင်ပြုလိုက်လျှင် မိသားစုအနေ နှင့် ငွေကြေးအကူအညီ အထောက် အပံ့ရပြီး သင့်တင့်ချောင်လည်လာ မည်ဟု မိဘတွေက ယူဆတိုက်တွန်း သောကြောင့် မမစုသည်စောစော စီးစီး အိမ်ထောင်ကျသွားခဲ့သည်။

မမစု၏ ခင်ပွန်းက လှည်းတန်း တွင် တိုက်ခန်းဝယ်လိုက်ပြီးနောက် နွယ်နွယ်တို့ မိဘမောင်နှမအားလုံး သည် မမစုတို့၏တိုက်ခန်းသို့ ရွှေ့ ပြောင်းလာကြသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် သန့်ရှင်းရေးမရှိခဲ့သော မြို့စွန့်တန်း က အိမ်ခန်းနှင့်စာလျှင် လေးလွှာမှာ သန့်သန့်ပြန်ပြန် နေထိုင်ရသည် အတွက် လူနေမှုအဆင့်မြင့်လာ သည်။ ကျဉ်းကျဉ်းကျပ်ကျပ်နေကြရ သည်ကတော့ အတူတူပါပဲ။

ရှိသော အခန်းတွေ အနက် အိမ်ရှေ့ခန်းမှာ ဘုရားစင်ထားကာ ဧည့်သည်လာလျှင် ဧည့်ခံစကား ပြောကြ၊ ညတိုင်ကျလျှင် နွယ်နွယ် ဖခင်နှင့် မောင်နှမယောက်က အိပ်ရာခင်းပြီးအိပ်၊ မနက်ဆိုပြန် လိပ်။ မမစုတို့လင်မယားကတစ်ခန်း၊ နောက်တစ်ခန်းမှာ နွယ်နွယ်မိခင်နှင့် နွယ်နွယ်တို့ ညီအစ်မသုံးယောက် အိပ်စက်ကြလေသည်။

ဆယ်စုနှစ်တစ်စုမက ကြာမြင့် ခဲ့ကြပြီးနောက် မမစုတို့အိမ်ထောင် ပျက်ကာ မမစုနှင့် ကလေးသုံး ယောက်ကျန်ရစ်သည်။ သူရရှိသော တိုက်ခန်းပေမယ့် ကလေးတွေအား

လာခဲ့ကြ၏။ သို့တစေအစ်ကိုက သူရည်းစားစောင့်နေတာ ငါးနှစ်ရှိ ပြီမို့ အားနာသည့်အကြောင်းပြချက် ဖြင့် အိမ်ထောင်ပြုသွားပြန်တော့ သည်။

ကျောင်းနေလက်စ ညီအစ်မ နှစ်ယောက်နှင့် ကလေးသုံးယောက် အမေ မမစုကိုများ အထောက်အကူ ရမလားဟု မျှော်လင့်ထားကြသော မိခင်ကြီးနှင့် မမစုတို့မှာ အမောကြီး မောကြရလေသည်။

နွယ်နွယ် ဘွဲ့ရသည်။ မရှေး မနှောင်းမှာပဲ စီးတီးမတ်မှာ နွယ် နွယ်က အရောင်းဝန်းထမ်း အလုပ် ရရှိသည်။ စားရေးသောက်ရေး

မိခင်ကြီးစိတ်ပူသလိုတော့ ကိုသန့်ဇင် ပြန်မလာဘဲ မနေ။ ညဉ့်နက်တာက တစ်ခု၊ အခါးရည်အနံ့ မိုးမွန်တာလေးက နောက်တစ်ခု၊ အရင်ကလည်း သူသည် အရက်၊ စီးတရက် မကင်းခဲ့ပါ။ ခုတော့

ငဲ့ကွက်ပြီး သူ့သာဆင်းသွားသည် ကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ရမလိုဖြစ်ခဲ့ကြရ သည်။ အစ်မ၏ခင်ပွန်း သင်းသွားပြီး နောက်အိမ်ထောင်ပြုသွားသော အခါ မမစုသည်ချစ်လွန်း၍ လက် ထပ်ခဲ့သောယောက်ျား မဟုတ်သော ကြောင့်လားမသိ၊ တမ်းတမ်းတတ မရှိလှ။

ကလေးတွေရှေ့ရေးအတွက် မမစုရုန်းကန်ရသည်ကို တူ၊ တူမ လေးတွေကို နွယ်တို့ကဝိုင်းပြီးချစ် ကြ သနားကြသည်။

မကြာမတင်မှာပဲ နွယ်နွယ် အောက်က မောင်အငယ်သည် ဆေးမတိုးသော တီဘီရောဂါအား ကုသခံရင်းမှ သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလို နွယ်တို့ ဖခင်ဆုံးပါးသွားပြန်သည်မှာ စိတ် ဆင်းရဲစရာတွေ များခဲ့တာက တစ်ကြောင်း ပါဝင်ပေလိမ့်မည်။

မမစုအောက်မှ အစ်ကိုငယ် ဘွဲ့ရ၊ အလုပ်လည်းရသောကြောင့် မိသားစု မျှော်လင့်ချက်တွေ ဝေဆာ

အထောက်အကူရပြီဟု မိသားစု အားတက်လာကြပြန်လေသည်။

အဲသည်အချိန်မှာ နွယ်နွယ် က ကိုသန့်ဇင်နှင့် တွေ့လေသည်။

ကိုသန့်ဇင်သည် ဟိတ်ဟန်ပိုက် ဆိုက်ကောင်းသူမို့ နွယ်ကအထင် တကြီးရှိခဲ့သည်။ ကိုသန့်ဇင်သည် ရုပ်ရည်သန့်ပြုံး အပြောအဆို ရည်မွန်တာမှတစ်ပါး၊ ဘီအက်စီဘွဲ့ တစ်ခုသာ အပိုင်ရှိလေသည်။ သူ မောင်းပြီးလာနေကျ ဒတ်ဆန်းဆန်နီ မော်တော်ကားကို မိသားစုနှင့်အတူ နွယ်နွယ်လည်း သူ့ကားဟု ထင်မှတ် ဝမ်းသာနေခဲ့ကြသည်။ သူ့အစ်ကို ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု သိသောအခါ နွယ် နွယ်တို့မိသားစု၏ ဝမ်းမြောက်ပီတိ တွေ ပျက် သုဉ်းသွားခဲ့ရသည်။ အထိုက်လျောက် စုဆောင်းပြီးသား တစ်နိုင်တစ်ပိုင် ရှိမည် နှစ်ယောက် သား တစ်တိုင်းတစ်တိုင်း နေထိုင်နိုင် မည်ဟု နွယ်နွယ်ထင်မှတ်ခဲ့သော် လည်း တကယ်တော့၊ မုန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက်က တက်ထက်စင်လွဲခဲ့

သည်။

နေရေးထိုင်ရေး တွက်ချက် ကြံဆကြသောအခါမှာဖြင့် နွယ်နွယ် တို့လက်ထပ်ထိမ်းမြားဖွဲ့ နေ့ကောင်း ရက်သာကို ကြိုတင်ရွေးချယ်ပြီးနှင့် လေပြီ။

“ကိုကို မြုပ်နှံထားတာ များ သွားတယ်။ ရုတ်တရက် ပြန်ပေါ်လို့ မရဘဲ ဖြစ်နေတာပေါ့။ မကြာတော့ တဲ့ အနာဝတ်မှာ ပြန်ပေါ်မှာပါ ကွာ”

နွယ်နွယ် မျက်ရည်ကျသည်ကို အမေ နှင့် အစ်မက နားလည်ပေး ခဲ့ကြရှာပါ၏။

နွယ်တို့အိမ်ထောင်ကျသော အခါ မမစုအိမ်မှာပဲ ကပ်ရပ်နေကြ ရပြန် သည်။ မမစုတို့သားအမိ လေးယောက်၊ နွယ်တို့၏မိခင်၊ နွယ် ညီမနှစ်ယောက်ကတစ်ခန်း စုပေါင်း နေထိုင်ကြသည်။ မသိသားဆိုးရွား ရွား ရွား အားနာရွာနှင့်ပင် ကိုသန့်ဇင်နှင့် နွယ်နွယ်တို့က တစ်ခန်းယူကြရလေ ၏။ ဆယ်ပေ၊ ပေလေးဆယ်တိုက်ခန်း ထွင် နေထိုင်သူများအနက် လူသုံး ယောက် လျော့သွားသော်လည်း လူ တစ်ယောက် အသစ်ဝင်လာသည်။

ထို့ကြောင့်လျှင် လက်ရှိနေထိုင် သူပေါင်း ကိုးယောက်။

ကလေး သုံး ယောက် ၏ ကျောင်းစရိတ်၊ ကျူရွင်စရိတ်၊ ကျန်းမာရေးစရိတ်တွေက ပီသည်။ ညီမနှစ်ယောက်မှာ ဆယ်တန်း ကျောင်းသားတွေကို ဝိုက်လုပ်သူနှင့် အထည်ချုပ်စက်ရုံတွင် အလုပ်လုပ် သူနှင့် အဝေးသင်တက်ကြရင်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ဝမ်းစာရှာဖွေ ကြလေသည်။

မသိနားမလည်ထော ကလေး ငယ်တွေမှအပ လူတိုင်းခြိုးခြံရမြဲ ဖြစ်ရုံမက လွတ်လပ်ခွင့်နည်းပါး ထော ကျဉ်းကျဉ်းကျပ်ကျပ်အခန်း ထွင် သည်တစ်သက်ဖြင့် ဆင်းရဲတွင်း မှ လွတ်လမ်းမမြင်တော့ပြီဟု နွယ် နွယ်စိတ်ကွဲရာဂါ ရချင်သလို ရှိနေ မိလေသည်။

အိမ်ထောင် ကျပြီးမှ သာ ကိုသန့်ဇင်၏ စီးပွားရေးနှင့် လုပ်ငန်း ကိုင်ငန်းကို နွယ်နွယ်သိနားလည် လာ၏။ တယ်လီဖုန်းဆင်ပေး၊ တီဗီ စလောင်းအင်တာနာ တပ်ဆင်ပေး

ချိန်ပေးဖြင့် အလုပ်ရှိသည့်ရက်တွေ မှာ တစ်နေ့လေးငါးထောင် ဝင်ပါရဲ့။ တစ်လမှာ သုံးလေးရက်သာ အလုပ် ရှိတတ်ပြီး သူ၏စားသောက်စရိတ် လမ်းစရိတ်နုတ်လိုက်လျှင် အိမ်သို့ နှစ်ထောင်လောက် ပြန်ပါလာလျှင် ကံကောင်း။

နွယ်နွယ်ကပဲ သူ့နေစရိတ် စားစရိတ်တာဝန်ယူထားရသည် ဆိုကြပါစို့ရဲ့။

“ကိုကိုမှာ အလုပ်ခန်းမရှိတော့ အဆက်အသွယ်တွေကိုပဲ အားကိုး နေရတာကွာ၊ တကယ်လို့သာ အိမ် ရှေ့ခန်းမှာ အလုပ်ခန်းဖွင့်နိုင်မယ် ဆိုရင်”

“ကိုယ်ပိုင်တိုက်ခန်းကလေး ရှိတဲ့အခါပေါ့ ကိုကို”

အဲသည်စကားသည် ဖြစ်သင့် ဖြစ်ထိုက်တာကို ရိုးရိုးရှင်းရှင်းပြော ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့တစေ ကိုသန့်ဇင်က စိတ်ဆိုး၏။

“ဒါတော့ နွယ်က အခွဲတိုက် တာပဲ၊ မဖြစ်နိုင်သေးတဲ့တိုက်ခန်း အကြောင်း ထည့်မပြောပါနဲ့ကွာ”

“မမစုဘဝနဲ့ ရင်းထားရတဲ့ သူတိုက်ခန်းမှာ နွယ်တို့အလုပ်ခန်း မဖွင့်ချင်ဘူးလေ၊ ရှမ်းရှမ်းလေး”

“လုပ်ငန်းဝပ်တာလုပ်ရင် သူတို့ လည်း ငွေဝင်မှာပေါ့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆိုင်ခန်းလအပေးမှာပေါ့”

“မမြင်နိုင်ဘူးထင်တယ် ကိုကို၊ လအပေးမယ်ဆိုတဲ့ မက်လုံးဟာ တကယ်လက်တွေ့ ဖြစ်မလာနိုင်ဘူး ထင်တယ်”

သူ့အပေါ်တွင် နွယ်နွယ်အထင် မကြီးတော့ပြီဆိုတာ သူမသိသေး။

နွယ်နွယ်ကို စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး ထိုင်ခုံတွေ ဝုန်းဝိုင်းကြပြီး လှေကား ထစ်တွေကို ဆောင့်ကြီးအောင်ကြီး နင်းကာ ဆင်းသွားတော့သည်။

“ဟဲ့ သမီးရယ်၊ တော်ကြာ ပြန်မလာရင် အခက်”

“ထမင်းစားမယ့်သူတစ်ယောက် လျော့မှာပေါ့ အမေရယ်”

“သမီးရယ် မပြောကောင်း တာ”

ခေတ်နှင့်အညီ ရင်ပေါင်တန်း မလိုက်နိုင်သေးသော မိခင်ကြီးမှာ ရှေးရိုးအစဉ်အလာအတိုင်း သည် လင်သည်မယားကသာ သားသမီး

တွေကို အတူတကွ ပျိုးထောင်စေ ချင်သည်။

“အဖေတို့ခေတ်တုန်းကလို ခုခေတ်မှာ ကိုသန့်ဇင်လိုယောက်ျား တွေက အလုပ်လက်ကြောတင်း အောင် မလုပ်တော့ဘူး”

မိခင်ကြီးစိတ်ပူသလိုတော့ ကိုသန့်ဇင် ပြန်မလာဘဲ မနေ။ ညဉ့်နက်တာက တစ်ခု၊ အခါရည် အနှံ့ ဖွဲ့မှုန်တာလေးက နောက်တစ်ခု၊ အရင်ကလည်း သူသည် အရက် စီးကရက်မကင်းခဲ့ပါ။ ခုတော့ ပိုစိပ်၊ ပိုများလာလေသည်။

ထိုစဉ်ကစပြီး နွယ်နွယ်ရှေ့ရေး အိပ်မက်တွင် တူနှစ်ကိုယ်တိုက်ခန်း ငှားဖို့၊ ဝယ်ဖို့၊ တည်ဆောက်ဖို့ ဘယ်အဆင့်မှ အကောင်အထည် မော်နိုင်ခြင်း မရှိတော့။

ကိုယ်ပိုင်တိုက်ခန်းကလေး ရှိလာမှ သားသမီးပေးတော့မည်ဟု သောအတွေးသည် များမိန်သည်။ သားသမီးရှိလာလျှင် သဘောထား ခြင်း မလိုက်ဆိုင် အိမ်ထောင်ကို အသက်ဆက်နေရမှာ ဝိုးလေသည်။

မမစုတို့၏အိမ်ထောင်လို ပြိုကွဲ သွားရင် ကော သားသမီးတွေ က်မဆိုးကြရပေဘူးလား။

အဲသည်အတွေးက နွယ်ကို တစ်လခံတားဆေး မှန်မှန်စားဖြစ်စေ ၏။ ထိုစဉ်ကတည်းကလည်း သက်တမ်းကုန်ဆုံးရက်သည် နွယ် နွယ်အတွက် ရင်းနှီးကျွမ်းကျင်သော စာတန်းကလေး ဖြစ်ကိုဖြစ်လာရ တော့သည်။

‘တဝမြင်ကွင်း’ သို့ ရောက်လာ ပြီးနောက်မှာ ပိုမိုရရှိလာသောလစာ သည် မိသားစုအား အသက်ရှူချောင် လာစေခဲ့သည်။ ဘဝနှင့်ပတ်သက် သမျှ နွယ်နွယ်တစ်ယောက် အမှန် ပင် ပိုပြီးအမြင်ကျယ်လာခဲ့သည်။ ခြေလှမ်းတွေလည်း ကျယ်ခဲ့သည်။ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ တစ်ဝန်းသာမက ထိုင်းနိုင်ငံ၊ စင်ကာပူနိုင်ငံနှင့် ကမ္ဘောဒီးယား နိုင်ငံသို့လည်း နွယ်နွယ်ရောက်ဖူးခဲ့ လေပြီ။

ပြဿနာဖြစ်ရသည့်အထဲတွင် နွယ်နွယ်တို့မှာ ရုံးမှအချိန်မှန် အကြို အဖို့ကား ရှိတာကလည်း အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့ရတာ အံ့ဩစရာဖြစ်သည်။

ဖယ်ရီကြိုတိုင်း ပို့တိုင်း နွယ်နွယ် မိခင်ဖြစ်စေ၊ မမစုဖြစ်စေ၊ မမစု၏ သားသမီးတစ်ယောက်ဖြစ်စေ ဝရန် တာမှ စောင့်ကြည့်ပီတိဖြာနေလေ့ ရှိသည်။ ထိုအခါမျိုးတွေမှာ နွယ်နွယ် သည် ရုတ်သလို အနေခက်သလို ဖြစ်သည်မှအပ မိသားစုဂုဏ်ယူနေ ကြသည်ကို တစ်ခါမှ မကန့်ကွက်ခဲ့ ပါ။

သူတို့သည် ရန်ကုန်မြို့လယ်ရှိ နွယ်နွယ်တို့ရုံးသို့ သွားမည့်ဖယ်ရီနှင့် နွယ်နွယ်နှင့်အတူ ကားကြိုလိုက်ချင် တတ်သည်။

“မလိုက်နဲ့နော်၊ လူပိုတင်လို့ မရဘူး။ နွယ်က ငါ့ကို သတိပေးလိမ့် မယ်။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ကားခပေး စီးလိုက်တာပဲ ကောင်းပါတယ် ဟယ်”

အဲသလောက် တားမြစ်လိုက်ရုံ နှင့် မိသားစုသည် ဖယ်ရီကပ်စီးရန် မကြိုးစားကြတော့ပါ။ အမှန်တ လည်း သူတို့သည် ဖယ်ရီစီးချင်နေ တာ မဟုတ်။ ယနေ့ခေတ်ကြီးမှာ ဘတ်စ်ကား၊ တက္ကစီ၊ ကားအမျိုးမျိုး စီးဖူးနေကျမို့ ကားစီးရတာကို အား တုနေကြတာမဟုတ်။ အဲသည် ဖယ်ရီစီးခွင့်ရှိသူသည် ငါတို့မိသားစု ဖြစ်သည်ဟု ဂုဏ်ယူချင်နေကြခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

အဆိုးရွားဆုံးပြဿနာသည် ကား ကိုသန့်ဇင်၏ အမြင်စောင်းခြင်း ဖြစ်လေသည်။

“ငါက လမ်းကြိုနေလို့ လိုက် မလို့ပါကွ၊ မင်းရဲ့ ဝန်ထမ်းဘာလို့ချင်ရင် ငါ တက္ကစီခပေးမယ်ကွာ”

“ဝန်ထမ်းကလွဲပြီး အပြင်လူ မတင်ရဘူးဆိုတဲ့ စည်းကမ်းရှိလို့ပါ ကိုကိုရဲ့”

“မင်းကောင်တွေက လူကို လူမိုက်ကြည့် ကြည့်တာ ငါမကျေနပ်ဘူး၊ ထထိုးမိလိမ့်မယ်”

“ဖယ်ရီလာချိန်မှာ ကိုကိုရှောင် နေလိုက်ပါ။ ရုံးကားကတော့ လာကြိုပြန်ပါမှာပါ။ ဒါ သူတို့အလုပ် လေ၊ နွယ်က ဝန်ထမ်း၊ နွယ်စီးနေ သရွေ့ ဖယ်ရီအကြိုအပို့ လုပ်နေ မှာ”

အဲသည်မှာ လင်မယား အခြေ အတင်ဖြစ်ကြရသည်။ ကလေးတွေ ရွေ့မှာ နှင်ပဲခဆပြောတာ ဆိုတာ

မကြားဖြစ်အောင် အသွားက ခေါ် ထုတ်သွားရလေသည်။

“မမစုရဲ့၊ နွယ်နွယ်ကို သူက မင်းနဲ့ ငါနဲ့ စကားပြောခိုင်းလာတယ်၊ နွယ်နွယ်ကို မနာလိုဖြစ်နေတာ သိလား”

နွယ်နွယ်နှင့် မမစုတို့၏ အာဘော်ကို မိခင်ကြီးက ဘဝင် မကျ။

“သမီးတို့ကလည်းကွယ်၊ လင် မယားချင်း မနာလိုဖြစ်ပါမလား”

“ဖြစ်တယ် အဖေ၊ သူစိမ်း တစ်ယောက် အောင်မြင်အဆင်ပြေ နေတာကို မနာလိုမရွံ့မိခြင်းကောင်း ဖြစ်နိုင်ပေမယ့် အထေးကဆိုတော့ အမနာပ ပြောရုံလောက်ပဲ၊ လင် မယားချင်းကျတော့ ယောက်ျားက သူသာပိုပြီး တော်ချင်တတ်ချင်နေ တယ်၊ ဇနီးဖြစ်သူ တော်နေအောင် မြင်နေတာကို သူက ဂုဏ်မယူလို့ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ကိုတော်တက်သွား ရင် ဇနီးက အထင်သေးမှာ သူ့ရိုးရိမ် တယ်။ သူ့အတွေး အထင်သေးမှာ စိုးမိမိအထက် သူ့ဇနီးက အထင် သေးမှာ မခံနိုင်ဘူး”

ဖယ်ရီအကြိုအပို့မှာ ကိုသန့်ဇင် မကျေချမ်းသည် သူ့စကားထဲမှ နောက်တစ်ချက်ပေါ်လာသည်က နွယ်နွယ်သည် အလုပ်ခွင်မှ ဇနီးထမ်း တွေနှင့် အဆက်အသွယ် များလာ တာပါ။

“ဝန်ထမ်းချင်း ဆွေးနွေး တိုင်ပင်စရာတွေ ရှိတာပေါ့ မမစု ရယ်။ နွယ်နွယ်ပုံမှာ မရိုးမသား အကြံအစည်ရှိရင် ဒီအိမ်ကလူတွေ ရွေ့မှာ အမြင်ခဲမလား”

“ဟောင်သန့်ဇင် ပွန်ထုနေလို့ ပါကွယ်၊ နွယ်နွယ်က အေးအေး ဖျောင်းဖျော့ပြေပေါ့”

မိသားစုဆိုင်ရာ ပြဿနာ။

အဲဒါကတော့ ဆယ်တန်း စာမေးပွဲအတွက် ပြင်ဆင်နေကြခြင်း အတွက် အိမ်တွင် လူငယ်မိန်းကလေး ယောက်ျားလေး တစ်ချင်းဖြစ်နေ ကြသောကြောင့် ကိုသန့်ဇင်မကျေနပ်တာ။

“ငါ အေးအေးဆေးဆေး ရုပ်မြင်သံကြားကြည့် သတင်းနား ထောင်လို့ မရဘူး၊ ဒီလိုသာ သူတို့ လာနေ ဆွဲနေမယ်ဆိုရင် ဒီအိမ်

မှာ ငါ မနေဘူး”

ကိုသန့်ဇင်၏ ခြိမ်းခြောက်သံ ကြောင့် သမီးဖြစ်သူ ထိခိုက်ခံစားရ လေမလားဖြင့် နွယ်နွယ်မိခင်က စိုးရိမ်တကြီး အကဲခတ်သည်။ နွယ်နွယ်ကား မမစုနှင့်ဆင်တူလာခဲ့ ပြီ။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ပတ်သက်၍ စွဲစွဲမက်မက် ခံစားနေရခြင်းမရှိလှ တော့ပြီဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် ဆန်းစစ်မိလိုက်လေ၏။

နွယ်နွယ်သည် ထင်ထားသည် ထက်ပင် တည်ငြိမ်နေသည့်အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားရနေမိလေ ၏။

“ကိုကို အဆင်ပြေသလို လုပ် ပါ။ နွယ်တို့ကတော့ အလယ်တွေရဲ့ ပညာရေးကို ဦးစားပေးရမှာလေ။ နွယ်နွယ်တို့အဖေက နှိုးနှိုးသားသား နဲ့ပဲ ဒီထက်ပိုပြီး ဝင်ငွေကိုမရှာတတ် ခဲ့လို့ နွယ်တို့ဆင်းရဲထွင်းနက်ခဲ့ရ တယ်။ စာသင်ဖေးဖို့တာဝန်ကိုတော့ အဖေတို့ ယူတတ်ခဲ့ကြလို့ နွယ်တို့ တွေ ခုလိုထွင်းထဲတ တစ်ထစ်ချင်း ဆက်လာနေနိုင်တာ။ သူတို့ စာတတ်ရမယ် ကိုကိုရဲ့”

အဲသလို နွယ်နွယ်တည်ငြိမ် နေတာကိုက သူ့အပေါ် အေးစက် သည်။ စိမ်းကားသည်ဟု ကိုသန့်ဇင် က ယူမှတ်လေသလားမသိ သူသည် ခြေသံပြင်းပြင်းနင်းကား အခန်းထဲ ဝင်သွားတော့သည်။

မိသားစုမှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ် သက်သွားကြလေသည်။ မမစုက သူ့ကလေးတွေအား စောစောစီးစီး သွားအိပ်ခိုင်းထားနှင့်တော့၏။

ကျောင်းသူ ကျောင်းသားတွေ ကို ကိုယ့်သင်ခန်းစာတွေ ဆက်လုပ် ကြဖို့ နွယ်နွယ်က မျက်ရိပ်ပြထား လိုက်သည်။ ပျော်ရွှင်မှုကင်းမဲ့သွား ကြရတာကိုတော့ မပြုပြင်တတ်ကြ လေပြီ။

အခန်းထဲမှ အသံတွေ ဆူညံ လှုပ်ရှားမှုတွေ ပွက်လောရိုက်ပြီး သကာလ နောက်ဆုံးမှာတော့ အိပ်ရာလိပ်တစ်လိပ်၊ အဝတ်အစား အိတ်တစ်လုံးနှင့် ကိုသန့်ဇင်ထွက် လာတော့သည်။

မိသားစုအားလုံးပင် သရုပ် ဆောင်တစ်ယောက်အပေါ် စိတ်ဝင် စားအာရုံစိုက်သလို ထိတ်လန့်ခြင်း

လည်း ရောနှောလျက်နှင့် ကိုသန့်ဇင် အား မျက်တောင်မခတ်ငေးစိုက် နေကြလေသည်။

မည်သူ့အကူအညီမျှ မခေါ်ဘဲ သူ့တာသာသူ သံပန်းတဲခါးသော့ကို ဖွင့်သည်။ ပြီးတော့ သံတဲခါးကို ဂျိုးဂျိုင်းမြည်အောင် ဆောင့်ကြီး အောင့်ကြီး ဆွဲဖွင့်သည်။

“သော့ပြန်မခတ်နဲ့၊ ပစ္စည်းတွေ လာယူဦးမယ်”

ဓာတ် လေ့ ကားမရို သော ကြောင့် ခပ်ပြင်းပြင်းခြေနင်းသွားသံ ကို လေ့ကားရင်းဘက်တိုင် တစ်စေ ဝေးကွာသွားသည်အထိ ကြားကြ လေသည်။

“သိပ်အရေးကြီးပါဘူး၊ တော် နေပြီးသွားမှာပါ၊ စာလုပ်ကြလေ”

စာလာကျက်သူတွေသာ ပြန် သွားသည်။ ကိုသန့်ဇင် ပေါ်မလာ သေး။

“သူပြန်စဉ်းစားပြီး သွေးအေး သွားတော့ သူ့အထုပ်တွေပြန်ဖြည့် မှာပါ။ သမီးတို့ပိုင်းဖြည့်ပေးလိုက် မှာပေါ့”

မိခင်ကြီး စိတ်သက်သာရာရ စေတော့ဟု မစုက အစ်မကြီးအမိ အရာ ပြေရာပြေကြောင်းပြော သည်။

နွယ်နွယ်ကား တစ်စုံတစ်ရာ ထင်မြင်ချက်မပေးဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေ လေသည်။

ညီမတွေ ဧရာ အမေဧရာ အခန်းထဲ ဝင်သွားပြီးလေမှ သူပြန် ရောက်လာသည်။ သူ့နောက်မှာ လူငယ်တစ်ဦး လိုက်ပါလာ၏။

“အဲဒီအထုပ်တွေ ဆွဲသွားကွ ငါ့ညီ”

လူငယ်ကရှေ့မှ ထွက်ခွာစဉ် ကိုသန့်ဇင်က အခန်းထဲသို့ မိခင် အနည်းငယ်ကြာမျှ ဝင်သွားသေး သည်။

သူထွက်လာတော့လက်ထဲမှာ သွေးတိုက်ဆေးနှင့်သွေးတိုက်တံ ပါ လာသည်။ နွယ်အတွက် မနက်ဖြန်မှ ထပ် ဝယ် လိုက် ပါမည်တွေ့ကော တစ်စုံတစ်ရာ မကန့်ကွက်။

နောက်မှလိုက်သွားရင်း လည် ပြန်ကြည့်ကာ လေသံခပ်မာမာနှင့် ပြောခဲ့သည်မှာ

“တဲခါးပိတ်လိုက်တော့ နွယ်

နွယ်၊ ငါပြန်လာမှာမဟုတ်ဘူး။ လက်ဝဲတော့ပေါ်မှာ စာတစ်စောင် ရေးခဲ့တယ်”

ကိုသန့်ဇင်က “ပြန်လာမှာ မဟုတ်ဘူး” ဟု လေသံမာကျော ကျောနှင့် မြောသွားသည့်အတွက် သိပ်မခံစားတတ်တော့ဘူးဆိုသော နွယ်နွယ်ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးတစ်မည် လေးလံသွားသည်။ မြန်မာမပီသစွာ ပင် အိမ်ထောင်ပျက်ရသည့်အဖြစ် မျိုးကို ရင်မဆိုင်ချင်တတ်။

ငြိမ်ကျသွားသော နွယ်နွယ် အား “သူဒီညပြန်မလာတော့ဘူးလို့ ပြောတာလား” ဟု မစုကမေးသည်။ “ဟုတ်ချင်ဟုတ်မှာပေါ့ မမစုရယ်။ ဝါပေပဲ သူကအဝတ်အစားအိတ်ပါ သွားတယ်။ နောက်နေ့မှပြန်လာမှာ လို့ ပြောချင်တာဖြစ်မလားဘဲ”

နောက်နေ့သည် ရှုံးဖွင့်ရက် ဖြစ်သည်။ ရှုံးသွားဖို့ပြင်ဆင်ရ၊ အလုပ်တွေတပ်နှင့် ကိုသန့်ဇင်ပြန် လာမလား၊ မလာဘူးလား ဆိုတာ ကိုသန့်ဇင်မရအား။

ပြီးတော့လည်း အေအိုင်တီ မှာ ဂျန်ဂါတက်နေသော အစ်မကြီး တစ်ယောက်အား စာပြန်နေရသေး သည် စာဝေးစာယူ အားဖြင့် မြန်မာစာအဓိကယူကာ အဝေးသင် ပြီး ဘွဲ့ရလာသူဖို့ အင်္ဂလိပ်စာတက် မှာ အားနည်းသည်။ အတော်ကြီး အချိန်ပေးပြီးမှ စာတစ်စောင်ရေးဖို့ နိုင်တာပါ။ အဲသည်အစ်မကြီးက တက္ကသိုလ်မှ အကြောင်းပြန်သလား ဆိုတာကို ကိုမေးလ်ဖြင့် လှမ်းမေး သဖြင့် ခုချိန်ထိတိုင် ပြန်စာမရသေး ကြောင်းဆိုတာ သူ့သာရှိလျှင် မနာလို တိုရှည်တက်ပြီး ဘွဲ့လွန်များ မှန်းရတယ်လို့ ဘာညာနှင့် နွယ်နွယ် အား အမနာပဆွမ်းကြီးလောင်း နေဦးတော့မှာပါ။ သူ့ရိုမနေတာက ပိုကောင်းသလိုရှိ နေပါတော့၏။

ဆေးကတ် ဆက်စားဖို့မစားဖို့ က သူနှင့်ဆက်ပေါင်းမလားဆိုသော အချက်အပေါ်မူတည်နေသည်။

‘ဘဝမြင်ကွင်း’ အင်ဂျီအိုမှာ နွယ် နွယ် ဆက် လုပ် နေဖို့တော့ လိုအပ်တာအမှန်ပါ။ နွယ်နွယ်ဘဝ ရှင်သန်ဖို့ အလုပ်တစ်ခုလုပ်နေ ရမည်။ ဝင်ငွေနှင့် တက်လမ်းအရ နိုင် ဆုံး ဖြည့် တင်း ပေး သည်။

နွယ်နွယ်နှင့်အတူ မိသားစုဂုဏ်တက် သည်။ တကယ်ဆို ဇနီးဖြစ်သူက အင်ဂျီအို ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်နေတာ ကို ကိုသန့်ဇင်လည်း ဂုဏ်ယူပေးသင့် လှသည်။

အိမ်သားလူစုံပြီမို့ သံတဲခါးကို သော့ခတ်ပြီးလေပြီ။ မမစု၏ကလေး တွေလည်း အခန်းအောင်းလေပြီ။

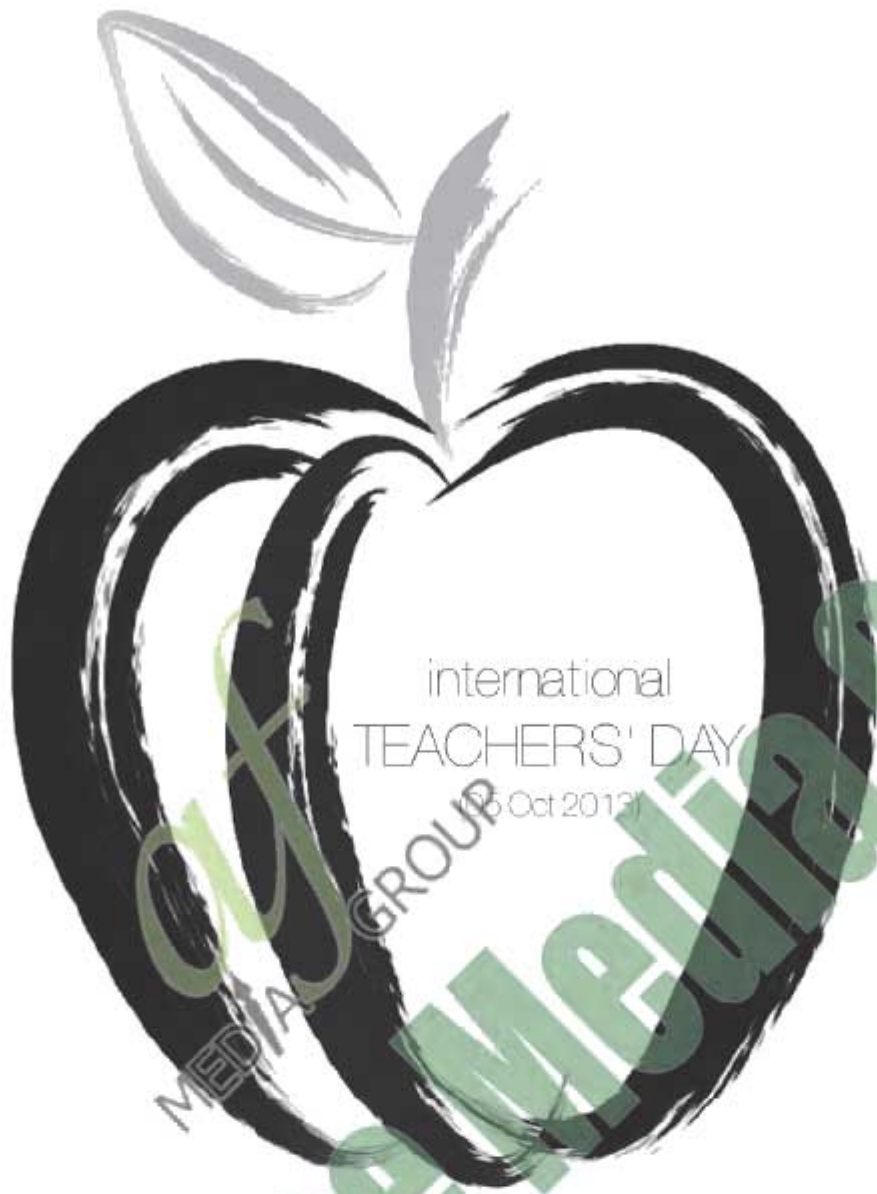
အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် ညီမတွေစာ လုပ်နေခိုက်၊ သူတို့လည်းအဖော်ရ နွယ်နွယ်လည်း အလုပ်လုပ်ဖြစ် အောင် ပေါင်ပေါ်မှာ လက်ဝဲတော့ ကိုင်ပြီး ခလုတ်တွေနှိပ်နေခဲ့သည်။

သံပန်းတဲခါးမှ ညင်သာသော လှုပ်ခတ်သံ တစ်ခုကြားရသည်။

ကိုသန့်ဇင် ပြန်လာကြောင်းကို နွယ် ခံစားသိရှိလေသည်။ “ရတယ်၊ မမဖွင့်လိုက်မယ်” မြောပြီး တဲခါး သော့ဖွင့်ပေးလိုက်သောအခါ တသူ ရာရန်တသင်းသင်းနှင့် အဝတ် တစ်ထည်ကိုယ်တစ်ခုနှင့် ကိုသန့်ဇင် ဝင် ရောက်လာ၏။ နွယ်နွယ်က လက်ဝဲတော့သိမ်း၊ ညီမတွေက လည်း စာအုပ်တွေသိမ်းပြီး သူတို့၏ အိမ်ခန်းသို့ဝင်ကြ။ “ခြင်သိပ်ကိုက် တယ်ကွ၊ ကြမ်းပိုးတွေလည်း ဖိသတ် လို့ မကုန်အောင်ဘဲ” ဆိုတာက သူ့ဖြေရှင်းချက်။ “ကိုကိုအဝတ်မှာ ကြမ်းပိုးပါလာရင် တစ်အိမ်လုံးယုံ သွားမှာ စိုးရတယ်” ဆိုတာက သူ၏ သက်ဆိုင်ကြောင့်ကြမှု။ “နက်ဖြန် ကျမှ အိပ်ရာလိပ်ရေး၊ အဝတ်အိတ် ပါသွားယူပြီး ကြမ်းပိုးဆေးရည် စိမ် လိုက်မယ်” ဆိုသောစကားအဆုံး တွင် သူက အိမ်ခန်းထဲဝင်သွားတော့ သည်။

သည်တော့မှပင် သူ့နောက် ကျောကို ကြည့်ရင်း သည်တစ် ခေါက်အဖို့ သူ့အပြီးပြန်လာသေး သည့်မို့ သက်တမ်းတုန်ဆုံးရက်သို့ မဆိုက်ရောက်သေးပါလားဟု နွယ် နွယ် သဘောပေါက်လိုက်ရပါလေ ၏။

မြနောင်းညို

international
TEACHERS' DAY
15 Oct 2013

ဒုလ္လဘဂီ ပံ့ပိုင်ထံမှာ

နှင်း

(၁)

ကျွန်တော် မူလတန်းကျောင်းသားဘဝတုန်းက ကျောင်းဆင်းချိန်ရောက်တိုင်း ကျောင်းနဲ့မလှမ်းမကမ်း
တဲာ ခြံကျယ်ကြီးတွေမှာ ဂေါ်ဇီလာ ကြည့်ဖို့ ဘယ်တုန်းကမှ မမေ့ခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကလေးတစ်သိုက်
တံတိုင်းအမြင့်ကြီး ခတ်ထားတဲ့ ခြံကြီးရဲ့ဂိတ်တံခါးဝ သံပန်းတံခါးတွေကြားကနေ ဂေါ်ဇီလာနှစ်ကောင်
ထွက်လာမယ့်အချိန်ကို မမောတမ်း စောင့်ကြည့်ခဲ့ဖူးတယ်။ ညနေစောင်းဆိုရင် ခြံကျယ်ကြီးထဲက
နန်းတော်ကြီးလို ခမ်းနားလွန်းတဲ့ အိမ်ကြီးထဲကနေ လူတစ်ယောက် ဂေါ်ဇီလာနှစ်ကောင်ကိုဆွဲပြီး ခြံထဲမှာ
လမ်းဆင်းလျှောက်တတ်တယ်။ သူတို့လမ်းလျှောက်တဲ့အချိန်က ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းဆင်းတဲ့အချိန်နဲ့
တိုက်ဆိုင်နေတော့ ကျွန်တော်တို့ ဂေါ်ဇီလာတွေကို ခပ်လှမ်းလှမ်းက မြင်ရဖို့ အခွင့်အရေးရခဲ့တာပေါ့။
ဒီဂေါ်ဇီလာကြီးနှစ်ကောင်ကတော့ ကျွန်တော်တို့လို မူလတန်းကျောင်းသားတွေရဲ့ နှုတ်ဖျားမှာ တသသ
ဖြစ်စေလောက်အောင်ကို နာမည် ကြီးလွန်းပါတယ်။

အချိန်တွေ အတော်ကြာပြီး ကျွန်တော်အရွယ် ရောက်လာတော့မှ ကျွန်တော်တို့စိတ်ဝင်တစားနဲ့ နေ့စဉ် စောင့်ကြည့်နေတဲ့ သတ္တဝါတစ်ကောင် ဟာ ကျွန်တော်တို့စိတ်ထဲမှာ မသိ မသာ စွဲလမ်းနေခဲ့တဲ့ ဒဏ္ဍာရီထဲက ဂေါ်ဇီလာတစ်ကောင် မဟုတ်ဘဲ ဧရာမ ခွေးဘီလူးကြီးတစ်ကောင် ဆိုတာ သိခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခု ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကျောင်းဆရာ ဖြစ်ပြီး ကျောင်းကအပြန် အင်ဒီကြီး ရွှေကနေဖြတ်သွားတိုင်း မူလတန်း အရွယ်ကျောင်းသားလေးတွေက ဂေါ်ဇီလာ ဂေါ်ဇီလာလို့ အချင်းချင်း လက်တိုပြီး ခွေးဘီလူးကြီးကို စောင့် ကြည့်နေကြတုန်းပဲ။

ဒါပေမဲ့ ဒီကလေးတွေကို ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကမှ မတား ဖြစ်ခဲ့ဘူး။ ဒါဟာ ဂေါ်ဇီလာမဟုတ်ဘူး လူတစ်ရပ်နီးပါး ထူးကျွင်းလှတဲ့ ခွေးဘီလူးနွယ်ဝင် ခွေးတွေဆိုတာ သူတို့ကို ဘယ်တုန်းကမှ မပြောဖြစ်ခဲ့ဘူး။ သူတို့နားက ဖြတ်သွားတဲ့အချိန် ကိုင်းကြားရလေ့ရှိတဲ့ ဂေါ်ဇီလာ ဂေါ်ဇီလာဆိုပြီး မျှော်လင့်ချက် တကြီးနဲ့ စောင့်စားနေရှာတဲ့ အပြစ် ကင်းလွန်းတဲ့ အသံလေးတွေကိုပဲ နားထောင်လို့မဝခဲ့ဘူး။ ဒီခွေးဘီလူး ဟာ ဂေါ်ဇီလာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်လိုပဲ သူတို့ လေးတွေကိုယ်တိုင် နားလည်လာ မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိနေခဲ့ တယ်။

အဲလိုနားလည်လာမယ့် အချိန် ကိုပဲ ကျွန်တော်စောင့်နေခဲ့တယ်။ ကလေးတွေ သူတို့ကိုယ်ပိုင်အတွေး အခေါ်တွေနဲ့ အမှန်တရားကို လက်ခံလာနိုင်ဖို့ကို ကျွန်တော် မျှော် လင့်တယ်။ လွတ်လပ်စွာ စူးစမ်းတဲ့ သူတို့ရဲ့ ပင်တိုစရိုက်လေးတွေကို ကျွန်တော် ချစ်တယ်။ သူတို့ကို လွတ်လပ်စွာ တွေးခေါ်စေချင်တယ် လွတ်လပ်စွာ ရှင်သန်စေချင်တယ်။ ဂျုံကြောင့်လည်း ကျောင်းဆရာဆိုတဲ့ အလုပ်ကို ကျွန်တော် မက်မက် မောမော ရွေးချယ်ခဲ့တာပါ။

(၂)

မနက်ငါးနာရီမှာ မြည်လာတဲ့ နှိုးစက်ကို ပြန်ပိတ်ပြီး အိပ်ရာထဲက

နေ ရုန်းထဖို့ကြိုးစားမိတယ်။ ရုတ်တရက်ဝင်လာတဲ့ အသံတစ်ခုက ချက်ချင်းဆိုသလို ကျွန်မရဲ့တက်ကြွ နေတဲ့စိတ်တွေကို ယိုင်ကျသွားစေခဲ့ တယ်။ ကျွန်မ အိပ်မက်မက်နေတာ လားလို့ တွေးလိုက်မိတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်မရဲ့ပါးပြင်တစ်ဖက်မှာ နွေးခနဲ ဖြစ်သွားခဲ့တယ်။ ကျွန်မ အိပ်မက် မက်နေတာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ကျွန်မ မနက်ငါးနာရီမှာ အိပ်ရာက ထဖို့ မလိုတော့ဘူးလေ။ ဥရ နှစ် လုံးလုံး မပျက်မကွက် မက်နေခဲ့တဲ့ အိပ်မက်ထဲမှာ ကျွန်မမရှိတော့ဘူး။ ကျွန်မ ကျောင်းကို သွားစရာမလို တော့ဘူးလေ။

နှမ်းလှလွန်းစွာနဲ့ အိပ်ရာပေါ် ကို ပြန်လဲလျောင်းမိချိန်မှာ ဥရ နှစ် လုံးလုံး လှုပ်ရှားအသက်ဝင်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကျွန်မရဲ့စာသင်ခန်းလေးကို ပြန်မြင် လာခဲ့တယ်။

“ဝင်လာနေကံ ခင်းလေးပါ။ ကျွန်မ မာဝရက်ပါ... ဒီစာသင်ခန်း မှာ ကလေးတို့ကို စာသင်ရေးရှုချိန် ဆရာမ အရမ်းကို ဖျော်ပါတယ်” စာသင်ခန်းစာချင်း ပထမဆုံးနေ့ ပထမဆုံးအတန်းမှာ ပထမဆုံး နှုတ်ခွန်းတော်မိုတဲ့ အချိန်တွေဟာ ကျွန်မအားလုံးကတော့မှ မမှလို့မရတော့ မယ့် အချိန်တွေပါပဲ။

ပြီးတော့ ကျွန်မ အတန်းကနေ အောင်မြင်သွားတဲ့ ကလေးတွေ ကျွန်မကို ဝမ်းသာအားရပြေးပြီး ပွေ့ဖက်လာမယ့် အထိအတွေ့လေး တွေ၊ ကျွန်မအတန်းထဲက ကလေး တွေရဲ့ စိတ်အားထက်သန်လွန်းတဲ့ အကြည့်လေးတွေ စူးစမ်းလွန်းတဲ့ မေးခွန်းလေးတွေ ကျွန်မရဲ့လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက် ဆရာ ဆရာမတွေဆီက ကြားနေကျ ပုံပြင်လေးတွေ အတွေ့ အကြုံလေးတွေ အကြံဉာဏ်ကောင်း လေးတွေ ကျွန်မ ပြန်မရနိုင်တော့ ဘူးလေ။

ကျွန်မရဲ့ စာသင်ခန်းထဲမှာ ကလေးတွေကို ဉာဏ်စမ်းမေးခွန်း လေးတွေမေးရတဲ့ အချိန်လေးတွေ ဟာ ဆရာမတစ်ယောက်ရဲ့ အတွေ့ အကြုံတွေထဲက အကောင်းဆုံး အချိန်လေးတွေလေ။ မျက်တောင် လေးတွေ ပုတ်ခတ်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေး တပြိုင်ပြိုင်နဲ့ အဖြေမှန်ကိုရှာနေတဲ့

ကျွန်မ အတန်းကနေ အောင်မြင်သွားတဲ့ ကလေးတွေ ကျွန်မကို ဝမ်းသာအားရပြေးပြီး ပွေ့ဖက်လာမယ့် အထိအတွေ့လေးတွေ၊ ကျွန်မအတန်းထဲက ကလေးတွေရဲ့ စိတ်အားထက်သန်လွန်းတဲ့ အကြည့်လေးတွေ၊ စူးစမ်းလွန်းတဲ့ မေးခွန်းလေးတွေ ...

အချိန်ဟာ သူတို့အတွက် ဖျော်စရာ အကောင်းဆုံး အချိန်လေးတွေလို့ တညီတညွတ်တည်း ပြောတတ်ကြ သေးတယ်။

“ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ နီးစပ်လာပြီ။ ချာလီပြောတာ မှန်တော့မှန်တယ် နည်းနည်းလေး လိုနေသေးတယ်။ ဒေးဗင်ရေ နောက်တစ်မျိုးပြောင်းပြီး မြေကြည့်လေ၊ စုဆန်လေးရဲ့ အမြေ က ဟုတ်တော့ဟုတ်တယ် နည်းနည်း လေး တိတိကျကျလေး ပြောကြည့် လေ”

သင်ရိုးထဲမှာမပါတဲ့ ပြင်ပ ဗဟုသုတလေးတွေ ဉာဏ်စမ်းပစ္စာ လေးတွေကို ကလေးတွေ ပိုစိတ်ဝင် စားကြတယ်။ စာသင်ခန်းရဲ့ မြင်ပက အားကစားနဲ့ အနုပညာခန်းမတွေကို သူတို့လေးတွေ ပိုပြီး ခိုမင်ကြတယ်။ စာသင်ချိန်တွေကြာလာရင် သူတို့ ပြီးငွေ့လာကြတယ်။ စာသင်ခန်းရဲ့ အပြင်ကို အာရုံတွေ ရောက်သွား တတ်တယ်။

တစ်ခါက ကိုးတန်းကျောင်း သားတွေကို စာသင်ပေးနေတဲ့အချိန် မှာ မက်သဇ္ဇက စာသင်ခန်းပြတင်း ပေါက်ကနေ အပြင်ကို ငေးနေတယ်။ သူ့ဘာကို ငေးနေတယ်ဆိုတာကို လည်း သိနေသလို သင်ပေးနေတဲ့ သင်္ချာပစ္စာပေါ်မှာ စိတ်မဝင်စား ဘူးဆိုတာကိုလည်း အတွေ့အကြုံ အရ သိနေတော့ ပိုဆိုးတယ်။

“မက်သဇ္ဇရေ မင်းတင်းနစ် ကစားတာကို စိတ်ဝင်စားလို့လား။ မနက်ဖြန်ကျရင် တင်းနစ်နည်းပြဆီ သွားပြီး တီချယ်မာဂရက်က လွတ် လိုက်တယ်လို့ပြော၊ မင်းအားတဲ့ အချိန်တွေမှာ ဆရာဆီမှာ တင်းနစ် သင်ဖို့ စာရင်းပေးခဲ့ချေ။ ခုတော့ ဆရာမသင် နေတဲ့ သင်္ချာကို သေသေချာချာ လိုက်တွက်ပါဦး”

ကျွန်မရဲ့ စကားတွေကြောင့် ရုတ်တရက် ဖျတ်ခနဲ လင်းလက်သွား တဲ့ မက်သဇ္ဇရဲ့ မျက်ဝန်းလေးကို ကျွန်မ အမြဲတမ်းအမှတ်ရနေခဲ့ တယ်။ အခုဆိုရင် မက်သဇ္ဇလေးက ကျွန်မတို့မြို့လေးရဲ့ ကျက်သရေ ဆောင် တင်းနစ်အကျော်အမော် တစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့ပြီ။ သူ့ရဲ့ အောင်မြင်မှုတွေ နားမဆုံအောင် ကြားရသလို တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ

ကျွန်မရဲ့ကျောင်းမှာ တင်းနစ်အချိန် ပိုင်းနည်းပြအဖြစ် တာဝန်ယူလို့ ကျွန်မတို့ကို ကျေးဇူးဆပ်ခဲ့သေး တယ်။

ကျွန်မကိုတွေ့တိုင်း သူတဖွဖွ ကျေးဇူးစကားဆိုခဲ့တယ်။ သူမိသားစု သူမိတ်ဆွေတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေး တိုင်း တီချယ်မာဂရက်ရဲ့ ကျေးဇူး ကြောင့် သူ့အခုလို အောင်မြင်နေတာ လို့ ဂုဏ်ယူလို့ မဆုံးခဲ့ဘူး။

သင့်ရာ အပ်ဖို့ဆိုတဲ့ ဆရာတွေ ရဲ့ တာဝန်ကို ကျွန်မ ကျေခဲ့ပါတယ်။ ကလေးတွေရဲ့ အိပ်မက်တွေဟာ ကျွန်မတို့ရဲ့ လက်ထဲမှာဆိုတာ ကျွန်မ ဘယ်တန်းကမှ မေ့မထားခဲ့ ဘူး။ စာသင်ခန်းထဲမှာ အောင်မြင် နေမှ အောင်မြင်တဲ့ ဘဝကိုရတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်မရဲ့အတွေ့ အကြုံတွေက ကျွန်မကို သင်ပေးခဲ့ တယ်လေ။

ကျွန်မတို့လက်ထဲက ထွန်း ပေါက်သွားကြတဲ့ အိပ်မက်လူလူ လေးတွေကို မြင်တိုင်း ဆရာမ တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အပေါ် ဝမ်းသာဂုဏ်ယူလို့ မဆုံးနိုင်ခဲ့ဘူး။

ဘယ်သူကတော့ ဘယ်မှာ ဘယ်လို အောင်မြင် နေတယ် ဘယ်သူကတော့ ဘယ်လို ရာဂုဏ် ကျေးဇူး ရနေပြီ ဘယ်သူကတော့ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်ကြီးဖြစ်နေပြီ ဆိုတဲ့ သတင်းတွေ နားမဆုံအောင်ကြားရ တိုင်း မျက်ရည်ဝဲမတတ် ဝမ်းသာရ တယ်။

အခုတော့ ခုနဲ့ နှစ်လုံးလုံး ကျွန်မခြေရာတွေနဲ့ ပြည့်နေခဲ့တဲ့ ကျောင်းလေးကို ကျွန်မ ကျောခိုင်းခဲ့ ရပြီ။

ကျွန်မရဲ့အဝတ်စုံလုံး ရင်းနှီး မြှုပ်နှံခဲ့ရတဲ့ နေရာတစ်ခုကို ကျွန်မ ခြေလှမ်းတွေနဲ့ မရောက်နိုင်တော့ ပေမယ့် ကျွန်မစိတ်အစဉ်က စာသင် ခန်းတွေဆီမှာ ဆရာမတွေစုစည်း တဲ့ နှီးခန်းတွေဆီမှာ ကျွန်မကိုယ် တိုင်ကတော့ နေရောင်တွေ ဖြာကျ နေတဲ့ အခန်းမလေးထဲက အိပ်ရာ တစ်ခုပေါ်မှာ ဝိတိအပြုံးတွေ... လွမ်းဆွတ်ခြင်းတွေနဲ့ပေါ့။

(၃)

မနက်စောစော အလုပ်သွားဖို့

ကားပေါ်တက်ပြီး စက်နှိုးလိုက်တဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်တော့်ကားဘေးက ဖြတ်လျှောက်သွားခဲ့တဲ့ အရိပ်တစ်ခု ကို အမှတ်အထင်တွေ လိုက်ရတယ်။ ကားသော့ကို ကိုင်ထားတဲ့ကျွန်တော့် လက်တွေ ထံကျဉ်အေးစက်သွား သလို ကျွန်တော့် ဦးနှောက်တွေလည်း အေးခဲ့သွားခဲ့တယ်။

ပစ္စည်းပစ္စယတွေ အပြည့်ထည့် ထားတဲ့ ခြင်းတောင်းကြီးကို ထမ်းပြီး အိမ်ရှေ့ကနေ တလှုပ်လှုပ်နဲ့ဖြတ် လျှောက်သွားတဲ့ အရိပ်တစ်ခုက ကျွန်တော့်ကို တစ်ချိန်လုံး ခြောက် လှန့်နေခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ် ကျော်ခဲ့ပြီ။ မနက်စောစောမှာ စောင့်ကြည့်စရာမလိုဘဲ တွေ့ရတတ် တဲ့ အရိပ်တစ်ခုကို သွေးအေးအေးနဲ့ မမြင်ချင်ယောင်အောင်ဖို့ မသိမသာ ဖြတ်ကျော်သွားဖို့ ကျွန်တော့်နည်း အားက အခုချိန်ထိ လက်မခံနိုင်သေး သာ။

တလှုပ်လှုပ်နဲ့ ကျော်ဖြတ်သွား မယ့် အရိပ်တစ်ခုက ကျွန်တော် ကားမောင်းသွားမယ့် လမ်းပေါ်မှာ နောက်ဆယ်မိနစ်အောက်အထိ ရှိနေဦးမှာမို့ ဒီအရိပ်တစ်ခု ပျောက် သွားတဲ့အထိ ကျွန်တော်စောင့်ရဦး မယ်။

ဘယ်သူတွေဘာပဲ ပြောပြော သူဟာ ကျွန်တော့်ဆရာတစ်ယောက် လေ။ မနက်စောစောမှာ မိသားစု

တပည့်ဆိုတာ ဆရာထက် တော်နေရမယ် ဆရာထက် ခြေတစ်လှမ်း သာနေရမယ်ကွလို့ တသင်ခန်းထဲမှာ အားတက်သရော အားပေးတတ်တဲ့ ဆရာက ကိုယ်ပိုင်ကားစီးပြီး သူ့ဘေးက ဖြတ်ကျော်သွားတတ်တဲ့ တပည့်တွေကို အပြင်မှာတွေ့တိုင်း မျက်မှန်ထူကြီးအောက်က မျက်လုံးတွေက အရောင်မပြောင်းဘဲ တစ်သမတ်တည်း ရှိနေတတ်သေးတယ်....

စားဝတ်နေရေးအတွက် ကျွန်တော် တို့အိမ်နဲ့ မလှမ်းမကမ်းက ဈေး တစ်ခုမှာ အိမ်ရှင်မကို ကူညီပြီး ဈေးရောင်းပေးတတ်တဲ့ ဆရာ။ နေ့လယ်ခင်းမှာတော့ ဆေးလိပ်ခါး ပေါက်တွေ ဖွာရာကြနေတဲ့ တက် ထရွန်အင်ဂျင်နီယာပုဆိုးကို ခြေသလုံးပေါ်အောင် ဝတ်လို့ စာသင်ခန်းတွေထဲမှာ မြန်မာ့သမိုင်း ကို ပုံပြောသလို ပြောပြတတ်တဲ့ ဆရာ။

တစ်ခါတလေ နောင် တဟွတ် ဟွတ်ဆိုးနေပေမယ့် ဆေးပေါလိပ် ကို လက်ဖျားက မချတမ်းဖွာနေတတ် တဲ့ဆရာက မျက်မှန်ထူကြီးတပ်လို့ ဘဝကို ရိုးရိုးစင်းစင်း မြင်တတ်လွန်း တယ်။

နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ် သုံးဆယ် အတွင်း သူ့တပည့်တွေ ဘယ်တွေ ရောက်လို့ ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆို တာ သူ့စိတ်မဝင်စားဘူး။ ဘယ်ဌာန က ဘယ်ရာထူးမှာ ဘယ်သူရှိနေလိ ခ်လို့ သူ့ဘယ်ထုန်းတမု မဝတ်စားဘူး။ သူ့မျက်စိရှေ့တို့ သွားပြီး ဆရာ နေကောင်းရဲ့ ဘူးလို့ သွားနှုတ်ဆက် ရင်တောင် "ဟေ့ကောင်းပါတယ်က" လို့ ခပ်တိုတို ပေရှင်းရှင်းပြန်ဖြေ ကက်ကုန်ရမှာ။

တပည့်ဆိုတာ ဆရာထက် တော်နေရမယ့် ဆရာထက် ခြေတစ်လှမ်းသာနေရမယ်ကွလို့ စာသင်ခန်းထဲမှာ အားတက်သရော အားပေးတတ်တဲ့ဆရာက ကိုယ် ပိုင်ထားစီးပြီး သူ့အားက ဖြတ် ကျော်သွားတတ်တဲ့ တပည့်တွေကို အပြင်မှာတွေ့တိုင်း မျက်မှန်ထူကြီး အောက်ကမျက်လုံးတွေက အရောင် မပြောင်းဘဲ တစ်သမတ်တည်း ရှိနေ တတ်သေးတယ်။

တကယ်ဆို ဆရာရဲ့ ကျောင်း ဆရာ သက်တမ်းတစ်လျှောက်လုံး ဆရာရဲ့ အချိန်မှာ ဒီဝင်ခဲ့ဖူးတဲ့ တပည့်တွေ ထောင်နဲ့ချီပြီး ရှိနေခဲ့ပြီ ဝဲ။ ထောင်နဲ့ချီတဲ့ တပည့်တပန်းတွေ ကြားမှာက ကျွန်တော်က ကံဆိုးလွန်း စွာ ဆရာအချိန်တွေကို ရင်နာနာနဲ့ ငေးမောကြည့်နေပြီး သက်မမော တွေ နာနာချနေခဲ့ရတဲ့သူ။

အလုပ်ထဲမှာ နိုင်ငံတကာ သတင်းတွေဖလှယ်ရင်း လက်ရှိ

တာဝန်ထမ်းဆောင်နေတဲ့ အမေရိ ကန်သမ္မတကြီးက သမ္မတရာထူးက အနားယူပြီးရင် ကျောင်းဆရာ ပြန် လုပ်မယ်လို့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် က ပြောတော့ မဆီမဆိုင် ကျွန်တော့် ဆရာကိုပဲ ပြေးမြင်မိတယ်။

အမေရိကန်သမ္မတဖြစ်လာတဲ့ ကျောင်းဆရာဟာ ကျောင်းမှာ စာအသင်အပြကောင်းလွန်းလို့ ကျောင်းသားတွေရဲ့ အသည်းခံဆရာ တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့တယ်လို့ ဆိုကြ တယ်။ စာသင်ချိန်တစ်ချိန်မှာ ဆယ့် ငါးမိနစ်ထက်နောက်ကျပြီးမှ ရောက် လာတတ်တဲ့ ဆရာတွေကို ကျောင်း သားတွေက စောင့်လေ့စောင့်ထ မရှိပေမယ့် သမ္မတဖြစ်လာတဲ့ ဆရာ ရဲ့ လက်ချာကို ယုဖို့အတွက်တော့ လေးဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်အထိ စောင့်ခဲ့ဖူးတယ်လို့ ဆိုကြတယ်။ စာပညာကျော် ကျောင်းဆရာ တစ်ယောက်ရယ်လို့ သမ္မတကြီးတို့ ရာဇဝင်နဲ့ချီပြီး ချီးကျူးသံတွေကြား ရချိန်မှာ ကျွန်တော်က ကျွန်တော့် သမိုင်းဆရာလေးကို အသံတိတ်ပြီး ချီးမွမ်းစကား အခါခါဆိုမိတယ်။

ကျွန်တော့် ဆရာလောက် စာအသင်အပြကောင်းတဲ့သူ ဘယ် မှာ ရှိဦးမလဲလို့ တစ်ယောက်တည်း ဆရာကို အမတ်တွေပေးမိတယ်။ ကျွန်တော်တော့ သမိုင်းသင်ခန်း စာတွေကို စာအုပ်မကိုင်ဘဲ ပဏ္ဍာရီ ပုံပြင်တွေလို ပြောတတ်လွန်းတဲ့ ဆရာကို အခုချိန်ထိ လေးစားအားကျ လို့ ကောင်းတုန်း။ ကံရာဇာကြီး ကံရာဇာငယ်၊ ဗျတ်ဝိ၊ ဗျတ္တ၊ ရွှေအိမ် စည်နဲ့ ဝဋ်ကွရားမင်းသား၊ ကျွန်စစ် သား၊ ငတွေ့ကူး . . . ပြီးတော့ ဆရာ ပုံပြင်ထဲက စကား စလင်း၊ စကိုင်းမြို့ တွေ ပါးစပ်ရာဇဝင်တွေ နန်းတွင်း အရှုပ်တော်ပုံတွေကို မျက်စိထဲမှာ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းမြင်နေတုန်း။

အင်္ဂလန်နိုင်ငံက ကျောင်း ဆရာတွေဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဝင်ငွေ အကောင်းဆုံးဆရာတွေလို့ သူငယ် ချင်းတွေကပြောတော့လည်း မနက် စောစောမှာ ဈေးခြင်းတောင်းကြီး ထမ်းလို့ အိမ်ရှေ့ကဖြတ်သွားတဲ့ ဆရာရဲ့ဝင်ငွေကို ကယ်ကူလေတာ မလိုပဲ တွက်မိပြန်တယ်။

အင်္ဂလန်က ကျောင်းဆရာ

တစ်ယောက်က တစ်နာရီကို ပေါင်လေးဆယ်ရလို့ ဝင်ငွေကောင်း တယ်လို့ ပြောနေကြချိန်မှာ လူဇန် ဘတ်က ဆရာတစ်ယောက်က တစ်နာရီကို ၇၂ ပေါင်ရပြီး ဒိန်းမတ် က ကျောင်းဆရာတစ်ယောက်က တစ်နာရီကို လေးဆယ့်ရှစ်ပေါင် အထိ ရတယ်လို့ ပြောကြတော့ ကျွန်တော် အသက်ရှူဖို့ မေ့လျော့ သွားမိတယ်။

ဒီလောက် ဝင်ငွေကောင်းတာ တောင် ဒီဆရာတွေက စာသင်ခန်း ထဲမှာ အချိန်အများကြီး မပေးကြဘူး လို့ ဝေဖန်သံတွေ ထွက်လာတော့ တစ်နေ့ကို ငါးနာရီလုံးကျောင်း မှာ တစ်ခန်းဝင်တစ်ခန်းထွက် အပြေးအလွှားစာသင်နေတဲ့ ဆရာ ကို ကရုဏာမြင်မိပြန်တယ်။

ကျောင်းဆရာဘဝကနေ သမ္မတဖြစ်သွားကြတဲ့ အမေရိကန် သမ္မတကြီးတချို့ရဲ့ ရာဇဝင်ကို ဖတ်မိလေတိုင်း ကျွန်တော်တို့ ကြား ဖူးနေတဲ့ စေတနာ၊ ဝါသနာ၊ အနစ် နာဆိုတဲ့ နာသုံးနာကို သံသယဝင်မိ တယ်။

"တပည့်မရှား တစ်ပြားမရှိ ပီတိကိုစား အားရှိပါ၏" လို့ဆိုပေ မယ့်လည်း မနက်စောစောစီးစီး ဝန်စည်စလယ်တွေ သယ်ပိုးပြီး အိမ်ရှင်မရဲ့ တစ်နိုင်တစ်ပိုင် စီးပွား ရေးကို ကူနေရတဲ့ ဆရာကို နားလည်နိုင်ဖို့ ကျွန်တော် အကြိမ် ကြိမ် စားမိပြန်တယ်။

နိုင်ငံတကာမှာ ကျောင်းဆရာ မဟုတ်တဲ့ ဘာသာစကားသင်တဲ့ ဆရာတွေတောင် ကော်ဖီဆိုင်လေး မှာ တစ်နာရီလောက် အချိန်ပေးရုံနဲ့ ဒေါ်လာငါးဆယ်လောက် အသာ လေးရနေတဲ့ အချိန်လေ။ တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင်ပဲ တစ်နေ့က ပုစွန်ထုပ် ဝယ်လာတဲ့ အိမ်ရှင်မရဲ့ အဆိုအရ မြန်မာပြည်ကုန်ဈေးနှုန်းက နိုင်ငံ တကာကို ပီနေတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဆရာကတော့ ပဏ္ဍာရီ ပုံပြင်တွေထဲက ရုန်းမထွက်နိုင်သေး ဘူး။

ရှင်း
International
Teachers' Day
05 Oct 2013

ဂြိုဟ်သိမ်၊ ဂြိုဟ်ပဲ့နှင့် ကြယ်တံခွန် အန္တရာယ်

ကျော်ဦး

လွန်ခဲ့သောနှစ်သန်းပေါင်း ၄၆၀၀ ခန့်အချိန် ကမ္ဘာအပါအဝင် နေအဖွဲ့အစည်း စတင် ဖြစ်တည်ခဲ့စဉ်ကတည်းက ကမ္ဘာပေါ်သို့ ဂြိုဟ်သိမ်ငယ်များ၊ ဂြိုဟ်ပဲ့များနှင့် ကြယ်တံခွန်များ စဉ်ဆက်မပြတ်ကျ ရောက်ခဲ့ကြသည်။

'ဂြိုဟ်သိမ်များ' ဆိုသည်မှာ အင်္ဂါဂြိုဟ်၏ နေပတ်လမ်းနှင့် ကြာသပတေးဂြိုဟ်တို့၏ နေပတ်လမ်းနှစ်ခုအကြား နေကို စုဝေးလှည့်ပတ်နေကြသည့် အစိုင်အခဲများ ဖြစ်သည်။ ယင်းအစိုင်အခဲများသည် နေကို လှည့်ပတ်နေကြပုံခြင်း အခြားသော ဂြိုဟ်များနှင့် တူသော်လည်း အရွယ်အစားအားဖြင့် အကြီးဆုံးအချင်းပိုင် ၆၀၀ မှ အသေးဆုံး ကျောက်တုံးအရွယ်ခန့်သာရှိကြ၍ ဂြိုဟ်ဟု မခေါ်နိုင်သဖြင့် ဂြိုဟ်သိမ်များဟု ခေါ်သည်။ အချို့ ဂြိုဟ်သိမ်များသည် အနီးရှိဂြိုဟ်တို့၏ ဆွဲအားကြောင့် မူလဒေသကို စွန့်ခွာကာ စနေဂြိုဟ်စသည့် နေနှင့် ပိုဝေးရာ အရပ်များသို့ လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာစသည့်နေနှင့် ပိုနီးရာ အရပ်များသို့ လည်းကောင်း ရောက်ရှိတတ်သည်။

ဂြိုဟ်ပဲ့များသည် မူလဂြိုဟ်နှင့် ဂြိုဟ်ရံလများ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ပေါက်ကွဲပျက်စီး ရာမှ ပဲ့ထွက်လာသော အစိတ်အပိုင်း အစုအနုများ ဖြစ်သည်။

ကြယ်တံခွန်များတွင် နေနှင့် အလွန်ဝေး၍ အေးစက်သော

၀၉၉၄ ဝန်ကုန်နေအဖွဲ့
အစည်းဝင်
ဂြိုဟ်တစ်လုံးဖြစ်သည့်
ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကို
ရှုမိတ်ကာလီပိုင်း
၉ ဟု အမည်
ပေးထားသော
ကြယ်တံခွန်တစ်ခုက
ဝင်တိုက်မိခဲ့သည်။
တိုက်မိသော
အဟုန်ကြောင့်
ကြယ်တံခွန်သည်
၂၀ မိတ်ကွဲသွားသည်..

af
MEDIA GROUP

Same Name

အရပ်ရှိ ဖုန်မှုန်များ၊ ရေခဲမှုန်များ၊ တာဝန်ဓာတ်ပေါင်းများ ပါဝင် ဖွဲ့စည်းထားပြီး ယင်းတို့ထဲမှ ရာ ဂဏန်းမျှရှိသော ကြယ်တံခွန်များ သည် နေအဖွဲ့အစည်းအတွင်းပိုင်း အထိရောက်ကာ အချို့မှာ ကမ္ဘာနှင့် နီးကပ်စွာ ရောက်ရှိတတ်ကြသည်။

ကမ္ဘာအနီးရောက် ဂြိုဟ်သိမ် များ၊ ဂြိုဟ်ပဲ့များ၊ ကြယ်တံခွန်များ သည် ကမ္ဘာနှင့်လမ်းကြောင်းချင်း ထိပ်တိုက်ဆုံမိကာ ဝင်တိုက်မိခြင်း မျိုး ကမ္ဘာ၏သက်တမ်း တစ်လျှောက် တွင် မကြာခဏ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးသည်။ အရွယ်အစား သေးငယ်သော အရာ များသည် ကမ္ဘာ့လေထုထဲ အဝင် တွင် လေထု၏ ပွတ်တိုက်အား ကြောင့် မီးလောင်ပျက်စီးကြသော် လည်း အတော်အတန်ကြီးမားလျှင်မူ တချို့တစ်ဝက်သာ မီးလောင်ပြီး ကျန်ရှိသောအပိုင်းသည် ကမ္ဘာ့ မျက်နှာပြင်ပေါ်သို့တိုင်ကျရောက် လာကာ ဧရာမတွင်းကြီးများကို ဖြစ် ပေါ်စေသည်။

ထိုသို့ ရောက်လာရင်း လွန်ခဲ့ သော နှစ် ၆၅ သန်းက ကမ္ဘာနှင့် ကြယ်တံခွန်တစ်ခုတို့ ထိပ်တိုက် တိုက်မိရာ ကြယ်တံခွန်တွင်ပါသော အစိုင်အခဲများ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ် ကျရောက်မှုကြောင့် ဒိုင်နိုဆောများ အပါအဝင် ကမ္ဘာ့သက်ရှိသတ္တဝါများ ၄ ပုံ ၃ ပုံခန့် မျိုးသုဉ်းပျောက်ကွယ် သွားခဲ့ဖူးသည်။

၁၉၉၄ ခုနှစ်က နေအဖွဲ့ အစည်းဝင်ဂြိုဟ်တစ်လုံးဖြစ်သည့် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကို ၅၅:မိတ် ကာလီဒိုင်း ၉ ဟု အမည်ပေးထား သော ကြယ်တံခွန်တစ်ခုက ဝင်တိုက် မိခဲ့သည်။ တိုက်မိသော အဟုန် ကြောင့် ကြယ်တံခွန်သည် ၂၀ မိတ် ကွဲသွားသည်။ အချို့အစိတ်အပိုင်း များသည် အချင်းနက်လီမီတာ ခန့်မျှရှိကာ ကြာသပတေးဂြိုဟ်၏ လေထုတွင်း ဝင်ရောက်ပွတ်တိုက်မှု ကြောင့် လေထုတွင်း အကွတ်ကြီး တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်သည်ကို ယနေ့ တိုင်မြင်တွေ့နေရသည်။ အကယ်၍ သာ ယင်းကြယ်တံခွန်သည် ကမ္ဘာ့ လေထုတွင်း ဝင်ရောက်ခဲ့ပါက ကမ္ဘာတွင် ဧရာမအပျက်အစီးများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့မည်မှာ အသေအချာ

ပင်ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာသည် အနာဂတ်တွင် ယင်းဖြစ်ရပ်မျိုးနှင့် မရင်ဆိုင်ရဟု မပြောနိုင်ချေ။ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသော အန္တရာယ်တစ်ခုအဖြစ် ရပ်တည် နေသည်။ သို့သော် မည်သည့် အချိန်တွင် ပေါ်ပေါက်ကာ မည်မျှ ပျက်စီးမည်ကိုမူ အတိအကျ ခန့်မှန်း ချိ မရနိုင်သေးချေ။ ထိုသို့ ဖြစ်လာ နိုင်သည့် အလားအလာများကြောင့် ယင်းတို့ကို သိပ္ပံပညာရှင်တို့ အထူး

ကမ္ဘာ့သက် အနာဂတ်တွင် ယင်းဖြစ်ရပ်မျိုးနှင့် မရင်ဆိုင်ရဟု မပြောနိုင်ချေ။ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသော အန္တရာယ်တစ်ခုအဖြစ် ရပ်တည်နေသည်။ သို့သော် မည်သည့် အချိန်တွင် ပေါ်ပေါက်ကာ မည်မျှပျက်စီးမည်ကိုမူ အတိအကျ ခန့်မှန်း ချိ မရ နိုင်သေးချေ....

သတိဖြင့် စောင့်ကြည့်လေ့လာနေကြ သည်။ အမေရိကန် ကွန်ဂရက် လွှတ် တော်သည် အမေရိကန် အာကာသ အဖွဲ့အစည်း(နာဆာ)အား ဂြိုဟ်ပဲ့ နှင့် ကြယ်တံခွန်များ၏ ကမ္ဘာနှင့် ထိပ်တိုက်တိုးမိနိုင်သည့် အန္တရာယ် ကို လေ့လာရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ ယင်းညွှန်ကြားချက်အရ အချင်း တစ်ကီလိုမီတာနှင့် အထက်ရှိသော

ဂြိုဟ်ပဲ့နှင့် ကြယ်တံခွန်များထဲမှာ ကမ္ဘာသွားရာလမ်းနှင့် ဆုံမိနိုင်သည့် အရာများကို မှတ်တမ်းတင်သည့် လုပ်ငန်းကို စတင်ခဲ့သည်။ တစ်ဖန် ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ကွန်ဂရက် လွှတ်တော်သည် နာဆာအဖွဲ့အား ကမ္ဘာအနီးရောက်အရာများအနက် မီတာ ၁၄၀ ထက်ပိုကြီးသော အရာ အားလုံး၏ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်း၏ သွား ရာလမ်းကြောင်းကို ၂၀၂၀ ခုနှစ် မတိုင်မီ မှတ်တမ်းပြုလေ့လာရန်

ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ ကမ္ဘာအနီးသို့ ရောက်ရှိလာကြ သော ဂြိုဟ်သိမ်၊ ဂြိုဟ်ပဲ့ နှင့် ကြယ်တံခွန်များကို “ကမ္ဘာအနီး ရောက်အရာများ” (Near Earth Objects) သို့မဟုတ် အတိုကောက် နီယို (Neos) ဟုခေါ်ကြသည်။ အထက်ပါ စီမံချက်များ၏ ရလဒ် အဖြစ် နီယိုထောင်ပေါင်းများ စွာကို တိုင်းတာသိရှိနိုင်ခဲ့သည်။ အထူး သဖြင့် ကမ္ဘာနှင့် ဝင်တိုက်မိလျှင် အပျက်အစီး ကြီးမားစေနိုင်သော ၁ ကီလိုမီတာနှင့်အထက် အရာဝတ္ထု အများစုပါဝင်သည်။

ယင်းအရာဝတ္ထုများ၏ သွားရာ လမ်းကြောင်းကို စဉ်ဆက်မပြတ် မှတ်တမ်းတင်လေ့လာလျက်ရှိရာ ဆယ်စုနှစ် အနည်းငယ်အတွင်း ကမ္ဘာနှင့် ဝင်တိုက်နိုင်ခြေ မြင့်မား သော အရာမရှိသေးချေ။ သို့သော် ဂြိုဟ်သိမ်များနှင့် ကြယ်တံခွန်များ၏ လမ်းကြောင်းသည် အစဉ်ပြောင်းလဲ လျက်ရှိရာ ကမ္ဘာနှင့်ဝင်တိုက်နိုင်ခြေ မြင့်မားခဲ့ရာမှ တိုက်နိုင်ခြေမရှိတော့

သော အရာများလည်း ရှိသကဲ့သို့ တိုက် နိုင် ခြေ နည်းနေရာမှ ကမ္ဘာဆီသို့ ဦးတည်လာနိုင်သော အရာများလည်း ရှိနေသည်။

တစ်ချိန်တွင် ယင်းတို့ကို တွေ့လာခဲ့လျှင် မည်သို့လုပ်ဆောင် ကြ မည်နည်း။ ပညာရှင်တို့က နည်းလမ်းမျိုးစုံကို စဉ်းစားတင်ပြ ကြရာ အဖြစ်နိုင်ဆုံးနည်းမှာ ကမ္ဘာ ကို ဝင်တိုက်နိုင်မည့် အလားအလာ ရှိနေသေးလျှင် အာကာသ ယာဉ် တစ်စီးဖြင့် ဂြိုဟ်သိမ်ကို ဝင်တိုက် ဖြိုခွဲရန် ကြံစည်ထားသည်။

ပညာရှင်အချို့ကမူ ဂြိုဟ်သိမ် ကို ယင်းသို့ ဝင်တိုက်၍ ဖြိုခွဲရန် သဘောမတူကြချေ။ ဝင် တိုက်ခြင်း ဖြင့် ဂြိုဟ်သိမ်သည် အစိုင်အခဲ ငယ်များ အဖြစ်သို့ကွဲထွက်သွားမည်။ ဖြစ်ပေါ်လာသော အစိုင်အခဲငယ် များသည်ပင် ကမ္ဘာနှင့် ထိပ်တိုက် တိုးနိုင်သေးသည်။ မူလ ဂြိုဟ်သိမ် ကဲ့သို့ အန္တရာယ် မကြီးတော့သော် လည်း အနည်းနှင့်အများ အန္တရာယ် ပေးနိုင်သေး၍ ယင်းအစီအစဉ်ကို တန့်ကွက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဂြိုဟ်သိမ်ကို ဝင်တိုက်ခြင်းထက် ပိုမိုစိတ်ချရသော နည်းဖြစ်သည့် ဂြိုဟ်သိမ်ကို မူလ လမ်းကြောင်းမှ ဆွဲယူဖမ်းရှားသည့် နည်းကိုသုံးရန် အကြံပြုသည်။ ယင်း အကြံပြုချက်အရ တန် ၂၀ လေး သော လူမဲ့အာကာသယာဉ် တစ်စီး ကို ဂြိုဟ်သိမ်ရှိရာသို့ ချဉ်းကပ် စေမည်။ ခြပ်ထုရှိသော အရာ အချင်းချင်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆွဲငင် သော သဘောရှိရာ ချဉ်းကပ်လာ သော အာကာသယာဉ်နှင့် ဂြိုဟ်သိမ် တို့ကြားတွင် မမြင်ရသည့် ဆွဲငင် အားများဖြစ်ပေါ်မည်။ ယင်း ဆွဲငင် အားဖြင့် အာကာသယာဉ်သည် ဂြိုဟ်သိမ်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း “ဆွဲ ယူ”ကာ ကမ္ဘာနှင့် ကင်းလွတ်သော လမ်းကြောင်းသို့ ပို့ပေးမည်။ ဤနည်းဖြင့် ဂြိုဟ်သိမ်ကို ၁ နှစ်လျှင် မီတာ ၆၀၀ မှ အထေးအထိ ဆွဲသွား နိုင်မည်ဟု ဆိုသည်။

ကျော်ဦး

“မိန်းကလေးချင်းတောင် မပြောတာ သူ့ကို ဘာလို့ ပြောရလဲဆိုတော့ မိန်းကလေးချင်းမှာ အားလုံးလိုလိုက ချွန်းလဲ့ကို အထင်ကြီးနေကြတာလေ။ အစ်ကိုကလည်း အိမ်ကို ဝင်ထွက်နေတာ မဟုတ်လား၊ ဒါကို အမှန်တရားကဘာဆိုတာ ဖွင့် ပြောရုံတဲ့ သတ္တိ ချွန်းလဲ့မှာမရှိဘူး။ ညှိအောင်တော့ ချွန်းလဲ့ကို တကယ်ခုပ်တာမို့ ဆူ နယ်သွေမှ ပြောမှာမဟုတ်ဘူး ဆိုတာ သိတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကို ဘာကြောင့် မချစ်နိုင်တာလဲ ဆိုတာကို တစ်ခါတည်း သူသိသွားစေချင်တာ။ ညှိအောင် ဘယ်လို ခံစားရမလဲ ဆိုတာတော့ ချွန်းလဲ့မစဉ်းစားခဲ့။ မိတာအမှန်ပါ။ ဒါပေမဲ့ ညှိအောင်က ချွန်းလဲ့ကို ဘာအခွင့်အရေးမှ မယူဘဲ ချွန်းလဲ့ ရင်ဖွင့်သမျှကို လက်ခံပေး တယ်။ ပြီးတော့ ချွန်းလဲ့ မျှော်လင့်သလို ဖြစ် လာနိုင်ပါသေးတယ်လို့တောင် အားပေးခဲ့ပါ တယ်။ အမှန်တော့လည်း ချွန်းလဲ့မျှော်လင့်တဲ့ အိပ်မက်ဟာ တစ်နေ့မှာ တကယ်ဖြစ်လာခဲ့ပါ တယ် အစ်ကို”

မော်ဒန်ချွန်

ကြာသော

နွံနစ်နုလုံးသား ပတ္တမြားဖြစ်စေ

အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်

ရွှန်းလဲ့ပြောတာကို ကျွန်တော် နားမလည်။ အကြောင်းကြောင့် မြင့်သာ နားထောင်နေမိသည်။ ရွှန်းလဲ့ရဲ့ အိပ်မက်ဆိုတာက...

“ဒီလိုပါအစ်ကို၊ အစ်ကို သိတဲ့ အတိုင်း အဲဒီကာလက ရွှန်းလဲ့တို့က မြစ်ဆိပ်မှာ ရေသွားချိုး ကြတာလေ၊ အဲဒီတော့ တစ်နေ့မှာ ရွှန်းလဲ့ ရေချိုး ပို့ မြစ်ဆိပ်ကိုထွက်လာတာ၊ ရွှန်းလဲ့ က စိတ်တခြား လူတခြားဖြစ်နေတော့ ဆပ်ပြာခွက်ပါ မလာဘူး၊ ဒါကြောင့် ပြန် လူရတယ်၊ အဲဒီမှာ အစ်ကို ကိုစိုးငြိမ်းက မီးဖိုထဲမှာ အပေ့ကို ရွှန်းလဲ့နဲ့ပတ်သက်ပြီး တိုင်ပင်ပြော ဆိုနေတာတွေ ရွှန်းလဲ့ ကြားရတယ်၊ သူတို့ကညှိအောင်နဲ့ရွှန်းလဲ့ ရက်ခြား စာအုပ်အပေးအယူလုပ်ပြီး နီးစပ်နေ တာကို မသင်္ကာဘူး၊ ညှိအောင်နဲ့ ရွှန်းလဲ့ ကိုတံပြီးရည်းစားဖြစ်နေ တယ်လို့ အစ်ကိုစိုးငြိမ်းက ထင်ပုံရ တယ်၊ ညှိအောင်နဲ့ ဆိုမဖြစ်ဘူး၊ ညှိအောင်က စိတ်ရင်း လေးကောင်းပေမယ့် ဆယ်တန်း လည်း မအောင်၊ မိဘကလည်း ဝန်ထမ်းဆိုတော့ မပြည့်စုံ၊ ဒီတော့ ရွှန်းလဲ့ကို တစ်ခုခုတော့ ဖွတ်စိစဉ်မှ ရတော့မယ်ဆိုပြီးတော့ အစ်ကိုရယ်၊ စိတ်ချရမယ် သူ တစ်ယောက် ယောက်နဲ့၊ ပြီးတော့ ရွှန်းလဲ့ကို ထိန်းနိုင်တဲ့သူမဖြစ်မယ် ဆိုပြီးတော့ လေ...”

ရွှန်းလဲ့စကားက ရုတ်တရက် ရပ်ဆိုင်းသွားသည်။ ပြီးတော့မှ နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ကို ကံ တာ ပင့်သက်တစ်ချက်ရှိရင်း...

“အစ်ကိုကလည်း ဘွဲ့ရတော့ မှာမို့ အစ်ကိုဘွဲ့ရရင် အလုပ်မရှိသေး ရင်နော့ အစ်ကိုနဲ့ ရွှန်းလဲ့ကို ပေးစား ပြီး...”

ရွှန်းလဲ့ စကားတန့်သွားချိန် ကိုယ်က ကြက်သေသေနေပြီး သူက သာ စကားကိုဆက်သည်။

“အိမ်က မီးပွားတစ်ခုခု စီစဉ် ပေး၊ ဒါမှမဟုတ် မကြာခင် အစ်ကို အလုပ်ရခင်တော့ အစ်ကိုအိမ်ကို ထည့်လိုက်တဲ့ အစ်ကိုအလုပ်က ပြီးတော့ဘာတွေ ပြောင်းရရင်လည်း ရွှန်းလဲ့ကို လိုက်သွားပစေတဲ့ ပြော နေတာ က... အစ်ကိုရယ်၊ ရွှန်းလဲ့ မြင့် မြစ်ဆိပ်ဘက်ကို အပြေးပြန်

ထွက်လာရင်း လေထဲမှာ လွင့်မျော သွားသလိုပဲ၊ ဒါဆို ရွှန်းလဲ့အိပ်မက် က တကယ်ဖြစ် လာတာလား၊ အစ်ကိုကို ပိုင်ရတော့မယ်ဆိုတာ တကယ်ဟုတ်ရဲ့လားဆိုပြီး...”

ဆိုနစ်ကြေကွဲစွာ ရွှန်းလဲ့ ပြောသမျှကို တခြားသူစိမ်းတစ်ဦး၏ ဇာတ်လမ်းကို နားထောင်နေရသလို အံ့ဩတကြီး နားထောင် ရင်း ကျွန်တော် ဘာမှမပြောနိုင်ဘဲ မှင်တက်မိနေခဲ့ က် ရွှန်းလဲ့ က ကျွန်တော့်မျက်နှာကို မကြည့်ဘဲ ပြတင်းပေါက်မှ အဝေးဆီ လှမ်း ကြည့်ရင်း မျက်ရည်စကိုသုတ်လျက် စကားဆက်သည်။

“ရွှန်းလဲ့ မြစ်ကမ်းဘေးမှာ အတော်ကြာ ထိုင်နေမိခဲ့တယ်၊ တကယ်တော့ ရွှန်းလဲ့ပျော်ရမယ့် အချိန်၊ ရွှန်းလဲ့ကို ကံကြမ္မာက မျက်နှာသာပေးလိုက်ချိန်မှာ ရွှန်းလဲ့ ဒီနေ့ကစပြီး လိမ်လိမ်မာမာနေတော့ မယ်လို့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဆုံးဖြတ်ရ မယ် အချိန်လေ၊ ဒါပေမဲ့ ရွှန်းလဲ့ မပျော်နိုင်ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲလို့ ရွှန်းလဲ့ကိုယ်ရွှန်းလဲ့ ပြန်မေးကြည့် တော့ အစ်ကိုက ရွှန်းလဲ့ကို မချစ် တာ၊ အဲဒါကို အဲဒီအခိုက်အတန့်မှာ မေ့နေတယ်လေ၊ ဒီတော့မှ အဖြေတွေ သွားတယ်၊ အစ်ကိုကို ရွှန်းလဲ့မိဘ တွေက ရွှန်းလဲ့ကိုလက်ထပ်ဖို့ ပြော လာရင် အစ်ကိုက ရွှန်းလဲ့ကိုမချစ်တဲ့ တိုင် ရွှန်းလဲ့ကို မယူနိုင်ဘူးလို့ ပြော ရက်ပါမလားလို့ တွေးနေမိတယ်၊ တကယ်တော့ အစ်ကိုက ရွှန်းလဲ့တို့ရဲ့ မိသားစုဝင်လိုမဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ အစ်ကိုမှာလည်း ချစ်သူရှိချင်ရှိနေ မှာလို့တွေးမိတယ် တစ်ဖက်တလည်း အစ်ကိုမှာချစ်သူရှိတယ်လို့ ဘယ်သူ ကမှမပြောဘူးလို့ ဒီလိုတော့မဟုတ် သေးဘူးထင်ပါတယ်လို့လည်း တွေး မိပြန်တယ်”

“အစ်ကိုမှာ ချစ်သူမရှိခဲ့ပါဘူး ကွယ်၊ ပြီးတော့ အစ်ကိုရွှန်းလဲ့ကို မချစ်ဘူးဆိုတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး ကွာ”

ဒါကတော့ ကိုယ့်ရင်ထဲက ပြောမထွက်သော အသံတိတ်တုံ့ပြန် ချက်ဖြစ်ပါသည်။ ခြောက်ကပ်တပ် အသံဖြင့် တကယ် ပြောဖြစ်လိုက် သည်ကတော့...

ဒီတော့မှ အဖြေတွေသွား တယ်၊ အစ်ကိုကို ရွှန်းလဲ့ မိဘတွေက ရွှန်းလဲ့ကို လက်ထပ်ဖို့ ပြောလာရင် အစ်ကိုက ရွှန်းလဲ့ကို မချစ် တဲ့တိုင် ရွှန်းလဲ့ကို မယူနိုင် ဘူးလို့ ပြောရက်ပါမလား လို့ တွေးနေမိတယ်။

“ဒါတွေ ကိုယ်တကယ်မသိခဲ့ ပါဘူး ရွှန်းလဲ့”ဟု ဖြစ်သည်။

“ဟုတ်တယ် အစ်ကိုမသိသလို သိသူက အလွန်နည်းပါတယ်၊ ရွှန်းလဲ့မိသားစုအပြင် သိတာဆိုလို့ ညှိအောင်ပဲရှိတယ်၊ ဒါကလည်း ညှိအောင်ကို ရွှန်းလဲ့က ဖွင့်တိုင်ပင် လိုက်မိလို့ပါ၊ တကယ်တော့ ရွှန်းလဲ့ ပျော်ချင်ပေမယ့် အစ်ကို စိတ်ဆင်းရဲ မှာ အရမ်းစိုးပါတယ်၊ ချစ်သူမရှိဘူး ဘဲထား၊ ရွှန်းလဲ့ကိုမချစ်ဘဲတော့ အစ်ကို လက်ထပ်စေချင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ညှိအောင်ကို အကျိုး အကြောင်း ပြောပြတိုင်ပင်လိုက် တယ်၊ အမှန်တော့ ညှိအောင်ကို အခုလိုပြောပြတာဟာ ရက်စက်ရာ ကုသလို တိုင်ပင်လို့ အဖြေမှန်လည်း မရနိုင်ဘူးလို့ ထင်စရာရှိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ညှိအောင်က အံ့ဩစရာ အဖြေတစ်ခုကိုပေးခဲ့တာ၊ ညှိအောင် က အစ်ကိုနဲ့ အခွင့်အရေးရတန်း လက်ထပ် လိုက်ပါတဲ့၊ ပြီးတော့ အစ်ကိုက ရွှန်းလဲ့ကို ချစ်ချင်မှ ချစ်မှာပေမယ့် မမှန်းတာတော့ သေချာပါတယ်တဲ့၊ ဒီတော့ ရွှန်းလဲ့ တစ်နေ့ သူ့စိတ်တိုင်းက မိန်းကလေး သာ ဖြစ်လာမယ်ဆိုရင်... အစ်ကို က ရွှန်းလဲ့ကို ချစ်လာမှာပါတဲ့၊ ဒီတော့ လူကြီးတွေ စီစဉ်တာကို လက်ခံလိုက်ပါ အဲဒါ ရွှန်းလဲ့ ပျော်ရ မှာပါတဲ့၊ ရွှန်းလဲ့ပျော်ရင် သူလည်း ပျော်ပါတယ်လို့ ညှိအောင်က စာပြန်ပါတယ်၊ အဲဒီတော့ ပထမဆုံး အကြိမ် ညှိအောင်ကို သနားမိတယ်၊ ပြီးတော့ ညှိအောင်က ရွှန်းလဲ့ကို ချစ်တာဟာ ဘာမျှော်လင့်ချက်မှ မပါဘဲ ပြည့်ဆည်းဝေးချင်တဲ့ စိတ် မျိုးနဲ့ဆိုရင် အစ်ကိုကိုရော ရွှန်းလဲ့က ဘာလို့ အဲဒီလို မဖြည့်ဆည်းနိုင်ရ တာလဲလို့ ရွှန်းလဲ့ဘာသာ မေးမိတာ၊ တကယ်တော့ ရွှန်းလဲ့က စိန်ခဲရွှေခဲ မဟုတ်ဘူးလေ၊ လမ်းခင်းတဲ့ ကျောက်ခဲလို့ ကိုယ့်ဘာသာ ထင်နေ တာမဟုတ်လား၊ အဲဒါဘာဖြစ်လို့ အစ်ကိုအတွက် လမ်းခင်းပေးနိုင် တာလဲလို့ စဉ်းစားနေမိတာလေ၊ တစ်ခုကလည်း အစ်ကိုကတစ်နေ့မှာ အောင်မြင်တဲ့ဘဝကို ပိုင်ဆိုင်မယ့် သူ၊ အစ်ကို့ဇနီးက ဆယ်တန်း မအောင်၊ ဘွဲ့ပရဘူးဆိုရင် အစ်ကို

မျက်နှာမငယ်ဘူးလား။ အဲဒါကို စဉ်းစားနေခဲ့မိတာ”

ဒီတစ်ခါတော့ ကိုယ့်ဘာသာ မသိလိုက်ခင်မှာပင်

“ဪ... ချွန်းလဲ့ရယ်၊ ဒါတွေ့ရမယ့်ဟာမှ မဟုတ်တာ”ဟု ပြောလိုက်မိသည်။

“ချွန်းလဲ့အတွက်ကတော့ အဲဒီ ကာလက ဘဝနဲ့ရင်းပြီး တွေးခဲ့ရတဲ့ ကိစ္စပါ။ နောက်ဆုံးတော့ အစ်ကို နဲ့ထိုက်တန်တဲ့ မိန်းကလေးမျိုးသာ ထိုင်ထိုက်တဲ့နေရာမျိုးကို ချွန်းလဲ့က အစ်ကိုကိုမငဲ့ဘဲ ဝင်မယူသင့်ဘူးလို့ မျက်ရည်စက်လက်နဲ့ ဆုံးဖြတ်လိုက် တာ။ ဒါကြောင့် ညိုအောင်ကို ကမ်းလှမ်းမှုတစ်ခု လုပ်ခဲ့တယ်။ ဒါကလည်း လူကြီးတွေရဲ့အစီအမံကို ဆန့်ကျင်ဖို့မှာ သူ့ကို အသုံးချတာ ရော၊ သူ ချွန်းလဲ့အပေါ်ထားတဲ့ အချစ်ရဲ့ တန်ဖိုးကို အသိအမှတ်ပြုတဲ့ အနေနဲ့ပါ။ ညိုအောင်ကို ချွန်းလဲ့ မချစ်ပေမယ့် လက်ထပ်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒါကို ညိုအောင်က သိရက်နဲ့ လက်ခံပြီး ချွန်းလဲ့ကို လက်ထပ်မယ် ဆိုရင် ညိုအောင် ခေါ်ရာကို ချွန်းလဲ့ လိုက်လာမယ်”လို့ ကမ်းလှမ်းခဲ့ တာပါ။

“ဪ... ချွန်းလဲ့ရယ်”

“ဒါပေမဲ့ ညိုအောင်က ချွန်းလဲ့ ပြောတာကို ချက်ချင်းလက်ခံခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ချက်ချင်း စိတ်လိုက် မာန်ပါ မဆုံးဖြတ်ဘဲ တစ်သက်လုံး အတွက် စဉ်းစားဖို့ ပြောပါသေးတယ်။ အဲဒါကို ချွန်းလဲ့က နင့်ကို ငါကမချစ် ဘဲဆိုရင်တော့ လက်မထပ်နိုင်ဘူး မဟုတ်လားလို့ မေးလိုက်လို့ ညိုအောင် မခံနိုင်ဖြစ်သွားပြီး တကယ်စိတ်လိုက်မာန်ပါ ဆုံးဖြတ် တာက သူ့ဖြစ်သွားတာလေ”

“အဲဒါ ချွန်းလဲ့တစ်သက်လုံးကို ဆွပေးလိုက်တာပေါ့ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်။ ချွန်းလဲ့ မှာ အချိန်သိပ်မရဘူးလေ။ အစ်ကိုက မကြာခင် ကျောင်းပြီးတော့မှာကိုး။ ပြီးတော့ ညိုအောင်နဲ့ကလည်း နောင်ဆို အခုလိုဆက်သွယ်ဖို့ လွယ် ချင်မှလွယ်တော့မယ်လေ။ ဒါကြောင့် အစ်ကိုအတွက် အကောင်းဆုံး ဖြစ်မယ်ထင်လို့ ချွန်းလဲ့လုပ်ခဲ့မိတာ။ အစ်ကို အခုထင်နေသလို အစ်ကိုကို

အရွဲ့တိုက်တဲ့သဘောတော့ လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုရယ်”

ရုတ်တရက် ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိဘဲ နှစ်ဦးသားကြား အတန် ကြာတိတ်ဆိတ်သွားခဲ့သည်။ ခဏ ကြာမှ သူ့ကို စကားထောက်ပေး ဖြစ်သည်။

“ဒါဆို မိဘတွေက ပစ်ထား တော့ ချွန်းလဲ့တို့ အိမ်ထောင်ဦးမှာ အရမ်းဒုက္ခ ရောက်မှာပေါ့ နော်”

“ရောက်တော့ ရောက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အင်းတော်မှာ ညိုအောင် အဒေါ်တစ်ယောက်ရှိတော့ သူက

လား”

“အမှန်တော့ အစ်ကိုရယ်၊ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို လုံးလုံးမချစ်ဘဲနဲ့ တော့ ဘယ်လက်ထပ်တဲ့ အထိ စဉ်းစားပါမလဲ။ ဘယ်အတိုင်းအတာ အထိဆို တာတော့ ရှိမယ်လေ။ နှင်းဆီကို ပန်ချင်တဲ့မိန်းကလေးက နှင်းဆီမရရင်လည်း စံပယ်ပဲ ပန်မှာ ပေါ့ဆိုတာက စံပယ်ကိုလည်း မမှန်း လို့ပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ နှင်းဆီ လည်းမဟုတ်။ စံပယ်လည်း မဟုတ် တဲ့ ပန်းမျိုးကိုလည်း သူပိုင်ခွင့်ရှိတယ်။ ပြီးတော့ ဘာကိုမှလည်း သူမပန်ဘဲ နေခွင့်ရှိတာပဲလေ။ ဒါပေမဲ့ ဒါကို ညိုအောင်ကို တစ်ခါမှ ရှင်းပြခဲ့ရ ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့ ချွန်းလဲ့ သူ့ကို မပြောခဲ့တာလဲ”

“အမှန်တော့ အဲဒီတုန်းက တော့ ချွန်းလဲ့ဘာသာလည်း သူ့ကို လုံးလုံးမချစ်ဘူးလို့ ထင်နေခဲ့တာ ကိုး။ နောင် သွေးအေး လာတဲ့အခါ ကိုယ့်ဘာသာ နားလည်လာပေမယ့် သူ့ကို ရှင်းပြပြောခွင့်မသာခဲ့ဘူး။ သူက ဒီကိစ္စကို တစ်ခါမှ ပြဿနာ မလုပ်တော့ ကိုယ့်ဘက်က အသား လွတ် စပြောဖို့ခက်ခဲ့တာလေ။ နောက်ဆုံး တစ်ခါတလေ မူးလာလို့ တောင် ဒါကို ရင်ဖွင့်ပြောတာမျိုး မရှိခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကိုချွန်းလဲ့ နားလည်နေတယ်။ ဒါကြောင့် နောက်ပိုင်းမှာ သူ မိန်းကလေးကိစ္စ ချွန်းလဲ့ခွင့်လွှတ်နိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါက လည်း အတော်ကြီးကြာမှပါ။ အစော ပိုင်းမှာတော့ ချွန်းလဲ့ကို အရမ်း ဂရုစိုက်တာပါ။ အိမ်ထောင်သက် ငါးနှစ်လောက်အရမှာ သူ ဖားကန့် ကို အလုပ်လုပ်ဖို့ ထွက်သွားတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ပထမကိုယ်ဝန်ကို လွယ်ထားရပြီး ချွန်းလဲ့တစ်ယောက် တည်း အရမ်းအသီးကျန်တယ်။ ဖားကန့်မှာကလည်း လုံခြုံရေးအခြေ အနေက သိပ်မကောင်းသေးဘူးလေ။ ဒီကာလမှာပဲ အစ်ကိုလက်ထပ်တဲ့ သတင်းကိုကြားရတယ်။ အဲဒီမှာ ချွန်းလဲ့ကိုယ်ချွန်းလဲ့ ဟုတ်လှပြီထင် ပြီး လုပ်ခဲ့တာတွေဟာ အရမ်းမှားခဲ့ပြီ ဆိုတာ ချွန်းလဲ့သိတာပဲ”

အတော်ကူညီပါတယ်။ ချွန်းလဲ့က ဆယ်တန်းဘီနဲ့ အောင်ထားတော့ မြို့နယ်သမ္မတအသင်းမှာ အလုပ်ဝင်လို့ ရတယ်။ ညိုအောင်က အဲဒီကာလမှာ ကက်ဆက်အခွေငှားဆိုင်ကလေး တစ်ခုဖွင့်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ဘဝကို ရုန်းကန်ရတာပေါ့။ ဘဝမှာ ရုန်းကန် မှုအခက်အခဲအပြင် ပိုပိုပြီး သိသာ လာတာကတော့ ညိုအောင်က ချွန်းလဲ့က သူ့ကို လုံးလုံးမချစ်ဘဲ ယူထားတယ်လို့ ထင်နေပုံရတာ ပါပဲ”

“ချွန်းလဲ့ကရော သူ့ကို ချစ်လို့

ရွန်းလဲ့ ဘာတွေမှားပြီး ဘာကို စသိပါလိမ့်။ ဇေဝဇေဝါပြင် သူ့ကို ငေးကြည့်မိပြန်သည်။ ရွန်းလဲ့က တော့ ကိုယ့်ကိုမကြည့်ဘဲ အဝေး ကိုသာ လှမ်းငေးရင်း စကားကိုဆက် သည်။

“အစ်ကိုလက်ထပ်လိုက်တဲ့ မမ စိမ်က ရွန်းလဲ့ထက် တစ်တန်းပဲ ကြီးတယ်လေ။ သူ့ကို ရွန်းလဲ့ ကောင်းကောင်း သိနေတာပဲ။ သူက အမေငယ်ငယ်က ဆုံးသွားပြီး အမေ ကို လုပ်ကျွေးနေတာ။ အဓိက ရွန်းလဲ့စိတ်ထိခိုက်ရတာက မမစိမ် က အမေကိုလုပ်ကျွေးဖို့ ဆယ်တန်း ဘီနဲ့အောင်ပြီး အလုပ်ဝင်လိုက်တော့ အနဲ့အောင်အောင် ပြန်မဖြေဖြစ် တွားလို့ထင်တယ်။ ဘွဲ့ရတဲ့သူ မဟုတ် တာတော့ သေချာတယ်။ နောက် တစ်ခုက မမစိမ်က ချစ်စရာ မိန်းကလေးပါ။ ဒါပေမဲ့ ရွန်းလဲ့လို့ မြို့မှာ၊ ကျောင်းထဲမှာ လူသိများခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးမျိုး မဟုတ်ဘူးလေ။ အစ်ကိုရွေးတဲ့ မိန်းကလေးက ဒီလို ဆိုတော့ အဲဒီလိုမျိုးဖြစ်ဖို့ ရွန်းလဲ့ လည်း ကြိုးစားနိုင်တာမျိုး ဆိုတာ သိလိုက်ရလို့ ရွန်းလဲ့ဝမ်းနည်းမိတာ ထင်ပါတယ်။ ဘာနဲ့ထူလဲဆိုတော့ ကိုယ်သိပ်လို့ချင်တာ တစ်ခုခုကို မဝယ်နိုင်ဘူးထင်လို့ ထားခဲ့ပြီးမှ ကိုယ်ပေးနိုင်တဲ့ ဈေးမျိုးနဲ့ တစ်ယောက်ယောက် ဝယ်သွားတာ မြင်တော့ ငါမှားသွားပြီလို့ ကြေကွဲ ကျန်ရစ်ရတာမျိုးဖြစ်မှာပါ။ အဲဒီ အချိန်မှာ ရွန်းလဲ့က ညှိအောင်နဲ့ ဝေးပြီး အထီးကျန်တဲ့အချိန်၊ အခုလို ခံစားနေရတာကို အရင်လို သူ့ကို စာရေးဖွင့်ပြောပြဖို့ မကောင်းတာ မျိုးဆိုတော့ ရွန်းလဲ့တစ်ယောက် တည်း ကြေကွဲရတယ်။ အမှန်တော့ ရွန်းလဲ့ အချစ်သူရဲကောင်းလိုလို ဘာလိုလို အရေးထိတာဟာ အမှား ကြီးတစ်ခုဆိုတာ ပထမဆုံး တမှန် အတိုင်း သိလိုက်ရတာပါပဲ။ ရွန်းလဲ့ မျက်ရည်ကျမိပါတယ်။ အံ့ဩစရာ ကောင်းတာက ရွန်းလဲ့အစ်ကိုနဲ့ရော မိဆန်ပါခွဲပြီး ညှိအောင်နောက် လိုက်ခဲ့ရပေမယ့် ညှိအောင်ကလည်း ဂရုစိုက်၊ အိမ်ထောင်ဦးမှာ အဆင် မပြေဖို့ ရွန်းကန်ရတာလည်းရှိဆိုတော့ ငိုရတာမျိုး မရှိခဲ့ဖူးပါဘူး။ အစ်ကိုနဲ့

ခွဲရတာကိုပဲ ဒါဟာ ငါလုပ်သင့်တာ လုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့အတွေးက မာန် တင်းပြီး ဖြေသာစေခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ အစ်ကို လက်ထပ်တယ်၊ ဘယ်သူနဲ့ လက်ထပ်တယ်ဆိုတာ လည်းသိရော ရွန်းလဲ့ မျက် ရည် မဆည်နိုင် ဖြစ်ရတော့တာပဲ”

“ဪ... ကိုယ်တကယ် စိတ်မကောင်းဘူး ရွန်းလဲ့။ အစ်ကို ကတော့ ရွန်းလဲ့ဟာ ညှိအောင်ကို စိတ်တိုင်းကျ နှေးချယ်ပြီး ပျော်နေခဲ့ တယ်လို့ပဲ ထင်ခဲ့တာပါ”

ဝန်ခံစကားတချို့ ကိုယ့်နှုတ် က ထွက်ကျသွားခဲ့သည်။

“အစ်ကို ဘင် မကပါဘူး။ အားလုံးလိုလိုက ဒီလိုပဲ ထင်ကြ တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ပျော်တယ် မဟုတ် ပေမယ့် အခုပြောခဲ့သလို ဖြေသာ နေသာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီကာလကျမှ ရွန်းလဲ့ဟာ ရေတာတာကျိုးသလို ပြတ်ကျသွားတာပဲ။ ကျန်းမာရေး လည်း နည်းနည်းထိခိုက်သွားတယ်။ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့တာနဲ့ တိုက်ပိုင် တာပဲလား။ ကံ ဆိုးတာတစ်ခု ထပ်ဖြစ်တာလားတော့ မသိဘူး။ အဲဒီကိုယ်ဝန်က အဲဒီအချိန်မှာ ပျက်ကျသွားတာပဲလေ”

“ဪ... ရွန်းလဲ့ရယ်၊ ဖြစ်မှဖြစ်ရပေလေ”

ကြေကွဲစိတ်ဖြင့် ရေရွတ်မိ သည်။

“နောက်တော့ အစ်ကို ရန်ကုန် ပြောင်းသွားတယ်။ နောက် မမစိမ်နဲ့ သမီးနဲ့ လိုက်သွားတယ်။ အဲဒါတွေ ကြားပါတယ်။ နောက် တော့ ညှိအောင်လည်း ကျောက်အရောင်း အဝယ်အောင်မြင်လာပြီး စီးပွားရေး အဆင်ပြေလာတယ်။ အိမ်နဲ့လည်း အဆက်အသွယ်ပြန်ရတယ်။ အဖေ ဆုံးခါနီး တစ်နှစ်လောက်မှာမှ အမေတို့က ပြန်လက်ခံဝင်ထွက်စေ တယ်လေ။ သမီးကိုလည်း ဖွေးတော့ ညှိအောင်က ခရီးထွက်တာ များပေ မယ့် အထီးမကျန်တော့ဘူး။ အဖော် ရလာတယ်။ ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုကိုတော့ မကြာခဏ သတိရနေပါတယ်။ အစ် ကို သတင်း တွေ လည်း အကောင်းအဆိုး ကြားရပါတယ်။ ကောင်းသတင်းကြားရင် ဝမ်းသာရ သလို ဆိုးသတင်းကြားရင်လည်း

.....
ဒီနေ့ မမျှော်လင့်ဘဲနဲ့ အစ် ကို တစ်စွန်း တစ်စတောင် သိမထားတဲ့ ရွန်းလဲ့နဲ့ အစ် ကို တို့ရဲ့ တိမ်မြုပ်နေတဲ့ အကြောင်းတချို့ သိလိုက် ရတာ အတော် စိတ်မ ကောင်းဘူး။ ဒါပေမဲ့ အစ် ကို အခုလို သိခွင့်ရအောင် သတ္တိရှိရှိနဲ့ ပြောပြတာကိုပဲ ရွန်းလဲ့ကို အတော်ကျေးဇူး တင်ရမှာ။
.....

စိတ်ပူရတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ညှိအောင် ရှိတုန်းက သူ့ကို စိတ်အနှောင့် အယှက်မဖြစ်စေချင်လို့ အစ်ကိုကို လာဝမဆက်သွယ်ခဲ့ဘူး။ ညှိအောင် မရှိပြန်တော့ မမစိမ်က အစ်ကိုနဲ့ ရွန်းလဲ့တို့ ငယ်ဘဝဆက်ဆံရေးကို ဘယ်လို နားလည်ထားမှန်း မသိ တော့ သူ့ကိုစိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်မှာစိုးစားနဲ့ မဆက်သွယ်ဖြစ်ဘူး။ အစ်ကိုကို အမြဲသတိရနေတာ မဟုတ်ပေမယ့် ပတ်သက်ဆက်သွယ်မှု ရှိတာမျိုးနဲ့ ထိုက်ဆိုင်တိုင်း အမြဲ သတိရနေမိတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သမီးပြန် အလာ အစ်ကိုနဲ့ ရထားပေါ်မှာတွေ့ တာလေ။ သမီးက မေမေ ရထားပေါ် မှာ မေမေအသိတစ်ယောက် တွေ့ လာတယ်ဆိုပြီး ဦးစိုးသူငယ်ချင်းလို့ ပြောတယ်ဆိုတာနဲ့ ကိုရိုနိုင်လားလို့ တန်းမေးလိုက်တာ သမီးတောင် အရမ်းအံ့ဩသွားတာ။ မေမေ ဘယ်လိုသိတာလဲဆိုလို့ ဟုတ်လား၊ သူနဲ့တွေ့ခဲ့တာလားဆိုတော့ ဟုတ် တယ်တဲ့ မေမေ ဘယ်လိုသိတာလဲလို့ ထပ် မေးလို့ အစ် ကို စိုးငြိမ်း သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ မေမေနဲ့ ရင်းနှီး တာက မန္တလေးမှာနေတဲ့ ကိုမိုးနှင်းနဲ့ ရန်ကုန်မှာနေတဲ့ ကိုရိုနိုင်ပဲ ရှိတာ လေ။ အဲဒီထဲမှာ ကိုမိုးနှင်းကို သမီး သိနေတော့ သမီးမသိသေးတဲ့ တစ်ယောက်ဖြစ်မှာပေါ့လို့ ပြော လိုက်တော့မှ သမီးက ကျေနပ်သွား တယ်။ ဒါပေမဲ့ သမီးက မေမေပြော တော့ ဦးစိုးသူငယ်ချင်းတွေထံ

ဒီနှစ်ယောက်ပဲ မေမေနဲ့ သိသလိုပဲ။ အဲဒီဦးဦးကပြောတာတော့ ဦးစိုး သူငယ်ချင်းလို့ ပြောလိုက်ရင် မေမေ က ဘယ်တစ်ယောက်ပါလိမ့်လို့ စဉ်းစားရင် စဉ်းစားနေမှာလို့ ပြော တယ်တဲ့ အမေက မေ့ချင်မေ့လောက် ရောပေါ့လို့ ပြောတယ်ဆိုလို့ သမီးကို ဟန်မဆောင်နိုင်အောင်ကို မျက်နှာ ပျက်ချင်သွားတာ။ အစ်ကိုက ရက် စက်လိုက်တာ။ ရက်စက်လိုက်တာ လို့ ရင်ထဲမှာ မြည်တည်းသွားသလို ပဲ”

“ဪ... ရွန်းလဲ့ရယ်၊ အစ်ကိုက ခပ်ပေါ့ပေါ့ နောက်လိုက် တာပါ။ ထာကယ်တော့...”

“မဟုတ်ဘူးအစ်ကို။ အစ်ကို မမှားပါဘူး။ ရွန်းလဲ့က မှားနေတာ။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြောရရင်တော့ ရွန်းလဲ့နဲ့လုံးသားက အစ်ကိုနဲ့ ပတ်သက်ရင် သိပ်ပြီး အက်ဆတ် တယ်၊ ပြီးတော့ ဒဏ်ရာတွေက များ တော့ အနာပေါ် တုတ်သေး သေးလေးကျလည်း မခံနိုင်ဘူး။ အစ်ကိုအပြစ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုလက်ထပ်တယ်လို့ကြားတော့ တစ်ခါ မျက်ရည်ကျတယ်။ အစ်ကို ထောင်ကျတယ်ဆိုတော့ တစ်ခါ မျက်ရည်ကျတယ်။ အခု အစ်ကိုက ရက်စက်လိုက်တာဆိုပြီး သမီး မသိ အောင်တိတ်တိတ် မျက်ရည်ကျရ တာ၊ ဒါပေမဲ့ နောင်တော့ အစ်ကိုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မျက်ရည်မကျနိုင်တော့ ပါဘူး။ အစ်ကိုကို ရင်ဖွင့်လိုက်ရလို့ လည်း ပေါ့ပါးသွားတယ်။ အစ်ကို နားထောင်ပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါ တယ် အစ်ကို၊ ပြီးတော့ သမီးလေးကို စောင့်ရှောက်တာလည်း တကယ် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ရွန်းလဲ့က တကယ် ကျေနပ် သွားပုံဖြင့် မျက်ရည်များကို သုတ် ရင်း စကားကိုအဆုံးသတ်သည်။ ကိုယ်က မျက်ရည်သုတ်ပေးခွင့်မရှိ သူ ဖြစ်သည်ဖြင့် နှစ်သိမ့်စကား ဘယ်လိုပြောရမည်မသိ ဖြစ်နေခိုက် ရွန်းလဲ့တို့ အိမ်ဆိုင်ကလေးသို့ ရုတ်တရက် ဈေးဝယ်ရောက်လာ သဖြင့် တစ်မျိုးတော့ အဆင်ပြေသွား သည်။ မျက်ရည်ကို ဟန်မပျက် သုတ်လိုက်ပြီး ဈေးဝယ်လိုတာကို ကျွမ်းကျမ်းကျင်ကျင် ရောင်းချ

ထုပ်ဝိုးပေးနေသော ရွန်းလဲ့ကို လှမ်းကြည့်ရင်း ငယ်ငယ်ကဆို အခုလို ဈေးရောင်းသည့် ဘဝရောက်မည်ကို တစ်ခါမှ စိတ်ကူးပုံဖော်မကြည့်ဖူးသည့်ရွန်းလဲ့ဘဝကို စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားမိသည်။ ဒါက လောကဓံတရားလို့ ဆိုရမှာ လား၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ့်ရဲ့ ပေါ့ဆညံ့ဖျင်းလွန်းမှုကြောင့်လား။

အနားကို ပြန်ရောက်လာပြီး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ပြန်ဖြစ်နေသည့် ရွန်းလဲ့ကို နှစ်သိမ့်စကား ပြောရသည်။

“အေးပါ ရွန်းလဲ့ရယ်၊ ဒီနေ့ မမောင်လင့်ဘဲနဲ့ အစ်ကို တစ်စွန်း တစ်စတောင်သိမထားတဲ့ ရွန်းလဲ့နဲ့ အစ်ကို တို့ရဲ့ တီမ့်မြုပ်နေတဲ့ အကြောင်းတချို့ သိလိုက်ရတာ အတော် စိတ်မကောင်းဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အစ်ကို အခုလို သိခွင့်ရအောင် သတ္တိရှိရှိနဲ့ ပြောပြတာကိုပဲ ရွန်းလဲ့ကို အတော်ကျေးဇူးတင်ရမှာ၊ ဘဝမှာ ကိုယ်တစ်ဖက်သတ် မြင်ခဲ့တာတွေတချို့ဟာ အမှန်တရားမဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ သင်ခန်းစာကို ကိုယ်ထပ်ယူရင်းနဲ့ပေါ့။ ကဲ... ရွန်းလဲ့ရေစကားပြောလို့ ကောင်းပါရဲ့၊ အိမ်က အမေတို့က ထမင်းစား မျှော်နေတော့မှာ”

“ဟုတ်ပါရဲ့၊ အစ်ကို့ကိုလည်း ဘာမှ မကျွေးရဘူး၊ မေ့နေလိုက်တာ”

“မလိုပါဘူး ရွန်းလဲ့ရာ၊ အစ်ကို မပြန်ခင် ထပ်လာပါဦးမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား”

“ဟုတ်တယ်အစ်ကို၊ ထမင်း တစ်ရက်လောက် လာစားပါလား”

“မစားတော့ဘူး ရွန်းလဲ့ရာ၊ သိတဲ့အတိုင်း အပေတိုက် အိပ်မှာပဲ စားစေချင်တာ၊ နေတဲ့ရက်တလည်း သိပ်မများတော့လေ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်တစ်ရက်တော့ ထပ်လာခဲ့ပါဦးမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား”

“ဆန်ခေါက်ဆွဲ လုပ်ထားလိုက်မယ် အစ်ကိုရာ၊ အစ်ကိုမပြန်ခင် တစ်ရက် သန့်သန့်ခါမနက်စောစောမှာ လာစားလိုက်ပါနော်၊ သမီးကိုလည်း ဘယ်မှမသွားခိုင်းဘဲ စောင့်ခိုင်းထားလိုက်မယ်”

ဒီတစ်ခါတော့ ခေါင်းညိတ်ဖြစ်

သွားသည်။ သူ့ကိုယ့်ကြောင့် မပျော်ရတာများပြီဖြစ်မှာပို့ ရွန်းလဲ့ကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်၍လည်း ဖြစ်သည်ဆိုတာကိုတော့ ဝန်ခံရလိမ့်မည် ထင်ပါသည်။

ဒီလိုဖြင့် ပြန်ခါနီးတစ်ရက်မှာ မနက်စောစော ရွန်းလဲ့အိမ်ကို ထပ်ရောက်သည်။ သမီး ညိုလဲ့ရည်ကိုလည်းတွေ့ရပြီး သူ့ကွန်ပျူတာပညာထပ်ဆည်းပူးခွင့်ရမည်ဆို၍ ဖျော်နေပုံပေါ်သည်။ သူက ဆော့စ်ဝဲလ်ပိုင်းကို သင်ချင်ပြီး ဖြစ်နိုင်လျှင် ပရိုဂရမ်ရေးချင်သည်ဆိုသဖြင့် ဦးလှကောင်းဆီ ဆက်သွယ်ပြီး ထပ်ပြောရသည်။

ဦးလှကောင်းက ဖုန်းထဲမှာ သူတတ်နိုင်သမျှတော့ ကူညီမည်၊ ပရိုဂရမ်အခြေခံပိုင်းကို သူသင်ပေးနိုင်ပေမယ့် နောက်ပိုင်းမှာ ယင်းကိစ္စကို အထူးပြုသင်သည့် သင်တန်းများကို တက်ရလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။

“ကဲ... ကဲ တခုခုပဲမှ နောင် ရှင်း တစ်ခါတည်းပြောလိုက်မယ်၊ အဲဒီကျွန်ုပ် အကုန်အကျတွေ ဘာတွေရှိလာတဲ့ အခါ သင်ဖို့ဆရာနဲ့ မဆိုင်ဘူးနော်” ကျောင်းအပ်တဲ့ ငယ်ကျွန်ကလေးကလေးလား” ဟု ဆိုသည်။

“ကဲ အရေးအခင်းမှာတုန်းက နိုင်ငံရေးလုပ်ဖက်၊ အလုပ်ပြုတ်ဖက်တွေ ဖြစ်ခဲ့ပြီး အခုလည်း တွေ့တာနဲ့ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် နောက်ပြောင်နေကျ ကိုလှတောင်း ဖုန်းထဲကပြောနေသမျှကို အပြင်က ရွန်းလဲ့တို့သားအမိက ကြားသည်မဟုတ်တော့ ကိုယ်က...”

“အေးပါဗျာ တစ်ပြားမှ မကုန်စေရဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားမပြောလည်း ကွန်တော်က ပြောထားပြီးသားပါ၊ ဒါကြောင့် အားကိုးတာပေါ့ဗျာ၊ ကဲ... ညိုလဲ့ရည်ကြားတဲ့အတိုင်းပဲနော်” ဟု ဆိုလိုက်ရာ တစ်ဖက်က ဖုန်းထဲမှ “ဟေ့... ဟေ့ စာရေးဆရာ အဲဒီလို လူလည်မကျနဲ့နော်” ဟု ရယ်ချင်ပက်ကိုဖြင့် လှမ်းပြောသံကို ကြားရသည်။ ကိုယ်လည်း ခပ်တည်တည်ဖြင့် . . .

“အေးပါဗျာ၊ ကျေးဇူးတင်စရာ မလိုဘူးဆိုလည်း တင်ရမှာပါပဲ။

အင်းပေါ့ သူစိမ်းတွေ မဟုတ်ပေမယ့်လည်း ကျေးဇူးက ကျေးဇူးပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားမေတ္တာ၊ စေတနာတွေ ဘယ်တော့မှ မမေ့ဘူး အဟုတ်” ဟု ပြောလိုက်ရာ တစ်ဖက်က “တော်ပြီတော်ပြီ လူလည်ကြီး၊ ဆက်မပြောတော့ဘူး ကိုယ့်ဘက်ကိုယ်ယက်တဲ့ လိပ်ကြီး” ဟု ပြောကာ ရယ်ရယ် မောမောဖြင့် ဖုန်းချသွားသည်။ ရွန်းလဲ့တို့ကတော့ မသိရှား။

“ဆရာက အတော်သဘောကောင်းပုံပဲနော်” ဟု ဆိုသည်။ ကိုယ်က ဟုတ်တယ်ဟုဆိုတာ စိတ်မပါတစ်ပါ ခေါင်းညိတ်ရင်း တကယ်ကုန်ကျရိတ်မိလာရင် ကိုယ် ဘယ်အတိုင်းအတာ အထိပေးနိုင်မလဲ၊ ဘယ်လိုပေးရမလဲဟု တွေးနေမိသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ရုတ်တရက်သတိရသွားပြီး လွယ်အိတ်ထဲက စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ထုတ်လိုက်ကာ

“ဒါ ရွန်းလဲ့နဲ့သမီးဖတ်ဖို့ မနှစ်ကထုတ်ဖြစ်တဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ တစ်အုပ်တည်းသော ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် စာအုပ်ယူလာတယ်၊ ရွန်းလဲ့အရင်ဖတ်လိုက်ပေါ့၊ ပြီးတော့မှ သမီးမပြန်ခင် ရွန်းလဲ့ဖတ်ပြီး ရင်လည်း သူ့ကိုပေးလိုက်၊ သမီး ပြန်တာ မမိရင်လည်း နောက်မှ လူကြိုနဲ့ လှမ်းပေးလိုက်ပေါ့၊ စာအုပ်က အခုကိုယ့်ဆီမှာ တစ်အုပ်ပဲ ပါလာလို့” ဟု ပြောရင်း ပေးလိုက်သည်။

ရွန်းလဲ့က “ရပါတယ်၊ တစ်အုပ်ဆို တော်ပြီပေါ့၊ သမီးနဲ့အတူတူဖတ်မှာပေါ့” ဟု ဆိုသည်။ သမီးကလည်း ကောက်ယူလှန်လှော့ကြည့်ပြီး “ပေမေ အေးအေးဆေးဆေးဖတ်ပြီးမှ သမီးဆီပို့ ပေးလိုက်ပါ” ဟု ဆိုသည်။ ပြီးတော့မှ

“ဦးစားဖို့ ဆန်ခေါက်ဆွဲသွားပြင်လိုက်ဦးမယ်” ဟုဆိုကာ မီးဖိုဆီထွက်သွားသည်။ သမီးကို တူဖို့ နောက်က လိုက်သွားဖို့ ဟန်ပြင်နေသည့် ရွန်းလဲ့ကို မျက်နှိပ်ပြ ခေါ်ထားလိုက်ပြီး . . .

“ရွန်းလဲ့... စာအုပ်ပဲနောက်ဘက်အခေါက်ထဲမှာ စာတစ်စောင် ထည့်ထားတယ်၊ အဲဒါထုတ်ယူပြီး

ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါဦး။ သမီးမသိအောင် နိုးပေးရမယ့်စာမျိုး မဟုတ်ပေမယ့် သမီးမသိသေးတာတွေ ပါနိုင်လို့ အဲဒီထဲခေါက်ထည့်ပြီး ပိတ်ပေးလိုက်တာ။ ပြီးတော့ ရွှန်းလဲ့လည်း စာအုပ်ဖုံးထဲက စာထုတ်မဖတ်ရတာ ကြာပြီမဟုတ်လား။ ညိုအောင်ကို အလွမ်းပြေပေါ့” ဟု ပြောလိုက်ရာ

“အစ်ကိုကနေ အိမ်ထဲကို စပြန်ပြန်၊ တခြားလူက စရင်စ၊ အစ်ကို စလို့တော့ မရဘူးနော်” ဟု ဆိုသဖြင့် “အေးပါကွာ၊ ဆောရီး၊ ဆောရီး” ဟု ပြောလိုက်ရသည်။

နှစ်ဦးသားကြား ခဏတာ တိတ်ဆိတ်သွားပြီးမှ

“ဒါပေမဲ့ စာထဲမှာ အစ်ကိုဘာရေးထားတာ၊ အစ်ကို့ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်” ဟု ဆိုပြန်သဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်ရသည်။ ထိုစဉ် ခေါက်ဆွဲပန်းကန်နှင့် ပြန်ထွက်လာသော သမီး ရောက်လာသဖြင့် သူ့ဆီက ပန်းကန်ကိုလှမ်းယူလိုက်ရသည်။

“ကိုယ်က ကသာဆန်ခေါက်ဆွဲကိုတော့ မမေ့ဘူး။ ငယ်ငယ်ကတည်းက မက်မက်မောမောချီခဲ့ရလို့လား မသိဘူး။ ကသာရောက်ရင် နေ့တိုင်း စားဖြစ်တာပဲ” ဟု ပြောမိသည်။ ရွှန်းလဲ့က

“ကသာကိုပစ်သွားတဲ့ ကသာသူ၊ ကသာသားတွေခဏပြန်လာရင် အဲဒီလိုပဲလွမ်းလောက်အောင် ပြောကြတာ၊ ဒီမှာ ပြန်လာနေမလား ဆိုတော့ တစ်ယောက်မှနေနိုင်တာ မဟုတ်ဘူးလေ” ဟု စကားနာထိုးပြန်သည်။ ကိုယ်က...

“ဒါကတော့ ရွှန်းလဲ့ရယ်၊ ကံပစ်ချရာနေရတာကိုး၊ ပျော်ရာမှာမနေရ၊ တော်ရာမှာနေရဆိုတဲ့ စကားလည်း ရှိတာပဲတာ၊ မဟုတ်ပေမယ့်လည်း နေရတာပေါ့၊ မယုံရင် သမီးကို မေးကြည့်မိလား၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား သမီး” ဆိုတော့

“ထိပ်မှန်တာပေါ့ ဦးရာ” တဲ့။ ရွှန်းလဲ့က “ဪ... အပြီးပြတ်ပြီးသား အကောင်တစ်ကောင်က ငါ့အနားတင်ခိုနေတာ ငါက မေ့နေတာကိုး” ဟု ပြောတော့ အားလုံး သဘောကျ ရယ်မော

ဆယ်စုနှစ်တစ်နှစ်လောက် အာဏာရပါတီထဲဝင်ပြီး ခေတ်ကြီးကိုကန့်လန့်တိုက် နေထိုင် တာကလွဲ ရင် ကိုယ် ဘာနိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုမှ မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ အခြေအနေကလည်း မပေးဘူးလို့ ပြောချင်လည်း ရတာပေါ့လေ။

ဖြစ်ကြသည်။ နောက်ရက်မှာတော့ ရန်ကုန်ကို ပြန်လာဖြစ်ပါသည်။ မြို့ကလေးတို့ခွဲရလျှင် ကျောင်းတက်စဉ်ကာလ တတည်းက လွမ်းသလိုဖြစ်ခဲ့နေကျ အတိုင်း ခံစားရရာမှာ ယခုတစ်ခေါက် ပိုလွမ်းသလို ရင်ထဲဟာ နေသည်။

ရထားပေါ်မှာ အဖော်လည်း မပါသဖြင့် ဟိုသည်တွေးရင်း ရွှန်းလဲ့ထံ ရေးခဲ့သောစာကို သတိတရ ပြန်တွေးမိသည်။

ရွှန်းလဲ့ရေး... ကိုယ် အိပ်မပျော်တာနဲ့ ရွှန်းလဲ့ဆီ စာထိုင်ရေး နေမိတာ။ ရွှန်းလဲ့ပြောတာတွေ နားထောင်ရတာ အလွမ်းရုပ်ရှင်တစ်ကားကို ကြည့်ရသလိုပဲ။ ဒီအထဲမှာ ကိုယ်တိုင်က ဇာတ်ကောင်ဖြစ်နေ တော့ ပိုခံစားရပါတယ်။ ရွှန်းလဲ့တစ်ယောက် အခုအထိ ခံစားနေရတာ တချို့အတွက်တော့ ကိုယ် အတော်စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိတယ်။ အထူးသဖြင့် ရွှန်းလဲ့ရဲ့ ဖေဖေနဲ့ မေမေက ရွှန်းလဲ့စိတ်နဲ့ အသက်ထိ သွားရတယ်။ ရွှန်းလဲ့ မျိုက်လို့သာ ကျန်းမာရေးတွေ ထိခိုက်သွားခဲ့ရတယ် ဆိုတာလေ။

ထဲဝါ ဟုတ်မယ်မထင်ပါဘူး။ ပြီးတော့ အစ်ကိုတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ အရေးကြီးဆုံးက စေတနာပဲ။ စေတနာမပါရင် ကံမမြောက်ဘူး။ ကောင်းစေချင်တဲ့ စေတနာမပါဘဲ ကောင်းမှုကို ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် လုပ်လို့ ကုသိုလ်သိပ်ရမှာ မဟုတ်သလို ဆိုးစေချင်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက် မပါဘဲ လုပ်မိတဲ့ အမှားဟာ အကုသိုလ်ဖြစ်တယ်လို့ အစ်ကိုမထင်ပါဘူး။ ပြီးတော့ အဲဒီတုန်းက ညီမရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ပိုကောင်းသွားစေချင်တဲ့စေတနာနဲ့ ကိုယ်အနစ်နာခံလုပ်ပေးချင်တဲ့စိတ်ကလေး ရှိနေတယ်။ အဲဒီစေတနာက ကုသိုလ်စိတ်ကို ဖြစ်စေမှာပါ။ ဒီလိုအနစ်နာခံခဲ့ပေးမယ့် နောက်ပိုင်းမှာ ဒီစေတနာက အဟောသိက် ဖြစ်သွားတယ်လို့ ရွှန်းလဲ့ထင်တဲ့အတွက်တော့ စိတ်ထဲမှာ ဖြေရခက်အောင် သောကတွေ ရောက်ခဲ့မှာပါပဲ။

အမှန်တော့ ရွှန်းလဲ့ရဲ့စေတနာ

ကြောင့် အဲဒီလူရဲ့ဘဝ ချမ်းမြေ့သင့်သလောက် ချမ်းမြေ့ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရွှန်းလဲ့က အဲဒီစေတနာအပေါ် နောင်တရနေပြီး ‘ဒါဟာ အချစ်သူရဲကောင်း လုပ်ချင်တဲ့ ရူးမူးတဲ့ စိတ်မျိုးပဲ’ လို့ အခု မြင်နေတာပေါ့။ ဒါဟာ ရွှန်းလဲ့ပြောသလိုလည်း ဟုတ်ကောင်းဟုတ်မှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ရွှန်းလဲ့ရယ်၊ အဲဒီတုန်းက အစ်ကိုတို့ဟာ အတော်ငယ်သေးတယ်၊ ငယ်သေးတော့ အဆုံးအဖြတ်တွေ မှားနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲကောင်းလုပ်ချင်တယ်ပဲ ပြောပြော၊ အဓမ္မထတယ်ပဲ ဆိုချင်ဆို၊ သေချာတာ တစ်ခုကတော့ အဲဒီစိတ်မှာ အတ္တတင်းတယ် ဆိုတာပါပဲ။

အစ်ကိုမှာလည်း အဲဒီလို အဓမ္မထတယ်ဆိုဆို၊ သူ့ရဲကောင်းလုပ်တယ် ပြောပြော၊ လွန်ကဲစိတ်နဲ့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာမျိုးတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒီထဲက တစ်ခုကိုပြောရရင် အဲဒီတုန်းက အစ်ကိုမှာ ချစ်သူမရှိခဲ့ပါဘူး။ ဒါဆို အစ်ကို ဘယ်သူကိုမှ မချစ်ခဲ့ဘူးလားဆိုရင် ဒီလိုတော့ မဟုတ်ဘူးထင်တယ်။ ဒါဆို ဘယ်သူကို ချစ်ခဲ့တာလဲဆိုရင်လည်း အစ်ကို မဖြေတတ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အစ်ကိုဘာသာ အဲဒီမေးခွန်းကို တစ်ခါမှမေးမကြည့်ခဲ့လိုက်။ ကိုယ်က ဒီမေးခွန်းနဲ့ဝေးအောင် စည်းခြားနေထိုင်ခဲ့တယ်။

တကယ်တော့ ကိုယ်လည်း လူငယ်ပီပီ ကိုယ်နဲ့ အထက်တန်းကျောင်းတက်ဖက်ထဲမှာ၊ တက္ကသိုလ်တက်ဖက်ထဲမှာ၊ ပြီးတော့ ကိုယ်ခင်တွယ်တဲ့ဝန်းကျင်များမှာ ကိုယ့်ကို စိတ်လှုပ်ရှားစေတဲ့ မိန်းကလေးတွေ ရှိခဲ့တာပါပဲ။ ဒါကို စည်းခြားနေထိုင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ လွယ်လွယ်လေးလုပ်လို့ ရခဲ့တာမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဆင်ခြင်ခဲ့ရ၊ မျိုသိပ်ခဲ့ရ၊ တုံ့ဆိုင်းခဲ့ရ၊ ချုပ်ထိန်းခဲ့ရ၊ ဟန်ဆောင်ခဲ့ရ ဆိုတာမျိုး အများကြီးနဲ့ပါကွယ်။

ကိုယ့်မှာ လုပ်စရာတွေ ရှိနေတာ၊ ဒါကြောင့် ဒါတွေကို ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းရာမှာ ကိုယ့် ဘယ်သူ့ကိုမှ မတွယ်တာမှသာ လွတ်လပ်မယ်လို့ ထင်ခဲ့တယ်။ ကိုယ်လုပ်သင့်တယ်ထင် တာတွေ ကို လုပ် ရာ မှာ တစ်ယောက်ယောက်ကို ငြိတွယ်တဲ့

စိတ်ကြောင့် တွန့်ဆုတ်မနေချင်သလို ကိုယ်ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်မှုက ဖြစ်လာနိုင်တဲ့ ဒုက္ခတွေကိုလည်း ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ မျှမပေးချင်လို့ပါ။ ဒါဟာလည်း အခုပြန်ကြည့်တော့ ရူးခိုက်တာတစ်ခု ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပေါ့။

ဒါပေမဲ့ သမိုင်းမှာ အပြောင်းအလဲတစ်ခုခုအတွက် ပါဝင်ကြိုးပမ်းကြသူ အတော်များများမှာ အချစ်ရေးကိစ္စကို ဦးစားမပေးဘဲ နှလုံးသားကိုသော့ခတ်ထားတာတွေ ရှိခဲ့မှာပါ။ ဒီလိုဟာတွေကို ကိုယ်ဖတ်ဖူးသိဖူးပြီး အားကျလို့လုပ်ခဲ့မိတာမျိုးလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ပြောခဲ့သလိုပဲ အများ အတွက် ကောင်းစေချင်စိတ်နဲ့ ငယ်ရွယ်တဲ့ အလျောက် အလွန်အကျွံစိတ်ကူးယဉ်ပြီး ဆုံးဖြတ်မှားခဲ့ရင်တောင် ကိုယ်တို့မှာ အတ္တမပါဘူးဆိုတာကို ရွန်းလဲ့ မြင် စေချင်တာပါ။

တတယ်တမ်းကျတော့ ကိုယ်

ချက်နဲ့ကိုယ် ပြတ်သားတယ် ပြောပြော၊ ရူးတယ်ခိုက်တယ်ပြောပြော နေဖြစ်ခဲ့တာလို့ ဆိုရမယ်။ မိန်းကလေးတိုင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုယ့်စည်းကလေးနဲ့ကိုယ် အခုလို ထိန်းသိမ်းနေမိခဲ့တာဟာ ရွန်းလဲ့ ဘက်ကကြည့်တော့ ရွန်းလဲ့ကိုပဲ လူရာမသွင်းသလို၊ ဒါမှမဟုတ် တန်းတူ သဘောမထားနိုင်သလိုလို ဖြစ်ခဲ့တာ။ ဒါမှမဟုတ် ရက်စက်စိမ်းကားတဲ့ပုံမျိုးဖြစ်ခဲ့တယ် ဆိုတာ ကိုယ်လုံးလုံး မသိခဲ့ပါဘူး။ ဒါတွေကြောင့် ရွန်းလဲ့စိတ်ထဲမှာ အားငယ်ခဲ့ရတယ်။ ကိုယ့်ဘာသာ မယုံမကြည်ဖြစ်တယ်။ ဒီကတစ်ဆင့် အသိအမှတ်ပြုမခံရတဲ့ နှလုံးသားကို စတေးပြီး ပေးဆပ်ခြင်းနဲ့သာ ကျေနပ်ရမယ့် ဘဝကို ရောက်သွားရတယ်ဆိုတာ အိပ်မောကျရာအနေ ကြိမ်နဲ့ရိုက် အနှိုးခံလိုက်ရသလို ဒီနေ့မှ ကိုယ် သိလိုက်ရတာပါ။

ကဲပါ... ရွန်းလဲ့ရယ်၊ ဒါတွေ

ရွန်းလဲ့ပြောတာတွေ နားထောင်ရတာ အလွမ်းရုပ်ရှင် တစ်ခုကို ကြည့်ရသလိုပဲ၊ ဒီအထဲမှာ ကိုယ်တိုင်က ဇာတ်ကောင် ဖြစ်နေတော့....

လည်း ခေတ်ကြီးကိုပြောင်းအောင် တစ်ယောက်တည်း လုပ်နိုင်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘွဲ့ရပြီး အလုပ်ခွင်ထဲ ရောက်တဲ့အခါ ဆယ်စုနှစ်တစ်နှစ်လောက် အာဏာရပါတီထဲဝင်ပြီး ခေတ်ကြီးကို ကန့်လန့်တိုက်နေထိုင်တာတလို့ရင် ကိုယ်ဘာ နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုမှ မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ အခြေအနေကလည်း မပေးဘူးလို့ ပြောချင်လည်း ရတာပေါ့လေ။ နိုင်ငံရေး မလှုပ်ရှားရုံမကဘဲ ကိုယ်က ဒီကာလမှာ အချစ်ကိုတွေ့ခဲ့တယ်။ လက်ထပ်ဖြစ်ခဲ့တယ်။

ဒါဆို စောစောတုန်းကတော့ ကိုယ်အချစ်ကို မတွေ့တာလားဆိုတော့ တွေ့ရင်တောင် ကိုယ်ဆုံးဖြတ်

ထပ်မပြောချင်တော့ဘူး။ ကိုယ်ပြောချင်တာက ရွန်းလဲ့ရဲ့ အဲဒီကာလက ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အခု ပြန်ကြည့်တော့ မိုက်လိုက်တာ။ ရူးလိုက်တာဆိုပြီး ရွန်းလဲ့ တွေးသလိုမျိုး မတွေးစေချင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ရွန်းလဲ့ရဲ့ နှလုံးသားမှာ အဲဒီကာလက သူများကောင်းဖို့အတွက် အနစ်နာခံစတေးလိုက်ချင်တဲ့ စေတနာကလေး ကိန်းနေခဲ့တာဟာ အဖိုးအရမ်းတန်ပါတယ်။ ကိုယ့်ပိုင်ဆိုင်နိုင်ခွင့်ကို စွန့်ပြီး သူများအတွက် လုပ်ပေးမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကလေးကို ငယ်ရွယ်လို့ ရူးတာပဲလို့ တန်ဖိုးဖြတ်ရင် ရက်စက်ရာကျပါတယ် ရွန်းလဲ့ရယ်။

ကိုယ်ကတော့ ကိုယ်ဆုံးဖြတ်

နေထိုင်ခဲ့တာကို စိတ်ကူးယဉ်တာပဲလို့ ကိုယ့်ဘာသာမြင်ရင်တောင် ရူးတာပဲလို့တော့ မပြောချင်ဘူး။ အခု အချိန်မှာ ဒါကို နောင်တစ်တန် ပြန်တန်ဖိုးဖြတ်ရင် ကိုယ်တို့ရဲ့ အတ္တကင်းပြီး အများအတွက်၊ ဒါမှမဟုတ် သူများအတွက် အနစ်နာခံလိုက်မယ် ဆိုတဲ့စိတ်ကလေးနဲ့ ပတ္တမြားရောင်တောက်နေတဲ့ တန်ဖိုးကို နှံ့ထဲနှစ်လိုက်သလို ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။

ကိုယ်ရဲ့ အဲဒီတုန်းကကာလကို ပြန်ကြည့်တော့ “ဒါငါလုပ်ရမယ့်ဟာပဲ။ ကျန်တာတွေကို ငါစဉ်းစားလို့ မဖြစ်ဘူး” ဆိုပြီး သူ့ကိုယ်သူ ဇွတ်တားနေတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို မြင်ရတယ်။ ရွန်းလဲ့လည်း အဲဒီ

ကာလကိုပြန်ကြည့်ရင် “ငါတစ်ကိုယ်ကောင်ဆန်လို့ မဖြစ်ဘူး။ အနစ်နာခံရမယ်” လို့ မျက်ရည်စက်လက်နဲ့ ဆုံးဖြတ် နေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မြင်ရလိမ့်မယ်။ သူတို့ကို သူများတွေက ရူးတာပိုက်တာလို့ ပြောချင်ပြောကြပါစေ။ ကိုယ်တို့က ကိုယ့်ဘာသာ မပြောကြရအောင်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ရွန်းလဲ့က ဒီကာလအကြောင်း ပြန်ပြောဖို့ အရမ်းခက်သလို ကိုယ်ဆိုလည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ အခု ပြန်မပြောရဲခဲ့ပါဘူး။ နားထောင်မယ့် သူတွေက ရူးပါ့ကွာလို့ ပြောနိုင်တယ်ဆိုတာ ကိုယ်တို့သိနေတာကိုး။ ဒါပေမဲ့ ဒီလို

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငယ်ငယ် တုန်းကတည်းက အနစ်နာခံတတ်တဲ့ နှလုံးသား လေးရဲ့ ပိုင်ရှင်ဟာ ညိုလဲ့ရည်အဖို့ အားမာန်ဖြည့်ပေးမယ့် မိခင်ကောင်းအဖြစ် ဆက်ပြီး ရပ်တည်သွားမှာဆိုတာ အစ်ကိုယုံကြည်ပါတယ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို နူးရှူးမိုက်မိုက် လုပ်ခဲ့တာလား။ အကြိမ်ကြိမ်စဉ်းစားပြီးမှ လုပ်ခဲ့ကြတာလားဆိုတာ ကိုယ်တို့တွေ အသိဆုံးပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ကိုယ့်ဘာသာ ရက်ရက်စက်စက် တန်ဖိုးဖြတ်ရမှာလဲ။

ဒီလိုနည်းနဲ့သာ ကိုယ်တို့ဟာ ကိုယ်တို့ရဲ့ ငယ်ဘဝက ပတ္တမြားရောင်နှလုံးသားကို တစ်ဘဝလုံး အတွက် သယ်ဆောင် နိုင်လိမ့်မယ်။ ဘဝမှာက အများအတွက် လုပ်စရာတွေ လူသိသည်ဖြစ်စေ၊ မသိသည်ဖြစ်စေ အနစ်နာခံလုပ်စရာတွေက မှီနေဦးမှာ ရွန်းလဲ့ရေ အဲဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေကြုံလာတိုင်း တို့ငယ်ငယ်ကတည်းက အခုလို အနစ်နာခံဖူးခဲ့တာပဲ ဆိုတာက ကိုယ်တို့ကို အားမာန်ဖြစ်စေပါလိမ့်မယ်။

ရွန်းလဲ့က ငယ်ငယ်တုန်းက ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာရဲ့ အကျိုးဆက်တွေကြောင့် ကိုယ့်ဘာသာမှားတယ်လို့ ထင်နေတယ်ဆိုရင် ကိုယ့်မှာလည်း နောင်တရစရာတွေ အထောက်အထား လိမ့်မယ်။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့ ရွန်းလဲ့ရဲ့ အများဟာ ကိုယ့်ဆီက မြစ်ဖျားခံလာတာမို့ပဲ။ ကိုယ်သာ စိတ်ကူးယဉ် ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာမျိုး မရှိရင် ရွန်းလဲ့မှာ အခုလို ဆုံးဖြတ်စရာ အကြောင်း မရှိလို့ပါဘဲ။ ဒီတော့ ဒီလိုသာ ပြောကြစတမ်းဆိုရင် ရွန်းလဲ့ရဲ့ မိသားစု စိတ်ဆင်းရဲတာ၊ ရွန်းလဲ့တစ်ဘဝလုံး စိတ်ဆင်းရဲရတာတွေဟာ ကိုယ့်ကြောင့်လို့ပဲ ကိုယ့်ဘာသာ အပြစ်တင်ရတော့မလို ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကိုယ့်ကို နောင်တ နှံ့ထဲနစ်ပြီး စိတ်ဆင်းရဲရတဲ့အဖြစ် မျိုးနဲ့ ခံစားရင် သန့်နေရတာမျိုး ရွန်းလဲ့ဖြစ်စေချင်မှာ မဟုတ်ဘူး ထင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ်တို့ ငယ်ဘဝ နှလုံးသားလေးတွေရဲ့ ပတ္တမြားရောင်စဉ်းလေးတွေကို မြင်အောင် ကြည့်ကြအောင် ညှိပေးရယ်။ ပြီးတော့ ဒီအတွက် ဘာသူ့ကိုမှ ထုတ်ပြောလို့မရတဲ့ ဂုဏ်ယူခြင်း မျိုးနဲ့ ကိုယ့်ဘာသာတွက် အားမာန်တွေ ကိုယ်တို့ကတော့ မွေးကြရအောင်။ မိုယ့်တို့လိုပဲ ငယ်ဘဝကလေးမှာ အဖေဆုံးသွားလို့ လမ်းပျောက်သွားရတဲ့ သမီးလေးညိုလဲ့ရည်ရဲ့ ဘဝကလေးကို လည်း နောင်တနှံ့ထဲ အနစ်မခံဘဲ ကိုယ်တို့ ဝိုင်းဆယ်ပေးကြရအောင်။ ညိုလဲ့ရည်ကလေးရဲ့ ဘဝ အရောင်တောက်လာတဲ့အခါ ရွန်းလဲ့ပေးဖို့ပေးမေ့ရဲ့ မြေးကလေးအဖြစ် သူတို့ဂုဏ်ကို လည်း ဆောင်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငယ်ငယ်တုန်းကတည်းက အနစ်နာခံတတ်တဲ့ နှလုံးသားလေးရဲ့ ပိုင်ရှင်ဟာ ညိုလဲ့ရည်အဖို့ အားမာန်ဖြည့်ပေးမယ့် မိခင်ကောင်းအဖြစ် ဆက်ပြီး ရပ်တည်သွားမှာဆိုတာ အစ်ကိုယုံကြည်ပါတယ်။ ဒီအတွက် အစ်ကိုကလည်း တတ်နိုင်တာကို ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးချင်ပါတယ်။ ဒီနည်းနဲ့သာ အစ်ကို နှလုံးသားလေးကို ပါ နောင်တနှံ့ထဲက ဆယ်ခွင့်ရမှာမို့ ဒီအခွင့်အရေးအတွက် အစ်ကိုက ဝမ်းသာ ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပါ

ပြောပါရစေကွယ်။ ရွန်းလဲ့တို့ ငယ်ငယ်ကလို့ ပျော်စေချင်တဲ့ . . . အစ်ကို

ရွန်းလဲ့ ဆီရေးခဲ့သော စာအတွက် ရွန်းလဲ့ဆီက ပြန်စာကိုတော့ မျှော်မိပါသေးသည်။ အဲဒီကာလမှာ စာတိုက်ကစာတွေ အရင်လောက် မလာတော့ပေမယ့် အွန်လိုင်း ယဉ်ကျေးမှု မထွန်းကားသေးတာမို့ စာတိုက်နှင့်ဆက်သွယ်ရေး ရှိနေပါသေးသည်။ ရွန်းလဲ့အနေဖြင့် ဆိုလည်း စာတိုက်ကပဲ စာပြန်မှာ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ့်လိပ်စာကိုလည်း ရွန်းလဲ့တို့ရေးသည့်စာရဲ့ စာအိတ်ပေါ်မှာ ထည့်ပေးလိုက်တာမို့ တမျှော်မျှော်ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် ရွန်းလဲ့ဆီက ပြန်စာမရပါ။

ကျောင်းတုန်းကလည်း နောက်ဆုံးနှစ်မှာ သူ့ဆီစာရေးလိုက်ပြီး ပြန်စာမရတာကို သတိရမိသည်။ မကြာခင် သူ ညိုစောင့်နောက်လိုက်သွားခဲ့သည်လေ။ အခုတော့ ဘယ်သူ့နောက်မှ ထပ်မလိုက်တန် ကောင်းပါဘူးဟုတွေးရင်း ကိုယ့်ဘာသာ ပြုံးမိသည်။

ရွန်းလဲ့နှင့်ပတ်သက်ပြီး ကိုယ်ခံစားသိရှိလာရသမျှကို ရန်ကုန်ရောက်ပြီးမကြာခင် စိမ့်ကို ပြန်ပြောပြသည်။ စိမ့်က ကိုယ့်ရဲ့အကောင်းအဆိုးမှန်သမျှကို ခွဲဝေခံစားတတ်သူလေ။ ပြီးတော့ ရွန်းလဲ့နှင့်ကိုယ်နှင့် အကြောင်းကို ကိုယ့်ဘက်က အမြင်ဖြင့် သာသိထားသူမို့ အမှန်ကို ပြောပြဖြစ်ရင်း ရင်ဖွင့်မျှဝေမိတာလည်း ဖြစ်သည်။

“ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ အစ်ကိုရယ်။ ရွန်းလဲ့ကို သနားလိုက်တာ ငယ်ငယ်တုန်းက ပြုံးနေတတ်တဲ့ သူ့မျက်နှာလေးကို မျက်စိထဲ ပြန်မြင်ယောင်တယ်” ဟုဆိုရင်း စိမ့်က မျက်ရည်ပဲနေသည်။

မကြာခင်တော့ မန္တလေးကို ပြန်ရောက်သွားသော ညိုလဲ့ရည်ထံက ဖုန်းရသဖြင့် ကိုလှကောင်းနှင့် ဆက်သွယ်ပေးလိုက်ရသည်။ ကိုလှကောင်းကိုလည်း ကုန်ကျနိုင်မည့် ပမာဏကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မေးရသည်။

“ဒီမှာ ကိုယ့်လူ၊ ကျွန်ုပ်သင်တန်း

မှာတော့ ခင်ဗျားပြောတဲ့ အလကား မတ်တင်းရေးနဲ့ သင်ပေးမယ်ဗျာ၊ လက်ဖက်ရည်ဖိုး၊ မုန့်ဖိုးတော့ မပါဘူးပေါ့နော်။ အဲဒါ အခြေခံပစ္စည်းရမ်း ရေးတာသင်ပြီးရင်တော့ အစ်ကိုတို့တို့လို တခြားသင်တန်းမှာ ဆက်သင်ဖို့ အပ်ပေးရလိမ့်မယ်”

“ကဲပါဗျာ၊ ခင်ဗျားအတွက် ကိုတော့ အစကတည်းက ပေးဖို့မရှိတော့ ထည့်မပြောနဲ့ဗျာ။ နောက်ထပ်ခင်ဗျား အဆက်အသွယ်နဲ့ အသက်သာဆုံးရွန်းနဲ့ ကျောင်းဆက်အပ်ရင် အနည်းဆုံး ဘယ်ထောက်တုန်မလဲ၊ အဲဒါပဲ ပြောဗျာ”

“ဟုတ်ပါပြီ ဟုတ်ပါပြီ၊ သူကပဲ မာရေကျောရေနဲ့ ကဲပါ . . . နောက်ထပ်တစ်နှစ်နီးနီးဆို အက်ဇင်စ်ကိုစ် အထိ သင်လို့ရမယ်၊ ပိုက်ဆံကတော့ တစ်သိန်းအောက်ပဲ ကုန်မယ်။ တစ်သိန်းပဲ ထားဗျာ။ ဒါပေမဲ့ ပရိတ်ရမ်းသင်သူနဲ့ ပရိတ်ရမ်းရေးသူက တခြားစီ ဒီတော့ လက်တွေ့ပစ္စည်းရေးနေတဲ့ ဈေးကွက်ကလည်း မန္တလေးမှာ သိပ်မများဘူးလေ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လက်တွေ့ရေးနေတဲ့ ဆရာတစ်ယောက်ဆီမှာ လက်တွေ့ရေးဖို့ အပ်ပေးမယ်။ အားလုံး တစ်သိန်းခွဲဆို အဆင်ပြေပြီ။ အဲဒါခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်ချင်လဲပြော”

“အင်း . . . ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆိုတော့ ဒီလိုဗျာ။ တစ်သိန်းခွဲကို ခင်ဗျားသင်တဲ့ ခြောက်လကုန်တာနဲ့ ပေးမယ်ဗျာ။ ဒီထက်စောနိုင်ရင်တော့ ခင်ဗျားဘာသာ ကြည့်လုပ်ပေါ့”

“ပြောလိုက်ရ မကောင်းဘဲနေတော့မယ်။ ကြည့်လုပ်ဆို ကြည့်လုပ်လိုက်မယ်။ နောက်တော့ အဆိုးမဆိုနဲ့”

“ဪ ဆရာကလည်း ဒေါသချည်းပဲ။ ဆရာက ဆရာပါဆရာရယ်။ နောက်ထပ်လိုပြန်တော့လည်း အဲဒီတော့မှ စဉ်းစားတာပေါ့။ အခုတော့ ကျွန်တော် ခြောက်လအတွင်း တစ်သိန်းခွဲ ပို့ပေးလိုက်မယ်”

“အေးပါ စိတ်ချ စိတ်ချ။ ခင်ဗျားပစ္စည်းလေးကို ကိုယ့်ပစ္စည်းလို ဂရုစိုက်လိုက်ပါမယ်”

“ဟေ့လူ့ မဟုတ်တာတွေ

မပြောနဲ့နော်၊ ငရဲကြီးကုန်မယ်၊ ကျုပ်ပစ္စည်းမဟုတ်ပါဘူးဗျ”

“အမယ် ငရဲတကယ် မကြောက်ဘဲ ကြောက်ချင်သောင် ဆောင်နေပြန်ပြီ၊ မနက်က ခင်ဗျား ဟာလေး လာသွားပါတယ်ဗျာ၊ သမီးမြင်တာနဲ့ အမေ့ကို မှန်းကြည့် ရင်း ခြောက် ကိုယ့်လူ ဒါကြောင့် ဒီလောက်ဖြစ်နေသကဲ့သို့ တွေးမိ ပါရဲ့”

“ဟာ... ဟေ့လူ၊ တော်ပြီ၊ တော်ပြီ၊ ခင်ဗျား မဟုတ်တာတွေ ပြောတော့မယ်”

“မပြောပါဘူးဗျာ၊ တစ်သိန်း ခွဲတော့ တန်လောက်ပါတယ်လို့ ပြောမလို့ပါ”

“တော်ပါတော့ ဆရာရယ်၊ ဒီတစ်ခါတော့ ဆရာ့ကို အနွှေးပေးပါ တယ်နော်... နော်၊ ကူညီတဲ့အတွက် လည်း ကျေးဇူးပါ ခင်ဗျ၊ ကျေးဇူး ပါ”

ဖုန်းချလိုက်ပြီးမှ အမြဲကောင်း ပြိုင် အနိုင်ရနေကျ ကိုလှကောင်းကို အနွှေးပေးလိုက်ရပေမယ့် ကိုယ့်ပြန်နေ ဖြစ်သည်ကို ကိုယ့်ဘာသာ သတိ ထားလိုက်မိသည်။ ပြောသာပြောရ သည် တစ်သိန်းခွဲကို ဘယ်လိုပေးရ မည်ကို ကိုယ် စဉ်းစားမရသေး။

တစ်ပတ်လောက်ကြာတော့မှ စိတ်ကူးတစ်ခု ပေါ်လာသည်နှင့် ကိုယ့်ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်ကို ထုတ်ဝေ ပေးခဲ့သော ထုတ်ဝေသူ ဆရာ ဦးလှနိုင်ထံ အကူအညီတောင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ဆရာ့ကို ဖုန်း ဆက်ပြီး အကျိုးအကြောင်းပြောပြ ကာ လိုနေသော ငွေတစ်သိန်းခွဲကို ဆရာကစိုက်ပေးပြီး တစ်နှစ်အတွင်း ကိုယ်က အကျေပြန်ဆပ်ပေးမည် အကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ဆရာ က ပိုက်ဆံလည်းတတ်နိုင်၊ ကူလည်း ကူညီလို့စိတ်လည်း ရှိသူမို့ အလွယ် တကူပင် သဘောတူပါသည်။ သဘောတူရုံတင်မဟု

“ရပါတယ်ဆရာ၊ ကူညီရမှာ ပေါ့၊ ဆရာလည်း ကောင်းတာလုပ်တဲ့ ကိစ္စပါ ပညာဒါန လုပ်ပေးရတယ် ဆိုတာ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ဝင်စား ပါတယ်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော် အားလုံး စိုက်ပေးလိုက်လည်း ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာ့အလှူ

ကျွန်တော်ဝင်ယူလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ဒီတော့ ဒီလိုလုပ်ပါဆရာ၊ ကျွန်တော် ငါးသောင်းစိုက်လိုက်ပါမယ်။ ကျွန် တစ်သိန်းကို အများဆုံးတစ်လ တစ်သောင်းလောက်နဲ့ ဆရာ အဆင်ပြေသလို ပြန်ဆပ်လိုက်ပါ၊ ဒါဆို ဖြစ်မလားဆရာ”

“ဟာ ဖြစ်တာပေါ့ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော် တစ်နှစ်အတွင်း အကျေ ပြန်ဆပ်ပေးပါမယ်ဆရာ၊ ဒါဆို အရမ်းအဆင်ပြေ သွားပါပြီ”

ဒီလိုနည်းဖြင့် ညိုလဲ့ရည် ပညာဆက်သင်ရေးမှာ ပြေလည်

သွားသည်။ သူကလည်း သူ့အလုပ် ထဲမှ မကြာခင်က ကျွန်တော်ထံ ဖုန်းဆက်ပါသည်။ အွန်လိုင်းက နေရင်း စာအပြန်အလှန် ရေးဖြစ်ပါ သည်။ ဦးလှကောင်းဆီမှာ သင်ရ တာ အဆင်ပြေကြောင်းနှင့် ဆရာက ဂရုစိုက်ကြောင်းများ ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း သူ့ကို ကွန်ပျူတာ ပရိုဂရမ်မာကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားဖို့ အမြဲအားပေးခဲ့သည်။ မြေမလို၊ လုပ်အားမလို၊ ပညာရှင် တစ်ဦးချင်း ဖြင့် နိုင်ငံခြားငွေရွာနိုင်သော ဆော့ဖ်ဝဲခေါ် ကွန်ပျူတာပရိုဂရမ်

ရေးသည့် အလုပ်ကို ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံက မလုပ်နိုင်ဘဲ နောက်ကျ ကုန်ခဲ့ပုံ၊ အိန္ဒိယက ယင်းဈေးကွက်ကို ရယူထားပြီး ငွေရွာနိုင်ပုံများကိုလည်း ပြောပြဖြစ်ပါသည်။

“သမီးက ကိုယ်တိုင်လည်း ပရိုဂရမ်မာကောင်း ဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီဈေးကွက် မျိုး တစ်နေ့ တို့တိုင်းပြည်က ထိုး ဖောက်နိုင်ရမယ်ဆိုတာမျိုး ဆုံးဖြတ် ချက် ရှိ ရမယ်။ သမီးကိုယ်တိုင် နောက်ထပ် ပရိုဂရမ်မာကောင်းတွေ မွေးထုတ်ပြီး ကိုယ်တိုင်ရော နိုင်ငံ

ဈေးသတ်မှတ်တဲ့ ပရိုဂရမ်မျိုး ရေးမယ်ဆိုရင် ရောင်းခွန်ကို ရောင်းသူကပေးမှာလား၊ ဝယ်သူက ပေးမှာလားဆိုတာမျိုး၊ ပြီးတော့ ဒယ်ယံဘယ်လ်တက်စ်လို့ ခေါ်တဲ့ အခွန်နှစ်ထပ်ကောက်တာမျိုး မဖြစ် ရဘူး ဆိုတာမျိုး...”

“အဲဒီလောက်တော့ သမီးမဖြစ် နိုင်ဘူး ထင်တယ်ဦးရဲ့၊ သမီးက အဲဒီလောက်မတော်ဘူး”

“ဘာလို့မဖြစ်ရမှာလဲ၊ အဲဒါက ဟိုအထေးကြီးမှာ၊ နောက်ထပ် သမီး ထပ်တက်ရမယ့် အဆင့်တွေမှာ အဲဒါတွေကို မစဉ်းစားနဲ့၊ သမီး အခုသင်တန်းမှာပဲ ထူးချွန်အောင် လုပ်၊ အဲဒါဆိုရင် အဲဒီဟာတွေနဲ့ ပထမလှေကားထပ်ကို ရောက်တာနဲ့ အတူတူပါပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါဦး၊ သမီးကို အခု လို့ ပြောပြပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါ တယ်”

“ကျေးဇူးတင်စရာ မလိုပါဘူး ကွာ၊ သမီးပဲ ဦးရဲ့သမီး လုပ်မယ် ဆို”

“ဟုတ်တယ်ဦး လုပ်မှာ၊ လုပ် မှာ”

“ဒါဆိုဖြစ်ရမှာပေါ့၊ က... လိုတာရှိရင် ဦးဆီဖုန်းဆက်နော်၊ သင်တန်းကြေးကိုတော့ ဦး ကြည့် စီစဉ်ပေးမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ဦး သင်တန်းကြေးက သမီးသိသလောက် ဆရာ့သင်တန်း မပါဘဲ တစ်သိန်းခွဲလောက်ဆိုတော့ ဦး တာဝန်ကြီးနေမလား စိတ်ပူ တယ်”

“စိတ်မပူပါနဲ့ သမီးရယ်၊ အဲဒီ တစ်သိန်းခွဲမှာ ဦးရဲ့ထုတ်ဝေသူ ဆရာဦးလှနိုင်က ငါးသောင်း ပညာ ဒါန ထည့်ဝင်တယ်၊ အဲဒါလေးတော့ သမီးမှတ်ထားပေါ့၊ ကျန်တဲ့တစ်သိန်း ကလည်း ဒီလိုပဲ ဦးရဲ့အသိုင်းအဝိုင်းနဲ့ အဆင်ပြေ သွားမှာပါ မေမေကို တော့ ဘာမှမပြောနဲ့နော် မေမေ စိတ်ပူနေမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဦး ဟုတ်ကဲ့၊ သမီး လည်း အောင်မြင်အောင် ကြိုးစား ပါမယ်”

မောင်လွင်မွန်(ကသာ)

ရှေ့လဆက်ရန်

ဝေဖန်ရေးသည် အကောင်းဆုံး ဝန်ဆောင်မှုဖြစ်သည်

ဒါရိုက်တာကုသိုလ်၏ 'အိမ်ဖော်'

မောင်အိမ်စံ

(၁)
မြန်မာဝတ္ထုများတွင် အိမ်ဖော်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ရေးသား
သောဝတ္ထုများ အများကြီးရှိသည်။ တချို့က အိမ်ဖော်ဘက်က
ရပ်တည်ရေးပြီး တချို့ကတော့ အိမ်ဖော်မကောင်းကြောင်းကို
ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ်ရေးသည်။ မလှစုန်းယိုး၊ မရှိခိုးနိုး ထင်ကြ
သည်။

ယခု မောင်မောင်မြင့်သိန်း၏ အိမ်ဖော် ထားမေကမူ
မရှိသော်လည်း အကျင့်သီလရှိသည်။ စိတ်ထားဖြူစင်သည်။
အထက်လွှာမှ ဂုဏ်ကြီးရှင်ဒေါ်ခင်မေကြီး (မြင့်မြင့်ခိုင်)၏
သား ကောင်းမြတ်(သူထူးစံ)၏ အကူအညီတောင်းမှုကို
သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးအပေါ်အခြေအခံအားဖြင့် ကူညီခဲ့သည်။ ထိုကူညီမှု
အတွက် သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးစာ ငွေကြေးများပေးအပ်ခဲ့သော်
လည်း မယူခဲ့။ ထိုအခါ နေရှင်လူတန်းစား၏ အမြင်သည်
တက်တက်စင်အောင် လွဲမှားသွားခဲ့သည်။ ဤဇာတ်ကားသည်
ထားမေကဲ့သို့ ကျေးလက်မှ မိဘမဲ့၊ ခိုကိုးရာမဲ့ မိန်းမပျို
တစ်ဦး၏ ရင်ကိုခွဲပြထားသည့် ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည်။

(၂)
ဘွားဘွားကြီး ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်တွင် သမီးနှစ်ယောက်ရှိ
သည်။ အကြီးမှာ ဒေါ်ခင်မေကြီးဖြစ်ပြီး အငယ်မှာ ဒေါ်နု
(သီရိထွန်း)ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးမှာ အမျိုးဂုဏ်၊ နေဂုဏ်
ပေးကြပြီး အိမ်မှ လုပ်သားများအပေါ် နှိပ်ချွတ်ဆက်ဆံသည်။
ထို့ကြောင့်မူ မရှိ။ မိမိကြောင့်ဖြစ်သည် လက်စွပ်ကိစ္စနှင့် ပတ်
သက်ပြီး အိမ်ဖော်တစ်ဦး ဖြစ် သည့်
အေးတင် ကို သံသယဝင်
သည်။ သို့နှင့်ပင် သူ့ခိုးဟု
လှုံးစွပ်ကာ ရဲလက်သို့အပ်
သည်။ မိခင်ကြီး နေမကောင်း
သဖြင့် မိခင်ကြီးအား ပြုစုရန်
အိမ်ဖော်ပွဲစား ဒေါ်မြိုင်မှ
တစ်ဆင့် ကျေးလက်မှ မိဘမဲ့
ထားမေကို ခေါ်လိုက်သည်။
ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်သည် ထားမေ
နှင့်ထိတွေ့ရာမှ ထားမေ၏
ရိုးသားပွင့်လင်းမှုကို သိရှိ
လာကာ အလွန်ချစ်ခင်၊
သံယောဇဉ် ရှိလာခဲ့သည်။
ထားမေအဖို့ နှလုံးလည်း
တစ်ကောင်ကြွက်၊ ခိုကိုးရာမဲ့
ဘဝမို့ ဘွားဘွားကြီးကို ပြုစု
ရင်း ဤအိမ်ကြီးတွင် နေ
တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထား
သည်။ ထိုစဉ် ဒေါ်ခင်မေကြီး
၏ တစ်ဦးတည်းသောသား

ဖြစ်သူ ကောင်းမြတ် နိုင်ငံခြားမှရောက်လာသည်။
ကောင်းမြတ်နှင့်ရတနာတို့သည် ကောင်းမြတ် နိုင်ငံခြား
မှ ပြန်လာလျှင် လက်ထပ်မည်ဟု စီစဉ်ထားကြသည်။
နှစ်ဖက်မိဘများ သဘောတူကြရုံမျှမက၊ သူတို့အချင်းချင်းက
လည်း ချစ်သူများဖြစ်နေကြသည်။ ကောင်းမြတ်သည်
အကျင့်သီလကောင်းသည်။ သစ္စာရှိသည်။ ရိုးသားသန့်ရှင်း

သည်။ ရတနာအဖို့ကမူ ကောင်းမြတ်နှင့်မိဘများသဘောတူမစိစဉ်မီကပင် သူမတွင် ချစ်ဦးသူရှိသည်။ ကောင်းမြတ်ကသူနိုင်ငံခြားမှ ပြန်လာသည်ကို ရတနာအံ့ဩသွားစေရန်၊ အကြောင်းမကြားဘဲ ရောက်ပြီးမှ ရတနာရှိရာ စားသောက်ဆိုင်သို့ သွားခဲ့ရာ ရတနာနှင့်သူ့ချစ်သူသန်းထိုက်တို့ ဖက်နမ်းနေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ ကောင်းမြတ်လွန်စွာထိခိုက်ကြေကွဲပြီး ရတနာကိုလက်စားချေရန်၊ အိမ်ဖော်ထားမေကို ချစ်သူအဖြစ် ဟန်ဆောင်၊ နောက်ဆုံး လက်ထပ်ပွဲကို ထားမေနှင့် ပြုလုပ်လိုက်သည်။ လက်ထပ်ပွဲတွင် ရတနာရောက်လာသည်။ ကြေကွဲထိခိုက်ရသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ကောင်းမြတ်ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်သည်။ လက်ထပ်ပွဲအပြီး ထားမေကို ယခုကဲ့သို့ ကူညီသည့်အတွက် ကျေးဇူးတုံ့ပြန်သည့်အနေဖြင့် Bank Cheque တစ်စောင်ပေးခဲ့သည်။ ခင်မေကြီးနှင့် သူက ထားမေရှိနေလျှင် ဇယားရှုပ်လာမည်စိုးသဖြင့် ထားမေကို ရွာပြန်ခိုင်းသည်။ မိခင်ကြီး ခေါ်မြင့်မြင့်ခင်က လက်မခါး သို့သော် ထားမေပြန်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး အိမ်ကအထွက်တွင် ကောင်းမြတ် ရောက်လာသည်။ သူတို့နှစ်ဦးပြေလည်ပြီး ဇာတ်ပေါင်းသည်။

(၃)

ကျေးလက်မှ ခြုံတော်ကြီးသို့လာပြီး အိမ်ဖော်လုပ်ကြသူမိန်းကလေး အများအပြား ရှိသည်။ ထိုသို့လာရောက်အလုပ်လုပ်နေသည့် မိန်းကလေးများသည် လုပ်ခခံရမှုပုံစံသည် မတူတံ့။ ဘဝကိုက လုပ်မပိုင်မည့်အခြေအနေမျိုးကြောင့် လာလုပ်ရသူများသာဖြစ်သည်။ မောင်မောင်မြင့်သိန်းသည် ထိုမိန်းကလေးများ၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထားမေကို ရွေးချယ်သည်။ ကုသိုလ်သည် သူ့အတတ်ပညာဖြင့် အရုပ်များကို အသက်သွင်းရိုက်ကူးပြသည်။ ထိုအခါ ထားမေသည် ငွေမလွဲ၍ အရာရာ ချမ်းသာသူ တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့ပါ၏။

သည်ကဲ့သို့ ဇာတ်လမ်းမျိုးသည် ဤလောကထဲတွင် သိပ်မရှိနိုင်။ သို့ရာတွင် အိမ်ဖော်မလေး ထားမေကဲ့သို့ ပြုစင်ရိုးသားသော အိမ်ဖော်များကပူ ဤလောက၌ ရှိနေပါ၏။ ကောင်းမြတ်သည် ထားမေဘက်အခြမ်းသို့ ရိုးသားစွာ မကြည့်ဖြစ်ခဲ့။ အောင်သော်(ဝင်မိုး) မြောပြသောအခါမှ သူနှင့် ချစ်သူအဖြစ်၊ လင်မယားအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရစဉ်၊ နှလုံးသားပါသည်ကို သိမြင်လာသည်။ ထိုအခါ မူလက စိတ်သဘောထားကောင်းသူ တစ်ဦးဖြစ်၍ ထားမေကို အမှန်တကယ် လက်ထပ်လိုက်သည်။ ထားမေသည် စက်ရုပ်တစ်ရုပ်မဟုတ်။ ကောင်းမြတ်နှင့်မတွေ့ရခင်ကတည်းက ဘွားဘွားကြီးနှင့် အိမ်မှအလုပ်သမားများ အားလုံးပြောပြချက်အရ ကောင်းမြတ်သည် စိတ်သဘောထား နူးညံ့သိမ်မွေ့သူဟု သိထားသည်။

ရတနာကိစ္စဖြင့် ခံစားပြီး အရက်ချည်းသောက်နေသည်ကို မြင်ရသောအခါ သနားစိတ်ဝင်လာသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ကောင်းမြတ်ကို စိတ်ပါလက်ပါ အကူအညီပေးခဲ့သည်။

(၄)

ရတနာဖောက်ပြန်သည်ကို သိရသောအခါ ကောင်းမြတ်သည် အရက်ကိုချည်းပီသောက်နေခဲ့သည်။ လူငယ်တစ်ဦး စိတ်ညစ်တိုင်း မြန်မာဇာတ်ကားများတွင် အရက်သောက်သည်ကိုပဲ ပြသည်။ ယခု ဇာတ်လမ်းတွင် ကောင်းမြတ်သည် သူ့အလွန်ချစ်သော ရတနာဖောက်ပြန်သဖြင့် ထိခိုက်ကြေကွဲရသည်မှာ မှန်သော်လည်း ဇာတ်ကောင်ကောင်းမြတ်သည် နိုင်ငံခြားပြန်၊ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းရှိသူ၊ ပြီးရတနာကို လက်စားချေလိုသူ ဖြစ်နေသဖြင့် အရက်သောက်သည့် အခန်းများနေခြင်းကမူ မသင့်တော်ပါ။ ထိုအတွက်မူ စာရေးဆရာ မောင်မောင်မြင့်သိန်း၊ ဇာတ်ညွှန်းဆရာမြင့်ဆောင်နှင့် ဒါရိုက်တာကုသိုလ်၊ သုံးယောက်စလုံးတွင် တာဝန်ရှိပါသည်။

အမှန်တရားကို မြတ်နိုးပွေ့ပိုက်သူ၊ သမီးနှစ်ယောက်၏ မောက်မာမှုကိုသိသူ၊ ရောဂါသည် မိခင်ကြီးအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရသော ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်သည် ဝါရင့်သရုပ်ဆောင်ကြီး တစ်ဦးပီပီအလွန်ပီပြင်သည်။ ဤကဲ့သို့ ဝါရင့်သရုပ်ဆောင်များကို လိုက်ပြီး အိမ်ဖော်မလေးထားမေအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရသော ခိုင်နှင်းဝေသည် တကယ့်အိမ်ဖော်မလေး ဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် လက်ထပ်ပြီးဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်နှင့် တွေ့သည့်အခန်းနှင့် သတို့သမီးအား ရိုက်ထားသောဇာတ်ပုံကို ကြည့်သည့်အခန်းတွင် အလွန်ကောင်းသည်။ ခိုင်နှင်းဝေသည် ပိတ်ကားပေါ်မှ အတော်လေးပျောက်သွားပြီး ယခုပြန်ပေါ်လာသောအခါ သရုပ်ဆောင်ပို့ကောင်းလာသည်။ အထူးသဖြင့် မျက်လုံး၊ မျက်နှာအပူအရာသည် သရုပ်ဆောင်မှုအတွက် အဓိကကျပါ၏။ သူတစ်ယောက် ကောင်းမြတ်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်နိုင်ပါ၏။ ဆိုရသော် ဇာတ်ပိုဒ်အားလုံး သူ့နေရာနှင့် သူ ထောင့်စေ့သရုပ်ဆောင်နိုင်ရန် ဒါရိုက်တာ ညွှန်ကြားနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကုသိုလ်၏ဇာတ်ကားအများစုသည် အပိုမပါ။ သူသည် တည်းဖြတ်မှုကို အထူးဂရုစိုက်သည်။ ယခုဇာတ်ကားတွင်လည်း အရုပ်ပိုများမပါ။ မလိုသော cute များကိုသူကမသုံး။ ထို့ကြောင့်လည်း ဇာတ်ကားသည်ကြည့်၍ ကောင်းနေသည်။

Dialogue များသည်လည်း လူပီစပ်က နတ်စကားပြောမျိုးမရှိ။ အထူးသဖြင့် ထားမေ၏ 'စကားပြော'များသည် အိမ်ဖော်တစ်ယောက်၏ စကားမျိုးဖြစ်ပါသည်။

ခြုံ၍ဆိုရလျှင် အလုပ်ကအိမ်ဖော်ဖြစ်သည်။ ပညာလည်းမတတ်။ ငွေလို၍ အိမ်ဖော်ဘဝဖြင့် အသက်မွေးခဲ့ရသော ထားမေသည် သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို ပေးဆပ်ထိုးအပ်ခဲ့ရပါ၏။ ထိုအတွက် သူ့ဘဝတွင် အမှန်တကယ်လိုအပ်နေသော 'ငွေ' အများကြီး ရလိုက်ပါ၏။ သို့သော် မလှခဲ့။ ကျေးလက်သမီးပျိုတစ်ဦး၏ ဖြုစင်မှု၊ သန့်ရှင်းမှု၊ ရိုးသားမှုတို့ကို မနုဇွန်လူတန်းစားများ သိအောင် လက်တွေ့ပြသနိုင်ခဲ့သော ဇာတ်ကားတစ်ကားဖြစ်သဖြင့် ပရိသတ်ကြိုက်လိမ့်မည်ထင်ပါသည်။

ယခုလအညွှန်း

- ၁။ ရယ်သံမထွက်တဲ့ မျက်ရည်စက်
- ၂။ ရာဇဝင်ထဲက ပုဂံသူ
- ၃။ ချစ်မိလို့

မောင်အိမ်စံ

ကျောက်မျက်ရတနာများဖြင့် ဆေးကုသခြင်းသည် ရှေးပဝေသဏီမတိုင်မီကပင် ဂန္ထိရအစွမ်းများဖြင့် ပြည့်လွှမ်းနေသည့် အနုပညာ မြောက်သမိုင်းကြောင်း တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ဆေးကုသမှု ခံယူနေစဉ်အတောအတွင်း တစ်စုံတစ်ခုသည် လူနာ၏ ကိုယ်တွင်းရှိ အသိစိတ်နှင့် အရှိအတိုင်း တိတိကျကျ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ဆက်စပ်မှုရှိသည်ဟု "Etruscans" ကပြောဆိုခဲ့ပါသည်။

ရှေးခေတ်ဂရိနိုင်ငံတော် (ယခု ဂျော်ဒန်) ရှိ " Petra" အရပ်မှသမားတော်ကြီးများ သည် ရေပူ၊ ရေအေးနှင့် သံပူ၊ သံအေးများ ကို မည်ကဲ့သို့ အသုံးပြုရမည်ကို သိရှိခဲ့ကြ ပြီး အပူချိန်ပြောင်းလဲမှုကြောင့် စိတ်ခံစားမှု ကို ထိန်းချုပ်ရာတွင် အသုံးပြုခဲ့ကြပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံယင်း ရှေးကျသော သမား တော်ကြီးများက သူတို့၏ ဘဝတစ်ခုလုံး အား သူတို့၏လူနာများအတွက် ပေးအပ် ထားပြီး လူနာများ ပြန်လည် ကောင်းမွန် လာခြင်း (သို့) သေသွားသည်တိုင်အောင် မြို့ကြီး၊ မြကြီးများ၏ အပြင်ဘက် ဝေးလံ သောဒေသရှိ ကျောက်ဂူများထဲတွင်ပင် နေထိုင်သွားကြပါသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက် သည် ဖျားနာခြင်း(သို့) ရောဂါဝေဒနာ

တစ်ခုခု ဖြစ်ပွားပါက အဝေးတွင် သွား ရောက် ကုသရသဖြင့် တစ်ခါတစ်ရံ ဆေး ဆရာကိုယ်တိုင် ရောဂါကူးစက်ခံရပြီး ဆေးဆရာပါ သေဆုံးသွားသည်လည်းရှိ ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ အသက်တစ်ချောင်းကို လူနာများအတွက် ပေးဆပ်ရန် စိတ်ဓာတ် သည် ချက်ချင်းကုသပေးမှုနှင့် များစွာ သော ထူးဆန်းတဲ့ဩဇာကုသနည်းများ ကြောင့် ရလဒ်ကောင်းများကို ရရှိစေ ပါသည်။ သို့သော်လည်း ယင်းသမားတော် ကြီးများသည် စကြဝဠာနိယာမများနှင့်အတူ မည်ကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်ရမည်ကိုလည်း သိ ရှိခဲ့ပြီး အပြင်းအထန်ကုသသွားခြင်းသား သူများလည်းဖြစ်ပါသည်။

တွင်းထွက်ပုံဆောင်ခဲများနှင့်
ကျောက်မျက်တို့၏
ဆေးကုသနိုင်စွမ်း

သိန်းပိုင်(M. Engg.Geol)

ရွေးခေတ်အီဂျစ်ဘုရားကျောင်းများတွင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိစွမ်းအင်များတိုက်ရိုက်စီးဆင်းမှုနှင့်ထိန်းချုပ်မှုကို နားလည်လာစေရန် အတွက် လေ့ကျင့်သင်ကြားရာတွင် မြွေများကို အသုံးပြုခဲ့ ကြပါသည်။ သင်ခန်းစာ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအနေဖြင့် သူတို့ကိုယ်တိုင် မြွေများကို ထိန်းချုပ် အမိန့်ပေးနိုင်ရန်အတွက် မိမိ၏စိတ်ကိုပိုင်စိုးနိုင်ရန် လေ့ကျင့်သင်ကြားခြင်းများလည်း ပါဝင်ပါ သည်။ စမ်းသပ်မှုအနေဖြင့် အစပိုင်းတွင် မြွေများနှင့်အတူ အခန်းတစ်ခုထဲတွင် အလုံပိတ်ထားပြီး အကယ်၍မြွေများ၏ စိတ်ကိုညှိယူမထားနိုင်ပါက သူတို့သည် သေကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။ မြွေများသည် သူတို့၏ အရေခွံကို အသုံးပြု၍ ရွေ့လျား နိုင်ခြင်းသည် အတောင်းမှအသစ်သို့(သို့) အတိတ်မှပစ္စုပ္ပန်သို့ ပြောင်းလဲလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

အားလုံးသော ရွေးခေတ်သမားတော်များသည် ရုပ်ခန္ဓာချည်းသက်သက်ကို ဆေးကု၍ မရဘဲ နားလည်ကြပြီးဆေးကုသသည့် သမားတော်ကြီးတိုင်းသည် ဆေးကုသပေးသော သာသနာပိုင်သမားတော်ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ရန် အထိရည်ရွယ်ကြပါသည်။ လူသတ္တဝါသည် အခြားသတ္တဝါများနှင့် မတူဘဲ ထူးခြားဆန်းပြားရှုပ်ထွေးသည့် အလျောက် လူသား၏ စိတ်သည် နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာမှ ခွဲထွက်လာကာ စိတ်ပိုင်းနှင့် နာမ်ပိုင်းသည်လည်း ခန္ဓာကိုယ်တစ်လျှောက်ပျံ့နှံ့နေပါသည်။ ဆရာသမားများက သင်ကြားပြသခဲ့သည်မှာ ဆေးဆရာများက ရောဂါလက္ခဏာများကို ကုသနေစဉ် သာသနာပိုင်ဆရာတော်များက နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာကို တိုးတက်ကောင်းမွန်လာစေရန် ကြိုးစားအားထုတ်ကြပါသည်။ အဆင့်တိုင်းတွင် ပြီးပြည့်စုံသော ကုသမှုကို ပြုလုပ်ရန်အတွက် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ နယ်ပယ်ပြင်ပရှိ စိတ်နှင့် ခံစားမှုများထဲမှ အနာရောဂါဖြစ်တည်နေမှုကို ပထမဦးစွာသိရှိအောင် ပြုလုပ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ၌ကိသာထင်ရှားမှုများ မဖြစ်ပေါ်မီနာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာထဲ၌ တိန်းအောင်းနေတတ်ပါသည်။ ယင်းသည် လူတစ်ယောက်လုံးကို မဖြစ်မနေ စမ်းသပ်စစ်ဆေးရန်လိုအပ်ပြီး ရောဂါလက္ခဏာများမပြသသော်လည်း ရောဂါဖြစ်ခြင်း အကြောင်းအရာကို ကုသနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါ အားလုံးသော ဆေးကုသနည်းများတွင် သဘာဝထွင်းထွက်ကျောက်မျက်များသည် အထွတ်အမြတ်ထားသည့် နည်းစနစ်ဖြစ်လာပြီး မြင့်မြတ်၍ ပြည့်စုံစေပါသည်။ တော်ဝင်ဆေးကုသမှုအခန်းကဏ္ဍတွင် ခရစ္စတယ်ပုံဆောင်ခဲများသည် တန်ဖိုးမပြတ်နိုင်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့၏စွမ်းရည်သတ္တိများသည် တုန်ခါမှု အဆင့်

တိုင်းအတွက် သက်ရောက်မှုရှိသလို လူတစ်ဦးခြင်းစီ၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်အလိုက် ဖြစ် ပေါ်နေသော ရုပ်ပိုင်း၊ စိတ်ပိုင်း၊ စိတ်ခံစားမှု (သို့) နာမ်ပိုင်းဆိုင်ရာများအပေါ် သက်ရောက်မှု ရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတိုင်းသည် အခြားအစိတ်အပိုင်းတိုင်းနှင့် ဆက်သွယ်လျက်ရှိပါသည်။ ဘက်ထရီအားကုန်သွားသကဲ့သို့ ဆက်သွယ်ထားသည့် လမ်းကြောင်းများ ပြတ်တောက်သွားလျှင်လည်း စွမ်းအင်များ မစီးဆင်းနိုင်တော့ပါ။ ခရစ္စတယ်ပုံဆောင်ခဲများမှ ထွက်ပေါ်လာသော တုန်ခါလှိုင်းများသည် ရောဂါဘယများ(သို့) ပိတ်ဆို့တားဆီးထားသည့် အရာများကိုဖြတ်သန်းစီးဆင်း၍ ချေဖျက်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ခရစ္စတယ်ပုံဆောင်ခဲများ၏ စွမ်းရည်များသည် ရုပ်ပိုင်းရော စိတ်ပိုင်းနှစ်ခုစလုံးကိုပါ

ဝင်သက်ထွက်သက်ဖြင့် ခရစ္စတယ်ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင် ပြုလုပ်ပြီး မိမိကိုယ်တိုင်လည်း အလင်းရောင်နှင့်အတူ ခရစ္စတယ်ကို အသုံးပြု၍ စွမ်းအင်များကို ပြန်လည် ဖြည့်တင်းနိုင်ပါသည်။ ယင်းသည် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်းများကို ကုသရာတွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် ကောင်းသည့် နည်းစနစ်တစ်ခု ဖြစ်သလို စိတ်သောတများကိုလည်း လျော့ချပေးနိုင်ပါသည်။

ထိုးဖောက်သွားနိုင်သောကြောင့် အနာဂတ်ကာလတွင် ခရစ္စတယ်များသည် ခွဲစိတ်ကိရိယာများကဲ့သို့ ဖြစ်လာနိုင်ချေရှိပါသည်။ ယနေ့ခေတ်တွင် စာပေအထောက်အထားများအရ ခရစ္စတယ်ပုံဆောင်ခဲများဖြင့် ဆေးဝါး

ကုသသည့် နည်းစနစ်ပေါင်းရာနှင့်ချီ၍ ရှိနေပြီဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ နှလုံးနှင့် အဆုတ်အစား ထိုးကုသခြင်းကို ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးတွင် လည်းကောင်း၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကုသမှုများကို ဖိလစ်ပိုင်တွင်လည်းကောင်း၊ ဂျာမနီတို့မီတိုပသီ နည်း၊ တရုတ်ဇာတ် အင်စိုက်နည်း၊ အမွှေးရနံ့များပေါင်းစပ်၍ နှိပ်နယ်ပေးခြင်း၊ ယောဂကျင့်စဉ်များဖြင့် ကုသခြင်း၊ ပန်းရနံ့များဖြင့် ကုသခြင်းစသည် စနစ်များအားလုံးဖြင့် ကုသနိုင်ပြီဖြစ်ပါသည်။

ကုသနိုင်မှုစွမ်းအား

ဆေးကုသရမည့်စွမ်းအားဆိုသည်မှာ စွမ်းအားကို ထိန်းချုပ်ရန်နှင့်စွမ်းအင်ကို ရွေ့လျားရန် ဖြစ်ပြီး လူတစ်ယောက်မှ အခြားသူတစ်ယောက် (သို့) ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုမှ အခြားခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသို့ ယင်းစွမ်းအားများကို ထိန်းချုပ်ပြောင်းလဲပေးရန်ဖြစ်ပါသည်။ မည်သည့်ဆေးကုသသည့်နည်းစနစ်မဆို လူနှစ်ယောက် (သို့) နှစ်ယောက်ထက်ပိုသောလူများ အကြားအလံအလှယ်လုပ်၍ ကုသရပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ အလံအလှယ်ဖြင့် ပြုလုပ်ရာတွင် လက်ဖြင့်ထိတွေ့ခြင်း၊ စဉ်းစားဆင်ခြင်ခြင်း၊ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်းပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်း(သို့) မည်သည့်နည်းစနစ်အရေအတွက်တိုင်းမဆို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ ခရစ္စတယ်ပုံဆောင်ခဲများနှင့် ဆက်စပ်၍ အသုံးပြုသောအခါ မိမိယုံကြည်သည့် သီးသန့်ကုသနည်းစနစ်များကို အသုံးပြု၍ ကုသခြင်းဖြင့် ပို၍ကောင်းမွန်လာစေပါသည်။

သို့သော်လည်း ခရစ္စတယ်ပုံဆောင်ခဲများနှင့် အတူကုသခြင်းသည် မမြင်နိုင်သောစွမ်းအားများ ပါဝင်နေပြီး ယင်းမှာ မေတ္တာတရား(သို့)စိတ်ရင်းဖြင့် ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဤနည်းလမ်းမှာ လူသားများတွင်သာမက ပန်းပင်နှင့်အခြား အပင်များပေါ်တွင်လည်း ရှင်သန်ကြီးထွားမှုအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိပါသည်။ အချို့သောသူများသည် သာမန်သူများထက် ဆေးကုသနိုင်သည့်စွမ်းအင်များ ထုတ်လွှတ်နိုင်မှု သာလွန်နိုင်သော်လည်း အထက်ဖော်ပြပါအချက်မှာ ဆေးကုသပေးမည့်သူတိုင်းအတွက် အရေးတကြီး မှတ်သားထားရမည့် အချက်ဖြစ်ပါသည်။ အခြားသောသူများကိုလည်း ဆေးကုသနိုင်သည့် စွမ်းအင်များမျှဝေပေးနိုင်ခြင်းသည်လည်း မေတ္တာတရားနှင့် စိတ်ရင်းဖြင့် ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဆံပင်အလှပြင်သူများက သူတို့၏ အလှပြင်သူများအား စိတ်ရင်းဖြင့် လှပအောင် ပြုပြင်ပေးခြင်းသည်လည်း တစ်နည်းအားဖြင့် ကုသမှုပေးနေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနည်းတူစွာ ပင် သရုပ်ဆောင်များ၊ အဆိုတော်များ၊ ဂီတပညာ

ရှင်များနှင့် ကချေသည်များသည်လည်း အတူတူပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဖခင်အရယ်လောကကြီးတွင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတရားများဖြင့် နီးထလာခဲ့သော လူသားသည် ပျော်ရွှင်မှုဟူသော ဓာတ်ကူပစ္စည်းများကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် ဓာတုဗေဒသဘောအရဓာတ်ပြောင်းလဲမှုများကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝင်သွားတုန်းက တစ်ယောက်နှင့်ထွက်လာသောအခါ နောက်တစ်ယောက်ဖြစ်နေပါသည်။ လူ့ရွှင်တော်များသည် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသောဆေးကုသမှုများဖြစ်ပြီး ရယ်မောခြင်းသည် စွမ်းအားအရှိဆုံးဆေးတစ်လက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ လက်တွေ့သုတေသနပြုချက်များအရ ဟာသရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းတွဲများသည် ခန္ဓာကိုယ်၏ ဇီဝဓာတ်ဖြစ်စဉ်များအပေါ် သက်ရောက်မှုရှိပြီး နာကျင်မှုကို သက်သာစေပါသည်။ တစ်နေ့လျှင် သုံးကြိမ်နှင့်အချိန် ၂ နာရီကြာအောင်ရယ်မောသူသည် နောက်ဆုံး၌ လုံးဝနေပြန်ကောင်းလာသည်ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။

လူတိုင်းပျော်ရွှင်စေရန်ရည်ရွယ်၍ အစားအသောက်များချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးခြင်း၊ အများပြည်သူအပန်းဖြေရန်အတွက် အိမ်ထဲတွင်(သို့) ပန်းခြံထဲတွင် နေရာလေးတစ်ခုဖန်တီးပေးခြင်း သူတစ်ပါး၏ ခံစားချက်များကို ကောင်းမွန်စွာ နားထောင်ပေးခြင်းတို့သည်လည်း နှစ်သိမ့်စေသောနည်းဖြင့် ဆေးကုသပေးနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယင်းမှာ စွမ်းအင်များသည် စိတ်အတွေး နှင့်အတူ လိုက်ပါသွားပြီး မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ်သော သတင်းအချက်အလက်များပေးပို့ကာ သတ်မှတ်ထားသည့် နေရာသို့ အသက်ဇီဝနှင့် သက်ဆိုင်သည့် စွမ်းအင်များကို ရွေ့လျားသွားစေခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ခရစ္စတယ်ပုံဆောင်ခဲများကို အသုံးပြု၍ စွမ်းအားများကို ထုတ်လွှတ်သောအခါ လျှပ်စစ်မီးခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် အတူတူပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးကုသမှုများနှင့် လူနာများအကြား နှစ်ဦးစလုံးတွင်ကြီးမားသော ကွာခြားမှုများရှိပြီး လူတိုင်းသည် စွမ်းအင်များပြန်လည် ဖြည့်တင်းရန် လိုအပ်ပါသည်။

ခရစ္စတယ်ပုံဆောင်ခဲများသည် စိတ်ကူးအတွေးများကို ကျယ်ပြန့်စေသောကြောင့် အထူးသဖြင့် နေမကောင်းသောအခါများနှင့် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းနေသောအခါများတွင် ယင်းတို့ကို အသုံးပြုပါက စိတ်ကိုယ်တိုင်သန့်ရှင်းစင်ကြယ် နေစေရန် အရေးကြီးပါသည်။ အမိုးစင်းဆုံး နည်းလမ်းတစ်ခုမှာ ခရစ္စတယ်ပုံဆောင်ခဲကို ကိုင်ဆောင်သည့်အခါ လက်မနှင့် လက်ညှိုးကြား တွင်ထား၍ ကိုင်ဆောင်ပြီး ပြဿနာအခက်အခဲကို စိတ်ကူးထဲတွင် မြင်အောင်ကြည့်၍ ခရစ္စတယ် မျက်နှာပြင်များထဲသို့ အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှုထုတ်ခြင်းအားဖြင့် စွမ်းအင်များကို ထုတ်လွှတ်ပေးပါ။ ဤနည်းအတိုင်း ခရစ္စတယ်ကို အပြန်ပြန် အလှန် လှန်လှည့်၍

အနည်းဆုံး ဥကြိမ်ပြုလုပ်ပေးပါ။ လေထုထဲ(သို့) အလင်းရောင်ထဲတွင်ရှိနေသော မကောင်းသည့် အငွေ့အသက်များကို သေချာပေါက်ပြောင်းလဲပစ်နိုင်သည်ဟုဆိုပါသည်။ ဝင်သက်ထွက်သက်ဖြင့် ခရစ္စတယ်ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင်ပြုလုပ်ပြီး မိမိကိုယ်တိုင်လည်း အလင်းရောင်နှင့်အတူ ခရစ္စတယ်ကို အသုံးပြု၍ စွမ်းအင်များကို ပြန်လည်ဖြည့်တင်းနိုင်ပါသည်။ ယင်းသည်နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်းများကို ကုသရာတွင် ထူးဆန်းတဲ့ဩဇာကောင်းသည့် နည်းစနစ်တစ်ခုဖြစ်သလို စိတ်သောကများကိုလည်း လျော့ချပေးနိုင်ပါသည်။ စိတ်ဖိအားများ တဖြည်းဖြည်းစုစည်းလာသောအခါ စိတ်သောကဝေဒနာများ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားပြီးအကျိုးဆက်အားဖြင့်နေထိုင်မကောင်းဖြစ်ခြင်း(သို့) မတော်တဆမှုများကို ဖြစ်ပွားပေးပါသည်။ ထိုအခါခရစ္စတယ်ပုံထွက် ရှိလာသော

စွမ်းအင်များကို အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် စိတ်သောကများကို အဖေးသို့ ရောက်ရှိသွားစေပါသည်။ ထို့နောက် ခရစ္စတယ်ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင်ပြုလုပ်ရန် အရေးကြီးပြီး မိမိကိုယ်တိုင်လည်း အလင်းဓာတ်များဖြင့် စွမ်းအင်ကို ပြန်လည်ဖြည့်တင်းထားရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် တစ်နေ့တာ၏ မွန်းကျပ်နေမှုများကို ညဘက်အိပ်ရာဝင်သောအခါ အရေးတကြီး ဖယ်ရှားပစ်နိုင်ပါသည်။ တစ်နေ့တာလုံး လွတ်လပ်ပေါ့ပါးနေစေရန်အတွက်လည်း ဤနည်းကို နံနက်စောစောအိပ်ရာထသည့်အခါ၌လည်း အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်နှင့်မိမိ၏ ခရစ္စတယ်မှာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင်ထားရန် အရေးကြီးပြီး ယခုအချိန်တွင် အခြားသူများအတွက် အကောင်းဆုံး မည်ကဲ့သို့ လုပ်ကိုင်ပေးရမည်ကို စဉ်းစားကာ

အတင်းအကျပ် ဆေးကုသခြင်းမလုပ်မီစေရန်လည်း သတိထားနေရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ လူနာတစ်ယောက်သည် ရောဂါလက္ခဏာများ တိုးပွားလာနေပြီး အခြေအနေဆိုးလာသည်ဆိုပါစို့။ ထိုအခါ ယင်းလူနာ၏ ဖျားနာသည့်ပုံစံ၊ အနေအထားပြောင်းလဲလာမှု၊ အနားရခြင်း(သို့) တုံ့ပြန်လာမည့်အချိန်စသည်တို့ကို နားလည်ထားရန် လိုအပ်ပါသည်။ လူတစ်ယောက်အတွက် စိတ်ချမ်းသာမှု လုံးဝကောင်းမွန်လာရန်မှာ ခန္ဓာကိုယ်တွင် တွေ့ကြုံခံစားနေရသည့် ရောဂါလက္ခဏာများကို ခံနိုင်ရည်စွမ်းရှိရန်နှင့် ယင်းရောဂါလက္ခဏာများကို တုံ့ပြန်ရန်လိုအပ်ပြီး အခြား သောအခြေအနေပျားသို့ ပြောင်းလဲပစ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ လုံးဝလူကောင်းပကတိပြန် ဖြစ်လာခြင်း(သို့) သေဆုံးသွားသည့်တိုင်အောင် ဖြစ်ပါသည်။ နေထိုင်မကောင်းခြင်းသည်

ကျွန်ုပ်တို့အားထာဝရသင်ကြားပေးနေပြီး မိမိတို့ကလည်း အတွေ့အကြုံများကို သင်ယူနေရတာ တစ်ခါတစ်ရံ ရောဂါဘယများနှင့် ပတ်သက်သည့် ကန့်သတ်ချက်များကို ပိုမိုလေ့လာ သင်ယူရန်လိုအပ်ပြီး ကျန်းမာစေရန် တောက်လျှောက်ပြုလုပ် နေရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ပြည့်ဝသော စိတ်ချမ်းသာမှုဆိုသည်မှာ ခန္ဓာကိုယ်တွင် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာအရ ပြည့်စုံနေမှုကို ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ တစ်ခါတစ်ရံ နေထိုင်မကောင်းခြင်းသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုရော အခြားသူများကိုပါ သင်ကြားပေးလျက်ရှိပါသည်။

သိန်းပိုင်(M. Engg.Geol)

Ref: Soozil Holbeche, "The Power of Gems and Crystals", PP.129-134, First Published in Great Britain in 1989.

အိမ်နီးချင်း
ရည်ညွှန်းဖွဲ့သီချစ်သူဆီ

(၁)

ဧည့်ခန်းထဲက ဒရင်းဘက်ပေါ်မှာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေသူက မလေးဖြူသိပ်ချစ်ရသည့် ခင်ပွန်းသည် တက်လူမော်။ ကြည့်ပါဦး အိပ်နေလိုက်တာ။ ညဖိုဝိုင်းမှာ တစ်ညလုံး ဖဲထိုင်ရိုက်တုန်းက အိပ်ရမှန်း စားရမှန်း သတိမရဘူး။ အခု သူများတွေ ကက်တက်ကြွကြွ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အချိန်အခါကျ သူက အိပ်နေသတဲ့။ ဪ တကယ်တော့ သူ ဒီလိုနေနေတာ ဒီနေ့တစ်ရက်မှ မဟုတ်ဘဲ။ မလေးဖြူနှင့် သူ အိမ်ထောင်သက်တမ်း တစ်နှစ်ကျော်မှာ သူ့ဇာတိက ပြခဲ့သည်ပဲလေ။ တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ထိယခုန်မှာ သူငယ်ချင်းများ၏ နောက်ပြောင်ကျီစယ်မှု၊ နှစ်ဦးစလုံး၏ ရင်ခုန်သံချင်း ထပ်တူကျမှုကြောင့် မလေးဖြူနှင့်သူ ချစ်သူတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ အနေအေးပြီး အသောက်အစားကင်းသောသူတို့ မလေးဖြူ ကြည်ဖြူသလို နှစ်ဖက် မိဘတွေကလည်း လက်ခံသဘောတူပေးခဲ့ကြသည်။ ဒါပေမဲ့လေ...

“မလေးဖြူ မောင်တက်လုက အလုပ်မလုပ်တော့ဘူးလား။ ကိုယ်က ကိုယ်ပန်ကြီး နဲ့ မွေးစရိတ်လေး ဘာလေးကြိုရှာထား ဝါ့တူမ၊ အရေးကြိုလာတော့ သူများခ စရာမလိုဘူးကွဲ့”

အိမ်နီးချင်း အင်္ဂေါ်ကြီးအေးငွေ၏ စကားကို မလေးဖြူ အလေးထားပေမယ့် သူ အလေးမထားပေ။

အိမ်ထောင်ရေး/13

“မလေးဖြူရယ် ရှေ့ရေးကို ကြိုတွေးပြီး စိတ်မပူစမ်းပါနဲ့၊ မလေးဖြူက ကိုယ်ဝန်သည် စိတ်ပေါ့ပေါ့ ပါးပါးထားမှပေါ့၊ အချိန်ကျရင် သူ့ဟာနဲ့သူ အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မယ်”

သူ့ဟာနဲ့သူ အဆင်ပြေသွားမယ်တဲ့။ ဒီလိုဆိုရင် မလေးဖြူတို့ အိမ်ထိုင်ဈေးရောင်းစရာမလိုတော့။ ဒါ အိမ်ထောင်ဦးစီးတစ်ယောက်က ဇနီးသည်ကို ပြောသည့် စကားပေါ့။ မလေးဖြူ ငိုချင်မိသည်။ မလေးဖြူကို ဆူပူငေါက်ငမ်းခြင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်းမရှိသော်လည်း ဘဝကို အလုပ်မလုပ်ဘဲဖြစ်သလို လွယ်လွယ် ဖြတ်သန်းနေခြင်းက သူ့ရဲ့ အကြီးမားဆုံး အပြစ်ပင်။ သူ့မိဘများက အစိုးရဝန်ထမ်းလခစားများမို့ အပိုအလှူကြီး မဟုတ်သော်လည်း လူတန်းစေ့နေနိုင်ကြသည်။ မလေးဖြူ၏ မိဘများကတော့ ဈေးထဲမှာ ကုန်ခြောက်ဆိုင် ဖွင့်ထားသော်လည်း မိသားစုခြောက်ယောက်

တိုးကြီးဖြစ်၍ သိပ်အဆင်မပြေလှ။ တစ်တိုးတစ်အိမ် ထူထောင်ပြီးပြီမို့ အပူရုက္ခတွေ့ကိုင်း မိဘအိမ်ကို အပူ ကပ် လက်ဖြန့်တောင်းရမှာလောက် မလေးဖြူ ဝန်လေးသိမ်ငယ်မိတာ မရှိပေ။

“မောင် ကျောင်းပြီးသွားရင် ဘာအလုပ်လုပ်မယ် စိတ်ကူးသလဲ ဟင်”

ချစ်သူဘဝ နှစ်ကိုယ်တွေ့စဉ်က မလေးဖြူ သူ့ကိုမေးခဲ့သည့်စကား။

“မောင်မှာ လုပ်စရာတစ်ခုပဲရှိ တယ်။ အဲဒါ ဘာလဲ သိလား။ ဟော ဒီ ခုတ်ရတဲ့ မလေးဖြူကို လက်ထပ်ဖို့ ပေါ့”

ထိုအချိန်တုန်းက ရယ်မော ပြောခဲ့သည်မို့ သူ့စကားကို မလေးဖြူ ကပါ သဘောကျ ရယ်မောခဲ့သည်။ ရတနာပုံတက္ကသိုလ်ကျောင်းဝင်းမှာ၊ ဦးပိန်တံတားပေါ်မှာ ကန်တင်းက ထန်းတဲလေးတွေအောက်မှာ မလေး ဖြူနှင့်သူ့ခြေရာတွေထပ်ခဲ့သလို ချစ် စကားတွေလည်း သီကျူးမဝနိုင်ခဲ့။ နှစ်ကိုယ်တူဘဝ ထူထောင်ဖို့အရေး မှာလည်း သားသားလေး၊ မီးပီးလေး တွေသာ ပါဝင်ခဲ့ပြီး အဓိကကျသော ငွေကြေးစီးပွားရေးက ဘယ်သော အခါမှ ပါမလာခဲ့ပေ။ တကယ့် တကယ် အိမ်ထောင်သည်ဘဝကို ရောက်သည့်အခါ နှစ်ဖက်မိဘများ ၏ ဖြည့်ဆည်းပေးမှုကြောင့်သာ အိမ်လေးတစ်လုံးအဖြစ် ရပ်ကွက်ထဲ မှာ အိမ်ဆိုင်လေး ဖွင့်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ သူက လျှောက်လိုက်သည့် အလုပ် တွေကလည်း တစ်ခုမှ မအောင် မြင်။

သည်ခေတ်မှာ အလုပ်တစ်ခုရ ဖို့ကလည်း အတော်ခဲယဉ်းလှ၏။ အင်္ဂလိပ်စကားပြော ကျွမ်းကျင်သူ၊ ကွန်ပျူတာ ကျွမ်းကျင်သူ၊ စာရင်း ကိုင်လက်မှတ်ရှိသူနှင့် လုပ်ငန်း အတွေ့အကြုံရှိသူများကိုသာ ဦးစား ပေးခေါ်ယူတော့ သူ့အလုပ်မရတာ မဆန်းပါ။ ချရာအလုပ်ကလေး ဝင်လုပ်ပါဆိုတော့ အကြောင်းအမျိုး

မျိုးပြုပြီး ငြင်းဆန်တတ်တာကလည်း ကြိမ်ကြိမ်မို့ မလေးဖြူ ဆက်မပြော ချင်တော့။ အိမ်လခ၊ ဆိုင်ဖြည့် စရိတ်နှင့် စားသောက်စရိတ်ကို ဆိုင်အမြတ်ငွေနှင့် နေ့ပြန်တိုးရ သည့် ငွေလေးကနေ တစ်လ တစ်လ အလျင်မီအောင် ကြိုးပမ်းနေရတာ ကို သူ့သိခဲ့လား။

ချစ်သူဘဝတုန်းကလောက် အိမ်ထောင်သည်ဘဝက ပျော်ရွှင် စရာ၊ ရင်ခုန်စရာ မကောင်းတော့တာ အမှန်ပင်။ နောက်ဆုံးမှာ ရပ်ကွက် ထဲက သူ့လိုရွယ်ထူ ဖဲသမားကျော် အောင်နှင့်ပေါင်းကာ ဖဲသမားဖြစ် မှန်းမသိဖြစ်သွားတော့သည်။ တစ်ခု ကံကောင်းသည်မှာ သူ့များလို သိန်း ချီပြီး သူ မကစားခြင်းပင်။

သို့ပေမဲ့ တစ်ထောင်၊ တစ် သောင်းနှင့် စုလိုက်သည့်အခါ သိန်း ၈ကန်းဖြစ်သွားသည် မဟုတ်ပေ။ ငိုက်... အင်း အခေါ်ကြီးပြောတာ ဟုတ်ပါရဲ့ မိဖွားဖိုအတွက် မလေး ဖြူ မပြည့်စုံသေးပါလား။ သူ မသိ အောင် ဟောတဲ့ တိတ်တိတ်စုထား သည့် ငွေလေးအနင့် မလုံလောက်ပါက အခက်ခဲတွေ့တော့မည်။

(၂)

“မောင်... မောင်၊ ထပ်ဦး ထဦး”

မလေးဖြူ သူ့ဖခုံးကို ဆုပ်ကိုင် နှိုးလိုက်တော့ အင်း အလုပ်နေ၍ အတော်ကြာအောင် နိုးရသည်။ သည်နေ့တော့ မနိုးလိုမဖြစ်၊ မီးဖွား ရက်က တဖြည်းဖြည်း နိုးလာပြီ။

“ဘာလဲ မလေးဖြူရယ်၊ မောင် အိပ်နေမဝသေးဘူး”

သည် လောက်ကြာအောင် အိပ်နေတာတောင် အိပ်ရေးမဝသေး ဘူးလားလို့ စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် အော်လိုက်ချင်ပေမယ့် ကိုယ့်စိတ်ကို ထိန်းထားရသည်။

“မောင်ရယ် နေ့တိုင်း ဒီလိုပဲ နေတော့မှာလား မလေးဖြူအတွက် ဘာမှ မစဉ်းစားပေးတော့ဘူးလား” သူက မလေးဖြူကို စူးစိုက်

ကြည့်ပြီး ခဏအကြာမှ နားလည် သဘောပေါက်ဟန်ဖြင့် မလေးဖြူကို သူ့ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်းသည်။

“မလေးဖြူအတွက် စဉ်းစားလို့ မောင် မလေးဖြူအနားမှာ ရှိနေတာ ပေါ့၊ မောင်ဘဝနဲ့ လွတ်လပ်ခြင်း တွေကို မလေးဖြူဆီ အပ်နှင်းပြီး ပြုံးပဲ။ မောင်က ဘာတွေ ထပ်ပေးရဦး မှာလဲ” သူ စကားကြောင့် မလေးဖြူ သူ့ရင်ခွင်ထဲကနေ ဆောင့်ရှန်းထွက် လိုက်သည်။

“မောင်... မောင် ဘယ်လို ပြောလိုက်တယ်၊ ဘဝတစ်ခုလုံးကို ရော၊ စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်မှုတွေ ကိုရော စွန့်လွှတ်ခဲ့ရတာက မလေး ဖြူပါမောင်၊ ဒီနေ့ ဒီအချိန်ထိ အိမ်ထောင်ဦးစီး တစ်ယောက်အနေ နဲ့ မောင် ဘာတွေလုပ်ပေးခဲ့ဖူးသလဲ ဟောဒီလိုက်ထဲက ကလေးအတွက် ရော မောင် ဘာတွေကြိုတင်ပြင်ဆင် ပေးခဲ့သလဲ၊ ရသမျှ မောင်ပဲ ပြုန်းနေ တာလေ။ မလေးဖြူ ဆိုင်အခြေ အနေ ဘယ်လိုလဲ အဆင်မပြေရလား လို့ မောင်မေးဖူးသလား။ မောင် တာလယ်နေခဲ့ဖူးတယ်၊ မောင်ပြန် မလာဘဲချင်း ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ စောင့်ရသူကို ဘယ်တုန်းကများ ငဲ့ညှာစဉ်းစားပေးခဲ့ဖူးလို့လဲ၊ အချိန် မတော်မှပြန်လား၊ အလုပ်လုပ်ရမယ့် အချိန်မှာအိပ်၊ မောင့်ကို... မောင် ကို ကျွန်မ ဘယ်အချိန်မှာ အားကိုးရ မှာလဲ၊ ကျွန်မမှာ ဘာအပြစ်မှမရှိဘဲနဲ့ ဘာကြောင့် ဒီလိုနည်းနဲ့ နှိပ်စက် နေရသလဲ မောင်ရယ်”

ဒေါသစိတ်ကြောင့် သည်းခံ ထားသမျှတို့က အိတ်သွန်ဖာမှောက် ပွင့်အန်ကြကုန်တော့သည်။ ဘာတွေ များထပ်ပေးရဦးမှာလဲတဲ့။ သူ့မိပြော ထွက်ရက်သည်။ မိန်းမတစ်ယောက် ကို လက်ထပ်လိုက်ရုံ ထိုမိန်းမအနား ရှိရုံနှင့် တာဝန်ကျေပြီလို့ သူထင်နေ သလား။ သူဟာ ချစ်သူဘဝတုန်း က မလေးဖြူချစ်ခဲ့ရသည့် တက်လူ မော်မှ ဟုတ်ပါလေစ။ သူ့နာမည် လေးကိုတောင် သူအားမနာဘူး

မောင်...
မောင်ဘယ်လို
ပြောလိုက်တယ်၊
ဘဝတစ်ခုလုံးကိုရော၊
စိတ်ချမ်းသာ
ပျော်ရွှင်မှုတွေကိုရော
စွန့်လွှတ်ခဲ့ရတာက
မလေးဖြူပါမောင်၊
ဒီနေ့ ဒီအချိန်ထိ
အိမ်ထောင်ဦးစီး
တစ်ယောက်အနေနဲ့
မောင် ဘာတွေ
လုပ်ပေးခဲ့ဖူးသလဲ...

လား။ အိမ်ထောင်သက်တမ်းတစ်နှစ် မပြည့်ခင်မှာ အဆင်မပြေမှုတွေက လှေဝမ်းပေါက်ထဲကို ရေတွေ ဝိန်းဝင် လာသလိုမျိုး တစ်စတစ်စ ဝင်ရောက် ခဲ့သော်လည်း သူ့ကိုချစ်သောစိတ် တစ်ခုတည်းနှင့် မလေးဖြူ နားလည် ခွင့်လွှတ်ဖူးခဲ့သည်။ အစစအရာရာ မှာ မလေးဖြူ ရှေ့ဆောင်ခဲ့ပေမယ့် သူ့နောက်က မလိုက်ခဲ့။ နှစ်ကိုယ်တူ ဘဝမှာ ဘာမှမစဉ်းစားရင်တောင် တိုးပွားလာကြမည့် ရင်သွေးလေး တွေအတွက် သူ့စဉ်းစားရမည်။

ဪ... တကယ်တော့ဖြင့် သူ့မှာ အပြစ်မရှိပါလေ။
သူဟာ သူ့မိသားစုမှာ အငယ် ဆုံး၊ ဝန်ထမ်းမိသားစုကြားမှာ မွေးဖွားလာသူပီပီ မလေးဖြူလောက် မဆင်းရဲ မကျပ်တည်းခဲ့ဖူး၍ ဘဝ မနာခဲ့။ အရာရာကို ခပ်ပေါ့ပေါ့ တွေးတတ်၊ မြင်တတ်သူ။ နောင်ကျ ရင်ပြောင်းလဲသွားမှာဆိုတဲ့ မသေချာ မှုကို ဆုပ်ကိုင်ကာ သူ့ဘဝထဲ ဝင်တိုး ခဲ့တာက မလေးဖြူ၊ ပြောင်းလဲသည် မှာ အမှန်ဖြစ်သော်လည်း ထိုပြောင်း လဲမှုက သူ့စိတ်ဓာတ်လုပ်ရပ်မဟုတ် ဘဲ ဖဲရိုက်ကစားတာကို အလွန် အမင်း ခုံမင်လာခြင်းပင်။ ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် အပြစ်တင်ရမလား။ ကံကြမ္မာကိုပဲလား။ ဝိုင်းဝန်းတွန်း အားပေးခဲ့ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကို အပြစ်တင်ရမလား။ သူတို့လည်း ဒီ လိုဖြစ်လာမယ်လို့ ဘယ်ထင်မလဲ လေ။ ဝီဆိုတာ ပင်ကိုက မကောင်း တာရှိသလို ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ထိခိုက်ပျက်စီးရသည်လည်းရှိ၏။ ဖါကို သူသိရဲ့သားနှင့် သူ့အပေါင်း အသင်းကို လက်တွဲမဖြုတ်။ သူ ပင်ကို စိတ်ဓာတ်(ဗီဇ)ကပဲ ခပ်ညံ့ညံ့ များ ဖြစ်နေရဲ့သလား။ မလေးဖြူ ရှေ့ဆက်လျှောက်ရမည့် လမ်းကို မျှော်ကြည့်သည့်အခါ ဝိုင်းတိုးဝေးတား သာမြင်လေသည်။

(၉)

သူ့အိမ်ပြန်မလာတာ ယနေ့ ဆိုရင် (၅) ရက်ရှိပြီ။ ထုံးစံအတိုင်း

လည်တဆုံဆုံမျှော်ရသူကမလေးဖြူ။ အလေးဖြူပြောခဲ့သည့်စကားတွေ ကြောင့် သူ့စိတ်ချပြီး အိမ်ပြန်မလာ တာဖြစ်မည်။ လင်နဲ့မယား လျှာနဲ့ သွားဆိုသော်လည်း သည်တစ်ကြိမ် သာ လျှာနဲ့ သွား ကိုက်မိခဲ့သည်။ ဒါဟာလည်း မလေးဖြူဘက်က အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ရေငံနှုတ်ပိတ် တိတ်ဆိတ်နေခဲ့ခြင်းကြောင့်သာဖြစ် ၏။ မဟုတ်ပါက နေ့တိုင်းညတိုင်း ရန်ဖြစ် စကားများရမည်သာ။ လူ သဘာဝကလည်း သူတစ်ပါးကိစ္စဆို ရင် အထူးစာလည် စိတ်ဝင်စားကြ ပြောကြသည်မို့ သူပြန်မလာတာကိုပဲ မလေးဖြူက နှင်ချလိုက်လို့ဆိုပြီး ရပ်ကွက်ထဲမှာ ပြောဆိုနေသည်။

“ငါတို့မ၊ တည်ပြီးတဲ့ ဘုရား လင်းတနား နား ဆို သလို ပဲ။ အိမ်ထောင်သက်တောင် နှစ်နှစ်ပြည့် တော့မယ်ကွယ် သည်းခံထင်ရနဲ့ သည်းခံလိုက်ပါအေး၊ ဓမ္မဒါနီး ဖွားခါနီးမှာ ကိုယ်လင်သား အနား ရှိမှ အားရှိတော့မယ့်။”

အခုမကြိုက် ညအတူ လာ အိပ်နေရင်း မလေးဖြူကို သူ့စွမ်း သမျှ နားချခြင်းဖြစ်သည်။

“ကျွန်မနားလည်ပေးဖို့ ကြိုး စားနိုင်ပါတယ် အဒေါ်ရယ်။ အခု ဟာက သူကပဲ စိတ်ဆိုးရတယ်လို့၊ တကယ်တမ်း စိတ်ဆိုးရမှာကကျွန်မ လေး ကျော်အောင်တိုသွားဖေးတော့ သူ့ဆီလည်း မလာဘူး။ ဖဲဝိုင်းလည်း မတွေ့ဘူး ပြောတာပဲ။ အမေတို့ဆီ ပြန်တာဖြစ်မှာပေါ့။”

သူ့မိဘတွေက လင်မယားချင်း စိတ်ဆိုးလို့ ပြန်လာတာကို သိခဲ့ရင် တောင် မလေးဖြူတို့ နှစ်ယောက် ကြားမှာ တော်ရုံတန်ရုံ ဝင်ပြောလေ့ မရှိ။ အစစသိနားလည်သည့် အရွယ် များဖြစ်၍ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်မှုကိုသာ တန်ဖိုးထားသူများဖြစ်သည်။ သူနှင့် စိတ်ဆိုး၍ မိဘအိမ်ပြန်သည့် အကျင့်လည်း မလေးဖြူ မရင်းနှီးခဲ့။ ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ပြီး ဓမ္မဒါနီး လျှောက်ခဲ့သည်လမ်းက မပြောင့်

တန်းခဲ့ရင်တောင် နှစ်ဖက်မိဘများ ကို စိတ်မဆင်းရဲစေချင်ပါ။ အိမ် ထောင်ရေးဟူသည် ဦးနှောက်အသိ ဉာဏ်နှင့် ကံတရားအပေါ်မူတည်၍ ကံကောင်း၊ ကံဆိုးရှိသည်မဟုတ် လား။ ကိုယ်နှင့် မရခင်က စည်းစိမ် ဥစ္စာပေါများပေမယ့် ကိုယ်နှင့်လည်း ရရော စီးပွားဥစ္စာ ယိုယွင်းပျက်စီး သွားတတ်သလို ပေါင်းဖက်စမှာ ပိုင်ဆိုင်မှု မရှိခဲ့သော်လည်း နှစ် ယောက်အတူ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်မှု၊ ကံတရား၏ မျက်နှာသာပေးမှု ကြောင့် စီးပွားတက်ရသူများလည်း ရှိသည်။ လူပျိုဘဝက ဆိုးသွမ်းခဲ့ သလောက် ကိုယ်နှင့်ရပြီးမှ လိမ္မာ ကြိုးစားသူများရှိသလို နဂိုတန်းသား ကြိုးစားပေမယ့် အိမ်ထောင်ကျပြီးမှ အရက်သေစာသောက်စားဆိုးသွမ်း သူများလည်း မလေးဖြူတို့ အပေါင်း အသင်း မိတ်ဆွေတွေမှာသာမက ပတ်ဝန်းကျင်မှာပါ မြင်တွေ့ရပါ ၏။

သူနှင့်လက်ထပ်ခင်က မိန်းမ ကို တလုပ်လုပ်မကျွေးဘဲ နိုင်ထက်စီး နင်း ခိုက်နှက်ကာ ဆံရေတိုင်းထွာသူ ပျားကို မြင်ရတိုင်း စိတ်မှာ ဒေါသ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သည်လောက် အနှိပ် စက်ခံ နေရတာတောင်၊ သည် လောက်အကျင့်ပျက်တာကို သိရဲ့နဲ့ တောင် ဆက်ပြီးပေါင်းသင်းနေသေး တယ်။ ငါသာဆို ဒီလိုယောက်ျား မျိုးကို မပေါင်းဘူး။ ချက်ချင်းကွာပစ် လိုက်မယ်လို့ ကြွေးကြော်ခဲ့ဖူး၏။ ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့လာရတော့ ကွာ တယ် ဆို တာ အပြောလွယ် သ လောက် ခဲယဉ်းလှသည်ကို မလေး ဖြူ သိနားလည်ခဲ့ရသည်။ မိသားစု အသိုက်အဝန်းနှင့် စုံစုံညီညီဖြစ်လာ သည့်အခါမျိုးဆိုရင် သားသမီးတို့၏ ရှေ့ရေးကို ထည့်စဉ်းစားရသော မလေးဖြူတို့ မိန်းမသားများဟာ 'ကွာရှင်းမယ်' ဆိုသည့် စကားလုံးဆီ မရောက်အောင် အခြေအနေ အမျိုး မျိုးကို မိခင်စိတ်နှင့်အန်တုရင်ဆိုင် ရသည် မဟုတ်လား။

ဒေါသစိတ်ကြောင့် သည်းခံထားသမျှတို့က အိတ်သွန်ဖာမှောက် ပွင့်အန်ကြကုန်တော့ သည်။
ဘာတွေများ ထပ်ပေးရဦးမှာလဲတဲ့။ သူမို့ပြောထွက် ရက်သည်။ မိန်းမတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်လိုက်ရုံ၊ ထိုမိန်းမအနား ရှိရုံနှင့် တာဝန်ကျပြီလို့ သူထင်နေသလား...

မလေးဖြူ
သူရင်ခွင်ထဲကို တိုးဝင်ပြီး
ကလေးတစ်ယောက်လို
ရှိုက်ငိုလိုက်သည်။ သူ
အလုပ်မလုပ်ဘဲ
နေစေဦးသူအရိပ်ကို
မလေးဖြူ ခိုဝင်ခဲ့သည်မို့
သည်
အရိပ်ကလွတ်အောင်
ပရန်းနိုင်ပါလေ။
မသိစိတ်အောက်မှာ
ငုပ်လျှိုးနေသော
ဟနစိတ်ကလည်း သူ့ကို
မြင်လိုက်ရသည့်
တစ်ခဏအတွင်းမှာ

“ကဲ. . မလေးဖြူ ငါ့တူမ သိပ်လည်း တွေးပူမနေပါနဲ့ကွယ်၊ မောင်တက်လူ ပြန်လာမှာပါ။ အပြင်မှာ လေတိုက်တယ်၊ အထဲဝင်ရအောင်”

ခေါင်းကို အသာညှိတ်ပြလိုက်သော်လည်း လူက ဝရန်တာပေါ်ကနေ မခွာဖြစ်သေး။ မလေးဖြူကို သူတော်တော်များ နာကြည်းသွားသလား။ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ လက်ထပ်ပြီးသည်နှင့် ထိုယောက်ျား၏ အရှိုက်နှက်ခံ၊ ဆဲဆိုမှုဝက်ကို လွတ်သည်ဆိုလျှင် အင်မတန် ကံကောင်းသည်ဘူး၊ ဒါဆို မလေးဖြူကံကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမလား။ သည်နေ့အချိန်ထိ မလေးဖြူကို သူနာကျင်အောင် မလုပ်ခဲ့သလို အယုတ်ညှစ်ကားများလည်း မဆိုခဲ့။ သူသည်လောက်ကောင်းရင် မလေးဖြူဘက်က နည်းနည်းလျော့လိုက်ရကောင်းမလား။ အလုပ်မလုပ်ဘဲ ဖိရိုက်အချိန်ဖြန်းထတ်တာကို သည်အတိုင်း သည်းခံလက်စနဲ့ သည်းခံပေးရမလား။ အို. . . ဒါက မဖြစ်သင့်။ အိမ်ထောင်ဦးစီးဆိုတာ ရှေ့ကနေ မှားတတ်မှတ် ရပ်တည်ပေးရသူ သူက ရှေ့မဟုတ် နောက်ကမဟုတ်၊ ဘေးကပ်ကပ်လိုက်တာတဲ့ လွယ်အိတ်ပဲ။ နေပလေစေ။ ပြန်လာချင်မှ ပြန်လာလိမ့်မယ်။ တစ်ယောက်တည်းလည်း ကြုံလာတဲ့ခက်ကို ခါးစည်းခံပစ်လိုက်မယ်။ ဟနစိတ်ကြောင့် စိတ်က တင်းခဲနေပေမယ့် ပါးပြင်မှာ မျက်ရည်တွေ လိမ့်ဆင်းကျနေသည်။

မလေးဖြူ မှားသွားပြီလားကွယ်။ သူ တကယ် ပြန်မလာတော့ရင် တာလိုလုပ်ရမလဲ။ တကယ်တမ်းကျ တစ်ခုလပ်၊ ပုဆိုးမဆိုတဲ့ မိန်းမသား တစ်ယောက်ရဲ့ဘဝဟာ လုံခြုံမှုမရှိသလို အထင်အမြင်သေးစွာ ဖော်ကားချင်သူတွေကြားမှာ အနေအထိုင် ကျစ်လျစ်သိပ်သည်းရတယ်ဆိုတာလည်း မလေးဖြူအသိ။ မလေးဖြူကို သူ ထားရစ်ခဲ့ပြီထင်သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နောက်ဆုံးမှာ

နာကျင်ထိခိုက်ရသူက မိန်းမသားပဲလားကွယ်။ ပါးစပ်ကို လက်နှင့်ပိတ်၍ အားရပါးရ ငိုလိုက်၏။ ဘယ်လောက်ကြာကြာ ငိုမိသည်မသိ။ ပန်းနှစ်ပက်ကို လာဆုပ်ကိုင်သည့် လက်တစ်စုံ၏ အထိအတွေ့ကြောင့် မျက်ရည်ကြားကနေ မော့ကြည့်လိုက်သည်။ လရောင်အောက်မှာ သူ့မျက်နှာက ထင်ထင်ရှားရှား။

“မောင်”

မလေးဖြူ သူ့ရင်ခွင်ထဲကို တိုးဝင်ပြီး ကလေးတစ်ယောက်လို ရှိုက်ငိုလိုက်သည်။ သူ့ အလုပ်မလုပ်ဘဲနေစေဦး သူ့အရိပ်ကို မလေးဖြူ ခိုဝင်ခဲ့သည်မို့ သည်အရိပ်ကလွတ်အောင် မရုန်းနိုင်ပါလေ။ မသိစိတ်အောက်မှာ ငုပ်လျှိုးနေသော ဟနစိတ်ကလည်း သူ့ကို မြင်လိုက်ရသည့် တစ်ခဏအတွင်းမှာ ထွက်ပြေးပျောက်ကွယ်သွားကြပြီ။

“မောင်. . . မလေးဖြူကို ဒီလိုတစ်ယောက်တည်း မထားခဲ့ပါနဲ့၊ မလေးဖြူ အားဝယ်တယ်၊ မလေးဖြူ မောင့်ကို နားလည်ပေးဖို့ ဆက်ကြိုးစားပါမယ် မောင်ရယ်၊ မလေးဖြူလေ မလေးဖြူ မောင့်ကို. . .”

မလေးဖြူ စကားမဆုံးခင်မှာဘဲ သူက မလေးဖြူနှုတ်ခမ်းလေးတွေကို လက်နှင့်ပိတ်၍ ပါးပြင်ကို ဖွဖွနမ်းသည်။

“မောင် မလေးဖြူကို သိပ်ချစ်ပါတယ်၊ မောင့်ကိုယ်မောင်လည်း ပြုပြင်ပါ့မယ်။ ဒါပေမဲ့ မလေးဖြူ မောင့်ကို အချိန်ပေးပါ။”

အချိန်။ ပေးနိုင်ရမှာပေါ့။ မလေးဖြူဆိုသည့် ကျွန်မက မောင့်အရိပ်ကို ခိုလှုံဖို့ ရွေးချယ်ခဲ့သူ မဟုတ်လား။ မောင်တောင်းသည့် အချိန်ကို ကြည်ဖြူစွာ ပေးဆပ်ရမည်လေ။ လျှောက်ခဲ့ရသည့် ခရီးလမ်းက ကနဦးကတည်းက မညီညာ မချောမွေ့စေဦးတော့ လမ်းခရီးတစ်ဝက်တစ်ပျက်မှာ နောက်ဆုတ် အနွှဲပေးခြင်းမျိုး မလေးဖြူ ဘယ်တော့မှမလုပ်။ သူ ကိုယ့်ဘေးမှာ

ရှိနေတယ်ဆိုသည့် အတွေးတစ်ခုနှင့် ခရီးလမ်းကို ဆုံးအောင်လျှောက်မည်။ ခရီးအဆုံးမှာ တစ်စုံတစ်ခုကို ရွာပေ့တွေ့ဖို့ မယ်ဆိုတာလည်း မလေးဖြူ ယုံကြည်နေပါသည်။ မလေးဖြူ၏ နှလုံးသားကနေ တိုးတိတ်ရွတ်ဆိုမိသော ကဗျာလေးကို တော့ မောင်တစ်ယောက် မကြားနိုင်ပါလေ။ ကဗျာလေးက ‘လျှောက်ခဲ့ပြီပေါ့ ခရီးအဆုံးတဲ့’

တူနှစ်ကိုယ် ခရီးလမ်းကြမ်းသည်ပဲထား
 ချစ်ခွန်အားရဲ့
 အားတင်းလျှောက်မယ်။
 ဘဝခရီးကြမ်း
 လျှောက်သောလမ်းမှာ
 ကိုယ်တစ်ယောက်သာပဲ
 မြစ်နေဦးတော့
 ခွင့်လွှတ်စိတ်နဲ့
 အားတင်းလျှောက်မယ်။
 သည်လိုနဲ့
 လျှောက်သောလမ်းမှာ
 တေးသံသာဖို့ ကိုယ့်မှာ
 သူကလေးစို့ခဲ့ပြီ။
 နာကျင်ဝမ်းနည်း ပင်ပန်းပူနဲ့
 ဝေါသစိတ်နဲ့ မာနခဲကြောင့်
 သူကလေးဘဝ
 အလင်းမပဲ့စေရ။
 လမ်းခရီးတစ်ဝက်
 နောက်အလှည့်မှာ
 ကိုယ့်ရွှေဘေးဝဲယာ
 သူမပါလည်း
 ဆက်လျှောက်မှာပဲ
 တစ်ယောက်တည်း
 ဆက်လျှောက်မှာပဲ
 တစ်ယောက်တည်း။
 ကျွန်မ သည်ခရီးကို ဆုံးအောင်
 ဆက်လျှောက်နေမှာ အသေအချာ
 ပါပဲ။

ခင်ဝတ်ရည်(ပညာရေး)

ကိုထွန်း(လမ်းဝေ)

မန္တလေးဒါတွေ၊ မန္တလေးဒါရော အသက်ကြီးလာမှ...

ဘုရား . . . ဘုရား။ ကျွန်တော်တို့မန္တလေးမြို့ကြီးမှာ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်ကြပြီလဲ။ မြို့လယ်ကောင်မှာ နေ့ခင်းကြောင်တောင် အနုကြမ်းစီးပြီး လူသတ်ပစ္စည်းယူသွားသတဲ့။ ကြားလိုက်ရတဲ့ သတင်းကြောင့် ကိုထွန်းတစ်ယောက် တုန်လှုပ်သွားခဲ့ရပါတယ်။

အဲဒီသတင်းမတိုင်ခင်တစ်ရက် လောက်ကလည်း ခဲတစ်ယောက်က ပစ်ခတ်လို့ သူ့အထက်အရာရှိ သေဆုံးသွားတဲ့အကြောင်း ကြားရပြန်တော့ ဟယ်ခနဲဖြစ်သွားရပြန်ရော။ ဒီလိုပါပဲ။ မန္တလေးရဲ့ မကောင်းသတင်းတွေက နေ့စဉ်ရက်ဆက်ဆက် ဆိုသလို ကြားနေရတာပါ။ ဓားကိုင်ရမ်းလို့ လူတွေ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရတဲ့ သတင်း၊ လူငယ်အုပ်စုတစ်စု အကြောင်းပြချက်မရှိဘဲ ဝင်ရောက်

ရိုက်နှက်တဲ့သတင်း၊ မူးယစ်ဆေးဝါးတွေ ဖမ်းမိတဲ့သတင်း၊ အနှိပ်ခန်းနဲ့ လူကုန်ကူးမှု သတင်း၊ ရွှေ့မှားကလေးကစားကွင်း အမည်ခံပြီး နောက်ကွယ်မှာ Money game စက်တွေနဲ့ လောင်းကစားလုပ်နေကြတဲ့သတင်း၊ ဆိုင်ကယ်စီးနေသူရဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ကို လုပြေးတဲ့ သတင်း၊ အမျိုးသမီးတွေ မောင်းနှင်လာတဲ့ မော်တော်ကားကို တစ်ယောက်က မော်တော်ကား အတိုက်ခံချင်

ယောင်ဆောင်ပြီး လူ့အုပ်စုနဲ့ လျော်ကြေးပေးဖို့ ဝိုင်းအနိုင်ကျင့်ကြတဲ့ သတင်း၊ နေ့တိုင်းဆိုင်ကယ်တွေ တစ်ဖုံးဖုံးတိုက်ကြတဲ့သတင်း။ သတင်းတွေက ကြားရ။ ကြားရနားဝမှာ မချမ်းသာစရာတွေချည်းဖြစ်နေတာပါ။ တကယ်တော့ မန္တလေးဟာ မြန်မာမင်း နောက်ဆုံး ထီးနန်းစိုက်ခဲ့တဲ့မြို့တော်၊ မြန်မာ့ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုနဲ့ အမွေအနှစ်တွေဟာ မန္တလေးမှာပဲ ရှိတော့တာပါ။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ချစ်ချစ်ခင်ခင် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ရင်းနှီးမွေးဖွားတဲ့မန္တလေး။ အခုတော့ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မြင်ကွင်းတွေ၊ ဓလေ့စရိုက်တွေဟာ ၂၁ ရာစုရဲ့ ဆယ်စုနှစ်ကျော်လွန်ပြီးခါမှာပဲ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပြီလား။ တွေးရင်းနဲ့ ဖူးခနဲ သက်ပြင်းမှုတ်ထုတ်ရင်းခေါင်းခါရမ်းလိုက်မိပါတယ်။

ဒီကနေ့က ၂၃ သီနေ့ပို့ချေးတွေ၊ ကျောင်းတွေပိတ်တာနဲ့ ထုံးစံအတိုင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ကျွန်တော်တို့ ဆုံဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အရင်ကလိုမျိုးတော့ လှုပ်တက်စုံ မရှိတော့ပါဘူး။ လူတိုင်းမှာ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဆောင်ရွက်နေရတဲ့ကိစ္စဝိစ္စတွေက အများသားကလား။ ဒီတော့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး တွေ့ဆုံနိုင်မယ့်နေရာကလေးကို ဘယ်လာနိုင်ပါတော့မလဲ။ ဆိုင်ကယ်တွေ၊ မော်တော်ကားတွေ အရှိန်ပြင်းပြင်း မောင်းနှင်ရှုပ်ထွေးနေတဲ့ လမ်းမဆီကို ကျွန်တော်ငေးကြည့်နေပါတယ်။ နားယူကိစိ အေးစရာ တစ်စက်ကလေးမှ မရှိ။ ဆူညံ ပူလောင်နေတဲ့ မြင်ကွင်းပါ။ အဲဒါမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်သုံးဆယ်ဆီကို စိတ်ကတော့တွေ ဖုတ်ခနဲ ရောက်သွားခဲ့ပြန်ပါတယ်။ လမ်းမပေါ်မှာ ဆတ်(စ်)ကားအိုကြီး တစ်အိတ် မောင်းနှင်နေပါတယ်။

ဆိုက်ကားဘဲ (လ်)တီးသံ တလွင်လွင်၊ စကားတပြောပြောနဲ့ အေးအေးဆေးဆေး စက်ဘီးနှင်းနေကြသူတွေ၊ ကတ္တရာလမ်းမပေါ်မှာတော့ စည်းချက်မှန်မှန် ထွက်ပေါ်နေတဲ့ မြင်းခွာသံနဲ့ ခရီးသည်တွေ တင်ဆောင်လာတဲ့ မြင်းလှည်းတွေ၊ ဟော... လမ်းအကွေ့ဆီက တီးသံပူတ်သံ ဖြိုင်ဖြိုင် ဆိုင်ဆိုင်နဲ့

သီဆိုဖျော်ဖြေလာတဲ့ ဗောဇာဖွဲ့။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တို့ အရိုက်အုပ်သံကြီးကြောင့် ထိတ်လန့်သွားပြီး အဲဒီလမ်းစရာအတွေးတွေ ချက်ချင်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ရပါတယ်။ တွေ့လိုက်ရတာက သုံးယောက်စီးလာတဲ့ ဆိုင်ကယ်ကို ဆလွန်းကားတစ်စီးက တိုက်သွားတော့မလို ဖြစ်သွားတဲ့ မြင်ကွင်း။ ကံကောင်းလို့သာပေါ့။ မော်တော်ကားမောင်းတဲ့ သူသာ သတိမရှိခဲ့ရင် သွေးသံရဲ့ရဲ့ သေပွဲဝင်ကြရတော့မှာဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုင်ကယ်က ယာဉ်အသွားအလာမကြည့်ဘဲ လမ်းကို ဖြတ်မောင်းတာလေ။ ဒါပေမဲ့ အတိုက်ခံရတော့မလိုဖြစ်သွားတဲ့ ဆိုင်ကယ်ပေါ်က ကျေးဇူးရှင်လေး သုံးယောက်ကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ထိမထင်တဲ့ ပုံစံ။ တစ်ယောက်က မော်တော်ကားမောင်းတဲ့သူကိုတောင် မှုန်စောင်းချပြီး ကြည့်လိုက်ပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်လေ ဆိုင်ကယ်ဦးထုပ်မဆောင်းဘဲ ၃ ယောက်စီးပြီး မထေမဲ့မြင်လုပ်နေတဲ့ အဲဒီလူလေး ၃ ယောက်ကိုကြည့်ရင်း အားယားနေမိပါတယ်။ ယာဉ်စည်းစဉ်း၊ လမ်းစည်းကမ်း ချိုးဖောက်တာ၊ အသက်အန္တရာယ်ကို ခုခံမခိုက်တာ။ သူတို့ရဲ့ အတွေးတွေထဲမှာ ဘာတွေရှိနေသလဲ။ ပုံမှန်တော်လှုံ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ကြုံလာရရင် မိဘတွေခမျာ ရင်ကျိုးကြရတော့မယ့်အဖြစ်ကို ကျွန်တော် တွေးလိုက်မိပါတယ်။

အင်း... မလွယ်ဘူး။ မလွယ်ဘူး။ နေ့ရောညရော အပြင်ထွက်ရင် သူတို့နဲ့ ထိပ်တိုက်မတိုးမိအောင် သတိထားနေရတာဟာ။

ဆိုင်ကယ်နဲ့ ထောင့်မကျိုးတဲ့ ငတီလေး ၃ ယောက်ကိုကြည့်ရင်း သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က မှတ်ချက်ချလိုက်ပါတယ်။ သူ့စကားကို ကျန်တဲ့ တစ်ယောက်ကလည်း ထောက်ခံရင်း သူ့အတွေးအကြံကို ပြောပြပါတယ်။ တစ်ရက်က ည ၁၀ နာရီကျော်လောက်မှာ အလုပ်ကိစ္စပြီးလို့ အိမ်ပြန်လာတဲ့အချိန် လမ်းတစ်နေရာရောက်တော့ လမ်းလုံးပြည့်နီးပါး ရင်ပေါင်တန်းစီးနေတဲ့ ဆိုင်ကယ်အုပ်စုနဲ့ တွေ့ရောတဲ့။ ဆိုင်ကယ်စီးနေတာက တစ်လမ်းလုံး

ဘယ်သူ့ကိုမှ အရေးစိုက်စရာ မလို သလိုမျိုးနဲ့ စီးနေကြတာ။ သူတို့က ရွေ့ကနေပြီး ရင်ပေါင်တန်းစီးပြီး ပိတ်ဆို့နေကြတော့ အိမ်ကို မြန်မြန် ရောက်ချင်နေတဲ့ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းခမျာ သူတို့နောက်က အသားမှေးပြီး လိုက်လာရပါတယ်။ တစ်နေရာရောက်တော့ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးစာ ဖြတ်သန်းလို့ရတဲ့ နေရာ လွတ်တစ်ခုရှိတာနဲ့ သူငယ်ချင်းက ဆိုင်ကယ်အချိန်မြင့်တင်ပြီး အဲဒီအုပ်စုကို ကျော်လိုက်ပါတယ်။ ဒါကို သူတို့အပေါ် ကျော့တယ်လို့ ယူဆဟန်တူရဲ့။ သူတို့အချင်းချင်း ပြောသလိုမျိုးနဲ့ ဟောတောင် ဘာလူလည်လုပ်တာလဲ။ ဆိုင်ကယ်ကို ကျော်မီးနဲ့ ကွေ့လို့ ပြောလိုက်သတဲ့။ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း ဒေါ်ပွသွားတယ်။ တမင်သက်သက် ပြဿနာဖန်တီးနေမှန်း သိလိုက်တယ်။ စိတ်တိုတိုနဲ့ ဆိုင်ကယ်ရပ်ပြီး ဖြေရှင်းရင် ခင်ဗျားက ဘာလဲ။ ကျွန်တော်တို့ အချင်းချင်း ပြောနေတာကို ဘာဖြစ်လို့ ရန်စတာလဲမေးပြီး ဝိုင်းသမကြပါတော့မယ်။ သူလည်း စိတ်ကိုထိန်းရင်း ဆိုင်ကယ်ကို ခပ်မြန်မြန်မောင်းလာခဲ့တော့ ကြိုတင်တွက်ထားတဲ့အတိုင်း အဲဒီဆိုင်ကယ်အုပ်စုက သူ့နောက်က လိုက်လာကြပြီး မကြားတကြားနဲ့ ရန်စကြတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ ဆိုင်ကယ်စီးလာရင်း ရပ်ကွက်ထိပ်ရောက်တော့ သူ့ဆိုင်ကယ်ကို ရပ်လိုက်ပါတယ်။ ကိုယ့်ရပ်ကွက်ထဲ ရောက်လာလို့ အားတက်သွားပြီလေ။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဆိုင်ကယ်အုပ်စုက သူ့ကို ဝိုင်းထားလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆိုင်ကယ်စက်သံ ဆူဆူညံညံတွေ ကြားရလို့ ရပ်ကွက်ထဲမှာရှိကြတဲ့ လူငယ်တွေ ထွက်လာကြတယ်။ သူတို့မြင်တော့ ဘာဖြစ်တာလဲ မေးကြတာပေါ့။ ရပ်ကွက်ထဲက လူငယ်အုပ်စုတွေကို မြင်တော့ ငတီလေးတွေလည်း အခြေအနေမှန်ကို ရိပ်စားမိသွားပြီး ရူးသလို၊ ပေါသလို ဟီးဟီးဟားဟား အော်ဟစ်ပြီး ဆိုင်ကယ်တွေ မောင်းမြှေးပါလေရောတဲ့။ အဲသလိုမျိုး ကြုံတွေ့ချပြီးနောက်ပိုင်း သူငယ်ချင်းလည်း ညပိုင်းအပြင်ထွက်စရာရှိရင်တောင် ညဦးချုပ်အောင် မနေတော့ဘဲ

ဆောင်ရွက်စရာရှိတာ မြန်မြန် လုပ်ပြီး ပြန်လာရတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

မှန်ပါတယ်။ ဝိုလွန်းတယ်ပဲ ပြောချင် ပြောပါတော့။ ညမိုးချုပ်တဲ့ အချိန် မန္တလေးမြို့ကြီးဟာ သွားဈေး လာရေးအတွက် စိတ်မချရတာ အမှန်ပါပဲ။ အဓိက လမ်းမကြီးတွေ ကလွဲပြီး လမ်းမီးတွေက မရှိတော့ ကံမကောင်းရင် (ကိုယ့်ဘက်က ဘယ်လိုပဲ မှန်ကန်နေပါစေ) စည်းမဲ့ ကမ်းမဲ့မောင်းနှင်နေတဲ့ ဆိုင်ကယ်နဲ့ မော်တော်ကားတွေ အတိုက်ခံရနိုင် တဲ့ကိန်းနဲ့ ကြုံတွေ့နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီ ထက်ကံဆိုးရင်တော့ ဆေးကြောင်တဲ့ လူငယ်အုပ်စုရဲ့ အလကားနေရင်း မျက်မာန်ရှုတာခံရပြီး မဆီမဆိုင် အရိုက်ခံရတာမျိုးလည်း ဖြစ်သွားနိုင် တာကော။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့မှာ တစ်ချိန်က ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ ပါ တယ်ဆိုတဲ့ မန္တလေးမြို့ကြီးထဲမှာ နေထိုင်ရပေမယ့် စိတ်လုံခြုံမှုမရ တော့သလို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။ သို့ကလို့ စိုးထိတ်စရာ သတင်းတွေ ကြားရတော့ ည ၁၀နာရီ၊ ၁၁ နာရီ အထိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်တတ် တဲ့ ကျွန်တော့်အတွက် ချစ်ချစ်က စိုးရိမ်သွားပါတယ်။ အရင်တုန်းက ဘာကိုစွဲပဲရှိရှိ ည ၁၁ နာရီထိုးရင် အိမ်ပြန်လာရမယ်လို့ အိမ်နဲ့ထုတ် ထားပါတယ်။ ဒါက ည ၁၁ နာရီ

ထိုးရင် အိမ်ထဲမှာအိမ်အပြင် ထွက် ခွင့်မရှိတဲ့ ကျွန်တော့်အတွက် ချစ်ချစ်ထုတ်ထားတဲ့ မာရှယ်လော ဖြစ်ပါတယ်။ အခုကျတော့ ဝိုလွန်း သွားပါပြီ။ သူ့ရဲ့ မာရှယ်လောအချိန် ကို ရှေ့တိုးလိုက်ပါပြီ။ ည ၈ နာရီ မှာအိမ်အရောက် ပြန်လာရမယ်တဲ့။ အချိန်ကာလကို ရှေ့တိုးပြီး သက် မှတ်လုပ်လုပ်ကိန်းနော်။ အိမ်အပြန် နောက်ကျပြီး ည ၈နာရီကျော်ခွဲရင် ချစ်ချစ်ရဲ့ ပွမ်ပွမ်မြည်တဲ့ အသံနဲ့ ကလေးကို တွေ့ရမိတော့တယ်။ ပြောစရာရှိရင် ခြင်းအိုးပေါက်သလို တော်တော်နဲ့ မပြီးနိုင်ဘူး။ အဲသမှာ နားအေးပါးအေးနေချင် တဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ပြဿနာတက်ပါလေ ရော။ ပြဿနာဆိုတာ သူတစ်ခွန်း၊ ကိုယ်တစ်ခွန်း စကားတွေ အချိအချ ပြောကြ၊ စွပ်စွဲကြ၊ ဖြေရှင်းကြ။ အမှန်တော့ အမှန် ပြန်တွေးကြည့် တော့ ကျွန်တော်တို့အဖြစ်က ကလေးတွေနဲ့ တူနေပါတယ်။ ဘယ်သူဘယ်သူမှ အလျော့မပေးဘဲ အငြင်းပွားကြတာလေ။

တစ်နေ့က ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက် လက်ဖက် ရည်ဆိုင်မှာ ဆုံဖြစ်ကြတယ်။ အဲဒီ နေ့က ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်စလုံး စိတ်ရှုပ်စရာ ကိုယ်စီရှိနေကြသမို့ ချင်ရှင်လန်းလန်းနဲ့ မပြီးပေါ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြပါတယ်။ ပြောရရင်

အိမ်က အဘွားကြီးတွေနဲ့ (ခေတ် မူအားနဲ့ ပြောရရင်) ကော်လာခွဲကြ တာပါ။ အရင်တုန်းက လက်ဖက်ရည် ဆိုင်မှာ ဆုံဖြစ်ကြတိုင်း အင်တာနက် လူမှုကွန်ရက်ထဲက သတင်းတွေ ပြောကြ၊ တက္ကသိုလ်ရေးနဲ့ မြန်မာ့ နိုင်ငံရေးကို ဝေဖန်ဆွေးနွေးကြ၊ ဘေးလုံးပွဲသတင်းတွေ ဖလှယ်ကြ အချင်အနှစ်နဲ့မှန်းကြနဲ့ပဲ။ ဒီတစ်ခါ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်တော့ နေ့စဉ် ကြားရတဲ့ လောကဝန်းကျင်က သတင်းတွေအားလုံးကို ဘေးချိတ်ပြီး သူပြဿနာ၊ ကိုယ့်ပြဿနာတွေကို ရင်ဖွင့်ကြပါတော့တယ်။ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ရဲ့အဖြစ်က ဒီလို။ သူ့ရဲ့ အငယ်ဆုံးသားကို သိပ်မကြည့်ဘူး။ ဘွဲ့ရပြီး နောက်ထပ် ဟိုသင်တန်း တက်သလိုလို ဒီသင်တန်းတက် သလိုလိုနဲ့ လတ်လျားလတ်လျား လုပ်နေတယ်လို့ ထင်တယ်။ ပြီးတော့ ပြန်ပြော၊ နားမထောင်။ တစ်ရက်က သူ့ရဲ့သားကို အချိန်တန် အိမ်ပြန်မလာလို့ ဒေါ်ပွဲနေတယ်။

ဟေ့ကောင်... ဝင်ချင်တဲ့ အချိန်ဝင်၊ ထွက်ချင်တဲ့အချိန် ထွက် ရအောင် ဒါက ဇရပ်မဟုတ်ဘူးကွလို့ ဆိုလိုက်တယ်။ သားတော်မောင်က သူ့အကျင့်အတိုင်း ဘာမှ ပြန်လည် ဖြေရှင်းချက်မပေး၊ မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရှုပ်လုပ်နေတော့ သူ့ရဲ့ ဒေါသဒီဂရီဟာ အမြင့် ဆုံးကို

ရောက်သွားပါတယ်။ ဟေ့ကောင် အိမ်ပေါ်က သူဆင်းလို့ မောင်းချ လိုက်ပါရောတဲ့။ အပ်နဲ့ထွင်းရမယ့် ကိစ္စ ပုဆိန်နဲ့ ပေါက်ရတဲ့အဖြစ်မျိုးမို့ ကျွန်တော်မုက်လုံးပြုသွားပါတယ်။ မင်းက မောင်းချလိုက်တော့ အိမ် ပေါ်က ဆင်းသွားရောလားလို့ ကပျာကယာမေးလိုက်ပါတယ်။ သူငယ်ချင်းက ပြောရင်းနဲ့ ဒေါသ ထွက်လာဟန်တူရဲ့။ ဟွတ်ခနဲ နှာတစ်ချက်မုတ် လိုက်ပါတယ်။ ဆင်းသွားတာပေါ့ကွ၊ ဒါပေမဲ့ အိမ် အပေါ်က အိမ်အောက်ထပ်ကို ဆင်းသွားတာ၊ အိမ်အပြင်ထွက်သွား တာမဟုတ်ဘူး။ ငါ့ရဲ့စကားကို တင်သွေမတိုင်းလုပ်သလိုလိုနဲ့ ဘယ် လောက် လ လည် ကျ သလဲ ၊ ကျွန်တော့်မှာ မအိမ်လည်ဖြစ်နေတဲ့ သူ့မှန်နာကို ကြည့်ရင်း ပြီးမိသွား တာကလား။

အဲဒီကိစ္စအတွက် သူ့အဘွား ကြီးက သူ့ကို စကားနဲ့ အိမ်စိစိ လုပ်သတဲ့။ ကိုယ့်သားသမီးကို အိမ် ပေါ်ကနှင်ချတဲ့ ဒီလို အဖေမျိုး မတွေ့ဖူးသေးဘူးတဲ့။

အင်မတန်မှ ရက်စက်သတဲ့။ ဒီတော့ သူပိုပြီး ဒေါက်နဲသွားတာ ပေါ့။ သူမိန်းမ ပြောပေါက်မျိုးနဲ့ဆိုရင် သူ့ခမျာ လူဆိုးကြီးကို ဖြစ်လို့။ တကယ်တော့ သူ့ရဲ့ ဆန္ဒက သားနဲ့ အဖေကြားမှာ သူ့ခန်းက ပြေရာပြေ ကြောင် ပြောပြီး သံတမန်လမ်း ခင်း ပေးစေချင် ရာတာပါ။ ဒေါသ

ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့မှာ တစ်ချိန်က ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ ပါတယ်ဆိုတဲ့ မန္တလေးမြို့ကြီးထဲမှာ နေထိုင်ရပေမယ့် စိတ်လုံခြုံမှု မရတော့သလို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။

အလျောက် ပြောမိပေမယ့် ကိုယ့် သားသမီးပဲ။ ဘယ်လိုလုပ် စွန့်လွှတ် လို့ရမလဲ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဇနီးက မပါနဲ့နဲ့။ သားဘက်ကလိုက်တော့ ပိုပြီး ဒေါက်နဲသွားပါတော့တယ်။ မိန်းမနဲ့ စကားမပြောတာ သုံးရက်ရှိပြီတဲ့။ ကောင်းတယ်။ ဒါမှ နားငြိမ်းသက်သာ တယ်။ ငါလည်း မင်းလိုပဲ။ အသုံး မကျတဲ့ မိန်းမ၊ အခုချိန်အထိ ကိုယ့် ယောက်ျားအကြောင်း ဘာမှမသိဘူး။ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က လည်း သူ့ရဲ့စကားကို ထောက်ခံချက် ပေးလိုက်ရင်း ရှူးရှူးရှူးရှူးနဲ့ ရင် ဖွင့်ပြန်ပါတယ်။ အသက်ကြီးလာတဲ့ အခါ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါတော့ လို့ တစ်ခါတစ်ခါတော့ အလိုလိုနေ ရင်း စိတ်တို နေတတ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ (ယောက်ျားသားတွေရဲ့ စိတ်နေသဘောထားက ဘယ်လို ကြောင့် ရယ်မသိ) အသက်ကြီးလာမှ ဇနီးသည်ရဲ့အယုအယနဲ့ ဂရုစိုက်တာ ကို ပိုပြီး လိုချင်နေပါတယ်။ တစ်ခါကို ဒီကောင်ရဲ့ ဇနီးက သဘောမပေါက် ဘူး။ တစ်ခါတလေ မည်မည်ရေ အကြောင်းကိစ္စမရှိဘဲ စကားများ ကြရင် မိန်းမက နင်တို့အဖေ အသက်ကြီးလာလေ စိတ်တိုလာ လေ၊ ဘယ်လိုမှ မကောင်းအင်္ဂါ လို့ သမီးတွေဆီ သူ့အကြောင်း ဖော်ကောင်လုပ်ရင်း တိုင်ချက်ဖွင့် တော့ ဒီကောင် ဒေါသဖြစ်ရပါလေ ချော။ အမေကလည်း အဖေ အကြောင်း သိသားနဲ့လို့ သမီးတွေက ပြောလိုက်တော့မှ ပိုဆိုးသွားပါ တယ်။

“ကိုထွန်း မင်းစဉ်းစားကြည့် သူ့ကို ငါ့ခိုးပြေးတာရော၊ လင်မယား ညားခါစမှာ သူ့အိမ်က ယူလာတဲ့ လက်ဝတ်လက်စားတွေ ကုန်သွား အောင် ငါသုံးဖြုန်းပစ်တာရော၊ စုံလို့ကွာ။ ငါသိတာကျအောင် သမီး တွေကို ပြောတော့၊ ဘယ်လောက် တုံးတဲ့ မိန်းမလဲ။ သမီးတွေက ငါ့အကြောင်း သိတယ်။ စိတ်တိုရင် ငါတို့လာချော့တယ်။ ဒါဆို ပြီးသွား တာပဲ။ ဒီမိန်းမက အဲလိုမဟုတ်ဘူး။ အောင်မာ သမီးတွေကို ပြောလိုက် သေးတယ်။ တစ်သက်လုံး ပေါင်း သင်းလာခဲ့တာ နင်တို့အဖေ အကြောင်း အုမချေးခါး မကျန်မသိ

ဘဲ နေပါ့မလားတဲ့။ ကလေးတွေ လောက်တောင် ငါ့အကြောင်း မသိ တဲ့မိန်းမ၊ ဆောင့်ကန်လိုက်ချင်တာပဲ တွာ”

ပြောရင်းနဲ့ ဒေါသထွက်စပြု လာတဲ့ သူငယ်ချင်းရဲ့ မှက်နှာဟာ သွေးရောင်ကြောင့် နီမြန်းစပြုလာ ပါတယ်။ မည်သို့ဖြစ်စေကာမူပေါ့။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်က ရင်ဖွင့်ကြ တော့ ကိုယ့်ခံစားချက်ကို မပြော တော့ဘဲ အသာဘရိတ် အုပ်နေ လိုက်ရတာကလား။ အမှန်ဆိုရင် အိမ်က မိန်းမတွေ ပါးရည်နပ်ရည် မဖြစ်လို့ ဒီလိုမျိုး ကြုံရတာပါ။ ချစ်ချစ်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း အတိုင်းပဲ။

ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက်နေ့ (သီပေါ) နမ့်လန်မြို့ ဆရာနေဝင်းမြင့်တို့ ဇနီး မောင်နှံနဲ့ စာပေဟောပြောပွဲ ထွက် ခဲ့ပါတယ်။ အရင်တုန်းက စာပေ ဟောပြောပွဲ သွားရင် ချစ်ချစ်က အားလုံးဆောင်ရွက်ပေးနေကျ၊ ခရီးဆောင်အိတ်ထဲကို အဝတ်အစား နဲ့ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေ၊ နေ့စဉ် ယောက်ရမယ့်ဆေးဝါးတွေ ထည့်ပေးလေ့ရှိပါတယ်။ အခုတစ်ခါ တော့ လင်မယားနှစ်ယောက် စကား များပြီး မချော့က စိတ်ကောက်နေ လေသမို့ မသိချင်ယောင်ဆောင် နေပါတယ်။ သူ့လုပ်မပေးလည်း ဘာဖြစ်လဲ။ ကိုယ့်ဘာသာလုပ်ရင် လည်း ရတာမဟုတ်လား။ ခရီး ဆောင်အိတ်ထဲ အဝတ်အစားတွေ ထည့်ပြီး အချိန်တန်တော့ ရောက် လာတဲ့ မော်တော်ကားပေါ် စွေခနဲ တက်လိုက်သွားပါတယ်။ ဟွန်း . . .

ကျွန်တော်တို့ စာပေဟော ပြောပွဲခရီးအတွက် အကြိုအပို့ တာဝန်ယူထားတဲ့သူက ကိုရွေးခင် တဲ့။ ရိုးသားပွင့်လင်းတဲ့ နမ့်လန်မြို့ သား ရှမ်းတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေက နမ့်လန်မှာရော၊ မန္တလေးမြို့မှာရော ဖွံ့ဖြိုးနေပါတယ်။ ပြီးတော့ သူက မန္တလေးမှာလည်း နေခဲ့တာဆိုတော့ ခဏလေးနဲ့ ငယ်ပေါင်းတွေလို အဖွဲ့ ကျသွားပါတယ်။ ကျွန်တော်ဆိုတဲ့ လူကလည်း ဘယ်လိုလူစားပါလိမ့်။ ချေးကျရာ ပျော်ချင်တဲ့ လောက်မျိုး

လား။ မော်တော်ကားပေါ်မှာ ရယ် စရာ၊ မောစရာတွေ ပြောကြ၊ စီးပွား ရေးလုပ်ငန်းတွေအကြောင်း ပြော ကြတော့ အိမ်မှာကျန်ရစ်တဲ့ ချစ်ချစ် ကို မေ့သွားပါတယ်။ နမ့်လန်ရောက် တော့ နေ့လယ် ၂ နာရီလောက် ရှိနေပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ကို ကြိုဆို ကြတဲ့ အဖွဲ့ကလည်း အားရစရာ ကောင်းလိုက်တာ။

အားလုံး လူငယ်တွေချည်း ဖြစ်ပါတယ်။

နမ့်လန်မြို့ဟာ သီပေါမြို့နယ် ထဲမှာ ပါဝင်ပြီး အိမ်ခြေ ၃ ထောင် ခန့်ရှိသတဲ့။ လားရှိုး-မန္တလေး ကားလမ်းနဲ့ တောင်ကြီးလှိုင်လင် ကားလမ်းနဲ့ဘေးမှာ တည်ရှိတဲ့ မြို့တစ်မြို့ဖြစ်ပါတယ်။ နမ့်လန်မြို့ကို လားရှိုး-မန္တလေးအတိုင်း သီပေါ မြို့ကို ကျော်လွန်ပြီး တစ်နေရာမှာ လှိုင်လင်လမ်းခွဲရောက်တော့ အဲဒီ လမ်းအတိုင်း နာရီဝက်လောက် မောင်းလိုက်ရင် ရောက်သွားပါ တယ်။ လမ်းတွေကလည်း ကောင်း လို့ သွားရလာရတာ လွယ်ကူပါ တယ်။

ကျွန်တော်တို့ကို မြို့နယ်လျှပ် စစ်ရုံးဝင်းထဲက ဧည့်ခိုပ်သာမှာ နေရာချပေးပါတယ်။ မြို့နယ်လျှပ် စစ်အင်ဂျင်နီယာ ကိုညီညီကြည်တို့ ဇနီးမောင်နှံကလည်း ဧည့်ဝတ် ကျေပွန်လွန်းလို့ အားနာသွားရပါ တယ်။ ည ၇ နာရီ ရောက်တော့ မြို့တော်ခန်းမမှာ စာပေဟောပြောပွဲ ကျင်းပတာပေါ့။ ပရိသတ်ကလည်း ခန်းလုံးပြည့်နီးပါး တက်ရောက်ကြပါ တယ်။ ဆရာမခင်ခင်ထူးက ကလေး လေးတွေ ပညာတတ် ကြဖို့၊ ကျွန်တော်က တောင်းဖို့ရွယ်သော ခေတ်ကို အထူးသဖြင့် မျှော်မိတယ်။ ဆရာနေဝင်းမြင့်က ပညာဉာဏ်ကြီး ကြပါစေ ခေါင်းစဉ်နဲ့ ဟောပြောကြပါ တယ်။ ပရိသတ်က အားပေးတော့ ဟောရ၊ ပြောရတာ ဈာန်ဝင်သွားကြ ပါတယ်။ ည ၁၂ နာရီထိုးမှ ဟော ပြောပွဲကြီး သွားပါတယ်။ တကယ် တော့ နမ့်လန်မြို့ဟာ ဇိုက်ပျိုးရေးဖြစ် ထွန်းပြီး စီးပွားရေးကောင်းတဲ့ မြို့တစ်မြို့ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်ထု ကိုယ်ထ အားထုတ်မှုနဲ့ တစ်မြို့လုံး လျှပ်စစ်မီးတွေ လင်းထိန်သွား

အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။ ရိုးရိုးသားသား အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းနဲ့ မြောက်ပိုင်းရဲ့ နယ်စပ်မြို့ကလေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နောင်တစ်ချိန်မှာ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရမယ့် ဒီမြို့ကလေးရဲ့ အနာဂတ်အတွက် စိတ်ပူမိပါတယ်။ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး ကောင်းမွန်လာသလို ရုပ်ဝတ္ထုတွေ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာတဲ့ ခေတ်ရဲ့ တွန်းအားကြောင့် ဒီမြို့ကလေးရဲ့ အသွင်သဏ္ဍာန်ဟာ ပြောင်းလဲသွားတော့မှာလား။ သူ့ရဲ့ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု၊ ဓလေ့ထုံးစံတွေ လွင့်ဖျယ်သွားနိုင်သလား။

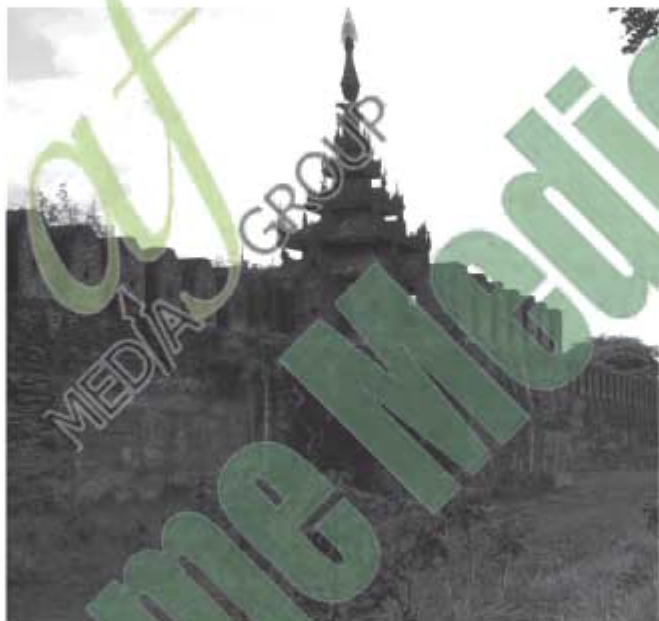
မန္တလေးလိုဖြစ်သွားမှာကို ကျွန်တော် စိုးရိမ်နေမိပါတယ်။

နမ့်လန်စာပေဟောပြောပွဲကို ဦးစီးဆောင်ရွက်တဲ့ ဦးအောင်စိုးနဲ့ အေးအေးလူလူ စကားပြောဖြစ်ကြပါတယ်။ သူကလည်း ငယ်စဉ်တုန်းက မန္တလေးမှာနေခဲ့တဲ့သူ။ သူ့နဲ့ စကားပြောမှ သူ့ရဲ့ ရင်ထဲမှာ အတိတ်က မန္တလေးအလွမ်းတွေကို မြင်လိုက်ရလို့ အံ့ဩသွားရပါတယ်။ “ဦးအောင်စိုးရေ ခင်ဗျားချစ်ခဲ့တဲ့ မန္တလေးပုံရိပ်တွေဟာ အဝေးမှာပဲ ကျန်ခဲ့ပါပြီဗျာ” လို့ သူ့ကို ပြောပြခဲ့ရပါတယ်။ မှန်ပါတယ်။ ပြောင်းလဲတဲ့ ခေတ်ကို ဘယ်သူမှ တားဆီးလို့ မရပါဘူး။ ခေတ်က ပြောင်းလဲသလို အဟောင်း အဟောင်းတွေ က နောက်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ပြောင်းလဲတဲ့ခေတ်နဲ့အတူ လိုက်ရင်းခေတ်ကို ကျွန်တော်တို့လိုချင်တဲ့ ပုံစံ ဖန်တီးကြရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ပညာအရင်းအမြစ် ကြွယ်ဝအောင် ကြိုးစားကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါမှလည်း ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံရဲ့အနာဂတ်ဟာ လှပသွားမှာပါ။

နောက်တစ်နေ့မနက်မှာ နမ့်လန်အ.ထ.ကမှာ ဟောပြောပါတယ်။ ရှစ်လန်းတက်ကြွနေတဲ့ နမ့်လန်ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားတွေကို ကြည့်ရင်း အားတက်သွားမိပါတယ်။ တစ်ချိန်မှာ ဒီကလေးတွေကပဲ နိုင်ငံရဲ့ ဂုဏ်ကျက်သရေကို ဖော်ဆောင်ပေးကြမှာမဟုတ်လား။ လျှင်လင်မော်တော်ကားလမ်းဘေး

ကနမ့်လန်အ.ထ.ကကို ကျွန်တော် လေးကြည့်နေပါတယ်။ ကျောင်းဆီက လွင့် ယုံလာတဲ့ ကလေးတွေရဲ့ ဓာကျက်တဲ့အသံတွေဟာ လာမယ့် အနာဂတ်ကို စိန်ခေါ်နေသလိုပါပဲ။ ယနေ့အချိန်မှာ လိုအပ်ချက်တွေ ရှိကောင်းရှိနိုင်ပေမယ့် ကျောင်းက ဆရာ၊ ဆရာမတွေရဲ့ မေတ္တာ၊ စေတနာနဲ့ အားထုတ်ကြိုးစားမှုကြောင့် နမ့်လန် အ.ထ.ကဟာ အောင်မြင်ထင်ရှားမယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်နေမိပါတယ်။

ညနေ ၄ နာရီလောက်မှ မန္တလေးကို ပြန်လာကြပါတယ်။ စာပေဟောပြောပွဲ ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် တစ်စိတ်တစ်ပမ်းတည်း

ဆောင်ရွက်ကြတဲ့ လူငယ်တွေကို ကျွန်တော်ကျေးဇူးတင်တယ်။ ဖြူစင်ရိုးသားတဲ့ သူတို့ရဲ့ နှလုံးသားထဲမှာ ရပ်အကျိုး၊ ခွာအကျိုးအတွက် အားထုတ် ဆောင်ရွက်ပေးချင်တဲ့ မေတ္တာ၊ စေတနာတွေ ကိန်းအောင်းနေပါတယ်။ ဒီလူငယ်တွေဟာ တစ်ချိန်မှာ လူကြီးအရွယ်ကို ရောက်လာကြမှာပါ။ သူတို့ချစ်တဲ့ နမ့်လန်ရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို တစ်စိတ်မတ်မတ် ဆောင်ရွက်သွားကြဦးမှာဖြစ်ပါတယ်။ နမ့်လန်က လူငယ်တွေနဲ့ ခေတ္တခဏမျှ စကားပြောဖြစ်ကြတဲ့အခါ သူတို့ဆီက ရိုးသားပွင့်လင်းမှု၊ ရင်းနှီးဖော်ရွေမှု တွေဟာ ကျွန်တော်ရင်ထဲကို

အင်အားတစ်ခုလို စီးဝင်သွားခဲ့ပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ နာမည်တွေ အတိအကျ မမှတ်မိတော့ပေမယ့် သူတို့ရဲ့ ပုံရိပ်တွေကတော့ ကျွန်တော် ရင်ထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ စိုင်းအောင်ဆင့်ဦး (နမ့်လန်) လက်ဆောင်ပေးခဲ့တဲ့ ဝီဒီယိုအခွေကို ကြည့်ရင်း နမ့်လန်ကို အမှတ်ရနေဦးမှာပါ။

အပြန်ခရီးမှာလည်း ကိုရွေးခင်နဲ့ နမ့်လန်အကြောင်း ပြောဖြစ်ကြပါတယ်။ နမ့်လန်မှာ နှစ်စဉ်ကျင်းပတဲ့ ရှမ်းနှစ်သစ်ကူးပွဲအကြောင်းကို ကိုရွေးခင်ကပြောပြတော့ ကျွန်တော်မှာ အဲဒီပွဲကို မရောက်ဘူးဘဲ လွမ်းသွားခဲ့မိပါတယ်။ ကိုရွေးခင်ကပဲ

စကားမပြောခဲ့တာကို ကျွန်တော် မေ့သွားတယ်။ လင်နဲ့မယားဆိုတာ ဒီလိုပါပဲနော်။ အဲသမှာ ကျွန်တော် ဆရာ ဆရာကိုလေး (အင်းဝဂုဏ်ရည်) ရဲ့ ဟစ်ကြွေးသံကို ကျွန်တော် သတိရလိုက်မိပါတယ်။ ဆရာက အမရပူရတောင်လေးလုံးမှာ ကင်းပတဲ့ အမေလူထုအိမ်အမှာရဲ့ မွေးနေ့မှာ အခုလို ကဗျာစပ်ပြီး ဟစ်ကြွေးလိုက်တာပါ။ “အသက်ကြီးလာမှ အိမ်က အဘွားကြီးကို ပိုပိုချစ်လာတယ်။ သူမပါရင် ဒီနေ့ ကိုလေးဖြစ်မလာဘူး” တဲ့။ ဆရာက အဲသလို ပြောလိုက်တော့ (ကျွန်တော်တို့ ကလည်း လူငယ်တွေမို့) ဆရာကတော့ လူစီပြီဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ တဝါးဝါး ရယ်လိုက်မိကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုကျတော့... ဆရာပြောတာ အဟုတ်ပါလားလို့ တွေးမိလိုက်ပါတယ်။ ဒီနေ့ ကိုလေးဖြစ်လာသလို ဆရာသက်ရည်ကျန်းမာပျော်ရွှင်တာကလည်း ဆရာရဲ့ ရှုမပြီးတဲ့ အဘွားကြီးကြောင့်ဆိုရင် ဘယ်သူက ငြင်းနိုင်မလဲ။ ကိုထွန်းလည်း မှန်ပါ၏လို့ ဝန်ခံရပါပြီ။ ဒီနေ့ ကိုထွန်းလမ်း(၈၀)ဟာ ချစ်ချစ်ကြောင့် ဖြစ်လာရတာပါ။ အိမ်ပေါက်ဝက ပြုံးပြုံးရယ်ရယ်နဲ့ ကြိုဆိုနေတဲ့ ချစ်ချစ်ကို မြင်လိုက်ရတော့ ကလေးတစ်ယောက်လို မြူးပျော်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော်မှာ သူ့ကို ဒေါသဖြစ်စရာတွေမရှိတော့။ သူကလည်း ကျွန်တော့်အပေါ် စိတ်ကောက်စရာတွေ မထားတော့။ တစ်ဘဝ၊ တစ်သံသရာခရီးကို ဒီလင်နဲ့ ဒီမယားပဲ သွားကြရတာ မဟုတ်လား။ အသက်ကြီးလာမှ တစ်ယောက်တစ်ယောက် ပိုပြီး မိုခိုချင်လာကြပါတယ်။ သားသမီးတွေ အတောင်အလက်စုံပြီး မိဘရင်ခွင်ထဲက ခွာသွားကြတဲ့အခါ ကိုယ့်အနီးအနားမှာ သူပဲရှိနေပါတယ်။ ချစ်ချစ်ရဲ့ မျက်နှာကို ပြုံးပြုံးကြီး ကြည့်မိလိုက်ပါတယ်။ ဒီတစ်ညမှာသာတဲ့ ငွေလမ်းက ပိုပြီးလှတယ်ထင်ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ နောက်တစ်နေ့ ညရောက်ပြန်တော့ ချစ်ချစ်က သူ့ရဲ့ ဓနာရီမာရှယ်လော့ကို မရုပ်သိမ်းသမို့ ကျွန်တော် ဒေါက်နသွားပြန်ပါရော။ ။ **ကိုထွန်း(လမ်း၈၀)**

MRTV 4 တွင် ပြသမည့် 'ညှို့ယူဖမ်းစားနှလုံးသားသံစဉ်များ' သီချင်းဆိုပြိုင်ပွဲ စာနယ်ဇင်းရှင်းလင်း

MRTV 4 တွင် ရိုက်ကူးတင်ဆက်မည့် တေးရေးမေသော်၏ 'ညှို့ယူ ဖမ်းစား နှလုံးသားသံစဉ်များ' သီချင်းဆိုပြိုင်ပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ စာနယ်ဇင်း ရှင်းလင်းပွဲကို စက်တင်ဘာ ၁၀ ရက်နေ့က Park Royal

ဟိုတယ်၌ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ပြိုင်ပွဲကို Basic Level, Semifinal နှင့် Final ဟူ၍ အဆင့် ၃ ဆင့် သတ်မှတ်ထားပြီး ပထမဆုကို ၁၀

သိန်း၊ ဒုတိယဆုကို ၅ သိန်း၊ တတိယဆုကို ၃ သိန်းနှင့် အထူးဆု ၂ သိန်းစီ၊ ခွဲဆု ၁ သိန်း အသီးသီး ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ အဆိုပါပြိုင်ပွဲကို တေးရေးမေသော်၊

MRTV 4 နှင့် Eposoft တို့မှ ပူးပေါင်းတင်ဆက်ခြင်းဖြစ်၍ မျိုးဆက်သစ် အဆိုပညာရှင်များ ထွက်ပေါ်လာစေရန် ရည်ရွယ်ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျော်ညိုသွေးနှင့် လူလူလက်္ဘာတို့၏ စာအုပ်များမိတ်ဆက်

စာရေးဆရာကျော်ညိုသွေး၏ အက်ဆေးစာအုပ်နှင့် ကဗျာဆရာလူလူ လက်္ဘာတို့၏ ကဗျာအုပ်ပူးပေါင်းမိတ်ဆက်သည့်ပွဲကို ဩဂုတ်လ ၃၀ ရက် နေ့ ညနေက New Zero Art Space တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနားတွင် စာပေချစ်သူများ၊ ကဗျာဆရာများ တက်ရောက်ခဲ့ကြပြီး စာအုပ်များ အကြောင်းကို မိတ်ဆက်ပြောကြားခြင်း၊ ကဗျာဆရာ၊ ဆရာမများ၏ ကဗျာရွတ်ဖတ်သီဆို

ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ဆရာ ကျော်ညိုသွေး၏ 'ဆရာတလက်အက်ဆေး' စာအုပ်တွင် အက်ဆေး ၂၀ ပုဒ်ပါဝင်ပြီး AMK Creation က စာအုပ်ကို ပြင်ဆင်ဖန်တီးပေးထားသည့် ကဗျာဆရာ လူလူလက်္ဘာ၏ ငွေ့ကင်းစပ်ညာဉ်တစ်ကောင်နှင့် အတူနေထိုင်ခြင်း ကဗျာစာအုပ်တွင်မူ အခန်း ၆ ခုခွဲထား၍ ကဗျာ ၁၈ ပုဒ်ကို စုစည်းဖော်ပြထားသည်။

ဖြည့်စွက်ဖတ်ရှုပါရန်

ဩဂုတ်လထုတ် ရတီမဂ္ဂဇင်း အတွဲ ၁၀ အမှတ် ၁၁၃ တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ကဗျာဆရာမောင်သင်းခိုင် ၏ 'နေ့ဦး' ကဗျာတွင် 'တရုတ်ကဗျာဆရာ Tu Fu (713-770) ရဲ့ Spring တို့ မြန်မာလို ပြန်ဆိုတယ်' ဟူ၍ ဖြည့်စွက် ဖတ်ရှုပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

လင်းလွန်းခင်စာပေတိုက်၏ အုပ် ၁၀၀ ပြည့် အထိမ်းအမှတ်စာအုပ်မိတ်ဆက်ပွဲ

လင်းလွန်းခင်စာပေတိုက်၏ အုပ် ၁၀၀ ပြည့် အထိမ်းအမှတ် စာအုပ် မိတ်ဆက်ပွဲအခမ်းအနားကို စက်တင်ဘာလ ၃ ရက် ဗွန်းလွဲ ၁ နာရီမှ ၃ နာရီအထိ Central Hotel တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနားတွင် မြန်မာသံအဆိုရှင် ဒေါ်မာမာအေးနှင့်အတူ တေးသံရှင်များက သီဆိုချော်ဖြေခြင်း၊ တေးဂီတအတီးအမှုတ်များဖြင့် ဖျော်ဖြေခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြပြီးနောက် အမှတ်တရကားများကို စာရေးဆရာကြည်မင်း၊

အဆိုတော်မာမာအေးတို့က ပြောကြားခဲ့ကြသည်။ လင်းလွန်းခင်တိုက်မှ ထုတ်ဝေသော စာအုပ်များအနက် အုပ် ၁၀၀ ပြည့်စာအုပ်ဖြစ်သော လင်းလွန်းခင် စိတ်ကြိုက် 'ခေတ် အလိုက်ဆောင်းပါးများ' စာအုပ်နှင့်တကွ ဆရာမစမ်းစမ်းနွဲ့ (သာယာဝတီ) ၏ 'ဝေါလ်ဂိုက်ဒ်ဝက်ဘ်ထဲမှာ စက်လည်းပျော်ပါနိုင်နှင့် မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည်များ၊ ဆရာမဝင်းဝင်းမြင့် (နန်းတော်ရှေ့) ၏ 'ရင်ထဲမှာ' စာအုပ်များကို မိတ်ဆက်ခဲ့သည်။

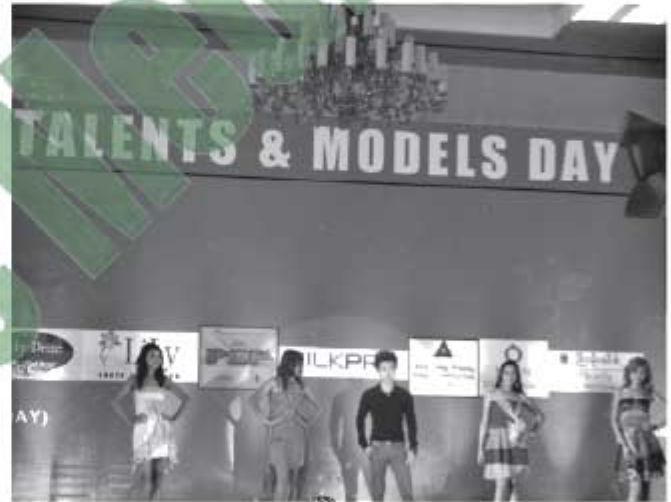
လစဉ်ဖော်ပြလျက်ရှိသော Audience of Celebrities' Choice ကဏ္ဍကို သရုပ်ဆောင် မယ်လိုဒီနှင့် ယခုအောက် တိုဘာလထုတ် ရတီမဂ္ဂဇင်းတွင် ပြန်လည်ဖော်ပြမည်ဟု ကြေညာခဲ့သော်လည်း သရုပ်ဆောင် မယ်လိုဒီမှာ ခရီးလွန်နေသောကြောင့် ဖော်ပြရန် အခက်အခဲရှိနေကြောင်း Audience of Celebrities' Choice ပရိသတ်များကို ဝမ်းနည်းစွာ တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

Just Beyond ၏ BB World Product Show

ကိုရီးယား brand တစ်ခုဖြစ်သော Just beyond brand ၏ BB World Product Show ကို ဩဂုတ်လ ၂၄ ရက်က Junction Mawtin တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ Just beyond သည် Eco Beauty Cosmetic brand တစ်ခုဖြစ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံကို ယခုနှစ် ဧပြီလတွင် က စတင်ဝင်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ဆိုင်ခွဲ ၄ ဆိုင် ဖွင့်လှစ်ထားပြီးဖြစ်ကာ Junction Square, Junction Mawtin, Taw Win, Parkson တို့တွင် ဖြစ်သည်။ ယခု Event တွင် Monsoon Make Up Creation နှင့်တကွ Product Show ကိုပါ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။

Talents & Models Day 2013 ကျင်းပခြင်း

မတင်မီလွင် ဦးစီးတည်ထောင်သည့် Talents & Models Agency ၏ Talents & Models Day 2013 အခမ်းအနားကို ဩဂုတ်လ ၂၇ ရက်နေ့က ကုန်သည်ကြီးများ ဟိုတယ် Grand Ballroom တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနားတွင် မတင်မီလွင်က Talents & Models Day 2013 ကျင်းပပုံ အကြောင်း ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့ပြီး နောက် Talents & Models မှ သင်တန်းဆင်းမော်ဒယ်များနှင့် နာမည်ကြီးမော်ဒယ်များ ဖြစ်ကြ

သော ယခင်သင်တန်းဆင်း စီနီယာများ၏ သရုပ်ပြတင်ဆက်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ Talents & Models Agency သည် မော်ဒယ်များ မွေးထုတ်ပေးနေသည့်အပြင် ဝန်ထမ်းကောင်းများ စွာကို သင်ကြား မွေးထုတ်ပေးခြင်း၊ ကုမ္ပဏီ အရောင်းမြှင့်တင်ပွဲများ ပြုလုပ်ပေးခြင်း၊ Miss ရွေးချယ် ပွဲအခမ်းအနားများအတွက် လေ့ကျင့်ပေးခြင်း၊ ဖက်ရှင် စွီးပွဲများ စီစဉ်ပေးခြင်းများကို ဝန်ဆောင်ပေးလျက်ရှိသည်။

ရတီမဂ္ဂဇင်းရဲ့ ချစ်ပရိသတ်ကြီးအတွက် သတင်းကောင်း Audience of Celebrities' Choice

အစီအစဉ်

ပရိသတ်ကြီးအားလုံးမင်္ဂလာပါ။ ရတီမဂ္ဂဇင်းကိုအားပေးနေကြတဲ့ ပရိသတ်တွေအတွက် "Audience of Celebrities' Choice" ဆိုတဲ့ ကဏ္ဍလေးတစ်ခု ဖွင့်လှစ်ပေးထားပါတယ်။

အခွင့်အရေး

၂၀၁၃ ဇန်နဝါရီလထုတ် ရတီမဂ္ဂဇင်းအတွက် အေးမြတ်သူ နဲ့အတူ ရတီစာမျက်နှာပေါ်မှာ အလန်းစားအိုက်တင်၊ အလန်းစား အပြင်အဆင်တွေနဲ့ ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်ခွင့်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထူးခြားချက်များ

ဒီကဏ္ဍရဲ့ထူးခြားမှုတစ်ခုကတော့ ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်ရမယ့် ပရိသတ်ကို မဂ္ဂဇင်းက ရွေးချယ်မှာမဟုတ်ဘဲ အနုပညာရှင်ကိုယ်တိုင်က ရွေးချယ်မှာဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ကပ်၊ အဝတ်အစား

ရွေးချယ်ခံရတဲ့ ပရိသတ်တွေအတွက် အဝတ်အစားနဲ့ မိတ်ကပ်ကိုတော့ ရတီမဂ္ဂဇင်းက နေ့စီစဉ်ပေးမှာနော်။

စည်းကမ်းချက်များ

- (၁) အောက်ဖော်ပြပါ ဖြတ်ပိုင်းနဲ့ တကွ 5"x7" အရွယ်ရှိ (ထပ်စိမ့်ယလုံးပြည့် အလှ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ၊ ဘေးတိုက်မြင် ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ၊ မျက်နှာအပြည့်ပုံတစ်ပုံ)
- (၂) အသက် ၁၅ နှစ်မှ ၃၀ နှစ်အတွင်းရှိ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးမည်သူမဆို
- (၃) မိဘ(သို့) အုပ်ထိန်းသူ ခွင့်ပြုချက်လက်မှတ်
- (၄) ရွေးချယ်ခံရရင် ရတီမဂ္ဂဇင်းမှ ဆက်သွယ်ပေးမှာဖြစ်ပြီး ရတီမဂ္ဂဇင်းမှ စီစဉ်ပေးတဲ့ အစီအစဉ် ရက်ချိန်းများအတိုင်း အတိအကျလာရောက်ပေးရန်

ချစ်ပရိသတ်ကြီးရေ . . . ကိုယ်နှစ်သက်တဲ့ သရုပ်ဆောင်နဲ့ ဓာတ်ပုံအတူ တွဲရိုက်ရမယ့် အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ ၂၀၁၃ နိုဝင်ဘာလ ၁၀ ရက် (တနင်္ဂနွေနေ့) နောက်ဆုံးထားပြီး စာအိတ်ပေါ်မှာ "Audience of Celebrities' Choice" ရတီ စာပေအနုပညာမဂ္ဂဇင်းလို့ လိပ်မူပြီး အမှတ် ၁၅၀/၁၆၀၊ ၃၅ လမ်း (အလယ်) ဘလောက်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ အမြန်ဆုံး ပို့လိုက်ကြပါနော်။

ပြီးခဲ့တဲ့လတွေမှာ ရွေးချယ်ခံရတဲ့ ပရိသတ်တွေလည်း ဒီကဏ္ဍမှာ ကိုယ်နှစ်သက်တဲ့ သရုပ်ဆောင်တွေ ပါဝင်လာတဲ့အခါ အောက်ပါပုံစံအတိုင်း ဖြည့်စွက်ပြီး ထပ်ပေးပို့နိုင်ကြပါတယ်။

မှတ်ချက်

ဒီကဏ္ဍကိုလစဉ် အနုပညာရှင်တစ်ယောက်စီနဲ့ အလှည့်ကျစီစဉ်ပေးသွားမှာဖြစ်ပြီး ပါဝင်ချင်တဲ့ ပါသနာရှင် ပရိသတ်တွေ စောင့်မျှော်အားပေးလိုက်ကြပါဦးနော်။

✂

အမည် _____

မွေးသက္ကရာဇ် _____

နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်ပြားအမှတ် _____

ပညာအရည်အချင်း _____

အလုပ်အကိုင် _____

အနုပညာလှုပ်ရှားမှု _____

အိမ်ထောင်ရှိ/မရှိ _____

အရပ်အမြင့် _____

နေရပ်လိပ်စာ _____

စုန်းနံပါတ် _____

HOROSCOPE

DR.MYAT THIT

တူရာသီဖွား။ ။ ဇော်တင်ဘာ (၂၃) ရက်မှ အောက်တိုဘာ (၂၂) ရက်

သင့်အတွက် လျှို့ဝှက်သောစိတ် အပြုအမူများကို ပြုပြင်ရမည်။ အလုပ်အကိုင်အတွက် လမ်းကြောင်းသစ်သို့ ပြောင်းလဲရန် အချိန်ဖြစ်မည်။ လက်ရှိအတိုင်း တိုးတက်မှုမရှိသောအလုပ်အတွက် ဝေလေလေ မလုပ်သင့်တော့ပေ။ မိခင်အိုကျန်းမာရေး စိုးရိမ်စိတ်မောရတတ်သည်။ ဘာသာစကား သင်တန်းအကျိုးရှိစေမည်။ ပညာရေးအတွက် မိဘစီစဉ်မှု အဆင်ပြေပါလိမ့် မည်။ အဆောက်အဦသစ် လုပ်ငန်းအတွက် ဆောက်ရတတ်ပေသည်။ အချစ်ရေးသတ္တိ ကောင်းရန် ရဲရင့်ရန်လိုအပ်သည်။ ကျန်းမာရေးအအေးမိမခံသင့်ပါ။

ယတြာ။ ။ ဖယောင်းတိုင်နီ လှူပါ။

ဗြိတ္တာရာသီဖွား။ ။ အောက်တိုဘာ (၂၃) ရက်မှ နိုဝင်ဘာ (၂၂) ရက်

သင့်အတွက် အနှောင့်အယှက်အခက်အခဲများရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ ဗုဒ္ဓကပေသု အနီးရော အဝေးမှာပါ တွေ့ရတတ်ပေသည်။ အမှုကြုံအကောက်ကြုံခံရတတ်၍ သတိထားသင့်သည်။ ငွေကြေးတက္ကာရေး အခက်အခဲကို တစ်ပွဲတိုးဆေးပြီးတိုနည်းဖြင့် မရှင်းသင့်ပါ။ လက်ရှိနေရာ ကိုက်ခန်းမှ စွန့်ခွာရ တတ်သည်။ မောင်နှမသားချင်းတကွတပြားနေရလိမ့်မည်။ ပညာရေး တိတ်တိတ်ကြိုးစားအားထုတ် အောင်မြင်မည်။ အချစ်ရေး-အိပ်နေသော ကျား၊ မိသားစုဖြစ်တတ်သည်။ သတိပြုပါ။

ယတြာ။ ။ ဝိန်းပန်းလှူပါ။

ဓနုရာသီဖွား။ ။ နိုဝင်ဘာ (၂၃) ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ (၂၀) ရက်

ဒေသသစ်သို့ သွားလာလှုပ်ရှားမှုပြုရတတ်၏။ ကူညီမစသူတွေ့ တတ်၏။ စီးပွားပိတ်ဆို့သစ်များနှင့် ဆက်ဆံရ၍ စိတ်ချမ်းသာရ၏။ မိသားစုကျန်းမာရေးတစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ညံ့စေတတ်၏။ ရန်ကိုရန်ခြင်း မပြုသင့်ပါ။ ရောက်လေရာ အထူးစန်းပွင့်တတ်၍ သတိထားသင့်၏။ ဝင်ငွေပိုင်းများစွာတိုးပွား ကံကောင်းလာတတ်၏။ ရည်းစားနှင့် ကွဲတတ်အန္တတိုက် အသစ်တွဲမိတတ်ပေသည်။ ပညာရေးအတုန် အကျများမည်။ အကျိုးရှိစေတတ်သည်။

ယတြာ။ ။ သစ်သီးကပ်လှူပါ။

မကာရာသီဖွား။ ။ ဒီဇင်ဘာ (၂၂) ရက်မှ ဇန်နဝါရီ (၂၀) ရက်

သင့်အတွက် အတွေ့အကြုံလုပ်ဆောင်ခဲ့သော နေရာဟောင်းတို့ကြောင့်ပင်လျှင် ပတ်ဝန်းကျင်သစ်တို့တွင် ကံကောင်းစေတတ်သည်။ နာမည်ရစေသလို ဝင်ငွေပိုင်းအဆင်ပြေ ကောင်းမွန်လာစေတတ်ပေသည်။ မိသားစု အိမ်ထောင်ဖက် စာသုံးအပြုအမူများစေတတ်သည်။ ခရီးသွား လုပ်ငန်းအကျိုးများပေမည်။ အချစ်လက်တွဲဖော် ကောင်းနှင့် ဖျော်ရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းတွင်လူကိုမှ ဖူးစာဆုံတတ်သည်။

ယတြာ။ ။ နှင်းဆီနီသုံးပွင့်လှူပါ။

ကုပ်ရာသီဖွား။ ။ ဇန်နဝါရီ (၂၂) ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီ (၁၈) ရက်

သင့်အတွက် လုပ်ငန်းသစ်တို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေသော်လည်း ချိန်ဆမှု ဖြစ်နေတတ်၏။ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ စွန့်ရန် စိတ်မရဲဖြစ်နေတတ်သည်။ အလှူကြီးမြတ်သည်။ အပျိုလူပျိုတို့ မင်္ဂလာမြင်သည်။ လုပ်ငန်းတူချင်းလက်ထပ်ခြင်း ဖြစ်စေတတ်ပေသည်။ ပညာရေးသင်တန်းတက်ခြင်း စသည်တို့ကို အကျိုးရှိစွာပြုရတတ် သည်။ ခရီးရှည်ဆက်များ လိမ့်မည်။ ပြည်ပနှင့်ဖက်စပ်စီးပွားအကျိုးရှိမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်ကျန်းမာရေးညံ့မည်။

ယတြာ။ ။ အ နေ နက် အ ရပ်

တူရာတွင် ရေသပ္ပာယ်ပါ။

မိန်ရာသီဖွား။ ။ ဖေဖော်ဝါရီ (၁၉) ရက်မှ မတ် (၂၀) ရက်

သင့်အတွက် ကောင်းကျိုးပြု အများအတွက် လုပ်ဆောင်ပေးရတတ်၏။ အလှူဒါနပြုရ၍ ကျေနပ်မိတတ်၏။ ခြံ၊ မြေတွက်အရောင်းအဝယ် အကျိုးရှိစေတတ်ပေသည်။ အိမ်တွင် လူဝင်လူထွက် သတိပြုပါ။ တရားအဓိဋ္ဌာန် အတွက် ကျေနပ်မိလိမ့်မည်။ ပညာရေး စာရေးစာဖတ် အဆင်ပြေလိမ့်မည်။ စီးပွားလုပ်ငန်းမလုပ်သင့်သေးပါ။ စောင့်ကြည့်သင့်ပေသည်။ အချစ်ရေး လက်တွဲဖော်ကောင်းရွေးရမည်။

ယတြာ။ ။ ငါးလွတ်ပေးပါ။

ပိဿရာသီဖွား။ ။ မတ် (၂၁) ရက်မှ ဧပြီ (၂၀) ရက်

သင့်အတွက် စွမ်းဆောင်မှုတို့ အသိအမှတ် ပြုခံရချိန်ဖြစ်သည်။ ထင်ပေါ်၍ စင်ပေါ်ရောက်ရှိ ကံကောင်းလာစေလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းဆောင်တာ ချောမွေ့မည်။ ငွေအရင်းအနှီးခိုင်မာမှု ရှိစေမည်။ အရိန်အဝါ အထူး တောက်ပစေပါမည်။ ပညာရေးခိုင်မြဲစွာ တိုးတက်လာပေမည်။ အချစ် ရေး ခွဲနေချိန် လွမ်းမောရပေမည်။ မျက်လုံး၊ နားပိုင်းတို့ ဂရုပြုပါ။ အိမ်ထောင်ရေး ချောမွေ့မှု မရှိပါ။

ယတြာ။ ။ ဆန်လှူပေးပါ။

ပြိဿရာသီဖွား။ ။ ဧပြီ (၂၁) ရက်မှ မေ (၂၀) ရက်

သင့်အတွက် ကောင်းကျိုးနှင့်ခေတ္တဝေးကွာ မှုရှိနေတတ်သည်။ လုပ်ငန်း တွင်း ရန်ကြုံတွေ့မည်။ ငွေပေးဆပ်ရန်အတွက် စိတ်မောရချိန်ဖြစ်တတ် သည်။ တာဝန်ချိန်လစ်ဟင်းမှုတို့ကြောင့် ပြဿနာ များ စစ်ဆေးခံရချိန်ဖြစ်တတ်သည်။ တစ်ပါးသူ ငွေများဖြင့် စွန့်စား၍ အလုပ်မလုပ်သင့်သေးပါ။ ပညာရေး ကြိုးစားယူရတတ်သည်။ အချစ်ရေး ချောမွေ့မှုမရှိတတ်ပေ။ စိတ်ပျက်စရာ များဖြင့် ကြုံနေရဆဲဖြစ်တတ်ပေသည်။ ရင်ကျပ် အအေးမိ၊ အကြောတက်ခြင်း ဖြစ်တတ်သည်။

ယတြာ။ ။ စပါးနှံငှက်တွေ့ပါ။

မေထုန်ရာသီဖွား။ ။ မေ (၂၂) ရက်မှ ဇွန် (၂၀) ရက်

သင့်အတွက် တစ်စတစ်စအမှားတို့ကို ပြု လုပ်မိလာတတ်၏။ ရေရှည်တည် အလုပ်သမား လက်အောက်တို့အတွက် မြေရှင်းတောင်းပန် ငွေလျော်၍ ရလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ခရီးယာယီ အဝေးသွားရောက်ခြင်းတို့ တကျိုးရှိ စေမည်။ ပညာရေး သင်တန်းတက်ရောက်ခြင်းအကျိုးရှိ မည်။ အလုပ်သစ် လျှောက်ထားမှု အဆင်ပြေမည်။ လုပ်ငန်းတွင်း ကူညီသူတွေ့ရပေမည်။ အသွင် မတူသူများကို သတိပြုပါ။ အချစ်ရေး အဆင် ချောစေသလို အိမ်ထောင်ရေး ကိစ္စတို့ ပေါ်ပေါက် လာစေတတ်သည်။ နေရာသစ်ရွှေ့ပြောင်းမှုတို့ အဆင်ပြေမည်။

ယတြာ။ ။ တံမြက်စည်းလှူပေးပါ။

ကရကင်္ဂရာသီဖွား။ ။ ဇွန် (၂၂) ရက်မှ ဇူလိုင် (၂၂) ရက်

သင့်အတွက် အလုပ်နေရာ ရွှေ့ပြောင်းမှု ကြောင့် စိတ်ချမ်းသာရတတ်ပေသည်။ အိမ်နေရာ ရွှေ့ပြောင်းမှုတွဲ၍ ကြုံတွေ့မှုကြောင့် ကြိုးစား ရတတ်ပေသည်။ ပညာရေး ပစ်ပန်းခံမှုကြောင့် အခြေအနေကောင်းရောက်ရှိလာသည်။ ဘွဲ့လွန် အတွက် အကျိုးရှိမည်။ ခရီးယာယီအတွက် ရပ်ဝေးပြည်ပခရီး အထူးပင် ပိုမိုကောင်းမွန်မည်။ ဧပြီ အဆောက်အဦ စိတ်တူရယ်ယာအရောင်း အဝယ် အကျိုးရှိစေလိမ့်မည်။ အချစ်ရေး အဆင်ချောမွေ့မက အိမ်ထောင်ကျတတ်သည်။ ကျန်းမာရေး နှလုံးဂရုပြုပါ။

ယတြာ။ ။ စွားနို့ကပ်လှူပါ။

သိတ်ရာသီဖွား။ ။ ဇူလိုင် (၂၃) ရက်မှ ဩဂုတ် (၂၂) ရက်

သင့်အတွက် နေရာတကာ မစွန့်စားနှင့် ရဲတင်းမှုပွင့်လင်းမှုကြောင့် ဒုက္ခရောက်နိုင်သည်။ စေတနာကို သူနေရာနှင့်သူသုံးတတ်အောင် ကြိုးစားလေ့ကျင့်ထားသင့်သည်။ သွေးထွက် သံယိုဖြစ်တတ်၍ ဂရုစိုက်ပါ။ တစ်ပါး သူရန်ပွဲ ဝင်မပါနှင့် ပညာရေးဖြေဆိုမှုကောင်းမည်။ စက်၊ ဖုန်း၊ ဆိုင်ကယ်၊ ကား အသစ်ဝင်စေတတ် သည်။ မိဘ၏ ကူညီအားပေးမှုကြောင့် ငွေ အဆင်ပြေမည်။ ၎င်းတို့အကူအညီရယူဆဲ ဖြစ်မည်။ အချစ်ရေး အဆင်ချော၍ မင်္ဂလာပွဲ ညှိနှိုင်းရမှုဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပေသည်။

ယတြာ။ ။ ဆွမ်းကပ်လှူပါ။

ကန်ရာသီဖွား။ ။ ဩဂုတ် (၂၃) ရက်မှ စက်တင်ဘာ (၂၂) ရက်

သင့်အတွက် လုပ်ငန်းပိုင်းအောင်မြင်မှု ဆိုင်စီးပွားရေး အထူးပင် နာမည်ရက်ကောင်းလာ စေတတ်ပေသည်။ အခြေအနေခိုင်မာရန် စိတ်တူ စီးပွားတတ်ပေ။ အလုပ်သမားဒုက္ခပေးဒဏ် ဆက်၍ခံစားရတတ်ပေသည်။ စီးပွားကောင်း သော်လည်း လက်ထဲ ငွေမမြဲအပိုအလျှံထားမရ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပညာရေးကောင်းမွန်သော လမ်း ကြောင်းပေါ်ရောက်ရှိနေမည်။ အချစ်ရေး အဆင် ပြေမည်။ သားချင်းအတွက် စိတ်ညစ်ရတတ် သည်။

ယတြာ။ ။ ကိတ်မုန့်လှူပါ။ ဒေါက်တာမြတ်သစ်

ပန်းပေးတာနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ပန်းဆိုတာဟာ အခွစ်ရဲ့ သင်္ကေတလို့ အစဉ်အဆက်လက်ခံထားကြပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ပန်းပေးတာဟာ တစ်ဖက်သားကို အနှိုးပေးတဲ့သင်္ကေတလည်း ဖြစ်တာကြောင့် ငြိမ်းချမ်းမှုရဲ့ သင်္ကေတသဘော ဆောင်နေပါတယ်။ ပန်းမကြိုက်တဲ့အမျိုးသမီးဆိုတာလည်း မရှိသလောက် ရှားပါတယ်။ အမျိုးသမီးမှတင် မဟုတ်ပါဘူး။ အချို့အမျိုးသားတွေကလည်း အမျိုးသမီးလောက်နီးနီး ပန်းကြိုက်တတ်ကြပါတယ်။ ထောင်၊ သောင်း၊ သန်းမကသော ပန်းမျိုးစုတွေ၊ ပန်းမျိုးစိတ်တွေထဲမှာ ဆယ့်နှစ်ရာသီခွင် (Zodiac Sign) အလိုက် ကိုယ့်ရဲ့မွေးလနေ့ ကိုက်ညီတဲ့ အဆောင်ပန်းကတော့ ၁၂ မျိုးပဲ ရှိပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဒီလိုအဆောင်ပန်းလေးတွေကို တစ်သက်တာမှာ တစ်မင်္ဂလာအဖြစ် ရည်ညွှန်းပြီး သတ်မှတ်ကျင်းပတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ မင်္ဂလာပွဲလေးရဲ့ ပန်းအလှဆင်ခြင်းမှာ ထည့်သွင်းပေးသွားမယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ရဲ့ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတွေပြုလုပ်တဲ့အခါ ဆောင်ထားမယ်ဆိုရင်၊ သီးသန့် ကိုယ့်ဘာသာ စိတ်ကြည်နူးအောင် ပန်းထိုးမယ်၊ ပန်းအလှဆင် မယ်ဆိုရင်တော့ ရာသီခွင်ရဲ့ ထူးခြားတဲ့ဂုဏ်သတ္တိတွေရဲ့ ကူညီပံ့ပိုးမှုတွေကြောင့် ပိုပြီးအဆင်ပြေသွားလိမ့်မယ်လို့ ထင်မြင်မိပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ယခုစက်တင်ဘာလထဲက ရာသီခွင်နှစ်ခုဖြစ်တဲ့ ကန်နဲ့တူရာသီဥတုကနေ စပြီးကြည့်ရအောင်ပါ။

ကုသီခွင်အလိုက် လိုက်ပက်ညီ

အဆောင်ပန်းလေးများ

ဒါယူ (Da You)

ကန်ရာသီဖွား
(ဩဂုတ် ၂၃ ရက်မှ စက်တင်ဘာ ၂၂ ရက်)

ကန်ရာသီဖွားများရဲ့ သဘောသဘာဝကို ပုံဖော်ပြရရင်တော့ ကန်ရာသီဖွားများဟာ စည်းကမ်းရှိသူ၊ အချိန်တိကျမှုရှိသူတွေဖြစ်ကြပြီး အချစ်ရေးစိတ်ခံစားမှုကတော့ စိတ်နှလုံးနှေးညှိ သိမ်မွေ့ကာ ချစ်သူအပေါ် နားလည်မှုပေးနိုင်သူပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာအနေနဲ့ နက္ခတ်ဗေဒပညာကို စိတ်ဝင်စားကြပါတယ်။ Virgo ဆိုတဲ့ သူ့ဂြိုဟ်ခွင်သင်္ကေတ အပျိုစင်ရုပ်အတိုင်း နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ ကန်ရာသီဖွားတွေရဲ့ အဆောင်ပန်းကတော့ ကျူးလစ်ပန်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ ကျူးလစ်ပန်းဟာ မြန်မာပြည်မှာတော့ မရှိသေးပေမယ့် ကမ္ဘာကြီးနဲ့တစ်ပြေးညီတိုးတက်နေတဲ့ ယနေ့အခါမှာတော့ ကျူးလစ်ပန်းကို မှာယူလို့ ရနေပါပြီ။ ဒါအပြင် ပန်းအတူလေးတွေနဲ့လည်း အစားထိုးလို့ရပါတယ်။

ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအတွက် သူ့ဟာ အတွေးအခေါ်ပိုင်းမှာလည်း ရိုးရှင်းစွာ တွေးခေါ်နိုင်သူဖြစ်ပါတယ်။ အချစ်ရေးစိတ်ခံစားမှုအပိုင်းမှာလည်း စိတ်နှလုံးနှေးညှိသိမ်မွေ့ပြီး ချစ်ခင်ဖွယ်ပြုမူတတ်သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့အနေနဲ့ သူတို့ရာသီခွင်စရိုက်နဲ့ ထပ်တူညီတဲ့အဆောင်ပန်းအနေနဲ့ နှင်းဆီပန်းကို ဆောင်သင့်ပါတယ်။

နှင်းဆီဟာ မြန်မာပြည်မှာလည်း ပေါများစွာတွေ့နိုင်သလို ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးက ချစ်ခြင်းသင်္ကေတပြပန်းအဖြစ် သတ်မှတ်ယုံကြည်ကြတဲ့ ပန်းလည်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တူရာသီဖွားတို့အနေနဲ့ မင်္ဂလာဆောင်၊ မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ်ပွဲစတာတွေမှာ နှင်းဆီနဲ့ထဲပွမ်းပြင်ဆင်ဖို့ အကြံပေးပါရစေနော်။

ငြိတ္တာရာသီဖွား
(စောက်တိုဘာ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာ ၂၁ ရက်)

ငြိတ္တာရာသီဖွားများဟာ လျှို့ဝှက်သို့သိပ်စွာ နေထိုင်သူများဖြစ်ကြပြီး တစ်ခါတစ်ရံများမှာတော့ ရှေ့ဖြစ်မယ့် အနာဂတ်များကို ကြိုတင်သိစိတ်များ ရနေထက်သူတွေပါ။ ငြိတ္တာရာသီဖွားများရဲ့ ချစ်စိတ်ရေးရာခံစားမှုကတော့ လက်တွေ့သိပ်မဆန်တဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်နေတတ်ပါတယ်။ အချို့သောအခါတွေ၊ အရာတွေအပေါ်မှာ လျှို့ဝှက်သို့သိပ်တတ်သူ ငြိတ္တာရာသီဖွားတွေဟာ အချစ်ရေးမှာတော့ စိတ်လှုပ်ရှားလွယ်ပြီး ခံစားချက်ကို မထိန်းသိမ်းနိုင်ပါဘူး။

ဒီလိုထူးခြားတဲ့ စိတ်သဘာဝရှိတဲ့ ငြိတ္တာရာသီဖွားတွေရဲ့အဆောင်ပန်းက အခြားရာသီခွင်တွေရဲ့ အဆောင်ပန်းနဲ့ မတူပါဘူး။ သူတို့ရဲ့အဆောင်ပန်းကတော့ အပူပိုင်းဒေသများမှာပေါက်တဲ့ ရွှားစောင်းပင်အမျိုးအစားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ရွှားစောင်းပင်များကို အဆောင်ထားရတာ နည်းနည်းတော့ ခေါင်းစားနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း လျှို့ဝှက်သို့သိပ်သလို ကြိုတင်သိစိတ်ရှိနေသူ ငြိတ္တာရာသီဖွားများကတော့ အဆင်ပြေအောင် စီစဉ်နိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်မိပါတယ်။

ခနုရာသီဖွား
(နိုဝင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၁ ရက်)

ခနုရာသီဖွားတွေကတော့ ဘယ်အရာကိုမဆို အကောင်းမြင်ပေးစိတ် များပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဘယ်ကိစ္စကိုမဆို စွန့်စားရတာကိုလည်း ခနုရာသီဖွားတွေဟာ နှစ်သက်တတ်ပါတယ်။ အချစ်ကိုစွန့်ပတ်သက်ရင်တော့ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်မှုများပြားသလို လျှို့ဝှက်အချစ်ခတ်လမ်းတွေလည်း ရှိတတ်ပါတယ်။

ခနုရာသီဖွားတွေရဲ့ပန်းကတော့ ကြက်တူရွေးပန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အရောင်စုံပြီး တောက်ပသလို အမြင်အာရုံကို ဆွဲဆောင်နိုင်တဲ့ ကြက်တူရွေးပန်းဟာ အနီ နှင့် ပုံစံဖြစ်နေတာကြောင့် လက်ကိုင်ပန်းမှာ ထည့်သွင်းတာ၊ နံရံများမှာ ချိတ်ဆွဲအလှဆင်တာစသဖြင့် လှပစွာ ဆင်ပြင်လို့ရပါတယ်။

မကာရရာသီဖွား
(ဒီဇင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ ဇန်နဝါရီ ၂၁ ရက်)

မကာရရာသီဖွားတွေဟာ ကရုဏာစိတ်ကြီးမားသူဖြစ်သလို ဦးနှောက်မှတ်ဉာဏ်စွမ်းရည်မြင့်မားသူပါ။ ငွေကြေးနဲ့ပတ်သက်လာရင် စိမ့်ခန့်ခွဲမှုစွမ်းရည်မြင့်မားတဲ့ မကာရဖွားတွေဟာ အနည်းငယ်တော့ ရှေးရိုးဆန်ကြသူများပဲဖြစ်ပါတယ်။ ချစ်စိတ်ခံစားမှုအနေနဲ့လည်း ရှေးရိုးဆန်တဲ့ သူစရိုက်နဲ့ကိုက်ညီစွာ ချစ်သူကို လေးစားချစ်ခင်ကြင်နာတတ်သူပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုရှေးရိုးဆန်ဆန်နေတတ်တဲ့ မကာရတို့ရဲ့ အဆောင်ပန်းကတော့ ဂန္ဓမာပန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တူရာသီဖွား
(စက်တင်ဘာ ၂၃ ရက်မှ စောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်)

တူရာသီရဲ့ သင်္ကေတချစ်ကတော့ ချိန်ခွင်ပုံဖြစ်ပြီး တူရာသီဖွားတွေဟာ တရားမျှတမှုကို အထူးလိုလားတဲ့သူတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အတွင်းစိတ်အေးချမ်းမှုရှိအောင် အမြဲကြိုးစားနေထိုင်သူ တူရာသီဖွားများဟာ ကိုးကွယ်ရာဘာသာတရားအပေါ်မှာ လေးလေးနက်နက် ယုံကြည်သူလည်း

ဂန္ဓမာဟာ အခမ်းအနားနဲ့ခွဲမရတဲ့ ပန်းအမျိုးအစား ထဲမှာ ပါဝင်နေတာမို့ အရောင်စုံရှိသလို ဘယ်ပန်း၊ ဘယ်အရွက်နဲ့မဆို လိုက်ဖက်ညီတင့်တယ်တာမို့ မကာရတို့အတွက် အလှပဆုံးပန်းအလှဆင်ခြင်း ကို ပြုလုပ်နိုင်မှာပါ။

ကုံရာသီဖွား (ဇန်နဝါရီ ၂၂ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၈ ရက်)

ကုံရာသီဖွားတွေဟာ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် အလှကို နှစ်သက်ပြီး မြေကြီးနွံနွံကပ်စွာ သဘာဝ ကျကျ အပိုအလိုဟန်မလုပ်ဘဲ နေတတ်သူပါ။ အများအပေါ်မှာလည်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ပြေပြစ်ပြီး သဘောထားကြီးသူတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းသလို သစ္စာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် အမြဲတမ်းစာရင်းဝင်တဲ့ ကုံရာသီဖွား တွေရဲ့ အဆောင်ပန်းကတော့ သစ်ခွပန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သစ်ခွပန်းဟာ မြန်မာအမျိုးသမီးတို့ အကြိုက်ဆုံးပန်းတွေထဲက တစ်မျိုးဖြစ်တာကြောင့် ကုံရာသီဖွားတွေအနေနဲ့ အခြားရာသီဖွားတွေ လောက် ပန်းက ရှာရမခက်ပါဘူး။ သစ်ခွဟာ မင်္ဂလာအခမ်းအနားတွေမှာ နေရာအယူဆုံးပန်း ဖြစ်နေတာမို့ ပန်းအလှဆင်ယင်သူတွေနဲ့ တိုင်ပင် ပြီး အမျိုးစုံပြင်ဆင်လို့ရသလို အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ တွေအတွက်အဆောင်အနေနဲ့ ရင်ကပ်ပန်းလိုမျိုး အင်္ကျီမှာထိုးထားတာ၊ ခေါင်းမှာပန်ထားစသဖြင့် ပြင်ဆင်သွားလို့ ရပါတယ်။

မိန့်ရာသီဖွား (ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉ ရက်မှ မတ် ၂၀ ရက်)

မိန့်ရာသီဖွားတွေဟာ စိတ်ကူးစွမ်းအား ကောင်းကြသူများ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့တွေရဲ့ စိတ်နေသဘောထားကို အများက အလွယ်တကူ ခန့်မှန်းလို့မရသလို သူ့ရဲ့ချစ်ခင်ခံစားမှုကလည်း တိမ်တွေလိုပဲ မတည်မြဲတတ်ပါဘူး။ လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ်မှုများ ပြည့်နက်နေတဲ့ မိန့်ရာသီဖွား တွေဟာ အဆောင်ပန်းအနေနဲ့ ကာနေးရှင်းပန်း (မြန်မာအခေါ် ဇော်မွှားပန်း) ကို ဆောင်ထားသင့် ပါတယ်။

ဇော်မွှားပန်းဟာ ရှာရခက်တဲ့အမျိုးအစားထဲ

မှာ မပါသလို အနံ့လည်း ခပ်သင်းသင်းရှိတာ ကြောင့် ပန်းစိုက်အိုးတွေနဲ့ အလှဆင်လို့ကောင်း တဲ့ပန်းဖြစ်တာကြောင့် မိန့်ရာသီဖွားတို့အတွက် မခက်ခဲတဲ့ အဆောင်ပန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မိဿရာသီဖွား (မတ် ၂၀ ရက်နေ့မှ ဧပြီ ၂၀ ရက်)

မိဿရာသီဖွားတွေဟာ မွေးရာပါ ခေါင်း ဆောင်စိတ်ရှိတဲ့သူတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မိဿရာသီ ဖွားတွေအတော်များများဟာ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် လူအများကြား ထင်ပေါ်သူတွေဖြစ်ကြပါတယ်။ မိဿရာသီဖွားတွေဟာ အနုပညာကို ချစ်မြတ်နိုး တတ်သူ၊ ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းသူတွေ ဖြစ်ကြ ပါတယ်။ မိဿရာသီဖွားတွေဟာ ဆွတ်ပျံ့ဖွယ် အချစ်ဇာတ်လမ်းလေးတွေကို ဖန်တီးတတ်သူတွေ ချည်းဖြစ်ကြပါတယ်။ သူတို့တွေရဲ့ အဆောင်ပန်း ကတော့ နှင်းပန်း (သို့) မိုးကုတ်လီလီပဲ ဖြစ်ပါ တယ်။

လီလီပန်းဟာ စံကားပန်းအနံ့နဲ့တူပြီး သူ့အနံ့က မွှေးပျံ့ပါတယ်။ အရောင်ကလည်း

အဖြူရောင်ဖြစ်တာကြောင့် ကမ္ဘာမှာ အခမ်း အနား မင်္ဂလာပွဲတွေမှာ နှင်းပန်း (သို့) လီလီကို မင်္ဂလာပန်းအဖြစ် ရည်ရွယ်ပြီး အသုံးပြု လာတာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာနေပါပြီ။ အချို့က ဘိသိက် ပန်း တစ်နည်း လက်ထပ်ပန်းလို့ခေါ်ကြတဲ့ လီလီ ပန်း လောက်မကြီးတဲ့ အဖြူရောင်ပန်းပွင့်တွေဟာ လည်း လီလီပန်းအမျိုးအစားထဲမှာ ပါပါတယ်။

ပြိဿရာသီဖွား (ဧပြီ ၂၀ ရက်နေ့မှ မေလ ၂၀ ရက်)

ပြိဿရာသီဖွားတွေဟာ ရာသီခွင်အားလုံး ထဲမှာ မှတ်ဉာဏ်စွမ်းရည် အထူးကောင်းမွန်ဆုံး သူတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ဝေဟနနစ်ကို လေးစားစောင့်ရှောက်သူတွေဖြစ် ကြပြီး စိတ်ရည်တဲ့သူတွေပဲ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ချစ်စိတ်ရေးရာအနေနဲ့ ချစ်ခင်လွယ်၊ စောင့်ရှောက် လွယ်တဲ့ စိတ်နှလုံးပိုင်ဆိုင်တဲ့သူတွေဖြစ်ပြီး အချစ်ရေးမှာ သစ္စာရှိတဲ့သူတွေဖြစ်တဲ့ ပြိဿရာသီ ဖွားတွေရဲ့ အဆောင်ပန်းကတော့ တရုတ်စံကား ပန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တရုတ်စံကားပန်းဟာ အဖြူနဲ့အနီမျိုးပဲ မြန်မာပြည်မှာတွေ့ရ များပါတယ်။ အနီရောင်

ထက် အဖြူရောင်တရုတ်စံကားပန်းကို ကမ်းခြေမှာ ပြုလုပ်တဲ့ Beach Wedding မှာ အသုံးပြုကြတာ များပါတယ်။ အင်ဒို၊ ဘာလီ၊ မလေးစတုနိုင်ငံများမှာ စံကားပန်းဟာ Spa များ၊ အလှဖျော်ဖြေပွဲများအပြင် မင်္ဂလာပွဲများမှာပါ အသုံးများဆုံးပန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပန်းပဲထိုးထိုး၊ ပန်းပွင့်တွေကို ကြိုးနဲ့သီကာ နံရံတွေ၊ တိုင်တွေမှာ ချိတ်ဆွဲအလှဆင်တာစသဖြင့် အမျိုးမျိုးပြင်ဆင်လို့ရတာကြောင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ ပြိဿရာသီဖွားတို့အတွက် အကောင်းဆုံးပြင်ဆင်လို့ ရမယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။

ကရကင်ရာသီဖွား
(ဇွန်လ ၂၂ ရက်နေ့မှ ဇူလိုင် ၂၂ ရက်နေ့)
အလွယ်တကူမချစ်တတ်သူ၊ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်သူ၊ သစ္စာရှိသူ၊ သူတစ်ပါးမပျော်ခင်ချိန် စိတ်ချမ်းမြေ့အောင် လုပ်ပေးတတ်သူ ကရကင်ရာသီဖွားတွေရဲ့ အဆောင်ပန်းကတော့ ကြာပန်းပဲဖြစ်ပါတယ်။
မြန်မာနဲ့ကြာဟာ ခွဲမရပါဘူး။ ကြာမျိုးငါးပါးရှိတဲ့အတွက် ကရကင်တွေအဖို့ ကြာပန်းဟာ အဆင်ပြေစွာနဲ့ ပြင်ဆင်လို့ရတဲ့ ပန်းဖြစ်မှာ အသေအချာပါပဲ။

အဆောင်ပန်းကတော့ နေကြာပန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သိပ်တွေ့ရဲ့ အဆောင်ပန်းက အရွယ်အစားကြီးမားလွန်းပေမယ့် ပျော်ရွှင်တတ်တဲ့သိပ်ကဒါကို အဆင်ပြေစွာဖြေရှင်းပြီး လှပအောင်ဆင်ယင်နိုင်မှာပါ။

လူသားတွေဟာ မွေးလာချိန်ကစပြီး ကိုယ့်မွေးမြူရဲ့ ခိုးပိုးမှုစွမ်းအား ၅၀၊ ကိုယ့်ရဲ့ကိုယ်ပိုင်ကြိုးစားမှု ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းနဲ့ ဘဝကို တည်ဆောက်ကြရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ရဲ့ကောင်းတဲ့စရိုက်တွေ ပိုပြီးတိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် မွေးမြူဟာ ဖော်ညွှန်းတဲ့ ရာသီခွင်အလိုက် ဆောင်ထားရမယ့် ပန်းလေးတွေကို ဆောင်ထားခြင်းနဲ့ ပြုပြင်လို့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ဘဝရဲ့ အရေးကြီးတဲ့တိစ္ဆာတွေ၊ တစ်သက်တာမှာ တစ်မင်္ဂလာပဲရှိမယ့် မင်္ဂလာပွဲလေးမှာ ကိုယ့်ရဲ့ အဆောင်ပန်းလေးတွေနဲ့ လိုအပ်တဲ့နေရာကို အလှဆင်လိုက်မယ်ဆိုရင် မင်္ဂလာအချိန်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံးဖြစ်သွားမှာ အသေအချာပါပဲလို့ ညွှန်းလိုက်ပါတယ်နော်။

ဒါလူ (Da You)
Ref : Bride Magazine

မေထုန်ရာသီဖွား
(မေလ ၂၂ ရက်နေ့မှ ဇွန်လ ၂၁ ရက်နေ့)

မေထုန်ရာသီဖွားတွေဟာ စိတ်နှလုံးပွင့်လင်းသူဖြစ်ပြီး စိတ်ခံစားလွယ်ကြသူများဖြစ်ပါတယ်။ အမြဲလှုပ်ရှားနေတဲ့ မေထုန်ရာသီဖွားတွေဟာ စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်အပြည့်ရှိတဲ့ အချစ်ခေတ်ကို မျှော်လင့်နေကြသူများဖြစ်ကြပြီး ရင်ထဲက နှစ်ခြင်းမချစ်တတ်သူတွေလည်း ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒီမေထုန်ရာသီဖွားတွေရဲ့ အဆောင်ပန်းကတော့ ထားဝယ်မှိုင်းပန်း တစ်နည်း သင်္ကြန်ပန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ထားဝယ်မှိုင်းပန်းဟာ ဆေးဖက်ဝင် အာနိသင်အပြည့်ရှိသလို မွှေးရနံ့ခရာ၊ အရောင်အဆင်းကပါ ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်ရှိတဲ့ပန်းပါ။ သူ့ရဲ့နာမည်က တကယ့်ကို မြန်မာဆန်ပါတယ်။ Rangoon Creeper လို့ သူ့ကို ခေါ်ပါတယ်။ ဧပြီလရောက်ရင် လိုင်လိုင်ပွင့်တာပို့ သင်္ကြန်ပန်းလို့ အချို့က ခေါ်ကြပါသေးတယ်။ ခြံစည်းရိုးမှာစိုက်တဲ့ နွယ်ပင်အမျိုးအစားဖြစ်တာကြောင့် မေထုန်တို့အနေနဲ့ ရှာရမခက်နိုင်ပါဘူး။

သိပ်ရာသီဖွား
(ဇူလိုင် ၂၃ ရက်နေ့မှ ဩဂုတ်လ ၂၂ ရက်နေ့)

အမြဲတမ်းပျော်ရွှင်စွာ နေတတ်သူ၊ သဘာဝတရားကြီးကို ချစ်ခင်နှစ်သက်သူ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး နေထိုင်တတ်လွန်းတာကြောင့် ပေါ့ပျက်ပျက်လို့ တစ်ခါတစ်ရံ သတ်မှတ်ခံရတဲ့ သိပ်တွေ့ရဲ့

ကက်တဲလီယာ သစ်ခွသည် လေလီနီးယား (Laelineae) အုပ်စုဝင်ဖြစ်ပြီး ယင်းအုပ်စု တွင် ကက်တဲလီယာ၊ လေလီယာ၊ ဆိုဖရိုနိုက်တစ်၊ ဘရာဆာဇိုလာ၊ အင်နိုဆိုင်ကလီးယား၊ အက်ပီဒင်ဒရမ် စသဖြင့်ပါဝင်ကြ၏။ ယင်းမျိုးနွယ်စုများ ပတ်လည်လှည့်ကာ မျိုးစပ်၍ဖြစ်ပေါ်လာသော စပ်မျိုးများကို အချုပ်အားဖြင့် ကက်တဲလီယာ မျိုးနွယ်စုဟုခေါ်ပြီး အလွယ်တကူခေါ်ဆို လိုက်ကြ၏။ ကက်တဲလီယာ၏ ပင်ရင်းဒေသသည် တောင်အမေရိကတိုက်မှသည် မက်ဆီကိုမြောက်ဘက်

ပိုင်း အထိရှိ၏။ အချို့မျိုးနွယ်စုသည် အနောက်အင်းဒီး(စ်)ဘက်မှလာ၏။ ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံ တောင်တန်းဒေသမှ ယင်းသစ်ခွမျိုးများ အလုံးအရင်းနှင့် ရရှိဝင်ရောက်လာခဲ့ကြ၏။ ကက်တဲလီယာသစ်ခွပန်းသည် သစ်ခွများအနက် အပွင့်အကြီးဆုံးဖြစ်ပြီး တချို့ဆိုလျှင် ထမင်းစားပန်းကန် ပြားလောက်ထိရှိတတ်၏။ အရောင်အသွေးစုံပြီး စပ်မျိုးသစ် အများအပြား ထွက်ပေါ်ခဲ့သော သစ်ခွမျိုးနွယ်လည်းဖြစ်၏။

သစ်ခွဘုရင်မ သို့မဟုတ် ကက်တဲလီယာ

နေမျိုးနိုင်

ကက်တဲလီယာ သစ်ခွသည် အပွင့်ကြီးပြီး အရောင်အသွေး စုံလင်လှပကာ မြင်ရသူတိုင်းကို ညှို့ယူပမ်းစားနိုင်သောကြောင့် သစ်ခွဘုရင်မအဖြစ် တင်စားခြင်းခံရသောပန်းဖြစ်၏။

၁၈၁၈ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံသား လန်ဒန် တောင်ဘက်ခြမ်းမှ မစ္စတာကက်တလီ ဆိုသူသည် ထုပ်ဝိုးပစ္စည်းများထဲတွင် ရောနှောပါလာသည့် အပင်သစ်တစ်မျိုးကို စူးစမ်းစိုက်ပျိုးကြည့်ရာမှ သစ်ခွမျိုးသစ်တစ်ခုကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့၏။ ယင်း သစ်ခွသည် ကက်တဲလီယာ လာဗီယေတာဖြစ်ပြီး စတင်တွေ့ရှိသူ မစ္စတာကက်တလီကိုဂုဏ်ပြု သောအားဖြင့် ယင်းအမည်နှင့်တွဲဖက်မှည့်ခေါ်ခဲ့ ၏။ ယင်းသစ်ခွသည် လူကြိုက်များပြီး အောင် မြင်ကျော်ကြားမှုကို ရရှိခဲ့သည်။ ကက်တဲလီယာ သစ်ခွသည် အပွင့်ကြီးပြီး အရောင်အသွေး စုံလင်လှပကာ မြင်ရသူတိုင်းကို ညှို့ယူပမ်းစား နိုင်သောကြောင့် သစ်ခွဘုရင်မအဖြစ်တင်စားခြင်း ခံရသောပန်းဖြစ်၏။ ယင်းသစ်ခွသည် မျိုးနွယ် အုပ်စုကြီးသောအဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ကက်တဲလီယာမျိုးနွယ်သစ်ခွပန်းများကို ကမ္ဘာနှင့် အဝန်း သစ်ခွဝါသနာရှင်များကအထူးကြိုက်နှစ် သက်ကာ မင်္ဂလာအခမ်းအနားနှင့် ဂုဏ်ထူးရရှိ အခမ်းအနားများတွင် အထူးဦးစားပေးသုံးစွဲကြ ရသော တော်ဝင်ပန်းအဖြစ် တန်ဖိုးထားနေကြဆဲ ဖြစ်သည်။

အသွင်အပြင်

ကက်တဲလီယာသစ်ခွသည် စင်ပီရိရယ်သစ်ခွ အနွယ်ဝင်ဖြစ်၏။ သန်မာတုတ်ခိုင်သော ပင်စည် ရှိ၏။ ပင်စည်ထိပ်များတွင် အရွက်တစ်ရွက်၊ နှစ် ရွက်ရှိပြီး အားရေကဲ့သို့ထူထဲသောအရွက်ရှိသည်။ အရွက်ကြားမှ ဘေးသွားကဲ့သို့ အလွှားပါး တစ်ခု အရင်ထွက်၏။ ယင်းဘေးသွားထဲမှ အဖူးများ ထွက်ကာ အပွင့်ပွင့်လေ့ရှိ၏။ ပန်းခိုင်တစ်ခိုင်လျှင် အပွင့်သေးလျှင်ငါးပွင့်၊ ခြောက်ပွင့်ပွင့်ပြီး အပွင့်

ကြီးလျှင် နှစ်ပွင့်ပွင့်တတ်သည်။ အပွင့်များလျှင် သေးပြီး၊ အပွင့်နည်းလျှင်ကြီးလေ့ရှိသည်။ ခရမ်း သွေးအပွင့်များတွင် သင်းယုံသော ရနံ့ရှိ၏။

အရောင်အသွေး

ကက်တဲလီယာသစ်ခွပန်းတွင် ခရမ်း၊ ခို့စိမ်း၊ အဖြူ၊ အဝါ၊ အနီရောင်စသည့် ပွင့်ဖတ်များရှိပြီး၊ နှုတ်ခမ်းသား သို့မဟုတ် လျှာအဖြစ် ခရမ်းရင့်၊ နီ၊ ချောကလက်၊ အဝါရင့်၊ အစိမ်းရင့်စသည့် အရောင်ရင့်များ ဖြည့်စွက်ပါဝင်၏။ အချို့အရောင် စစ်ကြားများပါဝင်တတ်၏။

ရနံ့

များသောအားဖြင့် ကက်တဲလီယာသည် ရနံ့မရှိချေ။ ခရမ်းရောင်ပွင့်ဖတ်ရှိသော အမျိုး လောက်သာ သင်းယုံသောရနံ့ရှိ၏။

စိုက်ပျိုးခြင်းနှင့် ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်း

ကက်တဲလီယာကို များသောအားဖြင့် မြေအိုး၊ ပလပ်စတစ်အိုးများတွင် အုန်းဆီဖတ်၊ မီးသွေးခဲ၊ အုတ်ခဲကျိုးများ၊ အသုံးပြုပြီး စိုက်ပျိုး လေ့ရှိကြ၏။ ရေဆင်းကောင်းပြီး နေ၊ လေကောင်း စွာ ရရှိသောနေရာများတွင် စိုက်ပျိုးရမည်။ မနက်

နေရောင်ကြိုက်၏။ ကျနေမထိသော နေရာမျိုး ဆိုလျှင် ပိုကောင်းသည်။ တစ်နေ့ကုန် နေပြင်းပြင်း ကျရောက်သည့်နေရာမျိုးကို အထူးရှောင်ရှား သင့်သည်။

မြေဩဇာကျွေးခြင်း

ကက်တလီယာကို တစ်ပတ်တစ်ခါ မြေဩဇာကျွေးသင့်၏။ ရေတစ်ဂါလံလျှင် မြေဩဇာစား ပွဲတင်ဇွန်းတစ်ဇွန်းနှင့် ရောစပ်ပြီး ကျွေးရမည်။ သားတက်သစ်ဘဝတွင် အပင်ကြီးထွား သန်မာ လာစေရန် N နံပါတ်ကြီးသောမြေဩဇာကျွေးရ မည်။ အပင်အရွယ်ရောက်လာသောအခါ P နံပါတ်အကြီးကို ကျွေးရမည်။ မိုးတွင်း၌ မှီသတ် ဆေး၊ ပိုးသတ်ဆေး ၂ ပတ်တစ်ခါ ဖျန်းပေးဖို့လို ပါသည်။

ရပြီး တွက်ခြေကိုက်သော သစ်ခွမျိုး ဖြစ်သည်။ မိုးတွင်း၌ အပွင့်များသည် ခရမ်းရောင်သစ်ခွမှ အပ ကျန်အရောင်များသည် မိုးကုန်မှ ပွင့်လှေ ခွို၏။ သစ်ခွပင်များ၏သဘာဝနှင့် အလေ့အထကို ထဲထဲဝင်ဝင်သိအောင် လေ့လာပြီး သိအောင်လုပ် သင့် သည်။ မည်သည့်အရောင်အသွေးအမျိုး အစားကိုစိုက်လျှင် မိမိအတွက် အကျိုးရှိမည်ကို လေ့လာပြီး စီးပွားဖြစ်စိုက်ဖို့ ရွေးချယ်သင့်ပါ သည်။

အပင်ခွဲခြင်း

သစ်ခွပင်သည်အုံကြီး၍ အနည်းဆုံးဆယ် ပင်လောက်ရှိမှ အိုးခွဲသင့်၏။ အိုးခွဲသည့်အခါ တစ်ဖြတ်လျှင် အနည်းဆုံးသုံးပင်လောက်ထားပြီး ဖြတ်စိုက်ရပါမည်။ တစ်ပင်တစ်အိုးဖြတ်ပြီး မစိုက်

ရေလောင်းခြင်း

အပင်ကို ခန္ဓာနှင့် ဆောင်းတွင်း၌ မနက် တစ်ခါ၊ ညနေတစ်ခါ နှစ်ကြိမ်လောင်းရမည်။ မိုးတွင်း၌ လိုအပ်ပါမှ ရေလောင်းပေးရမည်။

အပင်၏သဘာဝ

ကက်တလီယာသည် သဘာဝအားဖြင့် နေ၊ လေကြိုက်သောအပင်ဖြစ်၏။ မနက်နေရောင် ကြိုက်၏။ နေရောင်ခက်ခဲနိုင်သော်လည်း တစ် နေ့ကုန်နေပြင်းပြင်းအောက်တွင်မထားရပါ။ နေ့ လယ် နေပြောက်ကလေးများရသောအနေအထား ကို ပိုကြိုက်ပါသည်။ ယင်းသစ်ခွမျိုးနွယ်သည် အကြမ်းခံပြီး တစ်နှစ်ပတ်လုံးပွင့်သော သစ်ခွ မျိုးဖြစ်ရာ စီးပွားဖြစ်စိုက်ပျိုးသူအဖို့ ဈေးကောင်း

ရပါ။ တစ်ပင်စီဖြတ်စိုက်ပါက အပင်နာသွားပြီး လုံးဝအတက်နေသွားမည်။ အဆင်မသင့်ပါက အပင်သေသွား နိုင်ပါသည်။ အပင်ခွဲပြီးစတိုးများကို အရိပ် သို့မဟုတ် နေပြောက်ကလေးများရသော နေရာများတွင် ထားရမည်။ အပင်အသားကျပြီး အပင်သစ်များထွက်လာမှသာ တိုက်ရိုက်နေရောင် ကျသောနေရာများတွင် ထားပေးရမည်။

စီးပွားဖြစ်စိုက်ပျိုးလိုသူများအဖို့ မိမိစိုက် မည့်သစ်ခွသဘာဝ၊ ပတ်ဝန်းကျင်အနေအထား သုံးစွဲသူများ ကြိုက်နှစ်သက်သည့် အရောင်အသွေး၊ အပွင့်အမျိုးအစားများကို ထဲထဲဝင်ဝင် လေ့လာ သိရှိပြီးမှ စိုက်ပျိုးပါက ပိုမိုဖြစ်ထွန်းအောင်မြင် လာမည်ဖြစ်ပါသည်။

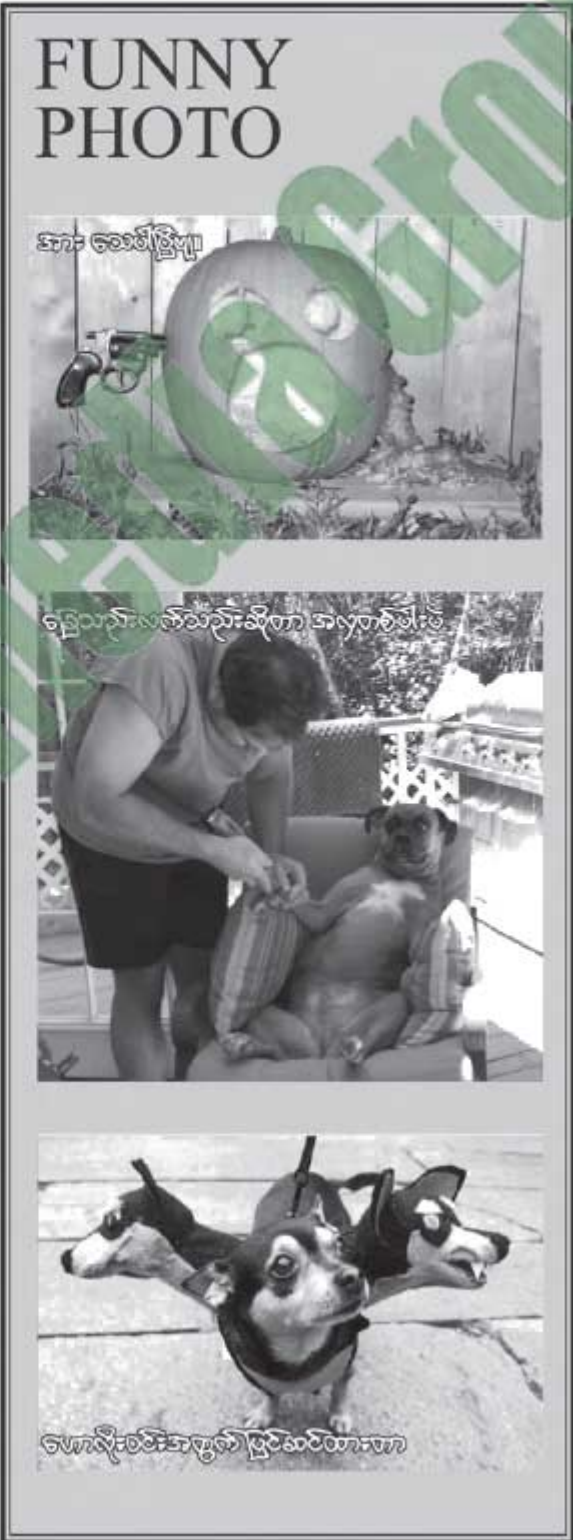
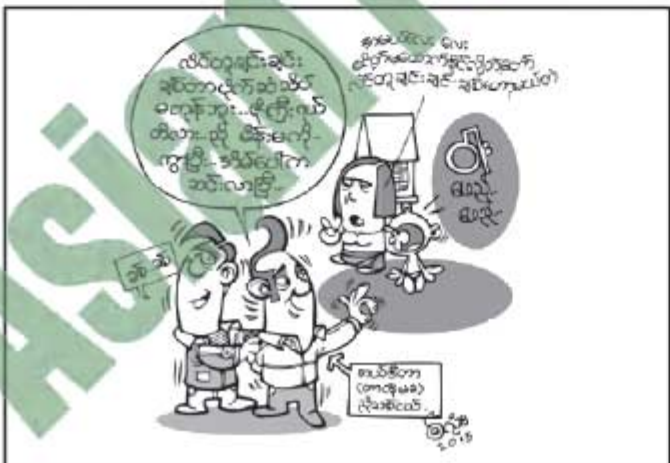
နေမျိုးနိုင်

ကတ်သီး ကတ်သတ်ပြောတဲ့ တောက်တီး တောက်တဲ့

ဂေးကိုချစ်မလား ခေးကိုချစ်မလား

တောက်တဲ့မတို့ ဆွေမျိုးတစ်သိုက်ကြီးပေါ် ကြီးအိမ်မှာ ဆွေမျိုး အစုံစုလို့ စားကြသောက်ကြရင် နားကို သတိဆွဲထားရတယ်။ ကြီးပေါ် တို့ ညီအစ်မ Generation က ရွေးချိုးခွဲတွေ၊ စည်းကမ်းလည်းကြီး ဆိုတော့ ခုခေတ်ကျွန်မတို့လို လူငယ်တွေကို မခံစားနိုင်တာ အဆန်း တော့မဟုတ်။ ခုလည်း “လိင်တူချစ်ချစ်ခြင်းသည် ရောဂါမဟုတ်။ လိင်တူချစ်သူများကို မုန်းခြင်းသာရောဂါဖြစ်သည်” ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်ကို သူတို့ ညီအစ်မတွေ ဝေဖန်နေလိုက်ကြတာ ကိုယ်တွေလည်း မသိချင် ယောင်ဆောင်နေရတယ်။ ဒါပေမဲ့ နားသတိတော့ ဆွဲထားရသလိုပေါ့။

အဲဒါကို မကြားမှာစိုးတဲ့ သူတို့က “ဟဲ့ ဟိုမိန်းမတွေကြားလား။ ငါတို့က နှင်တို့အတွက် စိုးရိမ်နေတာ။ ငါတို့အတွက် စိုးရိမ်စရာတာတစ်ခုမှ မရှိတော့ဘူး။ နဂိုက ယောက်ျားလေးနည်းရတဲ့အထဲ မိန်းမလျှာ ဖြစ်သွားတာကတစ်ဝက်။ သူတို့က ယုမယ့် ကြိုက်မယ့် ယောက်ျားတွေ ဖြစ်သွားတာကတစ်ဝက်။ ယောက်ျားအချင်းချင်းပဲ စိတ်ဝင်စားတော့မယ့် သူတွေနဲ့၊ နှင်တို့အတွက် ယောက်ျားက ရှားစတာပေါ့။ ကျွန်မယ့် ယောက်ျားစစ်စစ်တွေထဲမှာလည်း လက်ကြောတိုင်းအောင် အလုပ်လုပ် ချင်မယ့် ယောက်ျားကနည်း။ သောက်သောက်စားစားလေးနဲ့ မယားငယ် ထားချင်တဲ့ကောင်က ခပ်များများဆိုတော့ ညည်းတို့တော့ ကိုယ်ကျိုး နည်းမှာ မြင်ယောင်သေးအေ”တဲ့ အဲဒါအိန်နီမှာပဲ ချိန်ကိုက်အသံတစ်သံက ထွက်လာတယ်။ ယောက်ျားစိတ်များပြီး ယောက်ျားလျာပုံ (လူကြီးတွေ လစ်ရင် ယောက်ျားလို့ပဲနေတဲ့) ထွက်နေတဲ့ ညီမဝမ်းကွဲ တစ်ယောက်က ‘ကွန်တော်တို့ ချိပါတယ်လျ’တဲ့ ကြီးပေါ်ကြီးရဲ့ စူးစူးတဲ့ မျက်စောင်းက ခုန်းခနဲ အားလုံးကို ခပ်စိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်ပြီး ဒါတောင် ယောက်ျား လေး။ မိန်းကလေး။ အချိုးက ဒီစိုင်းပြည်မှာ သိပ်ကွောပေလို့ပဲ ဟေ့ . . . တဲ့။

ဖရန့်အစ်နှင့် တောက်တီးအချစ်

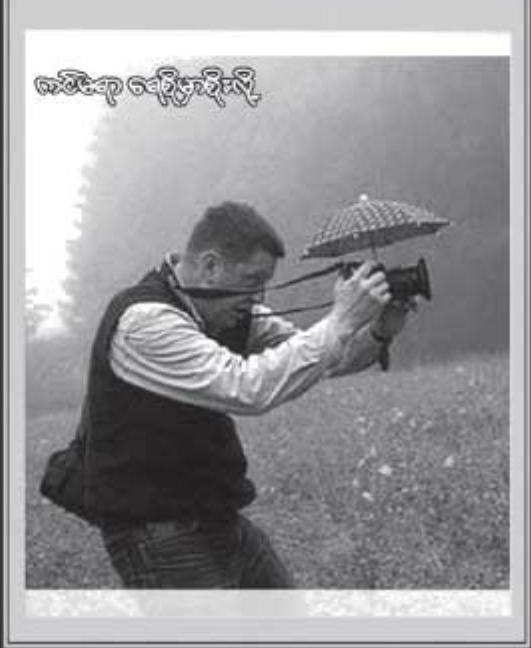
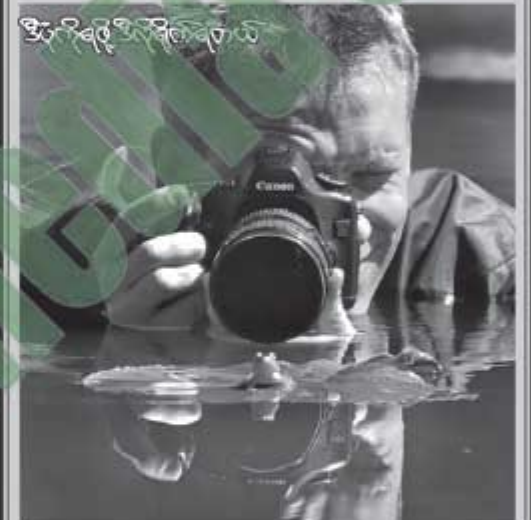
မောင်တောက်တီးတစ်ယောက်အိမ်က ဒေဝီမဟေသီဘေးမှာ မိုးသားသော မျက်နှာပေး၊ ပြုစုသောမျက်ဝန်းတို့ဖြင့် ကိုယ်ဟန်အမူအရာကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှ အပိုအလိုမရှိအောင် သတိကြီးစွာထား၍ နေနေရပါ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဟူမူ မိမိနာမည်နှင့် ဖေဘွတ်အကောင့်ကို လင်မယားနှစ်ယောက်အတူ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးနေရ ချိန်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ၎င်း facebook account သည် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ဖွင့်ထားခြင်း မဟုတ်။ တောက်တီး၏ ဇနီးက မှီထားသင့်တယ်ဟုဆိုကာ သူ့ကိုယ်တိုင် တောက်တီး၏ အမည်နာမစဉ်းစဉ်းကြီးနှင့် ဖွင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ (အမှန်မှာ ကျွန်ုပ်တွင် ကောင်မလေးများကို ကြုံစရာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လူလွတ်တစ်ဦးသဖွယ် စိတ်ထင်တိုင်းကြုံစရာ အကောင့်အတူတစ်ခုကို အမည်ပေးတစ်ခုဖြင့် ပြီးသား) ကျွန်ုပ်အမည်ရင်းနဲ့ဆိုတော့ ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်းများလာ add သမျှကို မိန်းမကလည်း လက်ခံပေးသည်။ Password ကို ကျွန်ုပ်အားပေးသကဲ့သို့ သူမလည်း ကိုင်ထားသည်။ ဇာတ်လမ်းကတော့ စေ့ပြီ။

Message Box ထဲတွင် ငယ်သူငယ်ချင်းများက ငယ်ရွည်းစားအမည်များကို ရေး၍ ဘယ်ရောက်နေလဲ ဘာလုပ်နေလဲ၊ သတိရသေးလား၊ အစရှိ သဖြင့် မေးထားကလိထားသည်။ အချို့နာမည်များကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပင် မမှတ်မိချေ (အဟုတ်ပါ)။

Friend Request တွင် မြောက်မြားလှစွာသော မိန်းကလေး များ (ဇာတ်ပုံများ 360 Softwareကင်မရာဖြင့် ရိုက်ထား၍ အလွန်လှနေကြည့်ကား စကားချပ်)မှာ သူငယ်ချင်းဖြစ်လိုကြောင်း ကမ်းလှမ်းကြသလိုမှာ စဉ်းစား၍ မတတ်။ အချို့ မိန်းကလေးများမှာ မဟေသီ၏ အသိအကျွမ်းများ ဖြစ်ကာ သူတို့သည် ကျွန်ုပ်မိန်းမ၏ အကောင့်ကို သွားမခင်ကြဘဲ ကျော်၍ သိပ်မရင်းနှီးသော မောင်တောက်တီးမည်သော ကျွန်ုပ်ကိုတစ်ခွဲစွာ၍ လာခင်ကြခြင်းကို တောက်တီးရဲ့မဟေသီ ဒေါသမထွက်အောင် သောတာပန်လည်း မဟုတ်။

ထိုထက်ဆိုးသည်မှာ မိန်းမ၏ မိတ်ဆွေထံက တစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်အား Friend Suggest ပေးသော အမျိုးသမီးများမှာ နာမည်ကြီး ပြည့်တန်ဆာ များဖြစ်နေခြင်းတို့ပင်တည်း။ ဪ... တောက်တီးတို့ ချောက်ကုပ်၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်ထက်အဖြစ်ဆိုးသော ယောက်ျားများရှိမည် မှုချသံကြည်ပါ၏။ ထိုသူတို့၏ အဖြစ်သနစ်ကို သိရပါလိမ့်။ သို့မှသာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သက်သာရာ သက်သာကြောင်း ဖြေသိမ့်တွေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

အို Facebook သုံး မသူတော်အပေါင်းတို့ လူတိုင်းလွတ်လပ်ခွင့်ရနေပြီ မထင်ပါနှင့်။ ကိုယ့်ရဲ့ကွန်ဒိုကိုယ်ပိုင် တောက်တီးလို့ မဖြစ်ကြရအောင် ဝိုင်းဝန်းဆင်ခြင်ပေးကြပါလို့ ဟစ်လိုက်ရပါစာယ်ဦး

၁၀ မဲကို ၅ ဒေါ်လာဆိုပေမယ့်

ဒီလထဲမှာတော့ တောက်တီးတို့တစ်တွေ ခင်ဝင့်ဝါ လေးအတွက် ကြိုးစားခဲ့ကြပါတယ်။ နန်းခင်လေ့လာတုန်းက အင်တာနက်တစ်ခွင်မှာ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်မတတ်ဖြစ်ခဲ့ကြပေမယ့်၊ ခု ခင်ဝင့်ဝါအလှည့် ကျတော့ မြန်မာ့ဆက်သွယ်ရေးရဲ့ အင်တာနက်ကြီးကလည်း လိပ်ဖိုးဖိုးကြီးထက်တောင်နှေးနှေး၊ ပရိသတ်ကလည်း နည်းနည်း ရိုးသွားသလိုဖြစ် ပြန်တာကြောင့် မီးဟုန်းဟုန်းတောက် မတတ် လို့တော့ ပြောလို့မရတော့ပေမယ့် တောက်တီးတို့နှာခေါင်းကြီးတွေ ကတော့ ခင်ဝင့်ဝါပုံတွေကြည့်ရင်း တောက်မယ့်မီးခဲ တစ်ခုရဲ့ ဆိုသလို ဖြစ်နေကြတာတော့ သေချာပါတယ်လေ။

ခင်ဝင့်ဝါနဲ့နန်းခင်လေ့မှာ ဘယ်သူကပိုလှလဲလို့ ငြင်းကြ၊ လှတော့လှပေမယ့် ချစ်မွေးမပါပြန် ဘူးလို့ပြောတဲ့ သူကပြောကြ၊ ကြုံလို့နေတာ ပဲလိုဝေဖန်တဲ့သူကဝေဖန်၊ ဝတ်ပုံစားပုံက မြန်မာ့ ရိုး ရာနဲ့မြောင့်မြောင့်ကြီးဆန့်ကျင်နေတယ်လို့ဆိုတဲ့သူကဆို၊ ပြိုင်ပွဲဝင် တာပဲလေ ပြိုင်ပွဲက သတ် မှတ်ထားသလိုတော့ ဝတ်ရမှာပဲလို့ပြန်ချေတဲ့ သူကပြန်ချေ၊ အံ့မယ်လေးလေး... ရွာဆော်ကြီး ဖွဲ့တွတ်ပေါ်မှာ ထုံးစံ အတိုင်း ပလူယုံနေတာပါပဲ။ အင်တာနက်ကလိပ်ဖိုးဖြစ် နေလို့သာတော်တော့တယ်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်လေ အရေးအကြောင်းဆို စည်းလုံး သွားလေ့ ရှိတဲ့ မြန်မာတွေရဲ့ မျိုးချစ်စိတ်လေးကိုတော့ သေသေချာချာကို တွေ့နေရပါတယ်။ အဲဒီအတွက်လည်း တောက်တီးတို့ ကြည်နူးမိပါ သဗျ။ ခင်ဝင့်ဝါလေးကိုကြည့်ပြီး ကြည်နူးကြတာကလည်း တစ်မျိုးပေါ့ လေ။ သူ့ အကန့်နဲ့ သူပေါ့။

သို့သော် တရားဝင်မဲပေးရတဲ့အခါမှာတော့ တောက်တီးတို့အ ခက်တွေခဲ့ကြရပါရောလား ပရိသတ်ကြီးရေ...။

၁၀ မဲကို ၅ ဒေါ်လာ၊ မဲ ၅၀ ကို ဒေါ်လာ အစိတ်၊ မဲ ၁၀၀ ကို ဒေါ်လာ ၅၀ ပေးမှ မဲပေးလို့ရမှာလို့ Miss Supranational အင်တာနက်ဝက်ဘ်ဆိုက်က ကန့်သတ်လိုက်သကဲ့။ ၁၀ မဲ ၅ ဒေါ်လာလောက်တော့ တတ်နိုင် ကယ်ဆိုပေမယ့် မောင်တောက်တီး တို့ရဲ့ရွှေဝါပြည်ကနေ ပိုက်ပိုက်လှမ်းချေဖို့ဆိုတာ ခက်ခဲနေပြန် သဗျ။

အိမ်း... သို့သော်လည်း ရွှေဝါပြည်သား ရွှေမြန်မာ တွေပဲလေ ကြံရည်ဖန်ရည်ကသေးတာမှတို့... ရွှေပြန်မာတို့... ပည်သို့ မည်ပုံပဲပေး လိုက်ကြသည်မသိ ဝက်ဘ်ဘာ ၆ရက် မှန်းတည့်ချိန် မဲစာရင်းပိတ်ချိန်အထိ ခင်ဝင့်ဝါက မဲအများဆုံးပါပဲ... က...။

